

ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΑ
ΒΟΥΚΟΛΑ

ΘΕΟΚΡΑΤΗΣ

ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ, ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ, ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ
ΣΧΟΛΙΩΝ, ΛΕΞΙΛΟΓΙΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Μεταρρυθμισθεῖσα καὶ ἀπλοποιηθεῖσα

Théocrite est un grand poète, dont une
seule idylle, même la moins belle, vaut
mieux que tout Callimaque et que tout
Apollonius.

Alex. Pierron

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

44 — Ἐν ὁδῷ Σταδίου — 44

1920

ΝΕΚΡΟΤΩΡΕΙΣ

ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΩ ΓΥΜΝΑΣΙΩ

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΤΟΥ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ, ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ, ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ
ΣΧΟΛΙΩΝ, ΛΕΞΙΛΟΓΙΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Μεταρρυθμισθεῖσα καὶ ἀπλοποιηθεῖσα

Théocrite est un grand poète, dont une
seule Idylle, même la moins belle, vaut
mieux que tout Callimaque et que tout
Apollonius.

Alex. Pierron

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

44 — Ἐν ὁδῷ Σταδίου — 44

1920

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ βιβλιοπω-
λείου τῆς «Ἑστίας».

Τύπος ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ, ὁδὸς Παριχλέους 16

ΤΩ,

ΣΥΝΑΡΩΓΩΙ ΤΩΝ ΕΜΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΝΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΙ Δ. ΚΟΛΛΑΡΩΙ

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ

Πρὸς Σέ, πολύτιμε φίλε, τὸν ἀρωγὸν μὲν τῶν ἐμῶν πνευματικῶν μόχθων, τὸν προστάτην δὲ καὶ ἀντιλήπτορα κατὰ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ τοῦ πολυφιλήτου μου Ἐφήβου, ὃν μ' ἐστέρησεν ὁ μεγαλύναι, τὴν Πατρίδα πόλεμος, παρ' οὗ τὴν ἐπιθανάτιον κλίην ὡς δεύτερος πατήρ συμπονῶν καὶ συνοδυνώμενος παρίστασο,

Προδῶν

Τὴν μικρὰν τήνδε συμβολὴν εἰς τὴν παιδευτικὴν τοῦ Ἔθνους ἐργασίαν, ἧς δὲν εἶσαι ὁ ἔσχατος Συνεργάτης.

Δέξαι ταύτην καὶ ἔλπιζε ὅτι πρὶν παραδώσω τὸ καταπεπονημένον ὑπὸ τῆς συμφορᾶς γῆρας τῇ κοινῇ μητρὶ Γῇ θὰ προσενέγκω καὶ τι ἄδρότερον.

Ἐν Χανίοις τῇ 2 Αὐγούστου 1915.

Σὺς ὁλως

ΕΜΜ. ΓΕΝΕΡΑΛΙΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διδάξας συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἀναλυτικῷ Προγράμματι κατὰ τὸ λήξαν ἤδη σχολικὸν ἔτος Θεόκριτον ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει τοῦ Γυμνασίου κατενόησα τὴν δυσχέρειαν, ἣν δοκιμάζουσιν οἱ μαθηταὶ λαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας πρώτην φορὰν καθαρῶς δωρικὸν κείμενον. Ἐχουσι μὲν ποιάν τινα γνῶσιν τύπων, διαφορῶν τῶν ἀττικῶν καὶ ἰωνικῶν, ἐκ λυρικῶν τεμαχίων, ἐὰν τυχὸν ἐδιδάχθησαν ἐν τῇ προτελευταίᾳ τάξει, καὶ ἐκ τῶν χορικῶν τοῦ δράματος, ἀλλὰ βεβαίως τὰ χορικά εἶναι ἀνεπαρκῆ κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν ἅμα. Διότι τὰ χορικά εἶναι τεχνικὴ τις κατασκευὴ καὶ οὐχὶ ἁγνῆς δωρικῆς διαλέκτου ἀπαύγασμα. Ἐλλείπει δηλαδὴ τὸ φυσικὸν καὶ τὸ ἀπλαστον ἐν αὐτοῖς.

Διὰ ταῦτα καθ' ἡμᾶς ἡ κατανόησις τῶν Εἰδυλλίων τῆς Σικελικῆς Μούσης χρήζει ειδικωτέρας ἐργασίας πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μελέτης αὐτῶν. Αὕτη δὲ πρέπει νὰ εἶναι ποικίλη.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ὀφείλεται τὸ μικρὸν καὶ ἄνευ πολλῶν ἀξιώσεων πόνημα ἡμῶν τοῦτο. Ἐν τῇ κατ' αὐτὸ ἐργασίᾳ εἶχον ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν συγκρότησιν ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν σημερινῶν μαθητῶν καὶ εἰσάγω ἐπομένως εἰς αὐτὴν πᾶν ὅ,τι θὰ καθίστα εὐχερὲς τὴν κατανόησιν εἰς ἑλλιπῶς κατηρησμένον. Ὁ λαμβάνων δὲ ταῦτα πρὸ ὀφθαλμῶν δὲν θὰ θεωρήσῃ τι πλεονάζον ἢ παντάπασι περιττὸν ἐν τῇ ἐκδόσει, δι' ἧς ἐπεζητήσα καὶ τὸν μαθητὴν νὰ καταστήσω ἱκανὸν νὰ ἐννοήσῃ πλήρως πᾶν εἰδυλλιον μετὰ τὴν μελέτην παντὸς ἐν αὐτῇ σχετικοῦ καὶ τὸν διδάσκοντα ν' ἀπαλλάττω πῶς προσφνηγῆς εἰς διεξοδικὰς μελέτας.

Καὶ τὸ μὲν κείμενον παρέλαβον, καθόλου εἰπεῖν, ἐκ τοῦ κατ' ἐξοχὴν Θεοκριτείου Ahrens, σημειοῦμαι δὲ κάτωθι τὰς διαφορὰς γραφάς. Μετὰ τὸ κείμενον δὲ ἐν ἰδίῳ τμήματι τοῦ Ἑγχειριδίου παρατίθημι ἐκ νέου τὸ κείμενον κατὰ τὸ ἐξῆς τῶν λέξεων, τὴν φυσικὴν ἄλλως λεγομένην σειράν. Οὐχὶ δ' ἐν τῇ

ἀπέναντι ἑκασταχοῦ σελίδι, οὐδὲ μετὰ μεταφράσεως, ὥς γίνεται ἐν ταῖς ὑπὸ Γαλατῶν ἐκδόσεσι τῶν συγγραφέων, διὰ τὰ μὴ διασπᾶται ἡ τοῦ μαθητοῦ προσοχή κατὰ τὴν πρὸς ἐρμηνείαν ἀνάγνωσιν τοῦ κειμένου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὰ σχόλια ἰδιαιτέρως τοποθετοῦνται. Ταῦτα δὲ παρατίθημι ἄφθογα κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ποιικιλωτάτου περιεχομένου, ἐρμηνευτικά, ἱστορικά, μυθολογικά. Ἐν τούτοις δ' ἐξηγοῦμαι καὶ τὰ γραμματικὰ φαινόμενα τῆς δωρικῆς διαλέκτου ἢ σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας διαλέκτους καὶ τὴν νέαν ἑλληνικὴν ἢ καὶ ἀπολύτως, καὶ τοῦτο διὰ τὰ μὴ γίνῃ παρὰ τὸ Δεξιλόγιον καὶ ἴδιον τμήμα δωρισμῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων προτάσσω μὲν διεξοδικὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον εἰσαγωγὴν περὶ τῆς βουκολικῆς ποιήσεως καὶ τοῦ Θεοκρίτου, ἅμα δὲ τῶν ποιημάτων τούτου καὶ τῶν ἄλλων βουκολικῶν Βίωνος καὶ Μόσχου, ἐπιτάσσω δὲ Δεξιλόγιον λέξεων καὶ κυρίων ὀνομάτων. Δὲν παραλείπω δὲ τὴν ἀπηκριβωμένην ἀνάλυσιν τῶν τεσσάρων Εἰδυλλίων ἰδιαιτέρως καὶ πρὸ τοῦ κειμένου, καὶ συντομωτέραν τοιαύτην, ἐν εἴδει περιληπτικῶν ἐπιγραφῶν, πρὸ τῶν σχολίων διαιρουμένων εἰς μικρότερα τμήματα, καὶ οἷον εἰς μεθοδικὰς ἐνότητας, οὐχὶ ὅμως ὑπὸ τὴν ἀδυστηρὰν διδακτικὴν τοῦ ὅρου σημασίαν.

Διὰ τὴν πολυμερῆ ταύτην ἐξέτασιν, εἰς ἣν προστίθεται ὅτι πλειστάκις γίνεται ἐρμηνεία ἐν τῇ ζώσῃ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ, ἐθεώρησα ἐπιβλαβὴ τὴν μετάφρασιν, φρονῶ δ' ὅτι οὐδ' οἱ μαθηταὶ μετὰ μελέτην τοιούτων σχολίων θὰ καταφεύγωσιν εἰς διαστρεφούσας τὸν νοῦν τοῦ κειμένου μεταφράσεις, διαστρεβλούσας δὲ καὶ τὸ ἥθος τοῦ μαθητοῦ ἐπιζομένου εἰς τὸ ἀπατᾶν τοὺς διδάσκοντας.

Τοιαύτη περίπου εἶναι ἡ ἐργασία ἡμῶν, μικρὰ καὶ ἄνευ πολλῶν, ὥς ἐρρήθη, ἀξιώσεων, ἀφοῦ ἄλλως τε ἐγένετο ἐν ἐπαρχιακῇ πόλει στερουμένη βιβλιοθηκῶν καὶ ἐστηρίχθη ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐμῆς πτωχῆς καὶ πενιχρᾶς, ὥς εἰκός. Προσφέρων δὲ ταύτην τῇ τε φιλοτίμῳ μαθητιώσῃ νεότητι, τοῖς φίλοις συναδέλφοις καὶ παντὶ βουλομένῳ τὰ ἐντρύψῃ εἰς τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν ἀπλότητα τοῦ ἐκ τοῦ φυσικοῦ ζωγράφου Θεοκρίτου, ἀπεκδέχομαι τὴν ἐπιεικῆ πάντων

κρίσιν, ἐφ' οἷς πιθανῶς ἐοφάλην. Δηλῶ δ' ὅτι ἐν τῇ ἐργασίᾳ μου ταύτῃ ὠφελήθην ἐκ τῶν ἀρχαίων σχολίων, τῆς ἐκδόσεως Δούκα καὶ πάσης ἄλλης ὑπὸ Ἑλλήνων γενομένης καὶ γνωστῆς μοι ἐπ' τῆς βουκολικῆς ποιήσεως ἐργασίας καὶ τῆς τοῦ Γαλάτου *Kenier*, καθ' ἣν καὶ γίνονται αἱ παραπομπαί. Ὡς πρὸς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὰς ἀναλύσεις παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ἐκτὸς τῶν κυκλοφορουμένων ἐπιτόμων Γραμματολογιῶν καὶ τὰς διεξοδικὰς *Mullérou-Kyprianou*, *Μυσιοκότου*, *Christ-Πολίτου*, *Δοραλσῶνος-Baléti* καὶ *Alexis Pierron*.

Ἐν Χανίοις τῇ 1 Αὐγούστου 1915.

Ἐμμ. Γ. Γενεράλις

Γυμνασιάρχης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Β' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Σ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίναντος τὴν Α' ἐκδοσιν τοῦ Θεοκρίτου, προβαίνω εἰς τὴν παροῦσαν δευτέραν, διορθώσας μὲν τὰ ὑποδειχθέντα ὡς ἡμαρτημένα, ἀφαιρέσας δὲ τὸ τμήμα τῆς φυσικῆς σειρᾶς τῶν λέξεων, προσθέσας δὲ ἴδιον συντομώτατον τμήμα τῶν δωρισμῶν τοῦ Θεοκρίτου καὶ τροποποιήσας ἐπὶ τὸ συντομώτερον οὕτως, ὥστε νὰ καταστῇ ἡ ἐκδοσις χρησιμωτέρα τῇ μαθητικῇ νεότητι.

Ἐν Χανίοις τῇ 24 Μαΐου 1918.

Ἐμμ. Γενεράλις

ΒΟΥΚΟΛΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Ἡ βουκολικὴ καλομένη τῶν Ἑλλήνων ποίησις τὰ πρῶτα αὐτῆς σπέρματα ἔχει ἐν τῷ βίῳ τῶν γεωργῶν καὶ ποιμένων κατὰ παναρχαίους χρόνους ἐν ταῖς δωρिकाῖς χώραις. Ὡς δὲ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει, ἡ ποίησις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τοὺς ποιμένας ἀντιπροσωπευομένους ὑπὸ τοῦ βουκόλου μάλιστα.

Τὰ ἔξσηματα ταῦτα ἠννόησαν πρὸ πάντων τὰ δασώδη χωρία καὶ αἱ εὐκρηνοὶ νομαί, ἐν οἷς ἀντηγεῖ ἡ σὺριγξ τοῦ ποιμένος, αἱ δὲ ἐνδισαιτώμεναι ἐν αὐτοῖς Νύμφαι ζωοποιοῦσι τὴν φύσιν. Τῆς Σικελίας δὲ ἰδίᾳ αἱ μεγαλοπρεπεῖς τῆς φύσεως καλλοναὶ καὶ οἱ εὐτράπελοι κάτοικοι ἦσαν ἐπιτηδειότατοι πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῆς βουκολικῆς Μούσης. Καὶ ἐκαλοῦντο μὲν τὰ ἔξσηματα ταῦτα *βουκολιασμοὶ* (ἔξσεις βουκολικῶν ᾠδῶν), ἀνεφάνησαν δὲ ἰδίως ἐν τοῖς διαγωνισμοῖς τῶν ποιμένων, τοῖς γνωστοῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα *ἀμοιβαῖαι ᾠδαί*. Μνημονεύονται δ' ὑπὸ τοῦ Σικελιώτου ποιητοῦ Ἐπιχάρμον, ὁ ἐπίσης δὲ Σικελιώτης ποιητὴς Στησίχορος ἐμελοποίησε ταῦτα καὶ ὕμνησε τὸν κατ' ἐξοχὴν ἥρωα τοῦ βουκολικοῦ μέλους Δάφνιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐθεωρήθη ὑπὸ τινῶν ὁ Στησίχορος εὐρετὴς τῆς βουκολικῆς ποιήσεως, ἐνῶ ἄλλοι ἀποδίδουσι τὴν εὐρεσιν ταύτης εἰς τὸν βουκόλον Δάφνιν καὶ ἄλλοι εἰς τὸν ὠσαύτως Σικελιώτην βουκόλον Δίονον.

Ὅπως δὲ ποτε δ' ὅμως ἡ ποίησις αὕτη ἐγεννήθη ἐν ταῖς δωρिकाῖς καθόλου χώραις, ἀλλ' εἰς ἴδιον σύστημα ἐμορφώθη ἐν Σικελίᾳ, ἀνεπτύχθη δὲ καὶ ἤχησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Καίτοι δὲ ἡ Ἀλεξανδρεωτικὴ ἐποχὴ στερεῖται πρωτοτυπίας, ἐν τούτοις τὸ βουκολικὸν ποίημα εἶναι πρωτότυπον καὶ φυσικώτατον τὴν ἐμπνευσιν δημιουργήμα τῶν χρόνων ἐκείνων.

Ἡ βουκολικὴ ποίησις ἔχει τὴν μορφήν διηγήσεως ἅμα καὶ δράματος, διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι συγκατέλεγον αὐτὴν εἰς τὴν *σύμμεικτον ποίησιν*. Διότι μετέχει ὄντως τῶν τριῶν τῆς ποιήσεως γενῶν, ἥτοι ἔπους, μέλους, δράματος. Καὶ τοῦ μὲν ἔπους ἔχει τὸ δακτυλικὸν ἑξάμετρον μετὰ κανονικῆς τομῆς ἐν τῷ τετάρτῳ ποδί, τῆς βουκολικῆς λεγομένης ἢ διαιρέσεως. Τοῦ δὲ μέλους ἔχει τὰς στροφὰς διὰ τοῦ ἐπώδου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στίχου, ἢ διὰ τῆς ἐννοίας, συνδεομένης καὶ ἀποτελούσας μείζονα συμπλέγματα, ἐμφανίζοντα τὴν τεχνικὴν τῆς λυρικῆς ποιήσεως μορφήν. Τοῦ δὲ δράματος ἔχει τὸν διάλογον, προελθόντα ἐκ τῶν ἀμοιβαίων ᾠδῶν τῶν ποιμένων. Παρὰ ταῦτα δ' ὅμως ὡς ἔχει διαπλασθῇ τὸ βουκολικὸν ποίημα ἀνήκει εἰς τὸ *Ἔπος* (ποιμενικὸν ἔπος). Αἱ δ' ὑποθέσεις τοῦ εἵδους τούτου τοῦ ἔπους ἐλαμβάνοντο ἐκ τῶν δωρικῶν ἑθῶν τῆς Σικελίας, ἐκ τῶν συνδένδρων ὀρέων καὶ ἐκ τῶν χλωρῶν αὐτῆς λειμώνων, καθόλου δ' ἐκ τῆς πλήρους ζωῆς φύσεως τῆς δωρικῆς φυλῆς.

Τὰ ποιμενικὰ ταῦτα ποιήματα ὀνομάζονται συνήθως *Εἰδύλλια*¹, ἀλλ' ὀρθότερον ὀνόμαζον αὐτὰ οἱ παλαιοὶ *βουκολικὰ εἰδύλλια*. Διότι ἡ λέξις *εἰδύλλιον*, ὑποκοριστικὸν τοῦ εἶδος, σημαίνει *μικρὰν εἰκόνα* τοῦ κοινοῦ βίου, ἥτοι μικρὸν καθόλου ποίημα εἰς ᾧδὴν προωρισμένον ἢ οἰουδήποτε εἶδους. Εἶδη δηλ. εἶναι τὰ ποιήματα τοῦ Πινδάρου, διότι ὑπεράνω ἐκάστου τούτων ἦτο ἐπιγεγραμμένον τὸ εἶδος τῆς ἁρμονίας, καθ' ἣν ὥφειλε νὰ ψαλῇ. *Εἰδύλλιον* δ' εἶναι ἡ χαρακτηριστικὴ τοῦ ποιμενικοῦ εἶδους τῶν ποιημάτων λέξις, βουκολικὸν ἄρα εἰδύλλιον εἶναι ἡ ὀρθότερα προσωνυμία. Εἶναι δὲ ταῦτα τελειοποίησις τῶν *μίμων* τοῦ Σώφρονος, ἥτοι μικρὰ δράματα μετὰ χαρακτῆρας ἱλαροῦς ἢ μελαγχολικοῦς.

¹ Εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα, ὅτι εἶδος ἐστίν, ὁποῖόν ἐστι λόγος. Ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται. Ὅθεν *εἶδη* λέγεται τὰ Πινδάρου, *εἰδύλλια* δὲ τὰ Θεοκρίτου. (Σχολιαστής).

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Ὁ προαγαγὼν τὴν βουκολικὴν ποίησιν, ὁ κατ' ἐξοχὴν βουκολικὸς ποιητής, εἶναι ὁ Θεόκριτος. Πιθανολογεῖται, ὅτι ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος, καὶ δὴ τῷ 315, ἐν Συρακούσαις ἐξ οἰκογενείας καταγομένης ἐκ τῆς νήσου Κῶ. Τὰ ποιήματα αὐτοῦ, ἡ διάλεκτος ἦν μεταχειρίζεται καὶ ἡ οἰκειότης αὐτοῦ πρὸς τὸν Σώφρονα οὐδεμίαν ἀφήνουσιν ἀμφιβολίαν ὅτι εἶναι Συρακόσιος.

Κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ κατώκησεν ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Κῷ, ἐγένετο δὲ μαθητὴς τοῦ Κῶου ἐλεγειακοῦ ποιητοῦ Φιλητᾶ καὶ τοῦ Σαμίου Ἀσκληπιάδου, ἐπίσης τρυφεροῦ ἐρωτικοῦ ποιητοῦ. Μεταβὰς δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 275 π. Χ. Ἐνταῦθα συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας πρὸς τὸν ἐκ Σόλων τῆς Κιλικίας ποιητὴν τῶν Φαινομένων Ἀρατον, πρὸς τὸν ἐκ Μιλήτου ἱατρὸν Νικίαν καὶ πρὸς τὸν ἐκ Κῶ ἱατρὸν, τὸν ἰδρυτὴν τῆς ἐμπειρικῆς Σχολῆς, Φιλῖνον. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνώρισε καὶ τοὺς ποιητὰς Ἀπολλώνιον τὸν Ρόδιον καὶ Καλλίμαχον τὸν Κυρηναῖον, πρὸς οὓς δ' ὅμως δὲν ὑπῆρξε φίλος, διότι ἐφθόνουν αὐτόν. Ἴσως μάλιστα ἀφορμὴ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας ὑπῆρξεν ἡ ζηλοτυπία τούτων, καθιστῶσα αὐτῷ δυσάρεστον τὴν ἐκεῖ διαμονήν, ἐνῷ σφόδρα ἐτίμα αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος διὰ τὴν πολυμαθειαν καὶ τοὺς χαρίεντας τρόπους.

Ἐπανελθὼν δ' εἰς Σικελίαν τῷ 265 π. Χ. διέμενε σχεδὸν διαρκῶς ἐν Συρακούσαις, ἐπ' ὀλίγον μόνον χρόνον περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀσίαν πρὸς ἐπίσκεψιν φίλων. Διετέλεσε δ' εἰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς Ἰέρωνα τὸν Β', ὃν ἐγκωμιάζει ἐν τῷ ΙΓ' Εἰδυλλίῳ.

Φαίνεται δ' ὅτι ἐχώρησεν εἰς βαθὺ γῆρας, ἔσχε δὲ τὸ ἀτύχημα νὰ ἐπιδῇ τὴν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἄλωσιν (τῷ 212 π. Χ.) τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Ἡ ἀκμὴ τοῦ ποιητοῦ συμπίπτει μετὰ τὸ

280 καὶ 260 π. Χ. Τὸ δὲ πλεῖστον τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐγράφη ἐν Σικελίᾳ καὶ Κάτω Ἰταλίᾳ.

Τὰ ποιήματα τοῦ Θεοκρίτου.

Ὁ Θεόκριτος ἐποίησε παντὸς εἶδους ποιήματα. Ἡ δόξα δ' ὅμως αὐτοῦ εἶναι τὰ βουκολικά Εἰδύλλια. Τὰ ποιήματα ταῦτα εἶναι μικροὶ χαριέστατοι εἰκόνες ἐπιχαρίτως ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἀντιγεγραμμένοι καὶ ζωογονούμενοι διὰ τοῦ διαλόγου κατὰ τὸ παρὰδειγμα τοῦ μιμογράφου Σώφρονος. Αἱ δ' ὑποθέσεις τούτων εἶναι εἰλημμένοι ἐκ τοῦ φυσικοῦ βίου τῶν ἀγροτῶν καὶ ποιμένων, ἐκ τῆς μυθολογίας καὶ ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Ποιμένες, αἰπόλοι, βουκόλοι, ἀλιεῖς, ἀγρόται, γεωργοί, μουσικοί, ψάλται εἶναι οἱ ἥρωες αὐτοῦ. Πάντων δὲ τὴν ἀγροικὸν ἀπλότητα ἄριστα ἐμμήθη.

Οἱ ποιμένες τοῦ Θεοκρίτου εἶναι ἀφελεῖς καὶ λεπτότητος ἐπιχαρίτος, οὐδέποτε δ' ἀστεῖοι τοὺς τρόπους. Ἐμπαθεῖς, βίαιοι, ἵβριστικοὶ μάλιστα, εἶναι ἀληθῆ τῆς μοναξίας τέκνα, ἥκιστα εὐπρεπῆ κοινωνικῶς. Ἐν μιᾷ λέξει εἶναι ζωντανά. Εἶναι πράγματι αἰπόλοι. βοσκοί, βουκόλοι μόνον πρὸς ἑαυτοὺς ὁμοιάζοντες. Ἡ γλῶσσα, ἣν λαλοῦσιν, εἶναι μὲν ἀπλουστάτη, ἀλλ' ἔντονος, πλήρης θερμότητος καὶ δυνάμεως. Καίτοι δὲ δὲν ζητοῦσι τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ἐκφράσεις μακρὰν ἑαυτῶν δὲν εἶναι τῆς ποιήσεως ἀνάξιοι. Ἰδίᾳ ὅταν ὑβρίζωσιν, ὅταν βομολογῶσιν, ὅταν λέγωσι τοιαῦτα πράγματα, ἅτινα μόνον ἀγροικὸς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκστομήσῃ χωρὶς νὰ ἐρυθρίῃ. Εἶναι μὲν ποιητικῶς, οὕτως εἰπεῖν, ἀγροικοί, ἀλλ' οὐδαμῶς ἀναιδεῖς. Ἡδύναντο μὲν νὰ ἐλλείπωσιν τινα πλεόν ἢ ζωηρὰ ἀπλῶς. Ἀλλ' ὁ Θεόκριτος δὲν ἀδικοῖ, εἶναι πιστὸς ζωγράφος. Θαυμάζονται διὰ τοῦτο αἱ εἰκόνες τοῦ ἀγροτικοῦ βίου καὶ δὴ ἐκεῖναι, ἐν αἷς ἐκφράζονται αἱ φλογεραὶ ὁρμαὶ τοῦ ἔρωτος. Διότι ἐν ταύταις ἀποτυπῶνται ἀνοθεύτως ἡ φύσις μὲ τὰς ὥραιότητας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀσχημίας αὐτῆς. Ὁ λαμπρὸς καὶ φλογοβόλος ἥλιος, ἡ ἀργυρᾷ σελήνη, αἱ πρασινίζουσαι πεδιάδες, οἱ διαυγεῖς καὶ ἀργυ-

ροδῖναι ῥύακες, ἡ ἀρωματώδης χλόη, οἱ λόφοι, τὰ ὄρη, τὰ ποίμνια, σκιρτῶντες καὶ κερατίζοντες τράγοι, αἶγες, πρόβατα, ἄρνες, ταῦροι, δαμάλεις ζωντανά, φυσικά, δρῶντα, ἀπολαύοντα τῆς φυσικῆς ζωῆς. Ἀπασαὶ αἱ ἀγροτικαὶ ἀρεταὶ καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀγροίκου ἀπολαύσεις τῶν φυσικῶν ἡδονῶν· ἀλλὰ καὶ τὰ συμπαραομαρτοῦντα ἀνθρώπινα πάθη. Ἴδου τὰ βουκολικὰ ποιήματα τοῦ Θεοκρίτου.

Ἐν τούτοις καὶ τὰ μὴ βουκολικὰ εἰδύλλια εἶναι ἀληθῆ ἀριστουργήματα, ὡς ἐν παραδείγματι αἱ Ἀδωνιάζουσαι (Ιε') καὶ ὁ ἐρωτικὸς θρῆνος τοῦ Πολυφήμου (Ια' Κύκλωψ). Ὁ Θεόκριτος δηλ. καὶ τὴν μυθολογίαν καθιστᾷ ζωηράν, ὡς καὶ τὴν πραγματικὴν ζωὴν. Δὲν εἶναι δι' αὐτὸν τὰ μυθολογικὰ θέματα ἀπλοῦν ὑλικὸν πρὸς στιχοουργίαν. Οὐδ' ἠρκεῖτο νὰ κοσκινίξῃ τοὺς μύθους καὶ νὰ συνδυάξῃ τὰ ἐπίθετα. Τὰ φανταστικὰ πρόσωπα ἐμφανίζονται ὡς ἀληθῆ ὄντα ἔχοντα σκέψεις καὶ αἰσθήματα, ἅτινα ἐκπηδῶσι ζωηρότατα ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ ποιητοῦ.

Τὰ δ' ἐν εἴδει ἐπιστολῶν γεγραμμένα Εἰδύλλια, δι' ὧν ἀποτείνεται πρὸς πρόσωπα, δὲν εἶναι κατωτέρας ἀξίας. Τὸ ἐγκώμιον τοῦ Πτολεμαίου (Εἰδύλ. Ιζ') ἔχει φυσικότητα καὶ χάριν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἱέρωνος (Εἰδ. Ις') εἶναι τι ὑπέροχον. Αἱ ἐν αὐτῷ εὐχαὶ τοῦ ποιητοῦ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος ἐξέρχονται ἐκ τῆς καρδίας ἀφωσιωμένου πολίτου. Ἡ δὲ Ἥλακᾶτη (Εἰδ. Κη'), ἥτοι ἡ ἀποστολὴ ἐλεφαντίνης ἡλακᾶτης πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ φίλου του Νικίου Θευγενίδα, εἶναι γεγραμμένη διὰ στίχων ἀμμήτου λεπτότητος καὶ χάριτος.

Τὰ δ' ἐπιγράμματα τοῦ Θεοκρίτου εἶναι ἀξιωμακόμενα διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὕφους καὶ τὴν κομψὴν ἀπλότητα, ἥτις εἶναι κοινὸς χαρακτὴρ τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ. Ἦσαν δὲ προσωρισμένα ὡς ἐπιγραφαὶ ἀνδριάντων, ἀναθημάτων, τάφων.

Ἡ γλῶσσα τῶν ποιημάτων τοῦ Θεοκρίτου, καθόλου εἰπεῖν, εἶναι ἡ ἀνειμένη (νεωτέρα) δωρικὴ διάλεκτος, ὡς εἶχε διαμορφωθῇ ἐν Σικελίᾳ, ποικίλλει δ' ὅμως ἀναλόγως τῆς ὑποθέσεως

καὶ ἔχει πολλοὺς τύπους τῶν ἄλλων διαλέκτων καὶ μάλιστα τῆς αἰολικῆς.

Ἐκ τῶν σφζομένων 30 Εἰδυλλίων τοῦ Θεοκρίτου νοθεύονται. Πάντως δ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου ταῦτα ἐσχολιάσθησαν καὶ ἐταξινομήθησαν, θ' ἀνεμείχθησαν καὶ ξένα μέλη.

Τὰ Βουκολικά, τοῦ τε Θεοκρίτου καὶ τῶν Βίωνος καὶ Μόσχου, συνήγαγε πρῶτος Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἀλεξανδρινός, γραμματικὸς τὸν Α' π. Χ.

Κρίσεις περὶ Θεοκρίτου¹.

«Ὁ Θεόκριτος εἶναι θαυμάσιος εἰς τὸ εἶδός του», εἶπεν ὁ Κυῖντιλιανός. Καὶ εἶναι μὲν ἀόριστος ὁ ἔπαινος οὗτος, ἀλλ' εἶναι ὀρθός. Εἶναι ἀληθῶς θαυμάσιος ὁ Θεόκριτος εἰς τὸ ποιμενικὸν εἶδος, οὐχ ἦττον καὶ εἰς τὰ ἄλλα εἶδη, καὶ δὴ τὰ ἐλάχιστον ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν ποίησιν τῶν ἀγρῶν. Ἡ σάλπιγξ τοῦ Ὀμήρου δὲν ἤχει ψευδῶς ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, ἡ δὲ λύρα τοῦ Ἀνακρέοντος ἀπέδιδε μελωδικὰς συμφωνίας ὑπὸ τὴν χεῖρά του. Ὁ τοσοῦτον ὑπὸ τῶν Μουσῶν πεφιλημένος ποιητὴς ἐλάχιστα κατέλιπεν ἡμῖν. Κατὰ τοῦτο δὲ μόνον εἶναι κατώτερος τῶν διδασκάλων ἐκείνων, ὧν τὰ ἔργα ὀνομάζονται Ἰλιάς, Ἀγαμέμνων, Ἀντιγόνη, Ἰφιγένεια. Ἀνήκει δ' ὅμως εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν καὶ συμβαδίζει μετὰ τοῦ Ἡσιόδου, τοῦ Τυρταίου, τοῦ Θεόγνιδος καὶ αὐξάνει τὴν χορείαν τῶν μεγαλοφυῶν ποιητῶν, οὓς ἐγέννησεν ἡ ἀρχαία Ἑλλάς.

ΒΙΩΝ ΚΑΙ ΜΟΣΧΟΣ

Ὁ Βίων καὶ ὁ Μόσχος, ὧν τὰ ὀνόματα συνάπτονται πρὸς τὸ τοῦ Θεοκρίτου καὶ ὧν τὰ σφζόμενα ποιήματα συνεκδίδονται συνήθως τοῖς τοῦ Θεοκρίτου, δὲν εἶναι μὲν ἐστερημένοι ταλάντου, ἀλλὰ στεροῦνται ἀπλότητος καὶ φυσικότητος.

¹ A. Pierron, Hist. de la Lit. Grecque σελ. 491.

Καὶ ὁ μὲν Βίων κατήγετο ἐκ Σμύρνης ζῶν περὶ τὰ μέσα τοῦ Β' αἰῶνος π.Χ., ὁ δὲ Μόσχος ἦτο Συρακόσιος, φίλος καὶ μαθητὴς τοῦ Βίωνος, ἀκμάσας περὶ τὸ 150 π. Χ.

Ὑπῆρξαν δὲ ἀδέξιοι μιμηταὶ τοῦ Θεοκρίτου. Παρὰ τούτους δὲ οἱ Ἐπιγραμματογράφοι, ὁ Βεργίλιος, ὁ Ὀράτιος καὶ ἄλλοι Λατῖνοι ποιηταὶ ἐμιμοῦντο, ἂν δὲν ἀντέγραφον, τὸν Θεόκριτον. Καὶ ἡ μεσαιωνικὴ δὲ ποιμενικὴ ποίησις καὶ ἡ μεταγενεστέρα ἀπὸ τοῦ Θεοκρίτου ἠντλήσε καὶ ἀντλεῖ πάντοτε.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Α'

(Θύρσις ἢ Ῥοδή).

Ἡ κυρία υπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου τούτου εἶναι ὁ θάνατος τοῦ Δάφνιδος. Καὶ ἐπιγράφεται μὲν Θύρσις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ διαλεγομένου πρὸς τὸν αἰπόλον προσώπου, ἢ Ῥοδή, ὥς ἄσμα ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς παθήμασι καὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Δάφνιδος, τὰ δ' ἐν αὐτῷ γεγονότα ὑπόκεινται ἐν τῇ Σικελίᾳ.

Τὸ εἰδυλλίον θεωρεῖται ἐκ τῶν χαριεστάτων καὶ τεχνικωτάτων τοῦ Θεοκρίτου, « δι' δ καὶ προτίεταται » κατὰ Διόδωρον (4, 84). Ἴσως δὲ καὶ διότι ὁ μῦθος περὶ τοῦ Δάφνιδος, τοῦ εὐρετοῦ τῆς βουκολικῆς ποιήσεως, ἐπεχωρίαζε πλεῖστον ἐν Σικελίᾳ. Αἱ περὶ αὐτοῦ δὲ παραδόσεις δὲν συμφωνοῦσιν ἀλλήλαις ἢ μόνον ὥς πρὸς τὴν εὐρεσιν τῆς βουκολικῆς ποιήσεως. Τὴν δὲ παράδοσιν, ἣν ἀκολουθεῖ ὁ Θεόκριτος, ἐκθέτομεν ἐφεξῆς.

Ὁ Δάφνις, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τινος Νύμφης, ἐγεννήθη παρὰ τὰ Ἡραῖα ὄρη τῆς Σικελίας ἐν θελκτικωτάτῳ τῆς νήσου διαμερίσματι. Ἀνατραφεὶς δ' ὑπὸ τῶν συντρόφων τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ διδαχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανὸς τὸ παίζειν τὸν αὐλὸν καὶ ποιεῖν στίχους ἠσπάσθη τὸν ποιμενικὸν βίον. Νυμφευθεὶς νεώτατος, ὑπὸ σφοδροῦ δὲ πρὸς τὴν σύζυγον Ναΐδα κυριευθεὶς ἐρωτικοῦ πάθους (Εἰδύλ. Η' 92), ὥμοσεν ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἐκτὸς αὐτῆς θ' ἀγαπήσῃ. Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο προσβολὴ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀφροδίτης, θεᾶς πείσμονος καὶ ἐχθρᾶς τῶν αἰωνίων καὶ ἀδιαρρήκτων δεσμῶν. ἐτιμώρησε λοιπὸν αὐτὸν ἐμπνεύσασα νέον ἔρωτα πρὸς νεάνίδα ὀνομαζομένην Ξενέαν (Εἰδ. Ζ', 73). Ἀλλ' οὗτος ἀντέστη καὶ φεύγων μὲν τὴν κόρην ταύτην, εἰς ἣν δὲν ἤθελε ν' ἀποκαλύψῃ τὸ ἑαυτοῦ πάθος, φεύγων δὲ καὶ τὴν Ναΐδα ἐκ φόβου

μὴ ἀποκαλυφθῇ ὅτι δὲν ἀγαπᾷ πλέον ταύτην, ἀποφασίζει ν' ἀποθάνῃ μᾶλλον ἢ νὰ παραβιάσῃ τὸν ὄρκον του.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μύθου τούτου οἱ ποιμένες τῆς Σικελίας ἐτίμησαν τὸν Δάφνιν καὶ κατέστησαν θέμα τῶν ᾠμάτων αὐτῶν. Ὡς ἐξῆς δὲ πραγματεύεται τὸν μῦθον ὁ Θεόκριτος ἐν τῷδε τῷ Εἰδυλλίῳ.

Ὁ ποιμὴν Θύρσις καὶ αἰπόλος τις (οὗ τὸ ὄνομα δὲν μνημονεύεται) συναντῶνται ἐν τῇ νομῇ τῶν ποιμνίων αὐτῶν. Ὁ Θύρσις παρακαλεῖ τὸν αἰπόλον νὰ παίξῃ τὸν αἶλόν. Ἄλλ' ὁ αἰπόλος ἀρνεῖται, ἐκ φόβου μήπως οἱ ὄξεις ἡχοὶ τῆς σύριγγος ταραξῶσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ Πανός, ἀναπαυομένου κατὰ τὴν μεσημβριάν, παρακαλεῖ δὲ τὸν Θύρσιν νὰ ψάλῃ τὰ παθήματα τοῦ Δάφνιδος, ὑπισχνούμενος ν' ἀμείψῃ τὴν καλωσύνην αὐτοῦ δίδων αὐτῷ αἶγα διδυμοτόκον ν' ἀμέλξῃ τρεῖς καὶ ἄγγειον ξύλινον τορευτόν, οὔτινος θαυμασίαν καὶ ἐκτενῇ κάμνει περιγραφὴν.

Ἀπὸ τοῦ 64 στίχου ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ Θύρσις. Ἐν πρώτοις περιγράφει τὴν κατάπληξιν τῆς ὑπαιθρίου χώρας τῆς Σικελίας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς νόσου τοῦ Δάφνιδος. Καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα κατελήφθησαν ὑπὸ θλίψεως. Οἱ λέοντες καὶ αἱ ἄρκτοι χύνουσι δάκρυα ἐν μέσῳ τῶν δασῶν. Οἱ φίλοι τοῦ Δάφνιδος προσέρχονται μετὰ σπουδῆς πλησίον αὐτοῦ· ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Πρίαπος ἔρχονται νὰ ζητήσωσι πληροφορίας περὶ τῆς νόσου αὐτοῦ καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσιν αὐτόν. Εἶτα προσέρχεται ἡ Ἀφροδίτῃ διὰ νὰ χαρῇ μετ' ἡδονῆς τὸν ἑαυτῆς θρίαμβον. Ὁ δὲ Δάφνις, ὅστις εἶχε μείνει κωφὸς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἔρωτος, φαίνεται ἀφυπνιζόμενος ἐκ τῶν πικρῶν σκωμμάτων τῆς θεᾶς καὶ ἀπευθύνει αὐτῇ δεινοτάτας καὶ λίαν προσβλητικὰς ὕβρεις. Θρηνεῖ δὲ κατόπιν τὴν πρόωρον αὐτοῦ τελευτὴν τοσούτῳ περιπαθῶς, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἐχθρὰ αὐτοῦ συγκινεῖται. Καὶ ἐπιθυμεῖ μὲν ν' ἀνακαλέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλ' εἶναι λίαν παράκαιρος ἡ ἐπιθυμία. Αἱ Μοῖραι ἔχουσι κόψει τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τούτου. Περαιτοῖ δ' ὁ Θύρσις τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ δι' ἐπικλήσεως πρὸς τὰς Μούσας, ὁ δ' αἰπόλος δίδει τούτῳ τὴν ὑπεσχημένην ἀμοιβήν.

Γ'

Αἰπόλος ἢ Ἀμαρυλλίς ἢ Κωμαστής.

Τὸ Εἰδυλίον ἐπιγράφεται Αἰπόλος ἀπὸ τοῦ ἐρῶντος, οὗ τὸ ὄνομα ἄγνωστον, Ἀμαρυλλίς δὲ ἀπὸ τῆς κόρης, ἣς ἐρᾶται, καὶ Κωμαστής ἀπὸ τοῦ πράγματος, διότι τὸ ἄσμα εἶναι κωμαστικόν (κῶμος, ἦτοι *πατινάδα* ἢ *παρακλαυσίθυρον*, ὡς ἐλέγετο).

Αἰπόλος τις τὴν φροντίδα τοῦ ποιμνίου τοῦ ἀναθέσας εἰς νέον ὀνομαζόμενον Τίτυρον πορεύεται πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ κατοικεῖ ἡ Ἀμαρυλλίς, ἣς εἶναι ἐραστής. Παραπονεῖται ἐπὶ τῇ ἀναισθησίᾳ καὶ σκληρότητι ταύτης καὶ ζητεῖ ν' ἀνακτήσῃται τὸν ἔρωτα αὐτῆς διὰ δώρων, παρακλήσεων καὶ ἀπειλῶν ὅτι θ' αὐτοκτονηθῇ, ἀφοῦ καὶ ἡ μαντικὴ βοτάνη, τὸ τηλέφιλον, ἀπήλπισεν αὐτὸν ὡς καὶ ἡ κοσκινόμαντις. Εἶτα δ' ἐλπίζων ὅτι θὰ ἔλθῃ πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ὀφθαλμὸς συνεσπάσθη, κάθηται ὑπὸ τὴν σκιὰν δένδρου καὶ ψάλλει τοὺς ὑπὸ θεαινῶν ἀγαπιθέντας θνητούς. Ἀλλὰ μάτην. Οὐδὲν δύναται νὰ μαλάξῃ τὴν Ἀμαρυλλίδα. Ὁ αἰπόλος καταπαύει τὸ ἄσμα δηλῶν ὅτι θὰ γίνῃ ἐξ ἀπελπισμοῦ ἐκουσία βορὰ τῶν λύκων.

ΣΗΜ. Τὰ πράγματα ὑπόκεινται περὶ τὸν Κρότωνα τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τοῦ Δ' δὲ Εἰδυλλίου εἰκάζεται ὅτι ὁ ἀνώνυμος Αἰπόλος εἶναι ὁ Βάττος μνημονευόμενος ἐν αὐτῷ ὡς αἰπόλος καὶ ἐραστής τῆς Ἀμαρυλλίδος (στ. 38 43).

ΙΑ'

Κύκλωψ.

Τὸ Εἰδυλίον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν τελειοτάτων ποιημάτων, ἃ κατέλιπεν ἡμῖν ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις.

Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ληφθῇ ἐκ τοῦ μύθου τοῦ Πολυφήμου (Ὀδυσ. Ι), εἶναι δ' ἐρωτικὸς θρῆνος.

Φλεγόμενος ὑπὸ διαπύρου πρὸς τὴν Γαλάτειαν ἔρωτος ὁ Κύκλωψ κάθηται ἐπὶ ὑψηλοῦ βράχου καὶ προσπαθεῖ διὰ τῆς ῥῥῃς νὰ πρᾶνῃ τὰς φλόγας τοῦ πάθους αὐτοῦ· μέμφεται αὐτὴν ἐπὶ τῇ

ἀλαζονείᾳ, τῇ σκληρότητι καὶ τῇ ἀγνωμοσύνῃ, δι' ὧν ἀνταμείβει τὰς φροντίδας καὶ τὸν πόθον αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἀρεστός εἰς αὐτήν· ἀριθμεῖ τὰγαθὰ τοῦ πλούτου, ὃν κέκτηται, καὶ ἃ δύνανται κατ' αὐτὸν νὰ γίνωσιν ἀντιστήκωμα τῆς δυσμορφίας του· ἐν τέλει δέ, ἀφοῦ ἐξέφρασεν ὅλον αὐτοῦ τὸν ἔρωτα, χωρήσας μέχρι τοῦ ἐλεεινολογήσῃ ἑαυτὸν ὅτι δὲν ἐγεννήθη ἔχων βράγχια διὰ νὰ πορευθῇ πρὸς αὐτὴν νηχόμενος, ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι τὸ παίγνιον παρὰ φρονος πάθους καὶ προτρέπει ἑαυτὸν ν' ἀπαρνηθῇ αὐτὴν καὶ νὰ τραπῇ εἰς ὠφέλιμα ἔργα.

Τὸ Εἰδυλλίον ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Νικίαν, ἀτυχῇ, ὡς ὁ Κύκλωψ, ἐν τῷ ἔρωτι· ὁ ποιητὴς συμβουλεύει αὐτὸν (στ. 1-4) ν' ἀντιτάξῃ τὰς Μούσας εἰς τὸν ἔρωτα λέγων ὅτι ἡ ποίησις εἶναι ἔξοχον φάρμακον κατὰ τούτου.

Συμπίπτει μὲν ὁ Θεόκριτος πρὸς τὸν Φιλόξενον ἐν τισι χωρίοις· ἀλλὰ τὸ ποίημα τοῦτο εἶναι τόσον ὥραϊον, φέρει δὲ τοιαύτην σφραγίδα πρωτοτυπίας, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ εὔρῃ τις ἐν αὐτῷ μίμησιν προηγουμένου αὐτοῦ ἔργου, ὡς φρονεῖ ὁ Müller — Κυπριανός (σελ. 751 Γραμματολογίας). Τὸ θέμα δ' ἄλλως ἦτο κοινὸν ἐν τῇ ἀρχαίότητι, λίαν ἀγαπητὸν τοῖς τε ποιηταῖς καὶ καλλιτέχναις.

ΙΕ'

Συρακόσαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι.

Τὸ Εἰδυλλίον τοῦτο εἶναι ἀπομίμησις τῶν Ἰσθμιαζουσῶν τοῦ μιμογράφου Σώφρονος ¹.

Τὰ κυριώτερα πρόσωπα τοῦ μίμου εἶναι δύο Συρακόσαι γυναῖκες, ἡ Γοργῶ καὶ ἡ Πραξινοῆ, κατρωκισμέναι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν. Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται κατὰ πρῶτον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Πραξινοῆς, ἣν ἡ Γοργῶ ἔρχεται νὰ παραλάβῃ ἵνα κατὰ προηγουμένην συμφωνίαν πορευθῶσιν ὁμοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πτολεμαίου καὶ ἴδωσι τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀδωνίδος. Μετὰ τὰς

¹ Παρέπλασε δὲ τὸ ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι θεωμένων τὰ Ἰσθμια. (Σχολιαστής).

συνήθεις προσρήσεις, μετὰ τὰς μεμνημοιρίας τῆς Γοργοῦς διὰ τὸ μῆκος τῆς ἀποστάσεως, ἥτις χωρίζει τὸν οἶκον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ τῆς φίλης της, καὶ τὸν κόπον, ὃν ὑπέστη διασχίζουσα τοὺς βριθοντας λαοῦ δρόμους, ἢ συνδιάλεξις στρέφεται περὶ τῶν συζύγων αὐτῶν, οὓς κακολογοῦσιν. Εἴτα ἐνδύεται ἡ Πραξινοῆ, ὅπερ παρέχει εἰς αὐτὴν μυρίας προφάσεις νὰ μεταχειρισθῇ κακῶς τὴν θεράπαιναν Εὐνόην. Ἡ δὲ Γοργὼ δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ ὁμιλήσῃ περὶ καλλωπισμῶν. Περαιτωθέντος δ' ἐν τέλει τοῦ ἔργου ἡ Πραξινοῆ ἐμπιστεύει τὸ τέκνον εἰς τὴν τροφὸν του, ἀναχωροῦσι δ' αἱ δύο φίλαι μετὰ τῆς Εὐνόης καὶ Εὐτυχίδος, τῆς θεραπαινίδος τῆς Γοργοῦς.

Αἱ ἐκ τῶν ἀμαξῶν δυσχέριαι ἐν ταῖς μεσταῖς ἀπείρου πλήθους ὁδοῖς, οἱ πολεμικοὶ ἵπποι τοῦ βασιλέως, ὁ ὄχλος τῶν περιέργων, οἵτινες μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐκπλήττουσι τὰς δύο ἐπαρχιώτιδας· ἀνακοινοῦσιν ἀλλήλαις τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν ἐπὶ παντός, ὅπερ συναντῶσιν. Ὑπάρχει πλῆθος ὄχλου ἐν τῇ πύλῃ τῶν ἀνακτόρων· ἐν τούτοις μετὰ τινος τόλμης καὶ ὠθοῦσαι τοὺς ἐμπροσθεν αὐτῶν κατορθοῦσι νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸν τόπον, ἐνθα κεῖνται αἱ κλῖναι τοῦ Ἀδώνιδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς διακοσμήσεως κινεῖ τὸν θαυμασμόν αὐτῶν, ὃν ἐκδηλοῦσι διὰ κραυγῶν· ἀλλ' ἡ ἀδολεσχία αὐτῶν προξενεῖ ἀνίαν εἰς τινὰ τῶν θεατῶν ζητοῦντα νὰ ἐπιβάλῃ αὐταῖς σιγὴν καὶ καταγελῶντα τὸ δωρικὸν ἰδίωμα τῆς διαλέκτου αὐτῶν. Ἀποκρίνονται αὐτῷ ἐν τόνῳ δηρικῷ καὶ σιωπῶσιν, ἵνα ἀκροασθῶσιν ὕμνον, ὃν αἰοιδῶς ᾄδει πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀδώνιδος καὶ τῆς Κύπριδος καὶ πρὸς ἔλαιον τῆς Βερενίκης καὶ τῆς Ἀρσινόης.

Τῆς φθδῆς περαιτωθείσης ἀναμνησκεται ἡ Γοργὼ ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς δὲν ἔχει προγευματίσει, διὸ αἱ δύο φίλαι ἐπείγονται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν.

Τὸ μικρὸν τοῦτο ποίημα εἶναι ἐκ τῶν χαριεστάτων, ἅτινα ἐκ τῆς ἀρχαιότητος ἔχομεν· εἶναι κινητὸς πίναξ, οὔτινος ἡ σκη-

νογραφία μεταβάλλεται πᾶσαν στιγμὴν. Τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ εἶναι ἀληθές, τὸ πᾶν εἶναι μίμημα τῆς φύσεως. Παρέχει δ' ἡμῖν ἀκριβῆ ἔννοιαν τοῦ ἀπολεσθέντος δι' ἡμᾶς εἶδους τῆς συνθέσεως, τοῦ μίμου, ὅστις καὶ τὸν Πλάτωνα ἔθελγεν.

Ι. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α'

Θύρσις ἢ ὠδή.

ΘΥΡΣΙΣ

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἀδύ δὲ καὶ τὸ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
Αἶκα τήνος ἔλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψῇ·
5 αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἃ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ κελὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλῃς.

ΑΙΠΟΛΟΣ

Ἄδιον, ὦ ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχῆς
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδαρ.
Αἶκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἰῖδα δῶρον ἄγωνται.
10 ἄρνα τὸ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δὲ κ' ἀρέσκη
τήναις ἄρνα λαβεῖν τὸ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἄξῃ.

ΘΥΡΣΙΣ

Λῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, τεῖδε καθίξας
[ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον ἃ τε μυρίται.]
συρίσδεν ; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ

15 Οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσομβρινόν, εὐ θέμις ἄμιν
συρίσδεν. Τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας

8 κρῆς. 7 ποιμήν. 9 Μῶσαι. οἰῖδα. 11 τήνας. ἐξείς. 12 τᾶδε. 13 ὥς.
αἶ τε. 15 ποιμήν. ἄρμιν.

- τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἐντὶ δὲ πικρός,
 καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κἀθηται.
 Ἀλλὰ τὸ γὰρ δῆ. Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' αἰετδες
 20 καὶ τὰς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλεόν ἔκειο Μοῖσας·
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες· αἱ δὲ κ' αἰέσσης,
 ὥς ὅκα τὸν Λιθύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 25 αἶγα δὲ τοι δωτῷ διδυματόκον ἐς τρις ἀμέλξει.
 ἂ δὲ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺ κισσύδιον κεκλυσμένον ἄδει καρῶ,
 ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 Τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρῦεται ὑψόθι κισσός,
 30 κισσὸς ἐλιχρύσῃ κεκονιμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτὸν
 καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι·
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τί θεῶν δαλδαλμα, τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. Πᾶρ δὲ οἱ ἄνδρες
 κελὸν ἐθειράσδοντες ἀμοιβὰς ἄλλοθεν ἄλλος
 35 νεικέλους' ἐπέεσσι. Τὰ δ' οὐ φρενὸς ἀπτεται αὐτὰς·
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελαῖσιν,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. Οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιῶντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 Τεῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 40 λεπράς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἄνδρὶ εἰσικῶς.
 Φαίης κεν γυῖων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ὦδ' οἱ ῥόδηκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἵνες
 καὶ πολὺ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄδας.

17 ἐστί. 18 ῥινι. 19 ἄλγεα εἶδες. 20 βουκολικᾶς. μῶσας. 22 Κρανιαδῶν.
 27 καρῶ. 29 ὑψόθα. 30 κεκοιμημένος. κεκονισμένος. αὐτό. 32 γυνά τι. τί.
 36 γελαῖσιν. 39 τοῦς. τῶς. 44 ἄδας.

- 45 Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἀλιτρώταιο γέροντος
 πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαισι φυλάσσει
 ἤμενος· ἀμφὶ δέ νιν δὺ' ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἂν' ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆρα
 50 πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παδίον οὐ πρὶν ἀγῃσειν
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηρασί καθίξῃ.
 Αὐτὰρ ἔγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 55 Παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος.
 Αἰολικὸν τι θάημα· τέρας κέ το θυμὸν ἀτύξαι.
 Τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεὶ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδὲ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 60 ἄχραντον. Τῷ κέν τὸ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
 αἶκα μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσης.
 Κοῦτι το κερτομέω, Πόταγ', ὠγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδὰν
 οὐ τί πᾶ εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλεάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ

- Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 65 Θύρσις ἔδ' ὧς Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά.
 Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ἔκα Δάρνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
 70 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

46 πυρναίαις. ἀλωά. 49 ἃ δ'. πῆραν. 51 κρατιστόν. ἀκρατισμόν. 56 αἰολικόν. θέαμα. 58 τυρόεντα. 61 αἶκαν. 62 Κοῦτοι τοι φθονέω, κοῦτοι τ' φθονέω. 63 ἐκλεάθοντα. 64 Μοῖσαι. βουκολικᾶς. 65 ἃδ' ἃ φωνά. 66 πεῖ.

Τῆνον μὲν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 Τῆνον χῶκ ὄρυμαίτο λέων ἐκλαυσε θανόντα.
 Πολλαί οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταυροί,
 πολλοὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.

75 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς.

Ἦνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· «Δάφνι,
 τίς τυ κατατρύχει; τίνας, ὦγαθέ, τόσσον ἔρασσαι;»

Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς—

Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὥπόλοι ἦνθον·

80 πάντες ἀνθρώπου τί πάθοι κακὸν. Ἦνθ' ὁ Πρίηπος.—

κῆρυ· «Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ὁ δέ τυ κῶρα
 πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται

ζατεῦσ'.—Ἄ δῦσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσί.

Βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας».

85 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς.

«Ὁπόλος ἔκκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας οἷα βατεῦνται,

τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.

Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι,

τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῇσι χορεύεις».

90 Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς.

Τῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ

ἄννευ πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄννευ μοίρας.

Ἄρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοῖδᾶς.

Ἦνθέ γε μὲν ἀδεῖα καὶ ἡ Κύπρις γελάοισα,

95 λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,

κεῖπε· «τὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγίζειν·

ἢ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;»

76 Ἑρμῆς. 77 ἐρᾶσαι. ἔρασαι. 80 ἀνθρώπων. 81 κῆρυ. 82 φορεῖται (μὲ
 τελεῖαν). 83 ζαλῶ σ'. ζατεῦσαι. ζ. ἀμήχανος. 84 βώτας. 86 μακάδας. 88
 γελεῦντι. 89 ταῖσι. 91 βουκόλος. 94 γελάωσα. 95 λάθρια. ἀδεῖα. ἐκγελάωσα.
 96 λυγίζειν.

"Αρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· «Κύπρι βαρεῖα,

- 100 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής,
ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδύκειν;
Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτι».

"Αρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

«Οὐ μέλειται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος.—ἔρπε ποτ' Ἴδαν,

- 105 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην. [Τῆναι δρύες, ὧδε κύπειρος,
ὧδε καλὸν βομβεύντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

Ὁραῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μάλα νομεύει
καὶ πτόκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει].

Αὐτὶς ἔπως στασῇ Διομήδεος ἔσσαν ἰοῖσα,

- 110 καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι».

"Αρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

«Ὡ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὄρεα φωλάδες ἄρκοι.
χαίρεθ'. Ὁ βουκόλος ὕμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἄνὰ δρυμῶς. οὐκ ἄλσεα. Χαῖρ' Ἀρέθοισα,

- 115 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων.
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.»

"Αρχετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, πάλιν, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

«Ὡ Πὰν Πὰν, εἴτ' ἐστὶ κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίῳ,

- 120 εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον. ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπ' ἡρίον αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν».

Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

«Ἐνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνου

- 125 ἐκ κερῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν.

101 δεδύκειν. δεδύκει (μετὰ στίξιν). 102 κείν. 104 οὐ λέγεται...; εἰ οὐ.
107 ὄρειος. ἐπεὶ. κηλᾶ. 110 βόταν. 113 βοκόλος. 115 Θυμβρίδος. Δύ-
μβριδος. 121 λίπε βίον. 122 ἀγγιτόν. ἀγαστόν. 124 φέρει πακτοῖο. 125 κερῶ.

Ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἤδη·

Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγет' αἰοιδᾶς.
«Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι,

130 πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἃ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τῶς κύνας ὦλαφος ἔλκοι,
κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδούσι γαρύσαιντο.»

Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγет' αἰοιδᾶς.
Χώ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα

135 ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὴν λῖνα πάντα λελοῖπει
ἐκ Μοιρᾶν, χώ Δάφνις ἔδα ῥόον. Ἐκλύσε δῖνα
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ·

Λήγετε βουκολικᾶς, Μοῖσαι, ἴτε, λήγет' αἰοιδᾶς.
Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας

140 σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάνκι, Μοῖσαι,
χαίρετ' ἐγὼ δ' ὕμνιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῳ.

ΑἰΠΟΛΟΣ

Πληρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πληρές τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἄδειαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.

145 Ἦνιδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐνὶ κράναισι δοκασεῖς.

Ὡδ' ἴθι Κισσαίθῃ· τὸ δ' ἄμελγέ νιν. Αἶ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ δ' τράγος ὕμνιν ἀναστῇ.

126 ἐς Ἄδαν. 132 ὀρθῶν. θηρίσαιντο. 134 ἀναπαύσατο. 135 λελοῖπη.

136 χῶ. 139 μιν. 141 ὕμνιν. 146 δοκησεῖς. 148 σκιρτάσῃτε. ὕμνιν.

ΣΗΜ. Νοθεύονται οἱ στίχοι 13, 105 - 108. Ἄλλων δὲ τινῶν ἡ θέσις εἶναι ἕλλη κατ' ἐκδοσιν.

2. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ

Αἰπόλος ἢ Ἀμαρυλλίς ἢ Κωμαστής.

Κωμάσδω ποτὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα. ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκει τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὴν κρᾶν' ἄγε, Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν

5 τὸν Λιθυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μὴ τυ κορύψῃ.

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον ; ἦ ῥά με μισεῖς :

Ἢ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν,
νόμφα, καὶ προγένειος ; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.

10 Ἡνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνώθε καθεῖλον,
ὦ μ' ἐκέλευε καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἶσῶ.

Θᾶσαι μὲν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν
ἀ βομβεύσα μέλισσα καὶ ἐς τεδὸν ἄντρον ἰκοίμαν
τὸν κισσὸν διαδῶς καὶ τὴν πτέριν ἃ τυ πυκάσδῃ.

15 Νῦν ἐγνων τὸν Ἑρωτα· βεβρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ νιν ἔτρεφε μάτηρ·
ὅς με κατασμήχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὦ κυάνοφρυ
νόμφα, πρόσπτυξάι με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.

20 Ἔσσι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

Τὸν στέφανον τιλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,

3 πεφιλημένε. 5 κορύψῃ. 8 ἦμεν. 9 νοθεύεται. 14 ἃ τὸ πυκάσδῃ. 16
ἔτραψε. μαζὸν. 17 ὄστιον. 18 ποθορεῦσα, λίπος. 19 φιλήσω. 20 φιλήμασι.
21 ποιησεῖς.

τόν τοι ἐγών, Ἄμαρυλλί φίλα, κίσσαιο φυλάσσω,
ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδοισι σελίνους. —

Ὡμοὶ ἐγών, τί πάθω ὁ δύσσορος ; οὐχ ὑπακούεις ;

- 25 Τὰν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τὴνῳ ἄλεσθαι,
ὥπερ τῶς θύνως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
καίῃα δὴ ποθάνω, τό γε μάν τεδὸν ἄδῃ τέτυκται.

Ἐγγων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξωτο τὸ πλατάγγημα,

- 30 ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πάχει ἐξεμαράνθη.

Εἶπε καὶ ὁ Γροῖῳ τᾷλαθέα κοσκινόμαντις
ὁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτης, οὐνεκ' ἐγὼ μὲν
τὴν ὄλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.

Ἡ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,

- 35 τάν με καὶ ὁ Μέρμνωνος ἐριθακίς ὁ μελανόχρως
αἰτεῖ· καὶ δώσω οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ. —

Ἄλλεται ἀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἄρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν ; ἄσεσθαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθεὶς·
καὶ κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἄδαμαντῖνα ἐντί.

- 40 Ἴππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄνυσεν· ὁ δ' Ἀταλάντα
ὥς ἴδεν, ὥς ἐμάνη, ὥς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.

Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
εἰς Πύλον· ὁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη,

- 45 μάτηρ ὁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίης.

Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μᾶλα νομεύων
οὐχ οὕτως ὠδωνίς ἐπὶ πλεόν ἄγαγε λύσσας,

22 κίσσαιο. 24 τί πάθω ; ὁ δύσσορος. τί πάθω τοι ὁ δύσσορος ; τί ὁ δύσσορος ; 25 τήνα. 27 καίῃα μή. κίῃα μή. τό γε μάν τεσφ. 28 πρᾶν. μεθ' μεμναμένων. 29 ποτεμάξωτο. ποτιμαξάμενον πλατάγγωσεν. 30 ἀμαλῶ. ἀπαλῶ. πάχεος. ἐμαλῶ. πάχεος. 31 Ἀγροῖῳ. ὁ Γροῖῳ. 37 ἡρα γ'. 39 ἐστίν. 42 ἀλλετ'. 44 ἀγκοίναισιν. 46 μήλα.

ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι ;
 Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον λαύων

50 Ἐνδυμίων, ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
 ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅς' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι. —

Ἄλγέω τὴν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. Οὐκέτ' αἰίδω,
 κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.

Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γέναιτο.

3. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΑ.

Κύκλωψ.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον,
ἦ ται Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἄδῃ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ βράδιόν ἐστι.

5 Γινώσκειν δ' οἷμά τι καλῶς ἱατρὸν ἔοντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ περιλαμένον ἔξοχα Μοῖσαις.
Οὕτω γοῦν βράιστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν,
ὠρχαῖος Πολύφαμος, ἔκ' ἤρατο τῆς Γαλατείας.
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῷ· κροτάφως τε.

10 Ἦρατο δ' οὐ μάλους οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίνουις,
ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκι ται θίεις ποτὶ τωῦβλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὴν Γαλάτειν ἄειδων
αὐτῷ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσης

15 ἐξ ἁοῦς, ἔχριστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος,
Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό σί' ἦπκτι πᾶξε βέλεμνον.
Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὄρων ἄειδε τοιαῦτα.

Ὡ λευκά Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ.

20 λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἄρνός,
μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς ;

1 Πότ τόν. 4 ἐντί. 6 πεφύλγμένον. 7 γών. 10 ῥόδοις. 11 ὀλοαῖς. 12
ταῦβλιον. 14 αὐτοῦ. αὐτεῖ. 16 ἐκ. 21 σφηλοτέρα.

φοιτῆς δ' αὖθ' οὕτως ἔκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με·
 αἶχῃ δ' εὐθὺς ἰαίῃ, ἔκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με·
 φεύγεις δ' ὥσπερ δις πολὺν λύκον ἀθρήσασα ;

25 Ἡράσθην μὲν ἔγωγε τσοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
 ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 ἐξ ὄρεας δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ἑδὼν ἀγεμόνευον·
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν
 ἐκ τήνῳ δύναμαι· τίν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

30 Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις·
 οὐνεκά μοι λασία μὲν ὀφρύς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὧτός τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μία μακρά,
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.
 Ἄλλ' ὡύτός τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,

35 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὗτ' ἐν θέρει οὗτ' ἐν ὀπώρα,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεὶ.

Συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαυτὸν αἰείδων

40 πολλὰκι νυκτὸς ἄωρί. Τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεδρώς,
 πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

Ἄλλ' ἀφίκευ τὸ ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον·
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν·
 ἄδιον ἐν τῶντρω παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.

45 Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,
 ἐντὶ μέλας κισσός, ἐντ' ἄμπελος ἃ γλυκύκαρπος,
 ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἃ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
 Τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο ;

22 οὕτως. 32 θῶτερον. 34 οὔτος. 39 μελίμαλον. 41 μανοφόρως.

- 50 Αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λαπιώτερος εἶμεν,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκμάκτον πυρ'
καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεχοίμην
καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
"Ὁμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μᾶτηρ βράγχι ἔχοντα,
55 ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὴν χέρσ τεύς ἐφίλῃ σα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῆς, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλκταγώνι' ἔχουσιν.
"Αλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθην.
60 Νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν μαθεῖμαι,
αἶκα τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται,
ὥς εἰδῶ τί ποθ' ἄδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμνιν.
"Εξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος οἶκαδ' ἀπενθεῖν.
65 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμῖν ἄμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
καὶ τυρὸν πᾶξι τάμισον δριμεῖν ἐνεῖσα.
"Α μᾶτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ,
καὶ ταῦτα ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ἄρευσά με λεπτὸν ἐόντα.
70 Φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμροτέρως μευ
σφύσδειν, ὥς ἀνιὰθῇ, ἐπεὶ κῆγῶν ἀνιῶμαι,
"Ὡ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
αἰ κ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
75 Τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
Εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

50 ἦμεν. 55 ἐφίλησα. 56 ἔληξ. 60 μαθεῖμαι. 61 εἰ τις κα. 62 ὕμνιν.
69 ὀρθωσ. λεπτύνοντα. 71 σφύζειν. 74 νοῦν.

Πολλαὶ συμπαΐσδεν με κόραι καλάί τε κέλονται,
κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.

Δῆλον ἔστ' ἐν τῇ γῆ κήγών τις φαίνομαι εἶμεν.

80 Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾶον δὲ δι᾽ ἃ γ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

77 καλάί τε (ἀντί τῶν νόκτα). 78 κιχλίσδοντι. 79 ἔμεν. εἶναι.

4. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΕ'.

Συρακόσiai ἢ Ἀδωνιάζουσai.

ΓΟΡΓΩ

Ἐνδοὶ Πραξινόα ;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Γοργεῖ φίλα, ὥς χρόνῳ ! Ἐνδοὶ.
Θαυμῶ ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. Ὅρη δειφρον, Εὐνόα, αὐτᾶ.
Ἐμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ

Ἐχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Καθίζεο.

ΓΟΡΓΩ

Ὡ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς ! μόλις ὕμιν ἐσώθην,
5 Πραξινόα, πολλῷ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
Παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
ἅ δ' ὅξος ἄτρυτος· τὸ δ' ἑκαστοτέρῳ μευ ἀποικεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος· ἐπ' ἔσχατα γὰρ ἔλαβ' ἐνθὼν
ἱλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὥπως μὴ γείτονες ὤμες
10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος.

1 Ἐνδοί. 2 αὐτεῖ. 4 ἀδαμάτω. 5 ἐσώθη. 7 ἑκαστέρῳ ἕμιν. 8 μακροτέρῳ
ἕμ'. ἀπώκεις.

ΓΟΡΓΩ

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τιαυῖτα
τῷ μικρῷ παρεόντος· ἔρη, γύναι, ὥς ποθορῇ τυ. —
Θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῶν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν.

ΓΟΡΓΩ

Καλὸς ἀπφῶς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

- 15 Ἄπφῶς μὲν τήνος τὰ πρῶαν — λέγομεν δὲ πρῶαν θην
πάντα — νίτρον καὶ φύκος ἀπὸ σκανῆς ἀγοράσδων
ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηγυς.

ΓΟΡΓΩ

- Χῶμος ταυτῇ ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
ἑπταδράχμῳς κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
20 πέντε πόκως ἔλαδ' ἔχθές, ἅπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ. —
Ἄλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξευ.
Βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλὸ, τι
κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.

- 25 Ὡν ἴδες, χῶν εἶπας ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι. —

ΓΟΡΓΩ

Ἐρπείν ὥρα κ' εἴη.

15 κέπος. πρῶαν. 16 βάντα. ἀγοράσδων. 21 λαξεῦ. 25 ἦνθε' ἐγὼν
εἶπαις κεν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Ἄεργοις αἰὲν ἑορτά.—

Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα· καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε,
θὲς πάλιν· αἱ γαλέαι μαλκχῶς χρήσονται καθεύδειν.

Κινεῖς δὴ. Φέρε θᾶσσον ὕδωρ. Ὑδατος πρότερον δεῖ.—

30 Ἄ δὲ σμᾶμα φέρει.—Δὸς ἔμως. Μὴ πουλὺ δ' ἄπληστε !

ἔγχει ὕδωρ.—Δύστανε, τί μευ τὸ χιτῶνιον ἄρδεις ;

Παῦσαι. Ὅκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τιαυτα νένιμμαι.—

Ἄ κλᾶξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος ; Ὡδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ

Πραξινοά, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα

35 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἱστῶ ;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Μὴ μνάσῃς, Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνάν
ἦ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ

Ἀλλὰ κατὰ γνώμην ἀπέδωχ τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Τοῦτο κάλ' εἶπας.

Τῶμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

40 ἀμφίθεες.—Οὐκ ἄξω τυ, τέκνον. Μορμώ !—Δάκνει ἱππος !

Δάκρυ· ὅσσ' ἐθέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.—

Ἐρπωμες.—Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.

Ὡ θεοί, ὅσσοις ὄχλος ! Πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι

27 βαμα. νῆμα. ἀνιόθρυπτε. 28 χρήσονται. 30 σμῆ δὴ πόν'. 32 παῦε'.
παῦε. ἔχ' οἷα. ἑποῖα. 33 παῖ. 37 ποτέθεικα. προτέθεικα. 38 κεν εἶπαις.

- 45 χρὴ τὸ κακόν ; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. —
 Πολλὰ τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποιήται καλὰ ἔργα,
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκνών· οὐδεις κακοεργὸς
 δαλείται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
 οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεχροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
 50 ἀλλάλοις ὀμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἔρεισι.
 Ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα : τοὶ πολεμισταὶ
 ἵπποι τῷ βασιλῆος. — Ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς. —
 Ὅρθος ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. — Κυνοθαρσῆς
 Εὐνόα, οὐ φευξῇ ; Διαχρησείται τὸν ἄγοντα. —
 55 Ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.

ΓΟΡΓΩ

Θάρσει. Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
 τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Καὶτὰ συναγείρομαι ἤδη.
 Ἴππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
 ἐκ παιδός. — Σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ

Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ ;

ΓΡΑΥΣ

Ἐγών, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ

60

Παρενθεῖν

εὐμαρές ;

50 παντ' ἐρίηροι. πάντ' ἐς ἀρείω. 55 ἐνδοι. 59 ἀμίν. 61 κάλλισται.

ΓΡΑΥΣ

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
καλλίστα παίδων· πείρα θην πάντα τελείται.

ΓΟΡΓΩ

Χρησμός ἃ πρεσβυτις ἀπόχετο θεσπέιασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἡρην.

ΓΟΡΓΩ

65 Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὅμιλος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Θεσπέσιος.—Γοργοί, δὲς τὰν χέρα μοι λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτῇ· μή τι πλαναθῇς·
Πᾶσαι ὅμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχει, Εὐνόα, ἁμῶν.—
Οἷμοι δειλαία· δίχα μευ τὸ θερίστριον ἦδη
70 ἔσχισται, Γοργοί.—Πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιτο
εὐδαίμων, ὦνθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μευ.

ΞΕΝΟΣ

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλαξεύμαι

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Ἀθρόος ὄχλος.

ᾠθεύονθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ

Θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

65 τὸ θεσπέσιος τοῦ ἐπ. στ. ὁ Ahrens ἐν τούτῳ. 72 φυλάξομαι. ἀθα-
ρέως. ἄθρως.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

- Κεῖς ὥρας κῆπεται, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν χαλῷ εἴης
 75 ἄμμε περιστέλλων. Χρηστῷ κῆκτίρμονος ἀνδρός.
 Φλίβεται Εὐνόα ἄμιν' ἄγ', δειλὰ τύ, βιάζευ.
 Κάλλιστ'· «ἐνδοῖ πᾶται» ὁ τὰν νυὸν εἰπ' ἀποκλῆξας.

ΓΟΡΓΩ

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. Τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον·
 λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα. Θεῶν περονάμματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

- 80 Πότνι' Ἀθηναία, ποταί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 ποιοὶ ζωγράφοι τὰκριδέα γράμματα' ἔγραψαν.
 Ὡς ἔτυμ' ἐστάκκντι, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ, οὐκ ἐνυφαντά. Σοφόν τοι χρῆμ' ὦνθρωπος.
 Αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
 85 κλισμῷ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
 ὁ τριφίλγτος Ἀδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΕΕΝΟΣ

Παύσασθ', ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι,
 τρυγόνες. Ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΓΟΡΓΩ

- Μᾶ, πόθεν ὦνθρωπος ; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές ;
 90 πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις ;
 ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὥς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιεὶ λαλεῦμες·
 δωρίσθεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσι.

75 κῆκτίρμονος. 76 ἄμμιν. 77 ἐνδοῖ. 81 ζωγράφοι. 84 ἀργυρέας. 86 Ἀδων. κῆν. 88 ἐκ νασσῶν τε. 90 πατίτασσε.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Μὴ φύῃ, Μελιτῶδες, θεῖς ἀμῶν καρτερός εἴη.
95 πλὰν ἑνός. Οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

ΓΟΡΓΩ

Σιγᾷ, Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἀδωνιν ἀεῖδεν
ἃ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολυδῖρις αἰιδός,
ἅτις καὶ πέρυτιν τὸν ἱάλεμον ἀρίστευσε·
φθεγξέται τι, σάφ' οἶδα, καλὸν διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ Ἀοιδός.

- 100 Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰθάκιον ἐφίλασας,
αἰπεινὰν τ' Ἐρυκα, χρυσῷ παίζοις Ἀφροδίτα,
αἰὼν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάῳ Ἀχέροντος
μηνὶ θυωδεκάτῃ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὦραι.
Βάρδισαι μακάρων ὦραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι.
Κύπρι Διωναῖα, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θανατᾶς,
ἀνθρώπων ὥς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
τὴν δὲ χαρίζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύνχε,
110 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλένα εἰκυῖα
Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.
Πὰρ μὲν οἱ ὦρια κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσχοις
ἄργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάδαστρα.
115 Εἰδᾶτα θ' ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,

94 φύῃ. φυῇ. 96 σίγῃ. 98 πέρυσιν. Σπέρχιν. 100 ἐφίλησας. 101 αἰ-
πεινόν, ἀν χρυσῷ. παίζοις. 102 ἀενάου. 103 μαλακαὶ πόδες. 105 φέροισαι.
112 φέρονται. 115 πλαθάνφ.

- ἄνθεα μίσγοισαι λευκῇ παντοῖ' ἄμ' ἀλεύρω,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλάτῳ
 πάντ' αὐτῇ πετεηνά καὶ ἔρπετ' αἰεὶ πάρεστι.
 Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῇ βρίθοντες ἀνήθῳ
 120 δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες,
 οἷοι ἀγδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
 πωτῶνται πτερύγων περῶμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.
 Ὡ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετῷ οἰνοχόον Κρανίδα Διὶ παῖδα φέροντες
 125 Παρφύρεσι δὲ τάπητες ἄνω «μαλακώτεροι ὕπνω»
 ἂ Μίλατος ἔρεϊ, χῶ τὰν Σαμίαν καταδόσκων.
 Ἔστρωται κλίνη τῇ Ἀδώνιδι τῇ καλῇ ἄλλα.
 Τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ βροδόπαχυς Ἀδωνις.
 Ὀκτωκαίδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
 130 οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά·
 Νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαίρετω ἄνδρα.
 Ἀῶθεν δ' ἁμέες νιν ἅμα δρόσῳ ἄθροαι ἔξω
 αἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτόνοντα·
 λύσασαι δὲ κόμην καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι
 135 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰδιᾶς.
 Ἐρπεις, ὦ φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐνθάδε καίς Ἀχέροντα
 ἡμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος. Οὐτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρωες,
 οὐθ' Ἐκτωρ Ἐκάδης ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων,
 140 οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν,
 οὐθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἀργεὸς ἄκρα Πελασγοί.

121 ἐπὶ δένδρῳ. 124 αἰετοί. 126 Μιλατίς. 127 ἁμά. 128 μὲν. 130 φί-
 λημα. 135 ἀρξώμεθ'. 140 πάλιν ἐλθὼν. 141 πρότερον. 142 Πελοπηιαδῶν.

"Ιλαθι νῦν, φίλ' "Αδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαιο.
Καὶ νῦν ἦνθεες, "Αδωνι καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἔξεις.

ΓΟΡΓΩ

- 145 Πραξινόα, τί χρῆμα σοφώτερον ἢ θήλεια ;
Ὀλβία ἔσσα ἴσατι, πανολβία ὥς γλυκὺ φωνεῖ.
"Ωρα ἔμωι κεῖς οἶκον. "Ανάριστος Διοκλείδας·
χώνηρ ἔξος ἅπαν, πεινᾷντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
Χαῖρε, "Αδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

145 τὸ χρῆμα· μετὰ τὸ σοφώτερον τελεία· ἔπειτα ἡ θήλεια κτλ.
συνεχ. ἢ τί ἄλλ. ἀντωνυμ. Ahrens, 146 γλυκυφωνεῖ. 148 μηδέποτε· ἐλθῆς.
149 ὦ "Αδων.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α'.

Θύρσις ἢ Ὠδή.

1—28. Ἀμοιβαῖαι φιλοφρονήσεις μεταξὺ Θύρσιδος καὶ αἰπόλου.

1. Ἀδύ τι] ἡδύ πως, γλυκύ. Ἡ σειρά τῶν λέξεων: Αἰπόλε, καὶ ἅ πίτυς τήνα ἅ ποτὶ ταῖς παραῖσι μελίσδεται τὸ ψιθύρισμα ἀδύ τι.—Ψιθύρισμα] (-ος, -ίζω). Πᾶς θόρυβος ἢ ἦχος μικρός, ὁ ὑπὸ τῶν φύλλων τῶν δένδρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κινουμένων παραγόμενος. Ψιθυρίζειν δὲ = λέγειν χαμηλοφώνως εἰς τὸ οὖς ὅ,τι τις δὲν τολμᾷ νᾶ εἶπῃ δυνατά. — Ἀ πίτυς] ἡ πεύκη, κουκουναριά. Πίτυς, πεύκη, ἐλάτη, κυπάρισσος, κέδρος, ἄρκευθος εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους — Τήνα] = ἐκείνη. Τήνος, -α, -ο, ἀντὶ ἐκείνος, ἰσχυρὰ δεικν. ὄωρ. ἀντων. = ὅδε. — Αἰπόλε] αἰγοπόλε, γιδοβοσκέ.

2. Ποτὶ ταῖς παραῖσι] πρὸς ταῖς πηγαῖς, πλησίον τῶν πηγῶν. — Μελίσδεται] μελωδικῶς ἤχει, μελωδεῖ. Μελίσδω ὄωρ. τὸ μελίζω. Κακῶς ἐξελάμβανον ἐνταῦθα οἱ γραμματικοὶ ἐν διὰ δυοῖν. Ὁ σχολ. ὀρθῶς ἤδη ἐρμηνεύει τὸ χωρίον: Καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη, ἣτις ἐστὶ παρὰ ταῖς πηγαῖς, ἡδεῖάν τινα μελίζει τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀπήχησιν, ἡδὺ δὲ μέλος καὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλπεις.

3. Συρίσδες] συρίζεις. — Μετὰ Πᾶνα]. Πᾶν νός Ἑρμοῦ καὶ τινος νύμφης υἱός. Τραγόπους, κεράος, γενειῶν. Ἐλατρεύετο

κατ' ἐξοχὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ (ἰδὲ κατωτ. στ. 119, 121) ὡς προ-
στατὴς τῶν δασῶν, τῶν ποιμένων (νόμιος), τῶν κυνηγῶν (ἀγρεύς)
καὶ ὡς εὐρετὴς τῆς σύριγγος, τοῦ ποιμενικοῦ αὐλοῦ, ἦν καὶ
ἐξόχως ἐπαιζε. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐλατρεύετο
καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐνθα καὶ ναὸν εἶχε — *Πανεῖον* — καὶ ἐορτὴ
ἤγγετο πρὸς τιμὴν αὐτοῦ — *Πανεῖα*. Γνωστὸν δ' εἶναι τὸ σιμω-
νίδειον ἐπίγραμμα :

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα τὸν Ἀρκαῖδα τὸν κατὰ Μῆδων

Τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

Ἀποισῇ] ἀποίη (ἀποφέρομαι). — Μετὰ τὸν Πᾶνα θὰ λάβῃς
διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, *θα κερδίῃς*, τὸ δεύτερον βραβεῖον.

4. *Αἶκα*] εἶκεν, ἐάν. Τὸ αἶ = εἰ καὶ τὸ κα = κε. Ἀλλ'
ὁ Θ. μεταχειρίζεται καὶ τὸ κε. = *Κεραὸν* = κέρασφόρον. —
Δαυρῇ = λήψῃ (λαμβάνω).

5. *Καταρρεῖ*] κάτεισι, κατενεχθήσεται, θὰ σοῦ πέσῃ. Λο-
γοπαικεῖ δ' ἴσως ὁ Θ. ἐν ταῖς λέξεσι *καταρρεῖν* καὶ *χίμαρος*
διὰ τὸ ὁμόηχον *χείμαρρος*.

6. Ἀ *χίμαρος*] ἐρίφιον θήλυ, τὸ ὅποιον δὲν ἐγέννησεν
ἀκόμῃ. *Μουσκούλα* λέγομεν ἐν Κρήτῃ, *βετούλα* δ' ἐν τῇ ἄλλῃ
Ἑλλάδι. Ἡ δὲ λέξις χίμαρος εἶναι παρ' ἡμῖν ἐν Κρήτῃ σχεδὸν
ἡ αὐτὴ ἐν τῷ ἄρσ. γέν. *τσιμαρος*. Ἄν λέγεται θηλ. *τσιμάρα*,
ἀγνοῶ. *Ἔστε κ' ἀμέλῃς*] ἕως οὗ τὴν ἀμέλῃς. — Τὸ β'
πρόσ. κεῖται, ὡς καὶ νῦν, ἀντὶ τοῦ γ' γενικῶς καὶ ἀορίστως.

7-8 *Ἄδιον*] ἥδιον, γλυκύτερον, εὐαρεστότερον. — *Τὸ τεὸν*]
τὸ σόν. — *Καταχῆς*] κατηχῆς, ἡχηρόν, δυνατὰ ἡχοῦν. Σύντ. Ὡ
ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος ἄδιον ἢ τῆνο τὸ καταχῆς ὕψωρ (ὁ)
καταλείβεται ἀπὸ τᾶς πέτρας ὑψόθεν. — *Καταλείβεται*] χύνεται
ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἀπὸ τὸν βράχον.

9. *Ταὶ Μοῖσαι*] αἱ Μοῦσαι. — *Τὰν οἶδα*] οἷς-οἶδος ἀντὶ
οἷς-οἶς (πρὸλ. *ὁμοῖος*). — *Δῶρον ἄγωνται*] βραβεῖον λαμ-
βάνωσι.

10. *Σακίταν*] σηκίτην (σηκός-σακός· σηκάζω-σακάζω).
«Σηκίται ἄρνες, οἷς οὐκέτι γάλακτος δεομένους οἱ νομεῖς τῶν

μητέρων χωρίζοντες ἰδίᾳ βόσκουσι καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ κλείουσι»
 Σχολ. Ἐν Κρήτῃ μεταχειρ. τὴν λέξιν *σακάζω* ἐπὶ τῆς ἐννοίας
 τοῦ ἀπογαλακτίζω. Τὸν δὲ *σηκὸν* λέγομεν *κοῦμον*.

12. *Ἀῆς*] βούλει, θέλεις (ἀρχ. δωρ. ῥ. λάω λῶ μόνον κατ'
 ἐνεστ. λῶ, λῆς, λῆ, λῶμες, λῶντι, λῶφη, λῆν, τῷ λῶντι, λῶσα).—
Ποτὶ τῶν Νυμφῶν] πρὸς τῶν Νυμφῶν.—*Τεῖδε*] ἐνταῦθα, ἐδῶ.
 —*Καθίξας*] καθίσας.

13. *Ὡς (=πρὸς) τὸ κάταντες*] πρὸς τὸ ἀπὸτομον καὶ
 κατωφερές, ἀντίθ. τῷ ἀνάντης καὶ προσάντης] Ὁ στίχ. εἶναι
 παρέγγραπτος ἐκ τοῦ Ε' εἰδ. 101, ὅπου μᾶλλον ἀρμόζει. Τὸ
 ὧς ὡς πρόθεσις μόνον ἐπὶ ἐμφύχων τίθεται καὶ μετὰ ῥ. κινήσεως
 σημαντ. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τινων ἐκλαμβάνεται ἴσον τῷ ὅπου. Δὲν
 δύναται λοιπὸν νὰ συνταχθῇ πρὸς τὸ *καθίξας*, ἀλλ' ἔρχεται
 ὡς ἐπεξήγ.—*ἄτε=ῆτε* καὶ ὅπου ὑπάρχουσι μυρίκαι.—*Μυρί-*
και] θάμνος φυόμενος εἰς ἐλώδεις καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν τόπους,
 κοινῶς λεγόμενος *μυστικιά* καὶ *ἀρμυρίκι*. ἐν Ἀττ. τὸ *μυρίκι*
 ἐν Μακεδ. *μυρχιά*.

14. *Συρίσδεν*] συρίζειν.—*Ἐν τῷδε*] ἐνν. χρόνῳ, ἐν ᾧ
 σὺ θὰ παίζῃς τὸν αὐλόν.—*Νομευσῶ=*θὰ βοσκήσω, θὰ βόσκω,
θὰ βλέπω τσ' αἴγες· ἄμετ. *νομεύω* = εἰμί νομεύς.

15. *Οὐ θέμις κτλ*] Ἐθεωρεῖτο ἐπικίνδυνον νὰ προκαλῇ
 τις τὴν προσοχὴν τῶν θεῶν τὴν μεσημβρίαν. Ὅρα τὰς παρ'
 ἡμῖν μεσημβρινὰς Νεράϊδας.—*Μεσαμβρινὸν*] τὸν μεσημβρινὸν
 χρόνον, τὸ μεσημέρι, *μεσημεριάτικα*. Τότε κατὰ τὴν λαϊκὴν
 πίστιν *βυστινρίζουν* (προσβάλλουν) οἱ Νεράϊδες.

16. *Δεδοίκαμες*] δεδοίκαμεν.—*Ἡ γὰρ*] διότι τότε ἀνα-
 παύεται (ἀμπαύεται) κεκμηκῶς ἀπὸ τοῦ κυνηγεσίου (ἀπ' ἄγρας),
 μετὰ τὸ *κυνῆγι*.

17. *Τανίκα*] τγνίκα, τότε, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.—
Ἐντὶ] ἐστὶ.—*Πικρὸς*] κυρ. δξύς, μυτερός, σκληρός, τραχύς,
 δξύχολος.

18. *Καὶ οἱ.. ποτὶ ῥινὶ*] σχ. καθ' ἕλκον καὶ μέρος. Καὶ εἰς
 τὴν ῥινά του κάθεται πάντοτε δριμεῖα χολή (ὀργή). *Φαρμάκι*

στάξ' ἡ μύτη του. Οἱ ἀρχαῖοι ἐθεώρουν ἔδραν τῆς ὀργῆς τὴν ῥίνα.

19. Ἀλλὰ σὺ βεβαίως, καθὼς εἶναι γνωστόν, ᾄδεις τὰς λύπας (τοὺς πόνους) τοῦ Θύρσιδος. Πρβλ. *Μῆνιν* ᾄδει, θεά.

20. *Ἐπὶ τὸ πλεόν ἔκεο τᾶς β. μοίσας*] ἐχώρησας ἐπὶ τὸ πλεόν τῆς βουκ. μούτης. ἦτοι εἶσαι ἀνώτερος, ὑπερέχεις εἰς τὰ βουκ. ᾄσματα. Διαρκῶς φιλοφρονοῦνται ὁ αἰπόλος καὶ ὁ Θύρσις ἐπαινοῦντες τὴν αὐλωδίαν ἀλλήλων.

21. *Δεῦρ'... ἐσδώμεθα*] ἐξώμεθα, ἔλα νὰ καθίσωμεν ὑπὸ τὴν πετέαν (φτελίαν). — *Τῷ Πριήπῳ*] τοῦ Πριάπου. *Πριάπος*: Ἀφροδίτης (ἢ Νηΐδος ἢ Χιόνης) καὶ Ἑρμοῦ (ἢ Διονύσου, ἢ Ἀδωνίδος, ἢ Πανός, ἢ Σατύρου). θεὸς τῶν κήπων καὶ ἀμπελώνων καὶ καθόλου τῶν ἀγρῶν. Ἐλατρεύετο ἐν Λαμψάκῳ, ὅθεν διεδόθη ἡ λατρεία εἰς Ἑλλάδα. Παρίσταται δὲ δι' ἀτέχνου ξοάνου, χρησιμεύοντος ὡς ὁρίου τῶν ἀγρῶν (Terminus) ἐγ-χρώμου, ἔχοντος μέγα γεννητικὸν μόριον (σύμβολον τῆς γονιμότητος) καὶ κρατοῦντος κλαδευτήριον. Πρβλ. πριαπίζειν πριαπισμός (λαγνεῖα). Καὶ Πριάπος πόλις τῆς Μυσίας.

22. *Τῶν Κρανιαδῶν*] τῶν κρηναίων Νυμφῶν. *Κρανιας* ἀνωμ. θηλ. τοῦ *Κραναῖος* καὶ *Κρηνίς*. Καὶ ἐν κρήναις καὶ ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν δάσυσιν ἐπίστευον οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπαρξιν Νυμφῶν, ὡς ἡμεῖς κοινῶς τὴν ὑπαρξιν Νεράϊδων. Ὑποτίθεται ὅτι ἐν ᾧ τόπῳ εὕρισκονται οἱ δύο ποιμένες ὑπάρχουσιν ἀγάλματα (ἢ προτομαὶ) τοῦ Πανός καὶ τῶν Κρηνιαδῶν. — *ᾄπερ ὁ θῶκος*] ὅπου τὸ ποιμενικὸν ἐκεῖνο κάθισμα. *Θῶκος*, ἔδρα. Πρβλ. θάσσω, θαάσσω, θακέω = κάθημαι.

24. *Ὡς ὅκα κλπ.].* Ὡς ὅτε διαγωνιζόμενος πρὸς τὸν ἐκ Λιθύης Χρόμιν ἦσας.

25. *Διδυματόκον*] διδυμητόκος = διδυμοτόκος, γεννῶν διδυμα. — *Ἐς τρεῖς ἀμέλξαι*] ὥστε νὰ ἀμέλξης αὐτὴν τρεῖς φορές. «Πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματόκαι». Σχολ. ὥστε δηλ. καὶ ἀφοῦ φάγωσι γάλα τὰ δύο ἐρίφια νὰ πληρῶνται δύο ἀγγεῖα (πέλλαι).

26. *Ἐχοῖσα]* παραχωρητ. μετχ. καίπερ ἔχουσα. — *Ἐρως]*. Ἐρίφους. *ποταμέλγεται]* προσαμέλγεται, ἀμέλγεται καὶ πληροῖ. — *Πέλλας]* -α· «ἀγγεῖον σκυφοειδὲς πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἡμελγον τὸ γάλα». Σχ. κοιν. καρδάρα. Παρ' ἡμῖν ἐν Κρήτῃ *καυκί*.

27. *Κισσύβιον]*. Ποτήριον ξύλινον ἀγροτικόν (*ξύλοκουπ* παρ' ἡμῖν). Ἴσως ἐκλήθη διὰ τὴν ἐκ ξύλου κισσοῦ κατασκευὴν ἢ διὰ τὸν ἐκ φύλλων καὶ βλαστῶν κισσοῦ γλυπτὸν κόσμον. Ὁ Κύκλωψ καὶ ὁ Εὐμαιοὺς ἔχουσι τοιαῦτα (Ὅδ. ι 346. π 52). — *Κεκλυσμένον* (κλύζω)] ἐπικεκαλυμμένον μὲ στρώμα ἡδέος κηροῦ ἐσωτερικῶς. Οὕτω παρ' ἡμῖν ἐπαλείφουσι διὰ πίσης τὴν *φλασκή*.

28. *Ἀμφῶες)* ἐκ τοῦ ὧς (= οὔς-οὔας) ἄμφωτον, δύο ἔχον ὦτα, λαβὰς. — *Νεοτευχὲς]* νεότευκτον. — *Γλυφάνοιο* (-ανον *ποτόσδον]* προσόζον γλυφάνου *μυρίζον* γλυφήλας. μήτε χρησιμοποιοιθέν.

29 - 63. *Λεπτομερὲς περιγραφή τοῦ ξυλίνου ποτηρίου.*

29 *Μαρύεται]* σμαι: τυλίσσεται, ἐξαπλοῦμαι· ἀποθ. ἐνεργ. σημ. = ἐνυφαίνω, σωρεύω. Συχνὸν παρὰ μετγν.

30. *Ἐλιχρύσῳ]* δι' ἐλιχρύσου (τῆς γύρεως) ἐπιπεπασμένον *σκοτισμένος*. Ἐλίχρυτος εἶναι φυτὸν ἐκ τῶν ἀναρριχωμένων μετὰ χρυσοειδοῦς ἄνθους ἢ καρποῦ (δάκρυα τῆς Παναγίας ἐν Κύπρῳ). Μήπως εἶναι τὸ ἡμέτερον χρυσάνθεμον; — *Ἄ δὲ καὶ αὐτὸν... ἐλιξ]* ἢ δὲ ἐξ αὐτοῦ (τοῦ κισσοῦ) γινομένη ἐλ. ξ (γυρ λάνδα) συστρέφεται ὀφιοειδῶς ἐναθρυνομένη ἐπὶ τῷ κροκῶδε αὐτῆς καρπῷ.

31. *Κροκόεντι]*. Οἱ κόκκοι τοῦ κισσοῦ (κόρυμβοι) εἶναι παρ' ἡμῖν μαῦροι. Ἄλλ' ὑπάρχουσι πολλὰ κατὰ κλίματα ποικιλίαι. Ἀξιοσημειώτον εἶδος εἶναι τὸ διὰ λευκοῦ ποικιλόστικτον τῶν φύλλων (*hedera candida, folio candido*) καὶ τὸ τῶν χρυσιζόντων (κιτρίνων) κόκκων (Plinius) Τοῦτο νοεῖται ἐνταῦθα.

32. *Ἐντοσθεν]* ἐν ταῖς ἐλιγμοῖς τοῦ στεφάνου, οὐχὶ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ. — *Τί θεῶν δαίδαλμα]* τί θεῶν τεχνουργήμα! Θεσπέ

σιον τεχνούργημα. ἀριστούργημα. — *Τένυνται*] εἶναι κατεσκευασμένη.

33. *Ἀσκητὰ πέπλω καὶ ἄμπυκι*] τεχνικῶς κεκοσμημένῃ με πέπλον καὶ ἀνάδεσμον τῆς κόμης, διὰδήμῃ, κεφαλόδεσμον.

34. *Καλὸν ἐθνεράσδοντες*] ἐπιχαρίτως κομῶντες. *Ἐθνεράσδω* (ἔθειρα = θρίξ) = τρέφω κόμην. — *Ἀμοιβαδὶς*] ἀμοιβαίως.

35. *Νεικέλου*'] ἐπέσοι] λογομαχοῦσιν ὁ εἰς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ ὁ ἄλλος ἐκ τοῦ ἄλλου περὶ τοῦ τίς θὰ προτιμηθῇ ὑπὸ τῆς γυναικός. — *Τὰ δ' οὐ κλπ*] ἀλλὰ ταῦτα (αἱ φιλονικίαι) δὲν ἐγγίζουσι τὴν φρένα αὐτῆς, δὲν συγκινοῦσιν αὐτήν, δὲν τὴν πιάνουν αὐτά, ταῦτί της δὲν ἰδρώνει.

36. *Ἄλλ' ὅκα μὲν*] ἄλλ' ὅτε μὲν. — *Ποιυδέρεται*] προσβλέπει. — *Γελάσῃ*] γελώσα.

37. *Ἄλλοκα*] ἄλλοτε. *Ῥιπιεῖ νόον* = στρέφει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τοῦτον (ποτὶ τόν).

*38. *Δηθὰ κυλοιδιόωντες*] ἐπὶ μακρὸν (ἔνεκα τοῦ ἔρωτος) ἔχοντες οἰδήματα ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς, με πρησμένα μάτια (κυλοιδιῶ· κύλα τὰ ὑπὸ τὰ βλέφαρα κοιλῶματα, τὰ ὑπώπια ἐκ τοῦ κύω. *Ἐτώσια μοχθίζοντι*] μάτην μοχθίζουσι, μοχθοῦσιν, ἄδικα χάνουν τὸν κόπο.

39. *Τοῖς δὲ μέτα*] παρὰ τούτους δέ. — *Γριπεὺς*] ἄλιεύς· πρβλ. γρίπος· εὖω -ίω -ισμα -ηίς = δίκτυον, ἄλιεύω, ἄγρα διὰ γρίπου (κέρδος), ἄλιευτική.

40. *Λεπρὰς*] τραχεῖα (πέτρα βράχος). Ἐκ τοῦ λεπρὸς (λεπερὸς - λέπος = φλοιός). — *Ἐς βόλον*] πρὸς ἄγραν ἰχθύων.

41. *Τὸ καρτερόν*] ἰσχυρότατα, ὅση αὐτῷ δύναμις. Συχνὰ ἐπιθ. αἰτ. ἐπιρ. λαμβανόμεναι ἔχουσι τὸ ἄρθρον. Πρβλ. τὸ ἴσον, τὸ γενναῖον, τὸ λοιπόν, τὸ πρῶτον.

42. *Φαίης κτλ.*] εἴποις ἂν (εἴποι ἂν τις) αὐτὸν (νιν) ἐπὶ τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν μοχθεῖν (ἐλλοπιεύειν, ἔλλοψ = ἄφθογγος) ὅσον σθένος μελῶν (γυίων).

43. *Ὡδέ οἱ ὠδήσαντι*] οὕτως αὐτοῦ ὠδήκασιν (αἱ ἴνες).

Οιδέω (σπ. οιδάω) = πρήσκομαι. *Τόσον είναι προησμένες αἱ φλέβες του εἰς τὸν αὐχένα ὀλοῦθε, ἂν καὶ εἶναι γέρωσ.* Ἀλλὰ ἡ δύναμις του εἶναι ἀξία νεανικῆς ἡλικίας (ἄδρας-ἡδης).

45. **Τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν**] πολὺ ὀλίγον δέ, ὀλίγιστον δὲ μακράν — **Ἀλιτρυτοιοί** (ἄλς-τρυώ) τοῦ ἐν θαλάσῃ τετρυμένου, καταπεπονημένου, τεταλαιπωρημένου γέροντος (θαλασσοδαρμένου).

46. **Πυρναίαις**] περκαζούσαις καὶ τρωξίμοις σ/ολ. ὠρίμοις. **Πυρναῖος** (πύρνον - πύρινον - πυρὸς - ἄρτος σίτινος) κατάλληλος πρὸς βρώσιν. — **Καλὸν βέβριθεν ἁλωά**], λαμπρὰ εἶναι φορτωμένη ἢ ἄμπελος.

Ἡ τοῦ κισσυδίου περιγραφή εἶναι μίμησις καὶ τοῦ Ὀμήρου ('Ιλ. Σ 561) καὶ τοῦ Ἡσιόδου (ἄσπις Ἡρακλέους).

47. **Ὀλίγος τις κῶρος**] μικρὸ παιδί. — **Ἐφ' αἵμασιαῖσι**] πλησίον φράκτου (-ιά·) τοίχος ἐκ ξηρῶν λίθων ἐστεφανωμένος με ἀκόνθας, δι' οὗ τηρεῖται πεφραγμένη ἢ ἄμπελος. Αἵμασιὰς λέγειν καὶ αἵμασιολογεῖν = κτίζειν τοίχους ὡς φράκτας. **αἶμὸς** = δρυμός.

48. **Ἀν' ὄρχως**] κατὰ τὰς σειράς τῶν κλημάτων (ὄρχους).

49. **Φοιτῇ**] φοιτᾷ. — **Σινωμένα**] βλάπτουσα, προσπαθοῦσα νὰ διαρπάσῃ. Ἐκ τοῦ θ. σιν - εἶναι πολλὰι λέξεις δηλωτ. τοῦ βλάπτειν· **σίν-ις** ἴδος, **Σίντιες** (πειραταὶ τῆς Λήμνου), **σινάμωρος** (λυμαινόμενος), **σινής** (ἀβλαβής) κτλ. — **Τὰν τρώξιμον**] τὴν δυναμένην τρώγεσθαι, πεπαινομένην, οὐκέτι ὀμφακίζουσαν στὰ φυλήν. — **Ἀ δ' ἐπὶ πήρᾳ**] εἰς τὴν πήραν, εἰς τὸ σκκκούλι, στὸ **ψωμοβοεύριδο** (ἐν Κρήτῃ).

50. **Κεύθοισα**] κεύθουσα, κρύπτουσα· ὁ τύπ. τῆς μετχ. **οῖσα ἀντί οὖσα** εἶναι ἀλολ.· ὁ ὄωρ. εἶναι **ῶσα**. — **Ἀνησεῖν**] ἀφήσειν (ἀνιέναι).

51. **Ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ**] ἀπρογευματίστον καθίσῃ τὸ παιδίον εἰς τὰ ξηρά, ἤτοι εἰς ἀνύπαρκτον γεῦμα· πρὶν τὸ ἀφήσῃ χωρὶς πρόγευμα τρώγουσα αὐτὴ ὅ,τι ἔχει ἢ πήρα. (Κρητ. νὰ τὰφήσῃ σιτὴ ξέρα).

52. Ἀνθερίκοισι| καλάμαις ἀσφοδέλου· ἀνθέρικος· ἀν-
 εῖριξ δὲ τὸ ἄκρον στάχους καὶ αὐτὸς ὁ στάχυς· ἀσφενδυλιὰ
 ἀρ' ἡμῖν ἐν Κρήτῃ. — Ἀκριδοθήραν] παγίδα ἀκρίδων.

53. Σχοίνῳ ἐφαρμόδων] διὰ σχοίνου (βρούλου) συνδέων.
 χοῖνος· εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος, κοιν. βοῦρλον,
 ροῦλον (ἐν Κρήτῃ). — Μέλειται δέ οἱ] μέλει δ' αὐτῷ, φροντὶς
 αὐτῷ γίγνεται, τὸν μέλει δέ.

54. Φυτῶν] τῆς ἀμπέλου. — Τοσσῆνον] τοσοῦτον, τόσα-
 ὅσα. — Γαθεῖ] γέγηθε, χαίρει· ὅσον πλέγματος (μέλειται οἱ)
 ἐρὶ ᾧ γαθεῖ· ὅσον φροντίζει περὶ τοῦ πλέγματος, ἐφ' ᾧ χαίρει.

55. Παντᾷ] πάντῃ, πρὸς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κισσοῦ, ἅτινα
 ἐν καλύπτονται ὑπὸ τοῦ κισσοῦ μετὰ τοῦ ἐλιχρύσου. — Περι-
 έπταται| ἐξαπλοῦται. — Ὑγρὸς ἄκανθος] εὐλύγιστος, εὐ-
 αμπτos.

56. Αἰολικόν τι θάημα] θαῦμα αἰολικόν. Ἡ Αἰολίς χώρα
 ἐν παρήγαγεν ἐντελέστερόν τι. — Θάημα] θαῦμα. — Τέρας κέ τυ-
 γμὸν αὐτῷ] θαῦμα ἂν σε ψυχὴν ἐκπλήξαι· ἀριστοῦργημα, δ
 ὧν οὐκ ἂν δύναιο μὴ καταληφθῆναι ὑπὸ θαυμασμοῦ. — Ἀτύζω
 μὲν.) ἐμποῖω τρόμον.

57. 58. Τῷ γεν. εἰς τὸ ὦνον· τούτου ἀντάλλαγμα (ἐξαγο-
 ᾶν), ἀντίτιμον. — Καλυδωνίῳ. Ἐκ Καλυδῶνος. Καλυδὼν π.
 ῆς Αἰτωλίας, ἐνθα ὁ Μελέαγρος ἐθήρευσεν τὸν Καλυδώνιον κά-
 ρον, ὃν ἡ Ἀρτεμις εἶχεν ἐπιπέμψει τιμωρουμένη τὸν πατέρα
 αὐτοῦ Οἰνέα ὀλιγορήσαντα αὐτῆς ἐν θυσίᾳ. — Τυρόεντα] ἀντὶ
 τυρόν· κυρ. ἐπίθετον (-όεις) ἐξυπακ. δὲ πλακοῦς ἢ ἄρτος, ἦτοι
 λήρης τυροῦ· τυρόπιττα.

59. Οὐδέ... θίγην.] οὐδὲ προσέθιγέ πῶ τι (τὸ κισσοῦδιον)
 εἶλος ἐμὸν· οὐχ ἠψατό τί πω ἐμοῦ χεῖλους· δὲν ἤγγισεν ἀκόμη
 αἰθόλου τὸ χεῖλός μου.

60. Ἀχραντον] ἀμίαντον, ἄσπιλον, ἄβροχον, γάλακτι. —
 ᾧ... ἀρεσαίμαν (ην)] τούτῳ ἂν σοι ἀσμεναίτατα (μάλα πρό-
 ρων) ἀρέσαιμι· διδοίην ἂν σοι τοῦτο δῶρον μάλα προφρόνως
 μετὰ μεγάλης χαρᾶς, εὐμενέστατα).

61. *Αἶκα ... αἰσισης*] ἂν μοι.... τὸν ποθητὸν ὕμνον ᾄσης
ἐφίμερος (ἰμείρω, ἱμερος=πόθος)=ποθεινός.

62. *Οὔτι τυ κερτομέω*] οὐδόλως σὲ περιπαίζω (ὅτι θὰ σοὶ δώσω τὰ ὑπεσχημένα). Ἑτ. γρ. *οὔτι τοι φθονέω* δὲν σὲ φθονῶ, διότι ὑπερέχεις ἐν τῇ ψδῇ· ἡ (Δούκας) δὲν ἀρνοῦμαι νὰ σοὶ δώσω τὸ δέπας. — *Πόταγ' ὦγαθὲ*] πρόσαγε (ἄμετ.) ἐμπρός, ἄρχισε.

63. *Οὔτι πα*] οὔτι πῃ, οὔτι πως, οὐδόλως βεβαίως θὰ φυλάξης τὴν ψδὴν διὰ τὸν Ἀδην τὸν (ἐπιλανθάνεσθαι ποιοῦντα) προξενοῦντα λήθην. Τὸ ἐκλελάθοντα ἐνεργ. καθ' ὁμηρ. τρόπον.—Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ μακρὰ τοῦ κισσυδίου περιγραφῇ. Ὁ Θεόκρ. ἀρέσκεται εἰς τὴν ζωγραφίαν, οὕτως εἰπεῖν, τῶν καθ' ἕκαστον, ἐν ᾧ ὁ Ὅμηρος ἀρκεῖται εἰς ὀλίγας γραμμάς.

64 138. Θοῦνος τοῦ Θύρσιδος ἐπὶ τῷ Δάφνιδι.

64. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς ψδῆς ὁ Θύρσις. Ἐπικαλεῖται δὲ τὰς Μούσας (ἄρχετε), ὡς κάμνει ὁ Ὅμηρος καὶ πάντες οἱ ἐπικοι ποιηταί. Εἶναι δ' ὁ στ. ἐφύμνιον, ἥτοι ἐπωδὸς τρόπον τινά, ἐπαναλαμβανόμενος ἐν ἑκάστη στροφῇ.

64. *Θύρσις ὄδε κτλ.*] ἐγὼ εἰμι ὁ Θ. ὁ γνώριμος, ὁ ἐξ Αἴτνης καὶ αὕτη, ἣν θὰ ἀκούσητε, ἡ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ Θ. (ἀφελῆς κομπορρημοσύνη συνήθης τοῖς παλαιοῖς).

66. *Πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ'*] ποῦ λοιπὸν τέλος πάντων ἦσθε, ὅτε ὁ Δάφνις ἐτήκετο ;

67. *Ἡ κατὰ κτλ.*] ἡ ἦσθε εἰς τὰς ὥραίαις κοιλάδας τοῦ Πηνειοῦ ἢ τοῦ Πίνδου ; *Τέμπη* (τέμνω) στενωτάται διεκδοχαὶ ἐν ὄρεσιν, ἀποκεχωρισμέναι κοιλάδες. Ἐνταῦθα δὲ εἶναι τὰ ὀνομαστά Θεσσαλικά τέμπη, ἡ θαυμασία κοιλάς μεταξὺ Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης, δι' ἧς ὁ Πηνειὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. Γλαφυρὰν περιγραφὴν ἰδὲ παρ Αἰλ. Παικ. Ἱστορ. 3, 1.

68. *Ἀνάπω(ου)*] Ἀναπὸς ποταμὸς παρὰ τὰς Συρακούσας, οὗ τὸ μέγιστον πλάτος δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία μέτρα καὶ τὸ παρὰ τὰς ἐκβολὰς βάθος τὸ ἕν. Ἐν τούτοις ἐν ἀφελείᾳ

ὀνομάζει τὸ ρέμμα τούτου μέγαν ῥόον, ὡς ὁ ἀπλοῦς καὶ μηδὲν πλεόν τοῦ χωρίου του γινώσκων χωρικὸς παρ' ἡμῖν.

69. *Αἶνας σκοπιὰν*] τῆς Αἶτνης τὴν ὑψηλὴν κορυφὴν τὴν ἐπισκοποῦσαν τὰ πέριξ. — *Ἀκιδος (ις-ιδος)*] ῥύαξ πηγάζων ἐκ τῆς Αἶτνης· Chiaici σήμερον. Ἱερὸν δὲ ὀνομάζει τὸ ὕδωρ διὰ τὴν ἐν παντὶ ποταμῷ ἐνοικοῦσαν θεότητα.

71. *Μᾶν*] μὴν, ἐν τούτοις, τῇ ἀληθείᾳ — *Ὠρύσαντο*] μετ' ὠρυγῶν ἐθρήνησαν. Τὸ ὠρύομαι κυρ. ἐπὶ λύκων καὶ κυνῶν (οὐρλιάζω), εἰτα δὲ ἐπὶ τοῦ λέοντος καὶ ἄλλων ζώων καὶ ἐπὶ ἀγρίων ἀνθρώπων (Ἡρόδ.) πενθούντων ἢ καὶ χαιρόντων.

72. *Χῶκ*] καὶ ὁ ἐκ (δρυμοῦ-ἄλσους δρυῶν-λέων).

73. *Πολλαὶ οἱ πὰρ ποσσὶ βόες*] πολλαὶ ἀγελάδες πλησίον τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δάφνιδος)-ποσσὶ οἱ-σχ. καθ' ἕλον καὶ μέρος.

74. *Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι*] ἀφ' ἐτέρου, πάλιν δαμάλαι (-η). *Δαμάλη*: ἡ νεαρὰ ἀγελάς (καὶ δάμαλις). — *Πόρτις*: νεαρὰ βοῦς (μικροτέρα τῆς δαμάλης) ἢ ἄρτι πορεύεσθαι δυναμένη (δαμαλάκι)· εἶναι δηλ. τὸ θηλ. τοῦ μόσχου.

76. *Ἦνθ' Ἑρμᾶς*] ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς. Ὁ Ἑρμῆς ἔρχεται πρῶτος ὡς θεὸς τῶν παιμένων καὶ ὡς πατήρ τοῦ Δάφνιδος. — *Πράτιστος*] πρώτιστος· *πρᾶτον* = πρῶτον. Ἐγένετο δὲ κατὰ συναίρ. *πρόατος πρᾶτος*· ὡς *θόακος-θᾶκος πρῶαν* (πρώην)-*πρᾶν*. — *Ἀπ' ὥρεος*] ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐν γενικότητι = ἀπὸ τοῦ βουνό, ὅπου ὡς ἐπόπτης τῶν παιμένων εὐρίσκεται πολλάκις. *Ὠρος-ὥρεος* ἀντὶ τοῦ ἰων. οὔρος-εος.

77. *Τίς τυ κατατρυχεῖ*] τίς σε καταπονεῖ, βασανίζει, λυπεῖ; *Τίνος... τόσσον ἔρασσαι*] διὰ τίνα αἰσθάνεσαι τόσον ἔρωτα, τίνος ἔρωτι οὕτως ἐάλω; — Ἐξ ἀποθ. ἐνεστ. ἔραμαι = ἐρῶ, εἶμαι ἔρωτευμένος, ἀγαπῶ ἐμμανῶς· κυρίως ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο γενῶν σφοδροῦ ἔρωτος.

79. *Τοὶ βοῦται*] οἱ βουκόλοι. Βούτας-βώτας. Μεταξὺ τῶν ποιμένων τῆς Σικελίας ὑφίστατο κανονικὴ ἱεραρχία· τὴν πρῶτην τάξιν ἔχουσιν οἱ βουκόλοι, τὴν δευτέραν οἱ τῶν προβάτων

νομείς (ποιμένες κατ' ἐξοχήν, μεθ' Ὅμηρον νοούμενοι μὲν προβάτων), οἱ δὲ αἰπόλοι τελευταῖοι. — Ὡπόλοι] οἱ αἰπόλοι.

81. *Κῆφα*] καὶ ἔφη. — *Τί νυ τάκεαι*] διὰ τί λοιπὸν τῆσαι, μαρτύνεσαι; — *Ἄ δέ τι κώρα*] κούρη, κόρη. Κώρα εἶναι Ναῖς ἢ σύζυγος τοῦ Δάφνιδος. Καὶ ὁ Ὅμ. δὲ ὀνομάζει κώρας τὰς ἐγγάμους θυγατέρας τοῦ Πριάμου καὶ ὁ Τάκιτος (Χρ. 14, 64) τὴν σύζυγον τοῦ Νέρωνος *Οκταβίαν puellam*. Ὡνεαρὰ σύζυγος.

82. *Ποσὶ φορεῖται*] φέρεται διὰ τῶν ποδῶν μεθ' ὁρμῆς διὰ θυέλλης, παρασύρεται εἰς ὅλας τὰς κρήνας καὶ εἰς ὅλα ἄλλα ζητοῦσα τὸν σύζυγον.

83. *Ἄ*] ἐπιφών. δηλωτ. ποικίλων συγκινήσεων. — *Δύσως*] ψυχρὸς εἰς τὸν ἔρωτά σου καὶ σκαιός, διότι φεύγεις τὴν σύζυγόν σου, ἀναλίσθητος. Ἐνίοτε δὲ σημ. τὸν ἐμμανῶς ἐρῶντα καὶ τὸν ἀτυχοῦντα ἐν τῷ ἔρωτι. — *Ἀμάχανος*] ἀδέξις, ἀνίκανος μὴ δυνάμενος νὰ βοηθήσῃς σαυτόν.

86. *Ὅκα*] ταῦτ' ἐν τῷ ὅκα. — *Μακάδας*] μηχανάδες, αἱ μηχανόμεναι, ἐπίθ. τῶν αἰγῶν. — *Ὅλα βατεῦνται*] πῶς βατεῦνται ὀχεύονται, πηδῶνται (βαίνω). Ἐν Κρήτῃ ἐν ὁμίᾳ χρήσει εἶναι τὸ βατεῖω ἐπὶ τῶν ὀρνίθων καὶ τὸ πηδῶμαι ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν. — *Ἐγενετο*] συγκεκ. τύπ. τοῦ ἐγένετο.

88. *Τὰς παρθένους*] ἀντὶ τὰς παρθένας. — *Ὅλα γελᾶντι*] πᾶς γελῶσι.

91. *Ποτελεξαθ'*] προσεῖπεν, ἀπεκρίνατο. Ἐν ἀπελπισμῷ διατελῶν ὁ Δάφνης καὶ ἀπόφασιν ἔχων ν' ἀποθάνῃ ἐξ ἔρωτος οὐδὲν περὶ τοῦ ἔρωτος τούτου λέγει εἰς τοὺς προσδραμόντας καὶ πυνθανομένους τὴν αἰτίαν τῆς ἐν ἣ εὐρίσκεται καταστάσεως.

92. *Ἄνε κιλ.*] ἀλλ' ἐπέβαινε τὸν πικρὸν αὐτοῦ ἔρωτα καὶ μέχρι τέλους τῆς μοίρας του. Κατέπινε τὸ φορμακερὸν ποτήριον τοῦ ἔρωτός του, ὑπέμενε τὰς βασάνους τοῦ ἔρωτος καὶ ὤφειλεν νὰ τὰς ὑπομένῃ μέχρι τοῦ θανάτου του. Τὸ β. εἶναι ἀνύω καὶ ἀνύτω ἢ ἀνύτω.

94. *Ἦνθέ γε μὰν]* ἦλθεν ἐν τούτοις βεβαίως καὶ ἡ Ἀφροδίτη, εὐάρεστος (ἡδεῖα), γελῶσα.

95. *Λάθρια]* λαθραίως, ἐπιβούλως, κρυπτεμένη. — *Βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχουσα]* ἀνέχουσα δέ, ὑψηλὰ αἶρουσα προσποιουμένη, ὑποκρινομένη ἰσχυρὰν ὀργήν. Ἡ Ἀφροδίτη, ἣτις γινώσκει τὴν αἰτίαν τῶν βασάνων τοῦ Δάφνιδος καὶ θεωρεῖ αὐτὸν ἡττημένον ἔρχεται νὰ ἀπολαύσῃ τῆς νίκης (ἐπιχαιρήσουσα). ἀλλὰ κρύπτει ἐπιμελῶς τὴν χαρὰν τῆς καὶ λαμβάνει ὀργίλον ὕψος, ἵνα ἀναγκάσῃ αὐτὸν νὰ ζητήσῃ συγγνώμην.

96. *Τύθην κτλ.]* σὺ βέβαια (εἰρων.) ἐκαυχᾶσθαι θὰ καταπαλάσῃς (λυγίσῃς, κάμψῃς) τὸν ἔρωτα. ἄρ' αὖτε δὲν ἐκάμφθης ὑπ' αὐτοῦ; — *Τὸ θην* συγγεν. τῷ δὴ εἶναι ἐν χρήσει παρὰ ποιητ. καὶ ἐκφράζει ἰσχυρὰν πεποιθήσιν. — *Λυγίξεν]* λυγίζω (λύγος) = καταβάλλω, ῥίπτω.

97. *Ἀργαλέω (-ου)* δυσκόλου, δεινοῦ, ἀνικήτου.

99. *Ποταμείβετο]* προσημείβετο, ἀπαμειβόμενος προσέφη (Ὀμ.) — *Βαρῆτα]* σκληρά, καταπιεστική, ἐπαχθής.

100. *Νεμεσσατὰ]* νεμεσητός, ὁ προξενῶν ἀγανάκτησιν, ὀργήν, ἀξιομίσητος ἐπομένως. — *Ἀπεχθής]* ἐχθρικός, μισητός.

101. *Ἦδη γὰρ κτλ.]* μήπως νομίζεις (φράζῃ) ὅτι ἤδη ὁλος ὁ ἥλιος δι' ἡμᾶς (ἐμὲ) ἔχει δύσει, ἢ τελευταία ἡμῶν ἡμέρα κλίνει, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα τίποτε πλέον; Ὁ στ. οὗτος αἰτιολογεῖ τὸν ἐπόμενον. — *Δεδύκειν* ἀντὶ *δεδυνέναι* (Ahrns). Ἀλλ' ἐκ πρkm. ἐσχηματίσθησαν πολλοὶ ἔνεστ. τύποι παρὰ ποιηταῖς. *ὀλώλω, δεδοίκω, ἐστήκω, λελόγχω, πεπόνθω, γεγάθω* κτλ.

102. *Κῆν Ἀῖδα κτλ.]* καὶ ἐν Ἀῖδου δόμοις ὁ Δάφνης θὰ εἶναι σφοδρὰ λύπη (κακὸν ἄλγος) εἰς τὸν ἔρωτα.

104. *Οὐ μέλειται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος]* δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν Ἀφροδίτην ὁ β. (ὁ Δάφνης), δὲν φροντίζει περιφρονεῖ. Ἡ συνήθης γραφή: εἰ λέγεται (ἢ οὐ λέγεται) κτλ. παρέχει ἀτελεῖ τὴν φράσιν ἀποσιωπωμένης αἰσχρολογίας. Ἐν τῇ συνήθει γραφῇ ὁ βουκόλος εἶναι ὁ Ἀγχίσης. *Ἰδαν]* τῆς Φρυγίας.

105. *Τηνεῖ]* ἐκεῖ ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ὧδε = ἐδῶ. *Κύπειρος]*

ἢ νῦν κύπερι. — Διγλαδὴ ἐκεῖ εἶναι ὑψηλαὶ δρύες καὶ ἐν τοῖς φυλλώμασι τούτων δύνασαι νὰ κρύπτῃς τοὺς ἔρωτάς σου, ἐνῷ ἐδῶ οἱ θαμνώδεις κύπειροι δὲν εἶναι εὐνοϊκοί. Γνωστὸν δ' ἐκ τῶν μύθων ὅτι ἐν Ἰδῇ συγγενομένη τῷ Ἀγχίση ἐγέννησε τὸν Αἰνείαν.

106. *Βομβεῦντι*] βομβοῦσι — *Ποῦτ' σμάνεσσι*] πρὸς τοῖς σμήνεσιν, ἐντὸς τῶν σμηνῶν. Σμήνος δὲ εἶναι τὸ κοφίνι (βρασκί ἐν Κρήτῃ), ἢ κυψέλη, ὁ σίμβλος τῶν μελισσῶν.

107. *Χῳδωνίς*] καὶ ὁ Ἀδωνίς. Οὗτος ἦτο ὠραιότατος δι' ὃ ἐρασθεῖσα τούτου ἡ Ἀφροδίτη ἠκολούθει πανταχοῦ ἐν ταῖς κυνηγεσίαις. Δηχθεὶς δὲ ὑπὸ ἀγρίου χοίρου, ὃν ἡ Ἀρτεμις, προτροπῇ τοῦ ζηλοτυπήσαντος Ἀρεως, ἀφῆκεν ἐπ' αὐτόν, ἀπέθανεν, ἐκ δὲ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἀναμιχθέντος τοῖς δάκρυσι τῆς Ἀφροδίτης ἀναφύη ἡ τῶν ἀγρῶν ἀνεμώνη. Πλείονα περὶ Ἀδώνιδος ἰδὲ κατωτέρω ΙΕ', 23. — *Māla*] μῆλα, πρόβατα.

Σφόδρα καθάπτεται ὁ Δάρνις ὀνειδίζων τοὺς ἔρωτας αὐτοῦς. Ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ στ. 101 νὰ γίνηται αἰνιγματώδης ὑπόμνησις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἥλιου καταμηνύσεως εἰς τὸν Ἡφαιστον, τὸν ἄνδρα αὐτῆς, τῆς ὕδρεως, ἣν ὕβρισεν αὐτόν μετὰ τοῦ Ἀρεως, καὶ δι' ἣν ἐπεβλήθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλίνῃ ὁ τεχνικὸς δεσμός (Ὁμ. Ὀδ. θ. 266—366), ὃν χαριέστατα ἔσχωψεν ἐν τινὶ διαλόγῳ ὁ Λουκιανός.

108. *Πιῶνας*] λαγωούς. Πιῶξ-ωκός (πιῶσσω) = ὁ πιῶσων, ὁ μετὰ φόβου συστελλόμενος, ὁ ζαρῶνων. Τοῦ αὐτοῦ θέμ. καὶ τὸ *πιωχός* — *Βάλλει*] κτυπεῖ, τοξεύει.

109. *Ὅπως στασῇ (στήσῃ)*] (ἔρη) ὅπως στασῇ· ἔρα ὅπως σταθῇσει ἐγγύτερον Διομήδους προσιοῦσα καὶ λέγε νικῶ τὸν βουκόλον Δάρνιν, ἀλλὰ μάχου κατ' ἐμοῦ. Εἰρωνικῶς πάντα ταῦτα πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, πρὸς ἣν ἀποδίδει τὰ ἴσα, ἐφ' οἷς προηγούμενως εἰρωνεύθη. Ὑβρισεν αὐτόν ὡς καμφθέντα ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἐν ᾧ αὕτη ὑπέκυψεν εἰς ἔρωτας θεῶν καὶ θνητῶν, οὓς καὶ κατεδίωκεν. Ἐπὶ πλέον δ' ὀνειδίζει αὐτῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Διομήδους ἦταν (Ἰλ. Ε 336 ἐξ) Προκάλεσσι, εἰ δύνασαι, λέγει,

τὸν Διομήδην· μὴ καυχῶ ὅτι ἐνίκησας βουκόλον καὶ ἀπόλεμον ἄνδρα· ἀλλ' ἐδοκίμασας αὐτὸν καὶ δὲν τολμᾷς νὰ ἐπαναλάβῃς τὸ πείραμα.

112 **Φωλάδες]** ἐν ψωλεῖς καὶ ἄντροις οἰκοῦσαι, διαιτῶμεναι.

113. **Υμῖν ἐγὼ Δάφνις]** οὐκέτι ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ ὁ Δάφνις ἀνὰ τὰ δάση (ὕλαν, ὄρυμῶς, ἄλσεα· τὰ συνών. διὰ τὴν ποικιλίαν· ἔνα δὲ καὶ τις διαφορὰ δειχθῇ, ὕλη μὲν σημ. γῆν δασώδη καὶ ἐκ θάμνων ἔτι· ὄρυμῶς δάσος ὄρυων· ἄλσος δὲ τόπον κατάφυτον ἐκ δένδρων καὶ χλόης, καὶ συνήθως ἱερὸν ἀφιερωμένον θεότητι τινι).

114. **Ἀρέθουσα]** Ἡ Ἀρέθουσα ἦτο πηγὴ ὀνομαστὴ τῆς ἐν Συρακούσαις νήσου Ὀρτυγίας. Πausan. 5, 7. 2. Αὕτη, νύμφη πρότερον εὔσα καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλφειοῦ (υἱοῦ Ὀκεανοῦ καὶ Θέτιδος) διωχθεῖσα, μετεμορφώθη ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὴν ὁμώνυμον τῆς Ὀρτυγίας πηγὴν. Ἀλλ' ὁ Ἀλφειὸς μετεμορφωθείς εἰς ποταμὸν ἔδυ ὑπὸ τὴν γῆν ἐκ Πελοποννήσου καὶ ἤνώθη ἐν Συρακούσαις μετὰ τῆς Ἀρεθούσης.—Ἀλλαι πηγαὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα μνημονεύονται ἐν Ἀργεῖ, ἐν Θήβαις, ἐν Ἡλιδι, ἐν Ἰθάκῃ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ.

115. **Θύμβριδος]** -ις-ιδος. Οἱ σχολιασταὶ νοοῦσι ποταμὸν τῆς Σικελίας· οἱ δὲ νεώτεροι ὑπομνηματίζονται ὄρος. Πιθανῶς ὅτι τὴν ὑπὸ τῇ ὀνομασίᾳ ὄρους παρὰ τὴν θάλασσαν.

116. **Δάφνις ἐγὼν ὄδε τῆνος]** ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ ὁ ξακουστός Δάφνις.—**Νομεύων]** μεταβ. τὰς βόας· καὶ ἀμετ. -ω=νομεύς εἰμι.

117. **Ποτίσδων]** ποτίζων· ὥς καὶ νῦν χρῶνται τῷ ῥ. οἱ βοσκοί.

119. **Ω Πᾶν Πᾶν]** ἰδὲ στ. 16. Ἐν συγκινήσει καλεῖ τὸν Πᾶνα ὁ Δάφνις, δι' ὃ καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸ ὄνομα. — **Λυκαίω(ου)]** Λύκαιον εἶναι τὸ κυριώτατον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ἀποτελοῦν ὄρεσειράν, ἥς ὑψίστη κορυφὴ εἶναι τὸ Μαίναλον. Ἦτο δὲ τὸ Λύκαιον ἱερὸν τοῖς θεοῖς, ὥς ὁ Ὀλυμπος. Τὸ δὲ Μαίναλον ὀνομασθὲν ἀπὸ Μαινάλου, υἱοῦ τοῦ Λυκάονος (121), ἦτο ἀφιε-

ρωμένον εἰς τὸν Πᾶνα, τὸν κατ' ἑξοχὴν ἀρκαδικὸν θεόν, ἰδιαιτέρως ἐν Ἀρκαδίᾳ μετὰ τῆς Ἀρτέμιδος λατρευόμενον, οὗ τῆς σφίγγος ἐν Μαινάλῳ ἐνωτίζοντο οἱ Ἀρκάδες.

121. *Τὰν Σικελάν]* τὴν Σικελικὴν—*Ἑλίκας... ἡρίον]* τὸ μνημα τῆς Ἑλίκης. Ἑλίκη εἶναι τὸ ὄνομα, ἕπερ ἐδόθη εἰς τὴν Καλλιστώ, θυγατέρα τοῦ Λυκάονος ὅτε μετὰ τὴν εἰς ἄρκτον μεταμόρφωσιν αὐτῆς ἐτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀστερισμὸς ἐν τῷ οὐρανῷ. — *Ἡρίον]* μνημεῖον, τάφος, τύμβος.— *Αἰπὺν τὸν σᾶμα]* καὶ τὸ ὑψηλὸν μνημα (σῆμα) ἐκεῖνο (τῆνος) τὸ γνωστὸν

122. *Λυκαονίδαο]* Λυκαονίδου, τοῦ Ἀρκάδος ἐγγόνου τοῦ Λυκάονος ἐκ τῆς Καλλιστοῦς.— *Καὶ μακάρεσσιν ἀγατὸν]* ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ αὐτοῖς τοῖς θεοῖς.— *ἀγατὸν* (ἄγαμαι) ἀγαστὸν, θαυμαστὸν.

123. *Λήγετε]* ἀπὸ τῶν Μουσῶν ἤρξατο καὶ εἰς ταύτας ἤδη καταλήγει.

124. *Ἐνθ', ὦναξ]* ἐλθέ, ὦ βασιλεῦ τῶν ποιμένων Πάν.— *Φέρ' εὐπάνκτοιο κτλ.]* λάβε τὴν ὥραϊαν ταύτην σύριγγα (τὴν ἐμήν), τὴν ἐκπέμπουσαν γλυκεῖαν φωνήν (μελίπνουν), τὴν δι' εὐπήκτου κηροῦ προσηρμοσμένην, τὴν ὑπόκυρτον περὶ τὸ στόμα (ἐλικιάν).

125. Ἦτο δὲ ἡ σύριγξ μουσικὸν ὄργανον τῶν ποιμένων (αὐλός, *διαμπόλι, χαμπιόλι, σφυροχάμπιολο*) ἐμπνευστὸν συγκείμενον ἐξ ἐπτά (ἢ ὀκτὼ) ἀνίσων πρὸς ἀλλήλους καλάμων συγκεκολλημένων οὕτως ὥστε ἄνω μὲν νὰ ἀποτελεῶσιν εὐθείαν, κάτω δέ, καὶ ἐλαττούμεναι, λοξὴν γραμμὴν. Ἦτο δὲ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐφευρέσεις τοῦ Πανός, ὀνομάσαντος ἐκ τῆς φίλης Σύριγγος νύμφης.

126. *Ἦ γὰρ κτλ.]* διότι ἀληθῶς, βεβαιότατα, *χωρὶς ἄλλο*, ἐγὼ σύρομαι εἰς τὸν Ἄδην ὑπὸ τοῦ Ἑρωτος.

128. ἐξ. Ἡ συνήθης ἀπόδοσις τῶν στίχων τούτων εἰς τὸν Δάφνιν, ὡς γίνεται καὶ ἐν τῇδε τῇ ἐκδόσει, φαίνεται ὅτι εἶναι πληγμμελής. Διότι μᾶλλον εἰς τὸν Θύρσιν ἀρμόζουσι τοιαῦτα εὐχαί, τοῦ νὰ γίνωνται δηλ. τὰ πάντα ἐναντίως πρὸς τὴν φύ-

σιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δάφνιδος, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν Δάφνιν. Καὶ ἐν τοῖς δημοτικαῖς ἡμῶν ᾠμασι συμβαίνει πολλάκις ὁ ὀδυρόμενος ἐπὶ τῷ ὁπωσδήποτε θανάτῳ τοῦ ἥρωος αὐτοῦ ποιητῆς νὰ εὐχεται νὰ ξηρανθῶσιν αἱ πηγαί, νὰ μὴ βλαστήνῃ χόρτον ἢ γῆ καὶ ἄλλα παρόμοια, ἀφοῦ ἐφονεύθη ἢ ὀπέθανεν ὁ ὑμνούμενος. Ἀλλὰ τηροῦμεν τὴν καθιερωθεῖσαν σειράν, ἀφοῦ, καθ' ἕσον γινώσκωμεν, μόνον ἡ ἐκδοσις τοῦ Renier μετέβαλε ταύτην.

Εἶθε νὰ παράγωσιν αἱ βάτοι καὶ αἱ ἄκανθαι ἴα, ἡ δὲ ὠραία νάρκισσος νὰ στολίζῃ τοὺς κλάδους τῶν ἀρκεύθων.

129. *Νάρκισσος*] κοινῶς ὁ ν. ἐκλαμβάνεται ὡς τὸ ἡμέτερον *μανουσάκι*. Ἐκ τῶν πολλῶν ἔμως εἰδῶν τούτου ἄγνωστον ποῖον νοεῖται ἐνταῦθα διὰ τὸ ἀλλόκοτον τῆς εὐχῆς νὰ βλαστήσῃ ἐπὶ ἀρκεύθων. — Ἀρκευθος δὲ εἶναι εἶδος θαμνώδους καὶ ἀκανθώδους κέδρου, *Κομάσαι*] κομᾶν λέγεται συνήθως ἐπὶ τοῦ τρέφειν κόμην, ἔχειν μακρὰν κόμην· ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν τριχῶν· τρίχες κομῶσαι. Εἶτα δὲ καὶ ἐπὶ φυτῶν καὶ δένδρων. *Βλαστήσατω*. Σχολ.

130. *Ἐναλλα*] ἀπ' ἐναντίας ἡ πέφυκεν ἕκαστον, ἀνάποδα. — *Ὀχνας*] ὄχνη μιγν. γρ. τοῦ *ὄγχνη*· κυρ. ἀγρία ἄπιος, ἀχράς καὶ τὸ ἄπιον. Παρ' ἡμῖν ἐν Κρήτῃ τὸ ἄγριον ἄπιον λέγεται *ἀχλάδι*, εἶδος δὲ ἀπίου ἡμέρου, ἀλλ' ἀποπνικτικὸν καρπὸν φερούσης, εἶναι ἡ *ὄχρα* καὶ τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός. Μετρικῶς δὲ εἶναι ἀνώμαλος ἡ λέξις ἔχουσα τὰ ἄς βραχύ. — *Ἐνείκαι*] ἐνέγκαι, ἔξ ἀόρ. τοῦ φέρω *ἤνεικα* (ἰων.).

131. *Ὠλαφος*] ὁ ἔλαφος· *ἐλκοι* = ἄς διώκῃ, ἄς σπαράσῃ, ἄς ξεσχίῃ.

132. *Σκῶπες*] μικραὶ γλαυκες. *Σκῶψ*· σκωπὸς «ζῶον μιμητὸν καὶ πιθανόν, οἷον τὴν φωνὴν τῶν ζώων μιμεῖσθαι καὶ δοκεῖν σκώπτειν πάντα» Δούκας. Παράγεται ἐκ *σῶ*. σκεπ. (σκέπτομαι), ὡς *κλώψ* (κλέπτω), *φῶρ* (φέρω). Ἐκ τούτου δὲ τὸ *σκώπτω* (οὐχὶ τἀνάπαλιν) = κραυγάζω ὡς ἡ γλαυξ. — *Γαρύσαιντο*] ἄς διαφιλονικήσωσι τὸ βραβεῖον τῆς φῶδης· «ἀμιλλάσθωσαν ἐν φῶδαῖς πρὸς τὰς ἀηδόνας» Δούκ. *Γαρύω* (γγήρύω) =

ψάλλω· ὥστε ἄς ψάλλωσιν αἱ γλαῦκες ἐναντίον τῶν ἀηδόνων, ἄς διαγωνίζονται. Διορθ. ὑπό τινων εἰς *Δαρίσαινο* (= δηρίσαινο, μαχέσαιντο).

134. *Ἀπεπαύσατο*] οὐδὲν ἄλλο εἶπεν.

135. *Ἀνορθῶσαι*] ἀνακουφίσαι — *Λίνα πάντα*] τὰ νήματα πάντα τῆς ζωῆς εἶχον ἐκλίπει (κοπέντα) ὑπὸ τῶν Μοιρῶν, αἵτινες κλώθουσι τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων (Κλωθὼ) καὶ κόπτουσι αὐτό (Ἄτροπος), ὅταν ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος (Λάχεσις). — *Ἐκ Μοιρῶν*] ὑπὸ Μοιρῶν.

136. *Ἐβα ῥόον*] κατῆλθε πρὸς τὸ μόρσιμον ῥεῦμα τοῦ Ἀχέροντος, πρὸς τὸν εἰμαρμένον ποταμόν. — *Ἐκλυσε δίνα*] κατέκλυσε (κατέπιε) τὸ καταχθόνιον ῥεῦμα, ἡ συστροφή τῶν ὁδῶν.

139 148. *Ἀπόληψις τῆς ὑπεσχημένης ἀμοιβῆς.*

139. *Σκύφος*] τὸ κισσύβιον, πτωχικὸν ποτήριον παρὰ τοῖς ἀγρόταις *κανκί*· (ὁ, τό).

141. *Καὶ ἐς ὕστερον*] καὶ κατόπιν, καὶ ἄλλῃ φορὰ.

143. *Σχαδόνων (ὠν ὄνος)* κηρήθρα μέλιτος πλήρης, μελόπιττα. Σχαδὼν ὀνομάζεται καὶ τὸ ἔμβρυον μελίσσης καὶ τὸ κυψελίδιον, ἐν ᾧ τρέφεται. — *Ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα*] ἀντὶ αἰγιλίδα *ισχάδα*. «Φιλήμων ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας». Ἀθῆν. σ. 652 E. Ἦτο δὲ ὁ Αἰγίλος ἐῆμος τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Σουνίου ὀνομαστὸς διὰ τὰ σῦκα αὐτοῦ. — *Ἰσχάς*· ξηρὸν σῦκον, *συκομαίδα*· ὅ,τι ἡ σταφίς διὰ τὴν σταφυλήν, τοῦτο ἡ ἰσχάς διὰ τὸ σῦκον.

144. *Τέτιγος*] τὸ ὄσμα τοῦ τέτιγος εἶχεν ἰδιαίτερον θέλγητρον εἰς τοὺς παλαιούς. — *Φέρτερον*] κάλλιον, ἀνώτερον.

145. *Ἦνιδε*] ἰδοῦ = ἦν (= ἔ, κύττα) ἰδέ. Φέρεται τοῦτο καὶ ἦν ἰδοῦ. *Θᾶσαι*] θέασαι. Τὸ *θεᾶσθαι* ἐνταῦθα ἀντὶ *δοφραίνεσθαι*. Γ', 12 *αἰσθάνεσθαι*, Ι' 41 *ἀκούειν*. Ὅμοιον τι παρατηρεῖται ἐν τῇ νῦν λαλουμένῃ ἐπὶ τῶν ὁράσεως σημαντικῶν β. *κύτταξε ἴντα ὠμορφα μυρίζει· θώρειε πόσο κανονικᾶ*

κτυπᾷ κ.τ.τ.—*Ὡς καλὸν ὁσδεῖ]* πόσον εὖοσμον ὁσμὴν ἐκπέμπει, πόσο ὥμορφα μυρίζει.

146. *Ὠρῶν]* Ὠρῶν. Θὰ νομίσῃς (δοκασεῖς) ὅτι ἔχει πλυθῇ ἐν ταῖς κρήναις τῶν Ὠρῶν, ἐν αἷς λούονται αἱ Ὠραι. Εἶναι δὲ αἱ Ὠραι θυγατέρες Διὸς καὶ Θέμιδος (καθ' Ἡσίοδ.), θεαὶ τῆς ἐν τῇ φύσει τάξεως, τῶν κανονικῶν τροπῶν, αἵτινες διὰ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν προξενοῦσι τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν καὶ τὴν εὐφορίαν. Ἐφορῶσι δὲ καὶ τὴν ἀνθοῦσαν νεότητα καὶ τὴν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα. Ἰδὲ καὶ *Ιε'* στ. 103 ἐξ.

147. *Κισσαίθα]* οὕτω καλεῖ τὴν αἶγα, ἣν ὑπέσχετο νὰ δώσῃ διὰ νὰ τὴν ἀμέλξῃ τρίς. Καὶ οἱ σημερινοὶ ποιμένες δίδουσιν ὀνόματα εἰς αἶγας καὶ πρόβατα.

148. Τὸ τέλος τοῦ εἰδυλλίου εἶναι βωμολόχον, ἀλλ' ἀστείον. Εἶναι δὲ ἡ ἀπόκρισις τρόπον τινὰ εἰς τὸ ἐν στ. 87 βωμολοχικὸν σκῶμμα τοῦ Θύρσιδος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ'.

Κῶμος. 1-39. Πικρὸν παρὰπονον τοῦ αἰπόλου πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα περιφρονοῦσαν αὐτὸν ἀναξίως.

1. *Κωμάσδω*] περιέρχομαι ἐν εὐθυμῇ ᾄδων καὶ χορεύων, *κάμνω πατινάδα*· ἐπὶ ἐρασιῶν (ἄγροίκων κατὰ Δούκαν). Ἀλλὰ καὶ ᾄδω πρὸς τιμὴν τινος (Πίνδ.). ἔθεν πηγαίνω νὰ τραγουδήσω πρὸς τιμὴν τῆς Ἀμαρυλλίδος. (Κωμάζω-κῶμος = γλέντι, φαιδρὰ ἐορτή.— Ἀμαρυλλίς δὲ ὄνομα ποιμενίδος, μνημονευομένης καὶ ἐν τοῖς Ποιμενικοῖς τοῦ Λόγγου.

2. *Βόσκονται*] ὁμοίως μεταχειριζόμεθα ἐν Κρήτῃ τὸ β. ἐν παθ. φωνῇ, ἐνῶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι τὸν ἑνερ τύπον. — *Κατ' ὄρος*] ἔτὸ βουνὸ ἀορίστως. — *Τίτυρος*] ὄνομα ποιμένος. Ὡς κύρ. δὲ σημ. Σάτυρον. Ὡς προσηγορ. δὲ ἐν τῇ λακωνικῇ σημ. τὸν κριὸν καὶ τὸν τράγον. Τινὲς ἐκλαμβάνουσιν ἐνταῦθα τὸ *Τίτυρος* δηλωτικὸν προσωνομίας κυνός. — *Ἐλαύνει*, ὀδηγεῖ, βλέπει, διευθύνει εἰς τὴν βοσκήν. Ἐν Κρήτῃ ἐκ τούτου ἔχομεν τὸ *λαλῶ* ἐπὶ ὁμοίας ἐννοίας.

3. *Ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμένε*] ὅπ' ἐμοῦ (ἐμοί) λίαν πεφιλημένε. *Τὸ καλόν*· Α' 41.

4. *Ἐνόρχαν* (ἐνόρχης· ἄλ. τύπ. ἐνορχος, ἐνορχίς)] ὁ ἔχων ὄρχεις, ὁ μὴ εὐνουχισμένος, ὁ βαρβάρως τράγος.

5. *Κνάκωνα*] κνήκωνα, κροκίζοντα, ξανθότριχα. Καὶ νῦν οἱ αἰπόλοι ἐκ τοῦ χρώματος ἐπονομάζουσι τὰς αἴγας· *δαφνοιά* (δαφνοινός), *φρογγή* (φλογωπός), *ροδομάγουλη*, *σταυράτη* κτλ. Ἐκ τοῦ *κνακός* (κνηκός) = ὁ ἔχων τὸ κιτρινωπὸν χρῶμα τῆς *κνήκου*, φυτοῦ ἐκ τῶν σκολυμσειδῶν, εὐ τὰ φύλλα ἐχρησίμευσεν ὡς πυτία πρὸς πῆξιν γάλακτος· ὑπονοεῖται τὸ *τράγος*. — *Κορυψῇ*] κορύπτω = κερατίζω (κουτουλῶ Κρητ.). Ἐκ τοῦ *κορυφή* διὰ τὴν συνήθειαν τράγων καὶ κριῶν νὰ ἐπιτιθῶνται ἀλλήλοισι διὰ τῶν κεφαλῶν καὶ κυρίσσωνται. — *Φυλάξου νὰ μὴ σὲ κουτουλίῃ*.

7. **Παρκύπτουσα]** παρακύπτουσα. -ύπτω = κύπτω ὅπως προσβλέψω τὸν ἔρασιγν. — **Ἐρωτύλον** (δωρ. λ.) τὸν μικρὸν ἔλκον, τὸν ἀγαπητόν, τὸν ἐράσμιον. Διατί δὲν προβάλλεις πλέον εἰς τὸ ἄντρον τοῦτο νὰ μὲ καλέσῃς μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα — **πουνάκι μου** — ; **Ἡ ῥά με]** ἀληθῶς μὲ μισεῖς ;

8. **Σιμός]** πλατεῖαν ἔχων τὴν ῥίνα, ἄσχημος. — **Εἴμεν]** εἶναι. παλ. δωρ. τύπ. ἤμεν, νεώτ. εἴμεν.

9. **Νύμφα]** ἀποσεμνύνει τὴν ἐρωμένην, εὖτως αὐτὴν καλοῦσα (γράφει : καλῶν). Δούκας. — **Προγένειος]** μακρὸν γένειον ἔχων, **τραγογένης**. Τὸ σιμός καὶ προγένειος καθιστῶσιν αὐτὸν ὡς ἴσμιον κάπως πρὸς τὰς αἰγὰς του. Παρατηρεῖται δὲ ὅτι τὸ ἐπίθ. σιμός συνήθως ἐξ ὧν τῶν ποιμένων ἀποδίδεται εἰς τοὺς αἰγόλους. — **Ἀπάγξασθαί με ποησεῖς]** θὰ μὲ κάμῃς νὰ πνιγῶ.

10. **Ἡνίδε τοι κτλ.]** ἰδὼ προσφέρω σοι δέκα μῆλα. Ἡ κτηνὴ γλῶσσι τοῦ ἔρωτος ἐγίνετο διὰ προσφορᾶς ἢ ἀποστολῆς μῆλων. καὶ σήμερον γίνεται τοῦτο παρὰ τοῖς ἀγρόταις ὧν πολλὰ δίστιχα γίνουσι θέμα τὸ μῆλον. Ἰδὲ **Ἡνίδε** Α' 145. — **Τηνῶθε]** (τῆνος) κειθεν. πρβλ. τουτῶθεν = ἐντεῦθεν. — **Καθεῖλον]** συνέλεξα, **βρῆκα στή μηλιά καὶ ἔκοπα κ' ἔρριπα κάτω**.

11. **Ὡ μ' ἐκέλευ καθελεῖν]** οὐ (ἔθεν) μ' ἐκέλου (ἐκέλευες) ἐρέψασθαι. — **Οἰσῶ]**. Θὰ σοὶ φέρω.

12. **Θᾶσαι]** θέασαι, αἰσθάνθητι. Ἰδὲ Α' 145. — **Θυμαλγές]** καρδιοβόρον, θλίβον τὴν ψυχὴν, ἀλγεινόν.

13. Εἴθε γενοίμην ἢ βομβοῦσα μέλισσα καὶ ἔλθοιμι εἰς τὸ ἄντρον διεισδύς διὰ τοῦ κισσοῦ καὶ τῆς πτέριδος ἢ σε κρύπτει. Ἡ πτέρις αὐξανομένη ἐνίστει εἰς ὕψος ἐνὸς περίπου μέτρου ἡδύατο μέχρι σημείου τινὸς νὰ κλείῃ τὸ ἄντρον τῆς Ἀμαρυλλίδος. — **Βομβεῦσα]** βομβοῦσα.

14. **Πυκασδεῖ]** πυκάζει. (Πύκα, πύξ, πυκνός, πυγνα) -ω = ἀμνω τι πυκνόν, περικαλύπτω, σκεπάζω.

15. **Βαρὺς θεός]** σκληρὸς. φοβερός. — **Ἡ ῥά]** ἀληθῶς, πραγματικῶς, λεαίνης μαστὸν ἐθήλασε.

16. *Δρυμῶν*] ἐν δάσει δρυῶν. Ἡ δοτ. τοπικῶς ἀντὶ ἐμπροθέτου ὡς πολλάκις παρὰ ποιηταῖς.

17. *Κατασμύχων*] κατακαίων, πυρπολῶν διὰ βραδέος πυρὸς (τοῦ ἔρωτος· ἐπὶ σφοδροῦ ἐρωτικοῦ πάθους). Τὰ θερμότητος ἐν γένει σημαντικὰ ῥήμ. λαμβάνονται καὶ ἐπὶ σφοδροῦ ἔρωτος. Τοῦτο καὶ ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ. Πρβλ. Ἑρωτοκρ. Α' 1693 ἐξ

Ἑρωτας στέκ' ἀνάδρα μου καὶ τάρματα μοῦ δείχνει,
 βαστῇ φωτιᾷ κι ἀναλαμπή κι ἀπάνω μου τὰ ὀίχνει.
 — Ἰάπτει] πληγώνει, τραυματίζει παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρινοῖς ποιηταῖς. Εἰσχωρεῖ ὡς τὸ κόκκαλο.

18. Ὡ τὸ καλὸν ποθορεῦσα] ὦ χαριέντως προσορῶσα, ὦ θέλγουσα τῷ ὥραϊ, ἐπαγωγῇ καὶ γοητεύοντι βλέμματι. Ἰδὲ στ. 3 — Τὸ πᾶν λίθος] ἐν ὕλῃ εἶσαι λίθος· ἀναισθητεῖς εἰς τὸν ἔρωτά μου, εἶσαι ἄτεγκτος, σκληρὰ ὡς ἡ πέτρα. — Ὡ κνάνοφρον] ὦ μαυροφρύδα! Αἱ μέλαιναὶ ὀφρύες καὶ νῦν θεωροῦνται ὡς στοιχεῖον καλλονῆς.

19. Τὸν αἰπόλον] τὸ ἄρθρον ἀναπληρᾷ τρόπον τινὰ τὴν κτητ. ἄντων. Τὸν αἰπόλον σου.

20. *Κενεοῖσιν*] κενοῖς, ἀπλοῖς φιλήμασι.

21. (*) Θὰ μὲ κάμῃς παραχρῆμα μάλιστα νὰ μαδῇσω εἰς λεπτά τεμάχια τὸν ἐκ κίσθου στέφανον, τὸν ὅποιον ἐγὼ πλέξας μὲ κάλυκας ῥόδων καὶ εὖσσμα σέλινα φυλάσσω διὰ σέ, φίλη Ἀμαρυλλίς.

22. *Κίσθιο*] κίσθος καὶ κίστος· μικρὸς ἀνθοφόρος θάμνος. Ἰσως ὁ ἐν Κρήτῃ ἀκίσσαρος, εὐώδης θάμνος, ἀπὸ τινος εἵδους τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ἐν Μυλοποτάμῳ ὁ ἀλάδανος.

23. Ἀμπλέξας] ἀναπλέξας, συμπλέξας. Κυρίως: πλέκω περὶ τι, περικοσμῶ, περιστέφω. — Καλύκεσσι] μὲ κάλυκας (ῥόδων). — Εὐόδομοισι σελίνοις] μὲ εὖσσμα σέλινα. Γνωστὴ εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ σελίνου ἐν τῇ πλοκῇ στεφάνων ἐν τοῖς Ἰσθμίοις

(*) Τὸ ἐξῆς: Ποησεῖς με καὶ αὐτίκα τίλαι τὸν στέφανον λεπτά, τὸν κίσθιο (ἐόντα) ἐγὼν φυλάσσω τοι ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις.

καὶ Νεμείοις. Ἀλλὰ καὶ εἰς προσφιλεῖ ζῶντα πρόσωπα πρεσεφέροντο στέφανοι ἐκ σελίνου ('Ανακρ. Θεόκρ.) καὶ εἰς τάφους νεκρῶν ἀνηρτῶντο.

24 *Τι πάθω ;*] τί θ' ἀπογίνω ὁ δυστυχής ;—*Δύσσοος*] δυσχόλως σφζόμενος, χαμένος.

25. *Τὰν βαίταν*] τὴν διφθέραν (ἀποδυσάμενος). *Βαίτη* (α) ἔνδυμα ἐκ δοράς, γούνα, χλαῖνα χωρικῶν, εἶδος μηλωτῆς, καπότο (Κρητ.).—*Ἐς κύματα τὴνῶ ἀλεῦμαι*] θὰ πηδῆσω (θὰ χρημνισθῶ) εἰς τὰ κύματα ἐκεῖ. *Ἀλεῦμαι*] ἀλοῦμαι (ἄλλομαι).

26. *Ὡπερ*] οὐπερ. Ὅπου ἀκριβῶς Ὡλπις ὁ ἄλιεύς παραμονεύει τοὺς τόννους.—*Θύννος* (θύω) = ὀρμητικὸς ἰχθύς· ὁ τόννος. Καὶ σήμερον ὁ θύννος ἀλιεύεται ἐν τοῖς παραλλοῖς τῆς Σικελίας ἀφθόνως.—*Σκοπιάζομαι*] θεῶμαι ἀφ' ὕψηλοῦ (σκοπιά)· συνήθ. ἐνεστ. καὶ παρατ.—*Γριπεὺς*] Α', 39.

27. *Καῖκα δὴ ποθάνω*] καὶ ἐὰν τέλος πάντων ἀποθάνω· τό γε μὰν τεδὼν ἡδὺ τέτυκται] τὸ σὺν βεβαίως ἐντελῶς εὐάρεστον, ἢ εὐχαρίστησίς σου, κατορθοῦται (ἐπιτυχάνεται).

28. *Πρᾶν*] πρόην, τελευταῖον, ἐσχάτως, — *Μεμναμένῳ*] ζητοῦντι μαθεῖν εἰ φιλεῖς με (τὸ μυστικὸν τῆς καρδίας σου).

29. *Ὅκα*] ὅτε οὐδὲ τὸ τηλέφιλον προσεδέξατο (πιεσθὲν) τὸ πλατάγημα (τὸν ἦχον, τὸν κρότον), ἦται δὲν ἐπλατάγησε, δὲν παρήγαγε κρότον βεβαιῶντα τὴν διατήρησιν τοῦ ἔρωτος. *Τηλέφιλον*] (τῆλε-φίλον) τὸ δηλοῦν ὅτι σφίζεται ἢ φιλεῖ καὶ μακρὰν ὄντος τοῦ φίλου. Ταῦτο ἦτο φύλλον φυτοῦ τίνος (ἴσως τῆς μήκωνος), δι' οὗ οἱ ἐρῶντες ἐμάντευον ἂν ἀντηγαπῶντο. Ἔθετον δηλ. τὸ φύλλον ἐπὶ τῆς ὀπῆς, ἣτις ἐσχηματίζετο μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ κυρτουμένου καὶ ἐπληττον αὐτὸ διὰ τῆς παλάμης τῆς ἐτέρας χειρὸς. Ἐκ τοῦ παραγομένου δὲ φόφου ἔκρινον ἂν ἀντηγαπῶντο ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. Ὁ Πολυδεύκης ἐν τῷ Ὀνομαστικῷ (9. 127) λέγει τάδε : «Τὰ τοῦ τηλεφίλου καλουμένου (πλαταγωνίου) φύλλα ἐπὶ τοὺς πρώτους δύο τῆς λαιᾶς δακτύλους εἰς κύκλον συμβληθέντας ἐπιθέντες, τῷ κοίλῳ τῆς ἐτέρας χειρὸς ἐπικρούσαντες, εἰ κτύπον παίη-

σειεν εὐκαρπον ὑποσχισθὲν τῇ πληγῇ τὸ φύλλον, μεμνησθαι τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ὑπελάμβανον». Πρβλ. τὸ παιγνιώδες μάντευμα, ὃ γίνεται νῦν διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῶν πετάλων μαργαρίτας καὶ τῆς ἐπιφωνήσεως — *μ' ἀγαπᾷ, δὲν μ' ἀγαπᾷ. — Ποτεμάξατο*] προσεμάξατο, προσμάσσομαι-ω.

30. *Ἄλλ' αὐτως* κτλ.] ἄλλ' ἀνωφελῶς (μάτην, ἔτσι ὅπως ἦτο χωρὶς νὰ κροτήσῃ) ἐμαράνθη ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ (πήχεως) βραχίονος, τ. ἔ. ἄνευ ἀποκρίσεως.

31. *Ἄ Γροιὼ*] γνωστή τις μάντις. — *Κοσκινόμαντις*] ἡ διὰ τοῦ κοσκίνου μαντευομένη. Ἡ διὰ κοσκίνου μαντεία ἐσκόπει συνήθως τὴν ἀνακάλυψιν κλεπτῶν. Ἐκρεμάτο δηλ. κόσκινον ἀπὸ νήματος· εἶτα δὲ μετὰ δέησιν πρὸς τοὺς θεοὺς πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας ἀπήγγελλον βραδέως τὰ ὀνόματα τῶν ὑπόπτων· διὰ νὰ ἀποδειχθῇ δὲ ἡ ἐνοχὴ ἔπρεπε κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ὀνόματος τοῦ κλέπτου νὰ κινηθῇ καὶ τὰ στραφῇ τὸ κόσκινον. Ἰδε Αἰλ. Ἰστ. Ζ. 8, 5.

32. *Ἄ... ποιολογεῦσα παραιβάτις*] ἡ ποιολογοῦσα παροδίτις (ποία- πᾶ-λέγω), βοτανολογοῦσα· «ἡ παρακολουθοῦσα τοῖς θερίσταϊς καὶ τοὺς στάχους ἀναλεγόμενη» Σχολ. — *Οὐνεκ' ἐγὼ*] ὅτι ἐγώ.

33. *Τιν ὁλος ἔγκειμαι*] ἀφωσίωμι, προσδέδεμαί σοι (εἶμαι ὅλη τῇ ψυχῇ προσηλωμένος εἰς σέ), σὺ δὲ οὐδαμῶς μὲ λαμβάνεις ὅπ' ὅψιν.

34. *Ἢ μὲν*] καίτοι, ἐν τούτοις, καὶ ὅμως φυλάττω ἐγὼ πρὸς χάριν σου λευκὴν διδυροτόκον αἶγα.

35. *Ἐριθανίς*] ἡ ὑπηρέτρια, ἡ ἐργάτις, ἡ ἐριουργοῦσα.

36. *Ἐπεὶ τὺ μοι ἐνδιαθρύπτῃ*] ἐπειδὴ σὺ μοῦ κάμνεις ἐρωτοτροπίας, καμαρώνεις, κάμνεις νάζια, δὲν μὲ καταδέχεσαι.

37. *Ἄλλεται* κτλ.] πηδᾷ ὁ δεξιός μου ὀφθαλμός, τὸ δεξιὸν μου μάτι ξεπετᾷ. Καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ παρ' ἡμῖν ἡ σπασμωδικὴ τῶν βλεφάρων κίνησις ἐθεωρεῖτο προμήνυμά τι. Κατὰ τὸν Σουΐδαν ὁ Ποσειδώνιος εἶχε βιβλίον ἐπιγραφόμενον *Παλμικὸν οἰώνισμα* περὶ τῶν ἐκ τῶν σπασμωδικῶν τοῦ σώμα-

τος κινήσεων προαγγελμάτων. Σφύζονται δὲ ἀποσπάσματα συγγράμματος τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀπευθυνομένου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον ὑπὸ τινος Αἰγυπτίου Μελάμπодος, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται τόδε· *οφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἄλλῃται, ἐχθροὺς υποχειρίους ἔξει.* — *Ἰδησῶ]* ὄψομαι ἐκ τοῦ ἀορ. ἰδεῖν.

38. *Ἀσεῖμαι|* ἄσομαι· ποτὶ τὰν πίτυν ἀποκλινθεῖς] πρὸς τὴν πίτυν (ἐδῶ) ἐξαπλωθεῖς, κατακλιθεῖς πρὸς τὴν ἐλάτιν.

39. *Καὶ κε μ' ἴσως ποτίδοι]* καὶ ἴσως ἂν με προσδέψειεν, ἴσως μοῦ ῥίψῃ μιὰ ματιά, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀπὸ ἀδάμαντα, τ. ἔ. σκληρόκαρτος, ἄκαμπτος, ἀνάλγητος.

40 54. *Ἀπελπισμὸς τοῦ αἰπόλου.*

40. *Ἰππομένης κτλ.]* Ἡ Ἀταλάντη θυγάτηρ τοῦ Σχοινέως καὶ ἐγγόνῃ τοῦ Ἀθάμαντος (κατὰ Βοιωτοὺς, οἷς φαίνεται ἀκολουθῶν καὶ ὁ Θεόκριτος) ἐφάμιλλος τῆς Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν, ἐπειδὴ τὸ μαντεῖον εἶχεν ἀποτρέφει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ γάμου, εἶχε κηρύξει ὅτι μόνον ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐνίκα αὐτὴν ἐν τῷ δρόμῳ, θὰ ἐνυμφεύετο, ἀλλὰ τοὺς ἡττωμένους θὰ ἐφόνευεν. Ἀφοῦ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, ὁ Ἰππομένης υἱὸς τοῦ Μεγαρέως καὶ τῆς Μερόπης, ἐξ Ὀγχηστοῦ, προσῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ καὶ ἐνίκησε καὶ ἔπαθλον αὐτὴν ἔλαβε. Διότι ἡ Ἀφροδίτη εἶχε δώσει αὐτῇ τρία χρυτὰ μῆλα, ἃ κατὰ τὸν δρόμον καὶ εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπ' ἑλλήλων ἔρριψε· ταῦτα δὲ συλλέγουσα ἐπεδράδυνε τὸν δρόμον καὶ οὕτως ἡττήθη. Ἡ κατ' ὅλου μυθολογία ὀνομάζει ταύτην κόρην τοῦ Ἰάσου καὶ τῆς Κλυμένης ἐξ Ἀρκαδίας. Ὁ εὐτυχῆσας δὲ μνηστήρ ὀνομάζεται Ὁ Μελανίων. Κατὰ τὰλλα ὁ μῦθος εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτός.

41. *Δρόμον ἄνυσεν]* ἐξετέλει δρόμον, ἀγῶνα δρόμου ἐπέβαινε, διήνυε.

42. *Ὡς ἶδεν κτλ.]* εὐθὺς ἀφοῦ εἶδεν αὐτά (τὰ μῆλα), πάραυτα κατελήφθη ὑπὸ μανίας καὶ εἰς βαθὺν ἐνέπεσεν ἔρωτα.

43. ἐξ. *Τὰν ἀγέλαν κτλ.]* καὶ ὁ μάντις Μελάμπους ὠδήγει ἐκ τῆς Ὀθρυος τὴν ἀγέλην εἰς τὴν Πύλον· αὕτη δὲ ἡ θελκτικὴ μήτηρ τῆς λίαν σῶφρονος Ἀλφειβοίας (Πειρῶ) ἐκλήθη εἰς τὰς

ἀγκάλας τοῦ Βιάντος.—*Μάντις ἀπ' Ὀθρουος*] Ὁ Νηλεὺς βασιλεὺς τῆς Πύλου εἶχε κηρύξει ὅτι ἤθελε δώσει τὴν κόρην του Πειρώ σύζυγον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελεν ὁδηγήσει εἰς αὐτὸν τὰς βοῦς τοῦ Ἰφίκλου, βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φυλακῆς. Ὁ Βίας, βασιλεὺς τοῦ Ἀργους, ἤρᾱτο τῆς νεαρᾶς κόρης· ἀλλ' ἡ δυσκολία τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπλήρου αὐτὸν τρόμου. Μελάμπους δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀνέλαβε τὴν ἐπιχείρησιν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' ἀπέτυχε τὸ πρῶτον καὶ ἐρρίφθη ὑπὸ τοῦ Ἰφίκλου εἰς τὴν εἰρκτὴν. Ἀλλ' αἰῶντρικαί του γνώσεις καὶ ἡ μαντικὴ αὐτοῦ δύναμις παρέσχον αὐτῷ τὴν εὐκαιρίαν νὰ προσενέγκῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν Ἰφίκλον. Διότι ἄπαιδα μὲν ὄντα (διότι ὁ πατήρ αὐτοῦ εἶχε βλάψῃ ποτὲ διὰ μαχαίρας τὰ γεννητικὰ του μόρια) κατέστησεν αὐτὸν πατέρα τέκνων (συστήσας νὰ εὕρῃ τὴν βλάβασαν αὐτὸν μάχαιραν καὶ τὸν ἰὸν αὐτῆς ἀποξέσας νὰ πύῃ)· ἔσωσε δ' ἐκ βεβαίου θανάτου προμαντεύσας τὴν πτώσιν τῆς οἰκίας τούτου. Διὰ τὰς ὑπηρεσίας ταύτας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἰφίκλος τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰς βοῦς, ἃς ὁ Βίας ἀγαγὼν πρὸς τὸν Νηλέα ἐνυμφεύθη τὴν Πειρώ.

44. *Ἐν ἀγκοινησιν*] ἐν ἀγκάλαις (ἀγκος=κοιλὸν τι· ῥ. ἀγκ ἀγκάλῃ, ἀγκῶν, ἀγκύλος, ancus κ. ἄ. π.).

46 ἐξ. *Τὰν δὲ καλὰν κτλ.*] ὁ δὲ Ἀδωνις βόσκων πρόβατα εἰς τὰ ὄρη δὲν ἤγαγεν εἰς πλείονα μανίαν (εἰς τασοῦτον βαθμὸν μανίας), ὥστε οὐδὲ νεκρὸν αὐτὸν ὄντα τοποθετεῖ μακρὰν τοῦ κόλπου (τῆς ἀγκάλῃς) αὐτῆς;—*Κυθέρειαν*] τὴν ἐν Κυθήραις τιμωμένην, ἔνθα ἀρχαίῳθεν ἐλατρεῦετο, ἅτε ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἀποδᾶσα, ὅτε ἀνέδυσεν ἐκ τοῦ ἄφρου τῆς θαλάσσης.

47 *Οὕτως*] οὕτως, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, εἰς τόσον βαθμόν· *ᾧδωνις*] ὁ Ἀδωνις. Ἰδὲ Α' 107.

48. *Ἄτερ μαζοτο*] ἐκτὸς τοῦ μαστοῦ, μακρὰν τοῦ στήθους· μαζὸς ἀρχ. ὄωρ. μασδός.—*τίθητι*=τίθησι.

49. *Ζαλωτὸς κτλ.*] ζηλωτὸς μὲν εἶναι εἰς ἐμὲ ὁ Ἐνδυμίων, ὁ κοιμώμενος τὸν ἀμετάτρεπτον (αἰώνιον, ἀδιάκοπον) ὕπνον, ζη-

λεύω δέ, προσφιλές γύναι, τὸν Ἰασίωνα, ὅστις τοσαῦτα ἐπέτυχεν, ὅσα δὲν θὰ μάθῃτε, ὦ βέβηλοι.

50. Ὁ Ἐνδυμίων κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους μύθους ἦτο ποιμὴν ἢ θηρευτὴς ἐκ Καρίας. Ἐπιβουλευθεὶς δὲ τὴν τιμὴν τοῦ Διὸς δι' ἔρωτος πρὸς τὴν Ἥραν ἐδυθίσθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς αἰῶνιον ὕπνον, ὃν κοιμᾶται ἐν σπηλαίῳ τοῦ ὄρους Λάτμου. Ἐξόχου δὲ ὢν κάλλους ἡγαπήθη ὑπὸ τῆς Σελήνης, ἥς τὰς ἐπισκέψεις ἐδέχετο τὴν νύκτα καὶ ἐξ ἧς ἔσχε 50 θυγατέρας. *Ἰασίωνα]* ὁ Ἰασίων υἱὸς τοῦ Μίνως, βασιλέως τῆς Κρήτης, ἡγαπήθη ὑπὸ τῆς Δήμητρος, ἣν κατέστησε μητέρα τοῦ Πλούτου.

51. *Τοσσῆν* ἐκύρησε]* τόσον πολλὰ ἐπέτυχε κατὰ συγκυρίαν.—Ὁ στίχος οὗτος αἰνίττεται τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος, εἰς ἃ ἐμύησεν αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἐν Σαμοθράκῃ καὶ ὢν τὸ μυστικὸν μόνον εἰς τοὺς μεμνημένους ἦτο γνωστόν. Διὰ τοῦτο προσθίεται ὅτι δὲν θὰ μάθωσιν οἱ βέβηλοι ἐκεῖνα, ὢν ἔτυχεν ὁ Ἰασίων.

52. *Ἀλγέω κτλ.]* ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ σὺ δὲν φροντίζεις περὶ τούτων.—Διακόπτει εὐπρεπῶς τὸ ἄσμα περαίνων τὸν λόγον.

53-54. *Κεῖσεῦμαι δὲ πεσὼν]* πεσὼν δ' ἐνταῦθα θὰ μείνω κείμενος (θὰ κατακλιθῶ ἐνταῦθα καὶ θὰ κεῖμαι), αἱ δὲ λύκαι θὰ μὲ καταβροχθίσωσιν ἐδῶ. Εἴθε δὲ νᾶ σοὶ γίνῃ ὡς μέλι γλυκὺ ἐν τῇ φάρυγγι (ἅς γίνῃ τοῦτο εὐάρεστον εἰς τὴν καρδίαν σου, ὡς τὸ μέλι εἰς τὸ στόμα σου). «Ὁ ἐμὸς θάνατος ἔσται σοι (γρ. εἴη σοι) ὡς μέλιτος γλυκὲς κατάποσις» Δούκας.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΑ΄

Κύκλωψ.

1-18. Ἡ πολιοῖς εἶναι φάρμακον κατὰ τοῦ ξρωτος.

1. Ποιτὸν] = ποτὶ τὸν = πρὸς τόν. — Πεφύκει] ἐπ. ἐνεστ. πεφύκω ἐκ τοῦ παρκμ. πέφυκα, ὡς γηγώνω ἐκ τοῦ γέγονα καὶ ἀνώγω ἐκ τοῦ ἄνωγα (ἰδὲ Γραμ. Ὁμ. διαλ. Γενεράλι 86, 6) = ὑπάρχει φύσει. Ἴδὲ καὶ Α. 101.

2. Νικία] ἰδὲ εἰσαγωγὴν καὶ ἀνάλυσιν εἰδυλλίου. — Ἐγχεριστον] (χρίω) = τὸ ἐγχερίμενον, οὗ γίνεται χρῆσις ὡς ἀλοιφῆς. Ἐπὶ φαρμάκων. — Ἐμὴν δοκεῖ] παρεμπίπτ. πρότασις = ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κατ' ἐμὴν γνώμην. — Ἐπίπαστον (πάσσω) τὸ ἐπιπασσόμενον, τὸ ἐμπλαστρον.

3. Ταὶ Πιερίδες] = αἱ Πιερίδες, ἦτοι αἱ Μοῦσαι, αἵτινες διέτρεβον ἐν Πιερίᾳ, χώρᾳ μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας ΒΑ. τοῦ Ὀλύμπου, ἐν ᾗ ἔκειτο τὸ Λεῖδηθρον (ἔψυδρον χωρίον), ἐνθα αἱ Μοῦσαι ἔψαλαν τὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ὀρφέως θρήνον.

4. Γίνεται ἐπ' ἀνθρώποις] μεταξύ, ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων.

5. Ἱατροὺν ἐόντα] = ἐπειδὴ ἱατρὸς εἶ.

6. Μοῖσαις] Μούσαις· δωρ. τύπ. Μῶσα, αἰολ. Μοῖσα, ὅπερ ἐν χρήσει καὶ ἐν τῇ νέᾳ δωρικῇ.

7. Οὕτω] = κατὰ τούτον τὸν τρόπον, ἦτοι ἀφοῦ ἔκαμε χρῆσιν τοῦ φαρμάκου τούτου. — Ράϊστα] = εὐκολώτατα. — Διᾶγ'] = διήγε, ἔζη, διήρχετο τὸν βίον· ραδίως ζῆν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἐπιπόνως καὶ χαλεπῶς ζῆν. — Ὁ Κύκλωψ δ' παρ' ἅμῃν, τοῖς Σικελιώταις· ἀπόδειξις τοῦτο τῆς τοῦ Θεοκρίτου καταγωγῆς. Οἱ δὲ Κύκλωπες περὶ τὴν Αἴτναν ἔζων.

8. Ὅκ' ἤρατο] ὅτε ἤρατο. Ἔραμαι (Α' 77), ποιητ. πρτ. ἡράμην ἀντὶ τοῦ ἐρῶ, ἤρων καὶ ἐρώμαι (ἀποθ.) ἡρώμην. — Γαλατείας] ἡ Γαλάτεια ἦτο θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς θαλασ-

νόμφης Δωρίδος προσωποποίησις τῆς γαλήνης. Ἠγάπησε μὲν τὸν Ἀκιν. ἀλλὰ δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος, ὅστις ἐφόνευσε τὸν Ἀκιν λίθῳ βαλὼν. Ὅθεν ἡ Γαλάτεια μεί-
 ξασα τὰ δάκρυα αὐτῆς τῷ τοῦ Ἀκιδος αἵματι ἐποίησε τὸν ῥύακα
 Ἀκιν (Εἰδ. Α' 69).

9. *Γενειάσδων*] = γενειάζων. *Γενειάζω*, γενειῶ : προσ-
 κτῶμαι φύω γένειον. Ἀρτι *γενειάσδων* = ὅλως νέος ἀκόμη,
 νεώτατος, *ντελικανλῆς* ποὺ *ιδρώνει* τὸ *μουστάκι* του.—*Τὼς*
κροτάφως = τοὺς κροτάφους.

10. Ἡρατο δ' οὐ κτλ.] δὲν ἡγάπα δὲ κατὰ τὸν συνήθη
 ἔρωτα τὸν ἐκδηλούμενον δι' ἀποστολῆς μήλων, ῥόδων, βοστρύ-
 χων, ὡς καὶ νῦν οἱ ἐρώντες μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων πράτ-
 τουσιν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον μανικόν. *Μάλοις*] = μήλοις.—*Ρόδω*
 ἀντὶ ῥόδοις.—*Κικίννοις*] = οὖλαις θριξί, βοστρύχοις. Ἰδὲ Γ' 10.

11. Ὁρθαῖς μανίαις] ἀληθέσι μανίαις, τρέλλα. — Ἀγεῖτο
 δὲ πάντα πάρεργα] ἡγεῖτο (ἐθεώρει) τὰ πάντα ὡς πάρεργα.
 ἦτοι ὁ ἔρωε ἦτο τὸ πᾶν δι' αὐτόν, περὶ οὐδενὸς δ' ἄλλου ἐμερίμνα.

12. Πολλάκι κτλ.] διὰ τούτων ἐρμηνεύεται ἡ ὀλιγωρία του.
 — *Τωῦλιον*] = τὸ αὐλιον, τὸ μανδρί, τὴν μάνδραν. — *Αὐταῖ*]
 μόναι των, ἂψ' ἑαυτῶν χωρὶς ὁ Πολύφημος νὰ ὀδηγήσῃ αὐτάς.
νθον] ἀπηλθον = ἐπανῆλθον.

13. Χλωρᾶς ἐκ βοτάνας ἐκ τῆς χλωρᾶς βοσκῆς· *χλωρὸς*
 (χλοερὸς) = πρασινοκίτρινος ὡς τὸ χρώμα τοῦ νέου χόρτου· *βο-*
τάνη (βόσκη) = τροφή τῶν ζώων, χόρτος.

14. Αὐτῷ] αὐτοῦ. — Ἐπ' αἰόνος φυκιοέσσας] ἐπ' ἡἰόνος
 φυκιοέσσης, πλήρους φυκίων (φύκιον ἢ φυκίον = φυτὸν θαλάσ-
 σης), ἐπὶ τῆς ἀκρογιαλίας τῆς γεμάτης ἀπὸ φύκια. — *Κατετά-*
κετο] κατετήκετο, ἔλειωνε.

15. Ἐξ αὐσῆς] ἐξ ἡοῦς, ἀπὸ τῆς αὐγῆς (ἁώς, ἡώς, ἔως
 = αὐγή. — Ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος] ἔχων εἰς τὸ βά-
 θος τῆς καρδίας πληγὴν ἐχθρικωτάτην (ἀλγεινοτάτην, ὀλεθριω-
 τάτην, πικροτάτην, μισητοτάτην).

16. Κύπριδος ἐκ μεγάλας] ἀπὸ μέρους τῆς μεγάλης Ἀφρο-

δίτης. — *Τὸ* = ὁ (ἔλκος), *οἱ* = αὐτῶ, *ἦπανι* (= ἦπατι αὐτοῦ, καθ' ἕλον καὶ μέρος) *πᾶξε* (πῆξε Κύπρις) *βέλεμνον* (= βέλος, τραῦμα). Τὸ ἦπαρ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἦτο ἔδρα τῶν παθῶν.

18. *Ἐς πόντον ὀρεῶν*] ἔχων ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν βαθεῖαν θάλασσαν. Ὅμοίως παραμυθεῖται ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλ. Α 350.

19-33. Σφοδρότης τοῦ ἔρωτος τοῦ Κύκλωπος.

19. *Ἀποβάλλη*] ἀποβάλλεις ἀπὸ σαυτῆς (μεταφ) = περιφρονεῖς, ἀρνεῖσαι ν' ἀκούσῃς τὸν ἀγαπῶντά σε.

20. *Λευκοτέρα πακτᾶς ποιιδεῖν*] λευκοτέρα πηκτικῆς προσιδεῖν (τὴν ὄψιν). *Πακτᾶ* (πηκτικὴ) = τυρὸς ἐκ νεοπήκτου γάλακτος. — *Ἀπαλωτέρα* = τρυφερώτερα.

21. *Μόσχ* γαυροτέρα] ἀγερωχοτέρα, μεγαλοπρεπεστέρα μόσχου. — *Φιαρωτέρα*] λαμπροτέρα, στιλπνοτέρα, ζωηροτέρα, λιπαρωτέρα. Πιθανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ θέμ. πρὸς τὸ *πί-ων*, *πῖ αρ*, *πι μελή*. Ἡ λέξις ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρ. ποιηταῖς ἐπὶ νεαρᾶς κόρης. Ἄλλη γραφὴ *σφηλοτέρα* (σφηλὸς = εὐκόλως κινούμενος, εὐκίνητος). Ὁ Ahrens ἐρμην. σκληρὸς ἢ δριμύς. — *Ὀμφακος ὠμᾶς*] σταφυλῆς ἄωρου, μήπω ὑπὸ τοῦ ἡλίου πεπανθείσης· ἀντίθ. πέπων. Καὶ μόνον τὸ *ὄμφαξ* σημ. ἄωρον σταφυλῆν. Ἐπιτείνεται δὲ ἡ ἔννοια τῇ προσθήκῃ τοῦ ἐπιθ. *ὠμός*.

22. *Φοιτῆς*] ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου *φοιτᾶς*. — *Δῦθ'* = αὐθι, ἐδῶ. — *Οὕτως* = ἔτσι, ἄνευ τινὸς προσοχῆς ὡς τὸ ὁμηρικὸν αὐτως.

23. *Οἶχη δ'* εὐθύς *ιοῖσα*] οἶχη δ' ἀπιοῦσα εὐθύς, ἀπέρχῃ δὲ πορευομένη ταχέως, φεύγει γρήγορα. — *Ἀνῆ* (ἀνιέναι)] ἀφήση.

24. *Πολιδὸν λύκον*] ψαρόν, ἀσπρόμαυρον· «τεφρῶδες... τὸ χρῶμα τοῦ λύκου καὶ οὐ βαθὺ προβεβλημένον τὸ μέλαν» (Εὐστάθ.). — *Ἀθρήσασα*] παρατηρήσασα, διακρίναςα (ἄθρειν).

25. *Τεοῦς*] σοῦ — *Ἀνίκα*] ἡνίκα. — *Πρᾶτον*] πρῶτον.

26 27. *Ἦνθες*] ἦλθες. — *Ἐμὰ σὺν ματρὶ*]. Μήτηρ τοῦ Πολυφήμου ἦτο ἡ θυγάτηρ τοῦ Φόρκυος νύμφη Θέωσα, πατήρ δ' ὁ Ποσειδῶν. — *Θέλοισα* (θέλουσα) *δρέψασθαι*] νὰ κόψῃς καὶ νὰ

συλλέξης διὰ σεχυτήν. — *Ύακινθινα φύλλα*] φύλλα ὑακίνθου. — *Ἐγὼ δ' ὀδὸν ἀγεμόνευον* (ἡγεμόνευον)] ἐγὼ δ' ἐδείκνυσον τὴν ὁδόν. Ἡ φράσις εἶναι εἰλημμένη ἐκ τοῦ Ὀμήρου.

28-29. *Παύσασθαι* κτλ.] ἀφοῦ δὲ σὲ εἶδον ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου καὶ ἔπειτα οὐδὲ τῶρα ἀκόμη ἡμπορῶ νὰ παύσω κατὰ τι (τοῦ νὰ σ' ἀγαπῶ) ἀλλὰ σέ, μὰ τὸν Δία, δὲν σὲ μέλει καθόλου (*καρφὶ δὲν σοῦ καίγεται*). — *Ἐκ τήνω*] (ἐκείνου) ἦτοι χρόνου, ἔκτοτε.

30. *Οὔνεκα*] τίνος ἕνεκα, διὰ τί. — Ἐπεται ἡ περιγραφὴ τῆς δυσμορφίας καὶ ἡ ἀντίθεσις τοῦ πλούτου πρὸς ἀντιστάθμημα.

31. *Δασία μὲν ὄφρυς*] δασεῖα, πυκνή, δασύηριξ. Ἡ τοιαύτη ὄφρυς εἶναι καὶ ἀγρία.

32. *Ποτὶ θῶτερον ὥς*] πρὸς τὸ ἕτερον οὗς.

33. *Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεσι*] ἐπὶ τοῦ μετώπου ὑπάρχει.

24-33. Ὁ πλοῦτος τοῦ Κέκλωπος ἀντιδῆκωμα τῆς δυσμορφίας.

34. *Ἄλλ' οὐτός*] ἄλλ' ἐγὼ ὁ ἴδιος. — *Τοιοῦτος ἐὼν*] καὶ περ ὢν τοιοῦτος, ἦτοι ἄσχημος. — *Βοτὰ χίλια βόσκω*] βοσκήματα, θρέμματα (θροφάρια), πρόβατα.

35. *Κῆκ* (=καὶ ἐκ) *τούτων* κτλ.] καὶ ἐκ τούτων ἀμέλγων δι' ἑμαυτὸν τὸ ἄριστον γάλα πίνω αὐτό.

36. *Τυρὸς δ' οὐ λείπει μ'*] ὁ τυρὸς δὲν λείπει εἰς ἐμέ, δὲν μοῦ ξεκάνει.

37. *Χειμῶνος ἄκρω*] ἄκρου, στήν καρδίαν τοῦ χ — *Ταρσοί* (τέρσομαι — τὸ ἐνεργ. μετγν. = ξηραίνω). *Ταρσὸς καὶ ταρσὸς* (ἀττ.) = «πλέγμα καλάμινον, ἐφ' οὗ τοὺς τυροὺς ξηραίνουσιν» Ἡσύχ. «Ταρσοί, καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι κληθέντες παρὰ τὸ τέρσαι, τὸ ξηρᾶναι, ἐν οἷς ξηραίνονται τυροί». Εὐστάθ. *Τουπιὰ, μαδαρές, τυροβόλια*. — *Ὑπεραχθῆες*] βεβαρημένοι, κατὰφορτοι, γεμᾶτοι ἕως ἀπάνω.

38. *Συρίσδεν*] συρίζειν.

39. *Τὸ φίλον γλυκύμαλον*] τὸ προσφιλὲς γλυκύ μου μῆλον.

ἐν χρήσει εἰς δῆλωσιν ἀγάπης καὶ στοργῆς. «Τοῦτο πρόσθεγμα ἐρωτικόν· εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρωῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένους λέγειν· γλυκύ μου μῆλον. Σχολ.»—**Amā]* ἄμα.

40. *Νυκτὸς ὠορί]* ἐν καιρῷ νυκτὸς, ἐν ἀκαταλλήλῳ ὥρᾳ, ἀργὰ τὴν νύκτα, μεσάνυχτα.—*Τρέφω]* τρέφω δὲ πρὸς χάριν σου ἐνδεκα ἐλαφόπουλλα (νεβρούς).

41. *Μαν(ν)οφόρος]* μανοφόρους, φέροντας ἐστολισμένους μὲ μάνους (περιδέραια). Τὸ ἀττικὸν ψέλιον λέγεται εἰς τὴν δωρικὴν *μάννος* ἢ *μάνος* (δ)· τὸ Λατίν. *monile*. Πρὸς τὸ *μανιάνε* τῆς νέας ἔλλην. δηλοῦν τὸ αὐτό. Τινὲς νομίζουσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προσθέτου κόσμου, ἀλλὰ περὶ φυσικοῦ.—*Σκύμνος* (=ους) *ἄρκτων]* νεογνά, σκύλακας, ἄρκτων. Σκύμνος κυρίως ἐπὶ λεαίνης, εἶτα καὶ ἐπ' ἄλλων ζώων· λύκου, λυγκός, ἄρκτου, ἐλέφαντος, ἀλώπεκος. Καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐνίοτε.

42. *Ποθ' ἄμἐ]* πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ ἐμὲ χάριν μετριοφροσύνης.—*Καὶ ἐξεῖς]* ἔξεις· οὐδὲν ἔλασσον ἢ νῦν ἔχεις ἐν θαλάσῃ.

43. *Ποτὶ χέρσον ὄρεχθεῖν]* πρὸς τὴν ξηρὰν νὰ ῥοχθῇ, μὴ καῖται, παφλάζῃ, φοφῇ. Ἡ ἑρμην. αὕτη προτιμότερα τῆς τοῦ ἐκτείνεσθαι.

44. *Παρ' ἐμὶν τὴν νύκτα διαξεῖς]* ἥδιον παρ' ἐμοὶ τὴν νύκτα διάξεις.

45. *Τηνεῖ]* ἐκεῖ, περὶ τὸ ἄντρον.—**Ραδιναί*=εὐμήχεις.—*—ινος*=ἐπιμήκης καὶ λεπτός, εὐλύγιστος, εὐκίνητος.

46. *Μέλας κισσός]* ἰδὲ Α, 29. Κισσός. Τὸ γινώριμον φυτόν, ἱερὸν τῇ Βάκχῃ, ἀναρριχητικὸν καὶ ἔρπον (ἐλιξ). Ἦτο δὲ λευκὸς καὶ μέλας. Τοῦ λευκοῦ ὁ καρπὸς (κόρυμβος) τριθόμενος καὶ πινόμενος συνετέλει, κατὰ τὸν ῥιζοτόμον Κρατεύαν, εἰς τὴν παιδοποιάν.

48. *Προΐητι]* προΐησι=χέει πρὸς τὰ ἐμπρός καὶ κάτω.—*Λευκᾶς ἐκχιόνος προΐησι*. «Καταβαίνων ἐκ τῆς Αἰτνης, ἀφοῦ ἐθαύμασα τοὺς τεραστίους αὐτῆς κρατῆρας, καὶ μάλιστα τὸν μέγιστον, παρὰ τὸν ὅποιον οἱ τοῦ Βεζουβίου εἶναι μηδέν, διότι ἐλόκληρος ὁ Βεζούβιος θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς ἐκεῖνον,

διεπέρασα συμπαγῇ ὄγκον χιόνος σκληρᾶς καὶ ὀλισθηρᾶς· ὀλίγον δὲ κατωτέρω στραφεὶς πρὸς τὰ ὀπίσω παρετήρησα, οὐχὶ ἄνευ τρόμου, ὅτι αἱ χιόνες ἐκεῖναι, ἐφ' ὧν πρὸ μικροῦ εἶχον διέλθει, ἐσχημάτιζον καμάρας ὕψους δεκατριῶν ποδῶν, καὶ ὅτι εἰς τὴν κορυφὴν δὲν ἔμενεν ἡ ἐνὸς ποδὸς πᾶχος. Τὸ ὕδωρ ἐκρέει πανταχόθεν πρὸς τὰ κάτω καὶ πίπτει ἐπὶ τῆς λάδας». Firmin Didot, σημειώσεις ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ μεταφράσεως τοῦ Θεοκρίτου.

49. *Τίς κα...ἔλοιτο* κτλ.] τίς ἂν ἔλοιτο (προτιμήσειεν) ἀντὶ τούτων ἔχειν θάλασσαν ἢ κύματα. Τὸ ἐλέσθαι δηλοῦν ἐκλέγειν. *προτιμᾶν*, συντάσσεται μετὰ γενικῆς.

50. *Αἰ* (δωρ. ὑποθ. σύνδ.)] εἰ σοι δοκῶ εἶναι (εἶμεν Γ' 8) λασιώτερος (πέρα τοῦ δέοντος λάσιος), ἤτοι δυσειδέστερος. «Εἰ δὲ ἐγὼ δοκῶ σοι αἰσχροὺς καὶ ἄμορφους, παρ' ἐμοὶ ἐστὶ πῦρ λάβε σὺν τούτῳ καὶ κατάκαυσόν με ζῶντα· ἄμεινον γὰρ τοῦτο παθεῖν ἢ ζῶντα ἐν διηνεκεὶ πόθῳ εἶναι». Δούκας.

51. *Ἀκάματον πῦρ*] ἀκούραστον, ἄσβεστον (ὑπὸ τὴν τέφραν, ὡς συνήθως διατηροῦσι τὸ πῦρ. Τὸ ἐπίθ. εἶναι ὁμηρικόν.

52. *Ὑπὸ τεύς*] ὑπὸ σοῦ.—*Ἀνεχόμαν*] ἀνεχόμην.

53. *Τῷ*] τοῦ, οὐ ὀφθαλμοῦ οὐδὲν ἐστὶ μοι γλυκερώτερον (ἤδιον).

54-71. Παράπονον τοῦ Κύκλωπος διότι δὲν ἐγεννήθη ἰχθύς διὰ νὰ μεταβῇ πρὸς τὴν Γαλάτειαν κολυμβῶν.

54. *Ὡμοι* κτλ.] ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ, ὦ δυστυχία μου, διότι δὲν μ' ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου μὲ βράγχια (ἤτοι ἰχθύς), διὰ νὰ ἐδυνάμην νὰ κολυμβῶ πρὸς σέ, εἰς τὸ στοιχείόν σου κτλ. Ἴδὲ Γ' 12 ἐξ. τὴν εὐχὴν τοῦ αἰπόλου.

56. *Αἰ μὴ...λῆς*] ἂν μὴ...θέλῃς (νὰ ἐφίλουν τὸ στόμα σου).

57. *Μάκων* ἀπαλὰν] τρυφεράν μήκωνα (παπαροῦναν).

Πλαταγώνι· ἔχουσιν] ἔχουσιν. *Πλαταγώνιον* τὸ πλατὺ τῆς μήκωνος ἢ τῆς ἀνεμώνης πέταλον, δι' οὗ ἐμαντεύοντο ἐρωτικῶς, τὸ τηλέφιλον τοῦ Γ' 29, ἐνθα ἐπιθι τὰ σεσημειωμένα.

58. *Τὰ μὲν*] (κρίνα)...τὰ δὲ (πλαταγώνια τῆς μήκωνος)... Γνωστὸν ὅτι τὰ κρίνα καὶ αἱ μήκωνες δὲν ἀνθοῦσι κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους ὥραν.

60. *Νῦν μὰν*] (=μὴν) νῦν τῇ ἀληθείᾳ, ὄντως. *Νῦν αὖ τό γα*] νῦν αὖθις τὸ νεῖν γε...Τώρα πάλιν θὰ μάθω βέβαια τὸ κολυμβᾶν. *Μαθεῖμαι*] μαθήσομαι.

61. *Αἴκα τις* κτλ.] ἐπειδὴ οἱ Κύκλωπες ἔζων ἐν ἀπολύτῳ ἀπομονώσει, ἠγνόουν καὶ τὰς ἀπλουστάτας τέχνας· διὰ τοῦτο ὁ Πολύφημος εἶναι ἠναγκασμένος νὰ περιμένῃ τὴν ἄφ' ἑξῆς ξένου διὰ νὰ μάθῃ νὰ κολυμβᾷ.

62. *Ὡς εἰδῶ* κτλ.] διὰ νὰ γνωρίσω τί τέλος πάντων εὐχάριστον εἶναι εἰς ὑμᾶς (τίνα ἡδονὴν αἰσθάνεσθε) νὰ κατοικήτε εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

63. *Ἐξένθοις*] εἴθ' ἐξέλθοις· ἄχ! ὅς ἐξήρχεσο ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ἀφ' οὗ ἐξέλθῃς ὅς ἐλησμόνεις νὰ ἐπανέλθῃς (ἀπενθῇν· στ. 12 ἀπ' ἡνθον) εἰς τὸν οἶκον, καθὼς ἐγὼ τώρα καθήμενος ἐδῶ (ἐλησμόνησα νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ ἄντρον μου)· ν' ἀπεφάσιζες δὲ νὰ γίνῃς ποιμενὶς μαζί μου κτλ.

66. *Τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα*] πυστίαν (κοινῶς πυτιά, ἐν Κρήτῃ ἀγαστέρα) (δραστικὴν) ἐμβαλοῦσα (χύσασα ἐντὸς τοῦ γάλακτος, ἐνέλημι).—*Τάμις*ος δωρ. λέξις.

67. Μόνη ἢ μήτηρ μου μοῦ κᾶμνει ἄδικον καὶ παραπονοῦμαι· οὐδέν ποτε ἕως τώρα (μήποκα πρὸς σέ εὐνοϊκόν (εὐάρεστον) ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε καὶ μάλιστα. ἐνῷ μὲ βλέπει ὀσημέραι λεπτόν (ἰσχνόν) γινόμενον (φθίνοντα).

70. *Φασῶ*] φήσω, ἐρῶ, θὰ προσποιηθῶ.

71. *Σφύσδειν*] (σφύζω) ὅτι τινάσσομαι σφοδρῶς, ὑποφέρω πολύ.

72—81. Παρηγορία τοῦ Κύκλωπος.

72. Συνερχόμενος ἐκ τῆς ἐρωτικῆς παραφορᾶς ὁ Πολύφημος ἀποτελεῖ πρὸς ἑαυτὸν τὰς ἀκολούθους παραινήσεις.—*Πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι*;] ποῦ ἐπέταξεν ὁ νοῦς σου; ποῦ τὰς φρένας ἔχεις πετάξει; «ποῖ σοι ξυνέβη τῶν φρενῶν ἀποπλανη-

θῆναι;» Δούκας. **Ἐκποτάομαι**, ἰων. **ἐκποτέομαι**· θαμιστ. τοῦ **ἐκπέτομαι**.

73. **Ταλάρως** (=ους)] καλαθίσκους ἐκ λόγου πρὸς ἐναπόθεσιν τοῦ χλωροῦ τυροῦ διὰ νὰ ἐκρεύσῃ ὁ ὀρός.—**Θαλλὸν ἀμάσας** (ἀμάω, ἀμητὸς)] τρυφεροῦς κλάδους (βλαστοῦς) κόψας... (εἴθε) φέροις. οὕτως ἴσως πολὺ μᾶλλον νοῦν ἂν ἔχοις.

75. **Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε**] τὴν παροῦσαν (αἶγα) ἄμελγε. Παιμενικὴ παροιμία: ἀπόλαυε παντὸς ὑπερ ἔχεις πρόχειρον, μὴ ζῆτει δὲ τὰ ἀδύνατα. **Κάλλιο πέντε καὶ σὶδ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρει**.—**Τί τὸν φεύγοντα διώκεις;**] «ἀπὸ παροιμίας τινὸς λεγούσης· τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε» Δούκας.

77. Πολλὰ καὶ καλὰ κόραι μὲ παρακινουσι νὰ συμπαίζωμεν, πᾶσαι δὲ γελῶσι μετὰ πατάγου, ὅταν μετὰ προσοχῆς τὰς ἀκούσω.

78. **Κιχλίσδοντι** (κιχλίσδω)] κιχλίζουσι, φωνάζουσιν ὡς κίχλαι, γελῶσιν ἠχηρῶς, μετὰ χάριτος καγχάζουσι. «Φωνὴ δὲ αὕτη λεπτὴ. οἷα ἢ τῶν παρθένων, ὅπότ' ἀκκίζονται μάλιστα» ὑπερ οὐδὲν ἂν δηλώσῃ φησὶν ἢ ὅτι οὐ τὸν τυχόντα λόγον κάμου ποιοῦνται» Δούκας.

79. **Κῆγὼν τις φαίνομαι εἶμεν**] καὶ ἐγὼ δοκῶ εἶναι τις, καὶ ἐγὼ σημαίνω κάτι τι.

80. **Οὕτω κτλ.**] στρέφει ἤδη τὸν λόγον πρὸς τὸν Νικίαν, ὡς ἐν ἀρχῇ, πρὶν παρειαγάγῃ τὸν Κύκλωπα θρηνοῦντα ἐπὶ τῷ ἀτυχεῖ ἔρωτι. Κατὰ τοῦτον βεβαίως τὸν τρόπον ἀνεκούφιζε τὸν ἐρωτικόν του πόνον ὁ Πολύφημος ἄδων· διήγε δὲ εὐκολώτερον — «τὸ τῶν ἐρώτων τῇ ᾧδῃ ἐθεράπευε πάθος ῥᾶον ἢ εἴπερ ἐδίδου πολὺν χρυσὸν ἱατροῖς καὶ φαρμάκοις» Δούκας.— **Ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα**] ἐπράυνε.

81. **Ἦ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν**] εὐκόλως τὸν ἔρωτα ἔφερεν οὕτως ἢ εἰ χρυσὸν δοὺς φάρμακον ὦνῆσατο. Σχολ.— Χαριέντως προσπαίζει πρὸς τὴν τέχνην τοῦ Νικίου, μὴ δυναμένου, καίτοι εἶναι ἱατρός, νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἔρωτα. Πρβλ. τὸ δημῶδες— **Πᾶρε, γλατρε, τὰ γλατρικά, πῆγαινε σιτὴ δουλεῖά σου—Τὸν πόνο ποῦχῳ σιτὴν καρδιὰ δὲν γράφουν τὰ χαρτιά σου.**

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΕ'.

Συρακόσiai ἢ Ἀδωνιάζουσai.

4-43. Ἐπίσκεψις Γοργούς πρὸς τὴν φίλην Πραξι-
νόην. Κακολογία τῶν συζύγων. Ἀναχώρησις
εἰς τὸν τόπον τῆς ἐορτῆς.

1. Ἐνδοῖ:] μέσα; Τὸ ἐνδοῖ κατὰ τὸ ἀρμοῖ= ἀρτίως (Δ' 52) καὶ οἴκοι ὅλως ἰσοδύναμα (ἐν δόμοις). Παραλείπεται δὲ τὸ ὑπαρκτ. ἐστί. Ἀποτείνεται ἡ Γοργὼ πρὸς τὴν θεράπαιναν, ἀλλ' ἀποκρίνεται αὐτὴ ἡ Πραξινόη.—Ὡς χρόνῳ!] ἐνν. παραγέγονας, ὡς διὰ χρόνου (χρονία) πολλοῦ, μετὰ πολὺν χρόνον ἐλήλυθας! Τὸ ὡς ἐπιτείνει τὸ νοούμενον πολλῶ.

2. Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες] θαῦμα εἶναι ὅτι καὶ τώρα ἦλθες· ἦτοι δὲν ἐλογάριαζα ὅτι θὰ σ' ἐβλεπα καὶ τώρα. Τὸ οὐσιαστικὸν κεῖται ἐμφαντικώτερον ἢ τὸ ἐπίθ. θαυμαστόν.—Ὅρη] ὕρα. Ὅρη δίφρον (πρὸς τὴν θεράπαιναν), ἦτοι ζήτησον, εὐρὲ δίφρον, circumspect.—Αὐτᾶ] ἦτοι τῇ Γοργαῖ.

3. Ποίκρανον (ῥωρ.)] προσκεφάλαιον, προσκέφαλον.—Ἐχει κάλλιστα= εὐχαριστῶ πολὺ, ὠραιότατα (ὑπκμ. τὸ πρᾶγμα).

4. Ἀλεμάτω ψυχᾶς] ὃ τῆς ματαιίας ζωῆς μου, τῆς ἀνοήτου, τί ἀνοησίαν ἐπῆγα κ' ἕκαμα! Ἠλέματος—Πρὸς ἑαυτὴν δὲ ἀποτείνεται ἐλεεινολογοῦσα ἑαυτὴν διὰ τὴν ἀνοησίαν της (ἀλεμάτω), ὅτι ἐπεχείρησε πράξιν πλήρη κινδύνων, οὗς ἐξῆς ἀριθμεῖ. Μόλις ἐσώθην πρὸς ὑμᾶς.

5. Πολλῶ μὲν ὄχλῳ κτλ.] γεν. τῆς αἰτίας· ἔνεκα τοῦ πολλοῦ ὄχλου καὶ τῶν πολλῶν τεθρίππων ἁμαξῶν.

6. Παντῆ (=πάντη) κρηπίδες] πανταχοῦ ὑψηλὰ ὑποδήματα ἀντὶ κρηπιδοφόροι, στρατιῶται φοροῦντες κρηπίδας, αἵτινες προσεδέοντο εἰς τοὺς πόδας δι' ἱμάντων διαπερωμένων ἐκ

τῶν ὀπῶν, ἃς ἔφερε τὸ πέλμα ἢ τὰ ἐπὶ τούτου προσερραμμένα δέρματα.—**Χλαμυδηφόροι** εἶναι οἱ ἵππεις, ὧν διακριτικὸν ἔνδυμα ἦτο ἡ χλαμύς.

7. **Ἄ δ' ὁδὸς ἄτρυτος]** ἡ δὲ ὁδὸς ἀπέραντος, χαλεπή, ἀτελεύτητος, ἣν μετὰ πολλοῦ κόπου θὰ ἠδύνάτο τις νὰ διοδεύσῃ. — **Ἐκασιοτέρω]** μακράν (ἐκάς). Καὶ ἡ ἀπὸ ἐν τῷ ἀποικεῖς σημ. ἔτι μᾶλλον μακράν.

8. **Ταῦτα]** ἀντὶ διὰ ταῦτα.— **Πάραρος τήνος]** ὁ ξεκουτισμέσμενος ἐκείνος (ὁ σύζυγός μου). Τὸ ἰων. εἶναι **παρήορος** ἐν χρήσει καὶ παρ' Ὀμ. Δωρ. **παράορος**, ὅθεν τὸ **πάρορος**. Δηλοῖ δὲ τὸν παράκοπον τὰς φρένας. Ἐν Κρήτῃ, **ονομάζομεν παράουρον** τὸν ἀδέξιον, τὸν παχύν πως τὸν νοῦν. — **Ἐπ' ἔσχατα γᾶς**—εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς γῆς, **στὴν ἄκρῃ τοῦ κόσμου**. — **Ἐλαβεν]** τ. ἔ. μισθῷ, ἐμισθώσατο, **ἐνοίκησεν**.

9. **Ἰλεδὼν]** φωλεάν, τρυπάν. Ἐτ. γρ. **εἰλεός** (οὕτω λέγουσι τὸν φωλεδὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἔρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. Σχολ.

10. **Ἀλλάλαις]** ἀλλήλαις· διὰ νὰ μὴ εἴμεθα γείτονες πρὸς ἀλλήλας. **Αἰὲν ὁμοῖος]** πάντοτε ὅμοιος ἑαυτῷ, ἀμετάβλητος. — **Ποτ' ἔριν]** πρὸς ἔριδα, **διὰ νὰ μαλῶνῶμεν**. — **Φθονερὸν κακὸν]** φθονερὰ κακία, ἀθλία ὑπαρξίς, ἄθλιος, ἐλεεινός, **ζηλᾶρης**.

11. Μὴ λέγε περὶ τοῦ ἀνδρός σου τσαυτά πράγματα, μὴ ὀμίλει οὕτω περὶ τοῦ συζύγου σου ἐνώπιον τοῦ μικροῦ παιδός.

12. **Τῷ μικρῷ]** μικρός· Δωρ. ἀντὶ τοῦ **μικρός**. Ἐν Κρήτῃ λέγομεν **μικρός**. — **Ὡς ποθορῇ τυ]** ὡς προσορᾷ σε, πῶς σε κυττάζει.

13. **Θάρσει]** μένε ἥσυχος, μὴ σὲ μέλη. πουλλάκι μου, δὲν λέγει γιὰ τὸν μπαμπᾶ.— **Ἀφϋν]** **Ἀφϋς** (ἢ ἀφύς), παιδικὴ λέξις δηλοῦσα τὸν πατέρα ἐν θωπευτικῇ προσαγορεύσει, ὡς τὰ ἡμέτερα **τατᾶς**, **μπαμπᾶς**, **παππάκις**. Πρβλ. καὶ τὰ παλαιά: ἄππα, πάππα, ἄττα, τέττα, ἄπφα, μάμμα, τάτα, τατᾶ, ἄτινα πάντα εἶναι θωπευτικαὶ ἐκφράσεις τρυφερότητος πρὸς πατέρα, μητέρα, ἀδελφούς, οἰκείους.

14. **Ναὶ τὰν πότινιαν]** ναὶ μὰ τὴν δέσποιναν, τὴν σεδαστὴν

Περσεφόνην. Αὕτη νοεῖται, διότι εἰς τὸ ὄνομα ταύτης, ἐν Σικελίᾳ μάλιστα, αἱ γυναῖκες ἐσυνήθιζον νὰ ὀμνύωσι.

15. ἐξ. ᾿Αφρὺς μὲν κτλ.] ὁ μπαμπᾶς ὅμως ἐκεῖνος τώρα τελευταῖον — λέγομεν δὲ βεβαίως ἔλα (περὶ ἔλων) ὡς παρελθόντα — μεταβαίνων διὰ νὰ ἀγοράσῃ γάτριον (εἶδος σάπωνος) καὶ ψιμύθιον ἀπὸ τινος παραπήγματος ἐπανήλθε φέρων ἀλάτι εἰς ἡμᾶς, ὁ ἀνὴρ τῶν δεκατριῶν πήχεων! — ᾿Αφρὺς τῆνος] περὶ εὖ ὁμιλοῦμεν καὶ λέγομεν πρὸς τὸν παῖδα ὅτι εἶναι καλός. — Πρῶαν = ἐσχάτως (τοῦ πρῶαν τὸ ὦ λαμβάνεται μετρικῶς βραχύ). — Θῆν] βεβαίως τώρα.

16. Πάντια] ἀντικ. τοῦ λέγομεν. — Νίτρον ἦτο ὀρυκτὸν τι ἀλκάλιον (ἀνθρακικὴ σόδα, ἕπερ ἀνάμεικτον μετ' ἐλαίου ἐχρησίμευεν ὡς σάπων. — Φῦκος] εἶδος θαλασσίου φυτοῦ (φύκι), ἐξ εὖ κατεσκευάζετο ἐρυθρόν τι χρῶμα (φυκιασίδι, ψιμύθιον), ἕπερ μετεχειρίζοντο αἱ Ἑλληνίδες ὡς καλλωπιστικόν. — Ἀπὸ σκανῶς = ἀπὸ σκηνῆς, ἀπὸ παραπήγματος τινος ἐν τῇ ἀγορᾷ. — ᾿Αγοράσδων = βουλόμενος, προτιθέμενος ἀγοράσειν. Ὁ ἐνεστ. τῆς προσπαθείας.

17. ᾿Αμμιν (αἰολ.)] ἡμῖν. — ᾿Ανῆρ τρισκαιδεκάπηχυς] ὑψηλὸν ἀνάστημα ὀλίγος νοῦς. Οἱ Τοῦρκοι λέγουσιν: ὑψηλὸς ἀνθρωπος, ἰωθρὸς ἀνθρωπος.

18. Χῶμος ταυτᾶ ἔχει] καὶ ὁ ἐμὸς (σύζυγος) Διοκλείδης ὁμοίως ἔχει, τοιοῦτός τις εἶναι φθορεὺς (δῆμιος) τοῦ χρήματος. — Φθόρος ἐμφαντικώτερον ἀντὶ φθορεὺς· πρβλ. 2 θαῦμα.

19. ἐξ. ᾿Ελαβεν (ἡγόρασεν) ἐχθὲς πέντε πόκους (μποκά-ρια) μαλλίου, ἀντὶ ἐπτὰ δραχμῶν, κυνῶν μαλλία σκυλλότριχες), μαδῆματα παλαιῶν ἰάκκων, καθ' ὁλοκληρίαν ἀκαθαρίαν, ἀπαιτοῦσαν πρὸς καθαρισμὸν ἀδιάκοπον ἐργασίαν. — Κυνάδας] κυνὰς - ἄδος κυρ. ἐπίθ. = κυνική· ὡς τὰ πολλὰ οὐσιαστικὸν ὑπονοούμενου τοῦ ὀνομ. θριξ = σκυλλότριχα. — Γραιῶν = (γραιῶν)· ἐπίθ. λαμβάνεται, ἀντὶ παλαιῶν. — Ἀποτίλματα (ἀποτίλλω)] ἀποσπάσματα, μαδῆματα. — Πηρᾶν (πήρα)] πηρῶν παλαιοντορδάδων. — Πόκως (= οὐς)· πόκος (πέικω = κείρω) — ποκάρι (μπο-

κάρη ἐν Κρήτῃ).—**Ἄπαν**] ἐπὶρ. ἐν συνόλῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ...—**Ἔργον ἐπ' ἔργῳ**] (ἀπαιτοῦντας τοὺς πόκους) ἐργασίαν συνεχῇ, ἀδιάκοπον (διὰ τὰ καθαρισθῆ ὁ ῥύπος).

21. **Τῶμπέχονον**] τὸ ἀμπέχονον (καὶ ἡ ἀμπεχόνη) (ἀμπέχω=λεπτὸν ἐπένδυμα, εἶδος ἐσθῆτος, ἦν ἐφόρουσαν αἱ γυναῖκες καὶ τρυφηλοὶ θηλυδῆραι ἄνδρες ἐξωτερικῶς.—**Περονατρίδα** (-ις -ίδος -περονᾶν -περόνη)] φόρεμα ἐξ ἐρίου συναπτόμενον κατὰ τοὺς ὤμους διὰ περόνης ἢ πόρπης, ἄνευ χειρίδων, κλειστὸν πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν καὶ διὰ πόρπων συναπτόμενον πρὸς τὴν ἀριστεράν, δι' ὃ καὶ **σχιστὸς χιτῶν** ἐλέγετο. Ἦτο δὲ ἴδιον τῶν Δωρίδων.—**Δάξεν** -ου (λάξεται)] λάμβανε.

22. **Βᾶμες**] βῶμεν, ἄγωμεν ἐς (βατίλεια) βατιλέως ἀφνειοῦ Πτολεμαίου θεασόμεναι τὸν Ἄδωνιν —**Ἐς βασιλῆος**] ἐνν. οἴκον· 24 ἐν ὀλβίῳ.

23. **Θασόμεναι**] θεασόμεναι. Τοῦ θεάομαι (ἰὼν. θηέομαι), ὥρ. τύποι εἶναι θάομαι καὶ θαέομαι, ἄορ. **ἐθασάμην**, **θασόμενος**, **θάσασθαι**, **θαῖσαι** (προστ.) κλπ. **Τὸν Ἄδωνιν**. Ὁ περὶ τοῦ Ἀδωνίδος μῦθος εἶναι καταγωγῆς σημιτικῆς. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ φοινικικῇ λέξει **Ἄδων** (= ἄρχων, κύριος) εἶναι δὲ συγγ. τῇ ἐβραϊκῇ Ἀδωνάι (= ὁ κύριός μου). Κατὰ τὸν μῦθον πατήρ αὐτοῦ εἶναι ὁ Κινύρας, μυθικὸς βασιλεὺς τῆς Κύπρου, μήτηρ δὲ ἡ Σμύρνα, ἢ Μύρρα, θυγάτηρ αὐτοῦ. Αὕτη διωκομένη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης, ἦν δὲν ἐτίμησε, συνέλαθεν ἀνόσιον πρὸς τὸν πατέρα ἔρωτα, ὅστις ἐν ἀγνοίᾳ συνεγένετο αὐτῇ. Ὅτε δ' ἐνόησε τὸ ἀνοσιούργημα, ἐκτεδίωξε τὴν κόρην ξιφήρης σκοπῶν νὰ φονεύσῃ αὐτήν. Ἀλλ' οἱ θεοὶ οἰκτίραντες αὐτὴν μετεμόρφωσαν εἰς μυρσίνην, ἐκ τοῦ κορμοῦ τῆς ὁποίας ὑπανοιχθέντος μετ' ἐννέα μῆνας ἐγεννήθη ὁ ἐξαισίου κάλλους Ἀδωνίς. Ἡ Ἀφροδίτη παραδίδει τὸ βρέφος τῇ Περσεφόνῃ ἐν νάρθηκι πρὸς φύλαξιν. Αὕτη δὲ θελχθεῖσα ὑπὸ τῆς ὠραιότητος τοῦ Ἀδωνίδος ἀρνεῖται ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἀφροδίτην. Ἡ ἔρις ἀνηνέχθη εἰς τὸν Δία, ὅστις ὥρισε νὰ διαμένῃ ὁ Ἀδωνίς ἐν Ὀλύμπῳ τετράμηνον κατ' ἐνιαυτόν, τὸν δ'

ὑπόλοιπον χρόνον νὰ μερίζῃ μεταξύ τῶν δύο θεαινῶν. Οὗτος δὲ προτιμῶν τὴν Ἀφροδίτην ἔμενε παρ' αὐτῇ καὶ τὸ τετράμηνον τοῦ Ὀλύμπου. Διὰ τὸν σφοδρὸν δ' ἔρωτα τῆς Ἀφροδίτης πρὸς αὐτόν, ὁ Ἄρης μεταμορφωθείς εἰς κάπρον ἐθανάτωσεν αὐτόν διὰ δῆγματος ἐν κυνηγεσίῳ. Ἐκ τοῦ αἵματος δ' αὐτοῦ ἀναμειχθέντος μετὰ τῶν δακρύων τῆς Ἀφροδίτης ἀνεφύη ἡ ἀνεμώνη (Α' 107).

Τοιοῦτος ὁ μῦθος ὁ παριστῶν ἀλληγορικῶς τὴν κατὰ τὸ ἔαρ ἀναδιοῦσαν καὶ μετὰ τὸ θέρος φθίνουσιν φύσιν. Ὁ θάνατος δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ νεανίου ἐωρτάζοντο μεγαλοπρεπῶς ἐν Βύβλῳ (Φοινίκης), ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀδώνια. Ἡ ἐορτὴ διήρκει ἐπὶ δύο ἡμέρας· καὶ ἡ μὲν μία ἦτο ἀφιερωμένη εἰς πένθος καὶ θρήνους ὀνομαζομένη ἄφανισμός· ἡ δ' ἑτέρα εἰς χαράν, ἣν προεκάλει ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ, ὀνομαζομένη εὐρεσις. Καὶ ἐν Βύβλῳ μὲν προηγείτο ἡ πένθιμος ἐορτὴ τῶν θρήνων, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήναις ἡ τῆς ἀναστάσεως. Εἰς ταύτην ἀναφέρεται τὸ παρὸν Εἰδύλλιον τοῦ Θεοκρίτου.

Ἐν τῇ μέσῳ αἰθούσῃς μεγαλοπρεπῶς κεκοσμημένης ἀνυψοῦτο ἐξέδρα ἐμπεπετασμένη διὰ πλουσίων ὑφασμάτων. Ἐκεῖ ἐπ' ἀργυρᾷ κλίνῃς ἀνεπαύετο ὁ Ἀδωνις· παρ' αὐτῇ ἐπὶ ἑτέρας κλίνῃς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἔκειτο ἡ Ἀφροδίτη, ἡ οὐρανία αὐτοῦ ἐρωμένη. Πέριξ τῆς ἐξέδρας καὶ κατὰ μῆκος τῶν τοίχων τῆς ἱερᾷς αἰθούσης ἦσαν τοποθετημένα ἀργυρὰ κάμιστρα, ἐν αἷς φυτὰ τρυφερά καὶ χλοερά, ἀνεπτυγμένα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τεχνητῶς, καὶ ὧν ἡ διάρκεια ἦτο ὡσαύτως βραχεῖα, ὥς ὁ βίος τοῦ ἐορταζομένου, παρείχον χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐπεσώρευον δὲ περὶ τὴν ὑπὸ ἄλσους σκιαζομένην κοίτην τοῦ θεοῦ νεανίου ὠρίμους καρποὺς τῶν δένδρων καὶ μυρίας προσφορὰς ἐν σχήματι πτηνῶν καὶ ζώων. Σίτος, ἄνηθον, μαλάχαι, θρίδακες ἀπετέλουν τοὺς ἐφημέρους τούτους κήπους τοὺς προῶνως ἀναπτυσσομένους καὶ τάχιστα μαραινομένους, οἷς ἐδίδετο τὸ παροιμιακὸν ὄνομα Ἀδώνιδος κῆποι, δηλωτικὸν τῆς κενῆς καὶ

βραχυχρονίου χαρᾶς. Τὸ σύνολον δὲ εἰκόνιζε τὴν ἑαρινὴν βλάστησιν.

Τῇ ἐπαύριον τὴν χαρὰν διεδέχετο ἡ θλιψίς· ἀντὶ τῆς γκμηλίου κλίνης ἀντικαθίστατο ἐπικήδειος, ἐφ' ἧς ἦτο κατακεκλιμένη εἰκὼν τοῦ ἀπεθνήσκοντος ἥρωος. Παρ' αὐτὸν ἡ Ἀφροδίτη παρεδίδετο εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ὀδύνης αὐτῆς· πένθιμοι δ' ὕμνοι ἀντήχουν ἐν τῇ ἱερᾷ αἰθούσῃ. Τέλος δὲ ἐν μεγάλῃ λιτανείᾳ λυσίκομοι αἱ γυναῖκες, πενθηφοροῦσαι, μὲ τὰ στήθη γυμνά, ἐν κοπεταῖς καὶ βάλλουσαι πενθίμους κραυγὰς συνώδευον τὸ εἶδωλον τοῦ θεοῦ μέχρι τῆς θαλασσίας ὄχθης, ἔνθα ἔρριπτον αὐτὸ εἰς τὰ κύματα προσευχόμεναι ὅπως ἐπανέλθῃ (στ' . 132 ἐξ.).

Ἀκούω κτλ.] Πληροφοροῦμαι (λέγεται) ὅτι ἡ βασίλισσα παρασκευάζει (χοσμεῖ) μεγαλοπρεπῆ ἑορτήν. — Ὁ ἐνεστ. **ἀκούω** ἐν σγμ. παρακμ. — **Χρῆμά τι καλόν**. κάτι τι ὡραῖον, λαμπρόν.

24. **Ἐν ὀλβίῳ** (οἴκῳ) κτλ.] ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ὀλβίου τὰ πάντα εἶναι ὀλβια.

25. **Ὡν ἶδες** κτλ.] τούτων ἃ εἶδες καὶ ἃ πρὸ ὀλίγου εἶπας εἰς τὸν μὴ ἰδόντα, ἐπειδὴ εἶδες... (θα ἡδύνασο νὰ διηγηθῆς μέρος). Ὁ λόγος διακόπτεται ὑπὸ τῆς Γοργούς, ἥτις δὲν ἔκαμε τόσον μακρὸν δρόμον ἀπλῶς πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς φίλης τῆς. Ἡ δὲ Πραξινοῇ δὲν δυσαρεστεῖται μὲν ἀναμφιδόλως μεταβαίνουσα εἰς τὴν ἑορτήν, ἀλλὰ φλύαρος μᾶλλον ἢ περίεργος οὔσα ζητεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Γοργώ, ἣν καὶ παρακαλεῖ νὰ διηγηθῇ εἰς αὐτὴν ὅ,τι εἶδεν εὐρίσκουσα ἐν τῇ προσκλήσει αὐτῆς τὴν εὐκαιρίαν παρατάσεως τῆς συνομιλίας. Ἀλλ' ἡ Γοργὼ οὐδὲν θέλει ν' ἀκούσῃ καὶ προσθέτει ὅτι **εἶναι ὥρα νὰ φύγουν**.

26. **Ἐρπεῖν**] βαδίζειν, κινεῖσθαι. Καιρὸς εἶναι νὰ ξεκινοῦμε νὰ πηγαίνωμεν σιγὰ σιγὰ (νὰ σειραγοῦμεν : ἐν Κρήτῃ). Τὸ **ἐρπεῖν** κυρίως ἐπὶ ζῴων = σύρεσθαι. Ἐνταῦθα = πορεύεσθαι. **Ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτὰ**] εἰς τοὺς ἀργοὺς εἶναι πάντοτε ἑορτή. Ἡ Πραξινοῇ ἀποκρίνεται πάλιν διὰ παροιμίας (στ' . 24)· διὰ τοὺς ἀπράγμονας εἶναι πάντοτε ἑορτή· τ. ἔ. δὲν ἔχω τίποτε νὰ κάμω, ἡμπορῶ νὰ σὲ ἀκολουθήσω εἰς τὴν ἑορτήν.

27. *Αἶρε κτέξ.]* Εὐνόη, σήκωνε τὸ νῆμα (τὴ δουλειά μου) καὶ φρόντιζε νὰ τὸ θέσῃς πάλιν εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου, νωθρά (βαρεσάρα)· γνωρίζεις ὅτι αἱ γαλαῖ ἀγαποῦν νὰ κοιμῶνται εἰς τὰ μαλακά. Οὕτω τὸ σύνολον εἶναι φυσικώτατον. Εἶναι δὲ τὸ ἔλρον εἰρωνικῶς εἰρημένον. — *Νῦμα]* δωρ. ἀντὶ *νῆμα*, τὸ ἐργόχειρον. — *Δινόθρυπτε]* δεινόθρυπτε, τεμπέλα (κυρίως δεινῶς ἐκνενευρισμένη, φοθερά ἀθρά, τρυφηλή, ὥστε νὰ στερῇσαι πάσης δραστηριότητος).

28. *Χρήσδοντι]* χρήζουσιν, ἔχουσι χρεῖαν, θέλουν.

29. *Κινεῦ δῆ]* κινου δά! κάνε γρήγορα.

30. *Σμᾶμα]* σμῆμα (σμάω)· πᾶν ὅ, τι χρησιμεύει πρὸς καθαρισμόν, σάπων, καθαρτικὴ ἀλοιφή. — *Ἀπληστε]* ἀχόρταστε, διότι χύνει πολὺ ὕδωρ.

31. *Δύστανε]* δύστηνε, ταλαίπωρε, κακομοίρα, ἐλεεινή. Διὰ τί βυπαίνεις, βρέχεις, κατασπιλαῖς, τὸ χιτῶνιον (ὕποκάμισόν) μου;

32). *Ὅκοῖα (ὅποια) θεοῖς ἐδόκει, ταῦτα νένιμμαι]* ὥς ἤθελεν ὁ θεὸς ἔτσι ἐνέφθηκά, καλὰ κακὰ ἐνέφθηκα· ἦτοι ὁ θεὸς νὰ τὸ κάμῃ νίψιμο! — *Abrens ὅχ' οἷα* κτλ. Ποῦ εἶναι τὸ κλειδί τῆς μεγάλης κασέλας; *Κλάξ α-κὸς]* κλείς. — *Πῆ]* πῆ

34. *Καταπτυχές]* τὸ πολλὰς πτυχὰν ἔχον. — *Ἐμπερόναμα]* ἡ ἀνωτ. στ. 21 *περονατρίς*. Πολὺ σοῦ ταιριάζει (πολὺ ὡμορφα σοῦ πάει) τὸ φόρεμα μὲ τοὺς πολλοὺς πλισέδες.

35. *Λέγε* κτλ.] λέγε μου ἀντὶ πόσου σοῦ κατέβη ἀπὸ τὸν ἱστόν· ἦτοι πόσον ἐστοίχισεν ἡ ὑφανσίς του, πόσον σοῦ ἐκόστισε νὰ τὸ ὑφάνῃς (νὰ κατεβῇ ἀπὸ τὸν ἀργαλειό); Σπανία ἡ χρῆσις αὕτη τοῦ *καταβαίνειν* ἐπὶ πραγμάτων. Νοεῖται δ' ἐντὺθα ἡ σημασία ἐκ τῆς καθέτου τοποθετήσεως τοῦ ἀρχαίου ἱστοῦ ἀντιθέτως πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν ὀριζοντίαν.

36. *Μὴ μνάσης]* μὴ μ' ἀναμνήτῃς, μὴ ἐρώτα, *μὴν τὰ ρωτᾷς*· (κατέβη μοι τὸ καταπτυχὲς ἔμπερόναμα) πλέον ἢ δύο μνῶν (μνᾶν) καθαροῦ ἀργυρίου εἰς δὲ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ζωὴν μου ἀφιέρωσα.

38. "Αλλ' ἔγινε σύμφωνα μὲ τὴν προσδοκίαν σου, ὡς τὸ ἤθελες. Ὁ γυναικεῖος διάλογος φυσικώτατος. Ἡ γυνὴ αἰείποτε ἡ αὐτή.—*Κάλ' εἶπας*] καλῶς τοῦτο εἶπας.

39. *Τῶμπέχονον*] στ. 21 *Θολίαν*] σκιαδῖον. «Θολία δ' ἐκαλεῖτο πλέγμα τι θολοειδές, ᾧ ἀντὶ σκιαδίου ἐχρῶντο αἱ γυναῖκες» Πολυδ. *Σαλία* δὲ ἐκαλεῖτο παρὰ Λακαίναις. Ἦτο δὲ κωνικὸς ψιαθόπλεκτος πλατύγυρος πῖλος πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

40. *Οὐκ ἄξω τυ*] οὐκ ἄξω σε, δὲν θὰ σὲ πάρω μαζί μου (στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸ παιδίον τὸ ἐπιθυμοῦν, ὡς εἰκός, νὰ παρακολουθήσῃ)—*Μορμώ*. Τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα θήλεος τέρατος πρὸς ἐκφοβισμόν τῶν παίδων. «Ὅτε δούλονται φοβῆσαι τὰ παιδιά αὐτῶν αἱ γυναῖκες, ἐπιβοῶσι Μορμώ». Σχολ. Ὁ Μπάμπουλας, ἡ ὁ μπαμπάλις, ὡς λέγομεν ἐν Κρήτῃ. Εἶτα δὲ καὶ ὡς ἀπλοῦν ἐκφοβιστικὴν ἐπιφώνημα.

41. *Χωλὸν δ' οὐ κτλ*] δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃς χωλός.

42. *"Ἐρπωμες*] ἄς ἀναχωρήσωμεν. Λέγεται ἔρπω καὶ ἔρπω ὁδόν, ὡς ἔρχομαι, εἰμι ὁδόν.—*Φρυγία*. Ὅνομα τῆς ἐν τῷ οἴκῳ μενούσης τροφῆς. Ἐδίδeto πολλάκις εἰς τοὺς δούλους τὸ ὄνομα ἐκ τῆς πατρίδος τῶν.—*Παῖσδε*] παῖζε.

43. *Αὐλείαν* (ἐν. θύραν)] τὴν αὐλόπορταν.—*Ἀπόκλαξον* Ἐνεστὼς εἶναι ὁ κοινὸς τύπος ἀποκλείω (-ήω).

44-99. Τὰ ἐν τῇ ὁδῷ. Ἀφίξις εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πτολεμαίου. Ἐκπληξις διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν.

45. *Κακό*]. Πρὸβλ. τὸ ἡμέτερον ἐπὶ θαυμασμοῦ. *Παναγία μου κόσμος καὶ κακό!* — *Μύρμακες*] μυρμηκία, μελιτακία (ἐν Κρήτῃ).

47. *Ἐξ ᾧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν*] ἐξ οὗ (χρόνου) εἶναι ὁ πατήρ σου μεταξὺ τῶν ἀθανάτων. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου (Σωτήρ), πατήρ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἐθεοποιήθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

48. *Δαλεῖται* (=δηλεῖται, δηλέομαι—δηλητήριον)] βλά-

πτει, στήγει παγίδας. — *Τὸν ἰόντα* τὸν διαβαίνοντα, τὸν διαβάτην. — *Παρέρπων]* ἔρπων κρυφίως, διολισθαίνων κρυφίως καὶ μετὰ πανουργίας. — *Αἰγυπυστί]* κατὰ τὸν τρόπον τῶν Αἰγυπτίων, ἤτοι ἀπατηλῶς, προδοτικῶς. Οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον κακὴν φήμην ἐπὶ δολοπλοκίαις.

49. *Οἷα* (=ὥς) *ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι]* καθὼς ἔπαιζον πρότερον (πρὸ τῶν Πτολεμαίων, οἵτινες ἐσωφρόνισαν αὐτοὺς) ἄνθρωποι ἐξ ἀπάτης συγκεκροτημένοι, ἐσφυρηλατημένοι, ἐλωφ ἀπάτῃ ὄντες.

50. *Ἀλλάλοις ὁμαλοί]* ὅμοιοι πρὸς ἀλλήλους, ὁ εἰς οὐχὶ κατώτερος τοῦ ἄλλου εἰς τὸ κακόν. — *Κακὰ παλγνία]* ἀντικ. τοῦ *ἔπαισδον* = κακὰ ἀστεῖα, κακομήχανα παιγνίδια. — *Πάντες ἐρειοί]*. Ἡ λέξ. ἐρειοὶ οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἀπαντᾷ. ἄγνωστος δὲ ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ σημασία αὐτῆς. Ἐκ τῶν συμφραζομένων ἐμφαίνεται ὅτι εἶναι ἐπίθ. δηλωτικὸν ἐλαττώματός τινος ἢ κακίας τῶν Αἰγυπτίων. Ὅθεν ἐρμηνεύεται: *φαῦλοι, οὐτιδανοί.* —

51. *Ἀδίστα]* προσφιλεστάτη. — *Τι γενώμεθα* = τί θὰ γίνωμεν;

52. *Τοὶ...ἵπποι]* ἐνν. ἔρχονται· ἰδοὺ, νά, οἱ πολεμικοὶ ἵπποι. — *Ἄνερ φίλε]* ἀγαπητὲ κύριε· ἀποτείνεται πρὸς τινα ἱπποκόμον.

53. *Ὁ πυρρὸς]* ἐνν. ἵππος· ὁ ὑπέρυθρος (ξανθὸς) ἵππος ἀνορθοῦται· κύτταξε πόσον ἄγριος εἶναι! — *Κυνοθαρσῆς Εὐνόα]* θρασεῖα (ἀναιδὲς) ὥς κύων. Πρβλ. *Κύον ἀδεές*. Ὁμ. τ 91.

54. *Οὐ φευξῇ]* φύγε γρήγορα. — *Διαχερσεῖται* (διαχρῶμαι)] θὰ φονεύσῃ τὸν ὀδηγοῦντα: *διαφθερεῖ* ὁ σχολιαστής.

55. *Ὠνάθην* (ὀνίναμαι, ὀνίνημι)] ὠφελήθην, γυῖχαριστήθην, τυχερὰ ἐστάθην ἔτι... *πολὺν τυχερὴν ἤμουν* διότι...

56. *Θάρσει]* ἀνάλαβε θάρρος, σύνελθε. — *Καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν]* καὶ ἤδη ἔχμεν γίνεи (εἴμεθα, ἐμείναμεν) ὀπίσω (τῶν ἵππων), μᾶς ἐπροσπέρασαν.

57. *Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν]* οὗτοι δὲ ἐχώρησαν εἰς τὴν τάξιν

των, ἀνέλαβον τὰς τάξεις των· «εἰς ὃν ἔδει τόπον» Σχολ. — *Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη]* καὶ ἐγὼ ἡ ἰδία ἔρχομαι εἰς ἑμαυτήν, συνέρχομαι τώρα πλέον, λαμβάνω θάρρος, ἀνέπνευσα (*ἔπαυσε τὸ καρδιοκτύπι*).

58. *Ψυχρὸν ὄφιν]* κοινῶς πάντα τὰ ἑρπετὰ ψυχρά.—*Τὰ μάλιστα* = πλεῖστον.

59. *Ἐπιρρεῖ]* χύνεται ὡς βροῦμα, ἐπέρχεται πρὸς ὑμᾶς.

60. *Ἐξ αὐλᾶς, ᾧ μᾶτερ]* (ἐνν. ἔρχῃ). Ἡ Γοργὼ ἰδοῦσα γράϊαν ἄγνωστον ἐρωτᾷ αὐτήν, ἂν ἔρχεται ἐκ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς καὶ ἂν εἶναι καὶ εἰς αὐτὰς εὐχερὲς νὰ εἰσχωρήσωσιν· αὕτη δὲ εἰποῦσα, ὡς δι' αἰνίγματος, ὅτι πάντα τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τῇ πείρᾳ δοῦλα γίνεται ἀπέρχεται (Δούκας). — *Ἐγὼν, ᾧ τέκνα]*. Ναί, μάλιστα. Καταφατ. ἀποκρίσις ὡς τὸ *ἔγωγε τῶν ἄττ.* — *Παρενθεῖν εὐμαρές;]* εὐχερὲς ἐστὶ παρελθεῖν τινα εἰς τὰ βασίλεια;

61. Ἡ γυνὴ ἀποκρίνεται παροιμιακῶς.

62. *Καλλίστα παίδων]* ὠραιότητή μου κόρη ὠμορφὴ μου κοπελλοῦδα.—*Πείρα θην]* διὰ τῆς προσπαθείας βέβαια.

63. *Θεσπίξασα χρησμών]* χρησιμοδοτήσασα, προφητεύσασα. *Τὸ θεσπίζειν* (= χρησιμοφδεῖν) εἶναι σύνηθες μάλιστα τοῖς ἄττ. ποιηταῖς.

64. *Ἰσαντι]* ἴσασι (οἶδα). *Πάντα γυναῖκες* κτλ. «Ἐπαινος τῶν γυναικῶν ὡς πανσόφων ἔνεκα τῆς γραφῆς οὕτως ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας ἀποφηναμένης· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας (ὧδ' ἔχει)· ὡς οὐκ ἐδέχετο ἐκείνη, κρύος σφοδρὸν ποιήσας, αὐτὸς ἐγένετο κόκκυξ, καὶ καταφυγόντα εἰς τὰ γόνατα τῆς Ἥρας διὰ τὸ κρύος ἐδέξατο αὐτὸν ἡ θεὸς ἐλεήσασα τὸν ὄρνιν καὶ τοῦτου, μεταμορφωθέντος ἐκείνου εἰς τὸ κατὰ φύσιν, ἦλθον εἰς γάμον». Δούκας. *Καὶ ὡς* = καὶ πῶς.

66. *Θεσπέσιος]* ὃν θεὸς μόνος δύναται εἰπεῖν (θεός-ἔσπον), ἐκπληκτικός· ὑπέρπολος.

67. *Εὐτυχίδος]* αὕτη ἦτο δούλη τῆς Γοργούς. — *Πότεχ'* αὐτᾶ] πρόσεχε (ἀμετάβ.) αὐτῇ, προσέχου αὐτῇ, κρατοῦ ἀπ'

αὐτήν. Ἐπειδὴ ἡ Εὐνὸν παρητήρει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τὴν σύντροφον καὶ κινδυνεύει νὰ τὴν χάσῃ εἰς τὸ πλῆθος. Ἐκ τούτου ἡ συμβουλὴ τῆς δεσποίνης.

68. Ἀπρίξ ἔχευ... ἁμῶν] σφιγκτὰ κρατοῦ ἀπὸ ἡμᾶς «προσπεφυκῶτως, ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, ὃ οὐχ οἶόν τε πρῖσαι διὰ τὴν σύμφυσιν». Ἡσύχ. (α εὐφ. πρίω· ἀπρίξ = μετὰ κεκλεισμένων δδόντων).

69. Οἷμοι δειλατά] ἀλλοίμονον ἡ δυστυχίης· τί δυστυχίης ποῦ εἶμαι! — Θερίστριον] ἐλαφρὸν θερινὸν φόρεμα· εἶναι τὸ ἀμπέχονον, οὗ ἐγένετο ἀνωτέρω (στ. 21) μνεία καὶ ἐξῆς (στ. 70). Ἦτο εἶδος ἐπενδύτου ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος λεγόμενον καὶ θέριστον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἐκ βαρυτέρου ὑφάσματος χείμαστρον.

70. Πῶτι τῷ Διὶ] πρὸς (τοῦ) Διός. — Εἴ τι γένοιτο εὐδαίμων] εἴ πως βούλοιο γενέσθαι εὐδαίμων, εἴθε εὐδαιμονοίης· νὰ σοῦ δώσῃ ὁ θεὸς ὅ, τι τοῦ ζητᾶς.

71. Φυλάσσεο] πρόσεχε.

72. Ἀθρόος] πυκνός, συμμαζευμένος.

73. Ὡθεῦνθ' ὥσπερ ὕες] συνωθοῦνται ὥσπερ χοῖροι. — Ἐν καλῷ εἰμὲς] ἐν καλῷ (τόπῳ) ἐσμέν, ἐν ἀσφαλείᾳ εἴμεθα· ὁμοίως ἐπὶ ἀψύχων· ἐν καλῷ κεῖσθαι.

74. Κεῖς ὥρας κῆπειτα] καὶ εἰς ὥρας (διαδοχικὰς) καὶ ἔπειτα· ἦτοι καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ κατόπιν, τ. ἔ. πάντοτε. — Ἐν καλῷ εἴης] εὐτυχοίης.

75. Ἄμμε περισιτέλλων] σὺ ὃς ἡμᾶς περιέπεις, ἐπεὶ ἡμῶν φροντίζεις. — Χρησιῶ κῶκτίρμονος ἀνδρὸς] ὦ τοῦ χρηστοῦ καὶ εὐκτίρμονος ἀνδρός! Τί καλὸς καὶ συμπαθητικὸς ἄνθρωπος!

76. Φλίβεται] θλίβεται· πιέζεται, στενοχωρεῖται (φλίβω, διαλ... τύπος τοῦ θλ βω· πρβλ. τὸ δημ. χλίβεται, χλῖψι) πρὸς ἡμᾶς ὠθουμένη. — Τὸν βιάζευ] καὶ σὺ βιάζου, χρῶ βία· ἵνα εἰσχωρήσῃς, σπρῶχνε καὶ σὺ.

77. «Ἐνδοῖ πᾶσαι»] κτλ. — ἐντὸς εἶναι πᾶσαι (ἔσαι πρέπει νὰ εἶναι, τ. ἔ. μόνῃ ἡ νύμφῃ) εἶπεν ὁ τὴν νεόγαμον ἀποκλείσας

ἐντὸς τοῦ νυμφικοῦ θαλάμου. Παροιμιῶδες τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀσφαλιζομένων ἔχον τὴν ἀρχὴν του εἰς ἔθιμόν τι τοῦ γάμου. Αἱ συνοδοὶ δηλ. τῆς νεονύμφου ὠδήγουν αὐτὴν μέχρι τοῦ νυμφικοῦ θαλάμου, ὁ δὲ γαμβρὸς ὑποδεχόμενος αὐτὴν ἐκλείειν αὐταῖς τὴν θύραν ἐπιφωνῶν σκωπτικῶς «ἐνδοὶ πᾶσαι». Αἱ δὲ παρθένοι ἤδον τότε τὸν ἐπιθαλάμιον ὕμνον.—*Νυὸς* ἐνταῦθα καὶ *γαμβρὸς* στ. 129 σήμ. *νεόνυμφος*.

78. *Πότια* ὧδε] πρόσαγε σεαυτήν, προχώρησον ἐδῶ.—*Πρῶτον*=πρῶτον.— *Ἀθρησον* (ἀθρέω)=παρατήρησον τὰ ποιήματα (ποικίλα). Γυναικῶν τρόπος οὗτος.

79. *Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα*] πόσον λεπτὰ καὶ πόσον χαρίεντα (μὲ πόσῃ χάριν καὶ λεπτότητα εἰργασμένα εἶναι! *Περονάματα θεῶν*) θεῖα ἐνδύματα (ἔργα διὰ περόνης πεποικιλμένα) μόνον διὰ θεοῦ ἀρμόδια, μόνον θεοῖς πρέποντα.—*Φασεῖς*] φήσεις, ἐρεῖς, νομιεῖς, θὰ ἐκλάβῃς.

80. *Πότινι' Ἀθαναία*] σεδαστὴ Ἀθηνᾶ! — *Ποῖαι σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι*] ποῖαι ὑφάντριαι εἰργάσθησαν ταῦτα (σφε) μετὰ πόνου, ἐξεπόννησαν; Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἢ προσφώνησις ὡς προστατίδος τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν (*Ἐργάνης*). *Πονῶ*] ἐκτελῶ μετὰ κόπου, κατασκευάζω.— *Ἐριθοι*] κυρίως ἐργάται ἐπὶ μισθῷ, εἴτα δὲ θερισταί, ἐριουργοί, γεωργοὶ καὶ γυναῖκες ἐργάτιδες γήθουσαι, ὑφαίνουσαι, ἐριουργοῦσαι. (Γ' 35, *ἐριθανίς*).

81. *Ζωγράφοι*] οὗτοι θὰ νοηθῶσιν ὡς οἱ ἐργάται τῶν ἐν τῷ στ. 78 *ποικίλων*, ἤτοι πεποικιλμένων ὑφασμάτων.— *Γράμματα* δὲ εἶναι τὰ σχεδιογραφήματα (ἐνυφασμέναι εἰκόνες καὶ σκηναί, ζωγραφήματα), δι' ὧν ἐκοσμήθησαν τὰ ὑφάσματα ταῦτα.

82. *Ἐστάκαντι*] ἐστάσιν.— *Ἐνδινεῦντι*] ἐνδινούσι (ἐνδινέω) — *Ἐνυμα*] ἀληθῇ.— Πόσον πραγματικὰ ἴστανται καὶ πόσον ἀληθῇ συστρέφονται.

83. *Σοφόν τι χρῆμ' ὦνθρωπος*] πρὸλ. Σοφ. Ἀντιγ. 332 ἐξ. 363 ἐξ.

84. *Αὐτός*] ὁ ἴδιος ὁ Ἀδωνις.— *Ὡς θαητὸς* ἀντὶ θεατὸς ἀπ. θηητὸς Ἰων. ἄξιος νὰ τὸν παρατηρῇ τις, θαυμαστός. Οἷον θαυμασμὸν προκαλεῖ κατακείμενος ἐπ' ἀργυρᾶς κλίνης.

85. *Πρῶτον Ἰουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων*] τὸ πρῶτον χνοῶδες γένειον ῥίπτων κάτω (ἀφήνων νὰ πίπτῃ, ἐκφύων) ἀπὸ τοὺς κροτάφους. Ἰουλος=τὸ κατὰ πρῶτον φυόμενον κάτωθεν τῶν κροτάφων τῶν νέον γένειον (κχνοῦπα). Ἐκ τοῦ οὖλος (βοστρυχώδης, σγυρός.)

86. *Τριφίλητος*] ὁ πολυπόθητος. Τὸ τρις ἐπιτατ. ὡς καὶ ἐν τοῖς ὁμ. ἔπеси (τρίλλιστος, τρις μάκαρες) ἰδὲ Ὅμ. Γραμ. Γενεράλι § 67.—*Ὁ*] ὅς—*Κῆν*] καὶ ἐν.

87. *Ἀνάνυτα*] ἀνήνυτα (ἀνύω-ἀνύτω)=ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀτελεύτητα.—*Κωτίλλοισαι*] κωτίλλουσαι (κωτίλος=ἄδο-λέσχης)=φλυαροῦσαι.

88. *Τρυγόνες*] (τρυγὼν - τρύζω). Αἱ τρυγόνες ἐθεωροῦντο λαλίστατα πτηνά· ἐκ τούτου ἡ παροιμία «τρυγόνος λαλίστερος». *Ἐκκναισεῦντι* (ἐνστ. *ἐκκναίω*=ἐξαντλῶ διὰ τῆς ἐνοχλητικῆς φλυαρίας)] ἐκκναίσουσι (δὲν ἀπχνητᾶ τοιοῦτος μέλ.), διαφθεροῦσι (σχολ). *Κναίω* κυρ. τρίβω, ξύω.—*Πλατειάσοισαι*] πλατειάζουσαι, ἀνοίγουσαι πλατὺ τὸ στόμα, ἐν ᾧ ὁμιλοῦσι. Πρβλ. Κόντου Σωκρ. σ. 97 «Πλκτειάζειν... πλκτεῖα τῇ φωνῇ χρῆσθαι καὶ πλατέα λαλεῖν. Θεοκρ. ΙΕ', 88 Σχολ. οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ Α πλεονάζοντες κτλ.). Θὰ μᾶς ξεκουφάνουν ἀνοίγουσκι μιὰ πῆχῃ στόμα σὲ κάθε συλλαβή.

89. *Μᾶ*] ἐπιφώνημα θυμασμοῦ ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ ἡμέτ. *μπᾶ*. Ἐκλαμβάνεται ὡς ἐκ τοῦ *μᾶτερ* προελθόν, ὅτε ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἡμέτ. *μάννα μου*, ὅπερ μεταχειριζόμεθα ἐπὶ θυμασμοῦ.—*Πόθεν ὄνθρωπος*] πόθεν ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος; ἀπὸ τοῦ μᾶς κόπιασες, ἐξεφύτρωσες;—*Τί δὲ τὴν* (ἐνν. μέλει)] τί δέ σοι μέλει, εἰ λάλοι ἐσμέν;

90. *Πασάμενος ἐπίτασσε*] «κτησάμενος δούλους ἐπίταττε ἐκείνοις» Δούκας.—*Πάομαι*] κτῶμαι.

91. *Ὡς* κτλ.] Διὰ τὴν μάτην καὶ τοῦτο εἴμεθα παλαιόθεν Κορίνθιοι. Αἱ Συράκουσαι ἦσαν ἀποικία τῶν Κορινθίων, ἰδρυθεῖσα τῷ 735 π. Χ. Οἱ Συρακόσιοι ἦσαν σφόδρα ὑπερήφανοι ἐπὶ τῇ καταγωγῇ. Πρβλ. Θουκυδ. 6, 77.

93. *Δωρίσδεν* (=εἰν)] χρῆσθαι τῇ δωρικῇ διαλέκτῳ, ὁμιλεῖν δωριστί.

94. *Μὴ φύῃ* κτλ.] εἴθε νὰ μὴ γεννηθῇ γλυκεῖα θεά, ἄνθρωπος ὅστις νὰ εἶναι κύριος ἡμῶν ἐκτὸς ἐνός (τοῦ συζύγου, ὅστις δικαιούται νὰ μᾶς δίδῃ διαταγάς).—*Μελιτῶδες*] ἐπίθ. τῆς Περσεφόνης, διότι τὰς ἱερείας ταύτης καὶ τῆς μητρὸς Ἀΐ-μητρος μελίσσας ὠνόμαζον.

95. *Οὐκ ἀλέγω*] δὲν φροντίζω, δὲν μὲ μέλει, δὲν δίνω πεν-τάρα—*Μὴ μοι κενεὰν ἀπομάξης*] μὴ ἀφαιρέσης, παρακαλῶ, (μοι) τὸ περισσευόν ἀπὸ τοῦ μέδιμνον κενόν (ὄν). Μετὰ τὸ *κενεὰν* (=κενήν) ἐνν. *χοίνικα* (μέτρον, μουζοῦρι). *Ἀπομάσσω* κυρ. σπογγίζω· εἶτα δὲ ὁμαλίζω, ἰσάζω, τὸ ὑπερπληρωθὲν μέτρον διὰ τοῦ *ἀπομάκτρου* (βίγλας). Παροιμία εἰλημμένη ἐκ τῆς γλισχρότητος τῶν ἐπιστατῶν ἐν τῇ διανομῇ τοῦ σίτου εἰς τοὺς δούλους, φροντιζόντων νὰ ὁμαλίζωσι τὸν μέδιμνον, διὰ νὰ δίδωσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Ὡστε τὸ σύνολον δηλοῖ εἰρων. *μὴ μοῦ κόψῃς τὸν μισθόν, τὸ κρέντιτο*. Τ. ἔ. μὴ χάνεσαι σὲ λόγια ἀσήμεντα γιὰ μένα, διότι δὲν εἶμαι δούλη σου.

97 *Πολύιδρις*] πολλὰ εἰδυῖα, λίαν ἔμπειρος ἀοιδός. Ἀγνωστος αὕτη.

98. *Πέρυνιν*] πέρυσι.—*Ἰάλεμον*] θρῆνον, πένθιμον ᾠδὴν.—*Ἀρίστευσε*] ἠρίστευσεν, ἔλαβε ἀριστεῖα, τὸ βραβεῖον ἐν τῇ ἰαλέμῳ ἐπὶ τῷ Ἀδώνιδι.

99. *Σάφ' οἶδα*] ἤξεύρω σαφῶς, χωρὶς ἄλλο. — *Διαθρύπτεται*] ἐπιτηδεύεται φιλαρέσκως πρὸς παρασκευήν, λαμβάνει στάσιν ἵνα ἀρχίσῃ τὴν ᾠδὴν· ἀκκίζεται, κάμνει νάζια, τσακίσματα.

100-144. Ὕμνος πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀδώνιδος.

100. *Γολγῶς* (=οὐς) καὶ *Ἰδάλιον*] πόλεις τῆς Κύπρου, ἐν ἐκάστῃ τῶν ὁποίων ἡ Ἀφροδίτῃ εἶχε ναόν.—*Ἐφίλασας* (=ἐφίλησας)] ἀγαπᾷ, ἔχεις ὑπὸ τὴν προστασίαν σου.

101. *ἰ. εἰνὰν τ' Ἐρυκα*] ἀπότομον, ὕψηλὴν Ἐρυκα (συνήθ. γέν. ἄρσεν.). Ἐρυξ· ὄρος τῆς Σικελίας παρὰ τὸ ἄκρωτ.

Δρέπανον (ν. Τραπάνι), εἰς τὴν κλιτὺν τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε καὶ ὁμών. πόλις. Ἐπὶ τοῦ ὄρους ὑπῆρχεν ὀνομαστός ναὸς τῆς Ἑρμ. κίνης Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ ὑπηρέτουν πλείοι ταύτης ἱέρειαι.— *Χρυσῶ παίζουσα*] μετὰ χρυσοῦ παίζουσα, τὰ ἑαυτῆς πάντα χρυσαῖ ἔχουσα, ἅτε *χρυσή* (καθ' Ὅμηρον) οὔσα.

102. *Εἴξ.* Οἶόν σοι (θαυμαστὸν τὴν ὠραιότητα) τὸν Ἀδωνιν ἀπὸ τοῦ ἀνάνου (μηδέποτε ξηραίνομένου, αἰεὶ βέοντος) Ἀχέροντος ἐν δωδεκάτῳ μηνί (μετὰ δώδεκα μῆνας) αἱ μαλακαὶ τοὺς πόδας (ἐλαφρῶς πατοῦσαι, βχδίζουσαι) ἤγαγον ὦραι!

104. *Βάρδισαι...ποθειναί*]. Αἱ ὦραι (Α' 146) φαίνονται ὥντως βραδύταται ὅλων τῶν ἀθανάτων εἰς τοὺς περιμένοντας· ἀλλ' εἶναι ποθειναί, διότι (105) φέρουσι πάντοτε κάτι εἰς τοὺς ἀνθρώπους.—*Μακάρων*] τῶν μακχρισμοῦ ἀξίων διὰ τὴν εὐδαιμονίαν, τῶν ἀθανάτων, τῶν θεῶν.

105. *Φορεῦσαι*] φοροῦσαι, φέρουσαι κάτι τι ἀγαθόν, μετὰς χεῖρας πλήρεις.

106. *Διωναία*] θύγατερ τῆς Διώνης (Ἰλ. Ε. 370).

107. *Βερενίκαν*] αὕτη ἦτο ἡ δευτέρα σύζυγος Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος, υἱοῦ τοῦ Λάγου, καὶ μήτηρ Πτολεμαίου τοῦ Φιλιδέλφου, ὅστις καθιέρωσεν αὐτῇ ναὸν ὡς καὶ τῇ πατρὶ (στ. 47), καὶ τῆς Ἀρσινόης.

108. *Ἀμβροσίαν* κτλ.] χύσασα κατὰ σταγόνας ἀμβροσίαν, εἰς τὸ στήθος τῆς γυναικός. *Ἀποστάξω*—ἀφήνω νὰ στάξῃ, νὰ πίπτῃ κατὰ σταγόνας. Ἐπιστεύετο ὅτι ἤρκει τοῦτο, ἢν' ἀποβῇ τις ἀθάνατος.

109. Σοὶ δὲ χαρίζομένη, θεὰ πολλὰ ὀνόματα καὶ πολλοὺς ναοὺς ἔχουσα, ἡ τῆς Βερενίκης θυγάτηρ κτλ.

110. *Βερενικεῖα θυγάτηρ*]. Συνήθης ποιητικὸς τρόπος, καθ' ὃν τὰ ὀνόματα τῆς συγγενείας ἐξεφράζοντο δι' ἐπιθέτου παραγομένου ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ συζύγου ἀντὶ διὰ γενικῆς.

111. *Πάντεσσι καλοῖς*] μετὰ πάντα τὰ ὠραία πράγματα.— *Ἀιτιάλλει*] περιέπει, περιποιεῖται, κοσμεῖ.

112. Πάρ...οί] παρ' αὐτῷ.—"Ωρια] τὰ ἐν ὥραις γινόμενα, ὥραϊα, ἔγκαιρα.—Δρυὸς ἄκρα] ἀκρόδρυα, δένδρα ὀπωροφόρα. Πιπράκεινται αὐτῷ πάντες οἱ ὄριμοι καρποί, οὗς φέρουσι τὰ ὀπωροφόρα δένδρα (ἐλευθέρα ἀπόδοσις).

113. Ἀπαλοὶ κῆποι] ἀπαλοὶ (τρυφεροὶ) κήποι. Ἴδὲ στ. 23.—Ταλαρίσκοις] κλαθίσκοις.

114. Ἀλάβαστρα] ἀγγεῖα ἐξ ἀλαβάστρου λίθου χρήσιμα διὰ τὰ ἀρώματα (μυροδοχεῖα). Ἡ λέξις αὕτη (ἀλάβαστος ὁ παλ. τύπος ἐν ἄρσεν. γένει) οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει παρὰ παλαιοῖς ἔννοιαν.

115. [Εἶδατα (εἶδαρ-ἔδω)] ἐδέσματα, φαγητά, ὥς καὶ παρ' Ὁμ.—Πλαθάνω(ου) πλάθωνον] πλαστροσάνιδον, σανίς, ἐφ' ἧς πλάττουσιν αἱ γυναῖκες τὰ ζυμαρικά, ἄρτους, πλακοῦντας κ.τ.τ. (πλατύς, πλάσσω).

116. Μειγνύουσαι χυμοὺς παντοίων ἀνθέων μετὰ τοῦ λευκοῦ ἀλεύρου.

117. Καὶ ὅσα (κατασκευάζουσιν ἐξ αὐτοῦ—τῆς μείξεως τοῦ ἀλεύρου καὶ τῶν ἀνθέων) ἀπὸ γλυκεῆς μέλιτος καὶ ἐντὸς ὕγρου ἐλαίου ὠπτημένα, πάντα εἶναι ἐκεῖ παρόντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ μορφὴν πτηνῶν καὶ ζώων. — Τὸ πάντα ἀναφ. εἰς τὸ εἶδατα. — Τὸ ἐρπετὰ (ἰδὲ στ. 26) ἀντιτίθεται πρὸς τὰ πετεηνά· δηλοῖ ἄρα τὰ βαδίζοντα καὶ ἔρποντα ζῷα.—Καὶ νῦν αἱ γυναῖκες οὐχὶ σπανίως διὰ τῆς ζύμης κατασκευάζουσι ποικίλας μορφὰς ζώων, συνήθως δὲ πτηνῶν.

119. Χλωραὶ σκιάδες...δέδμανθ'] χλοεραὶ δὲ (πράσιναι) σκιάδες (τένται μὲ θελωτήν ὁροφήν, κλίσκια).. ἔχουσι κατασκευασθῇ (δέδμανται-δέμω).—Βρίθοντες] βεβαρημένοι, φορτωμένοι, πλήρεις (εὐκάλπτου ἀνήθου).—Ἡ μετ. ἄρσ. γέν. ἀντὶ θηλ. Ἀν(ν)ηθον (ἰων. ἀν(ν)ησον· αἰολ. ἄν(ν)ητον) κ. ἀνήθος.

120 ἐξ. Οἱ δέ τε]. Τὸ ἐξῆς : Οἱ δέ τε κῶροι Ἐρωτες ὑπερπωτῶνται, οἱοὶ πωτῶνται ἀγδονιδῆες ἀπ' ὅζω ὅζον ἐπὶ δένδρων πειρώμενοι πτερύγων ἀεξομενᾶν = πρὸς δὲ τούτοις οἱ νέοι Ἐρωτες

πέτονται ὑπεράνω ὡς τὰ νεογνά τῶν ἀηδόνων πέτονται ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον ἐπὶ δένδρων δοκιμάζοντα τὰς αὐξανομένας πτέρυγας αὐτῶν, ἥτοι ἂν ἡμποροῦν νὰ πετῶσιν. Ἡ κατάλ. ιδεὺς εἶναι δηλωτικὴ τῶν νεογνῶν ζώων· λυκιδεὺς, λαγιδεὺς, ἀειτιδεὺς, ἀηδονιδεὺς. — *Ἀεξομενᾶν*] αὐξομένων, θηλ. γέν.

123. *Ὡ ἔβενος* κτλ.] πάντα ταῦτα βεβαίως εἶναι κόσμοι περὶ τὴν νυμφικὴν παστάδα τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἀδωνιδος.

124. *Οἰνοχόον . . . παῖδα*] τὸν Γανυμήδην· ὁ Θεός· παρεκκλίνει ταύτης καὶ παρουσιάζει δύο. Ὅρα καὶ τὴν μετοχὴν φέροντες ἀντὶ φέροντε.

125 - 126. Ἡ Μιλήτος δὲ (οἱ ἔμποροι τῆς Μιλήτου) θὰ εἴπη καὶ ὁ τὴν Σαμίαν χώραν (τὴν Σάμον) νεμόμενος (οἱ ποιμένες τῆς Σάμου). Πορφυροὶ τάπητες ((εἶναι) ἄνω μαλακώτεροι τοῦ ὕπνου. Ἐν ταύταις γὰρ κάλλιστοι γίνονται τάπητες Σχολ.

127. *Ἔστρωται κλίνα . . . ἄλλα*]. Εἶναι δηλ. δύο κλιναι, αἷ σαφῶς δεικνύονται ἐν τῷ ἐπομ. στ. *τὰν μὲν . . . τὰν δέ*.

128. *Ὁ ῥοδόπαχυς*] ὁ ῥοδίνους πῆχεις (βραχίονας) ἔχων.

129. *Ὀκτωκαιδεκέτης ἡ ἔννεακαιδεκα*] ἀντὶ ἔννεακαιδεκέτης.

130. *Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμα*] (φίλημα, τὸ φίλι) τὸ τοῦ Ἀδωνιδος=δὲν πληγώνει (ἀγκυλώνει) τὸ φίλημα· τὰ χεῖλη εἶναι ἀκόμη εἰς αὐτὸν φλογωπὰ (ξανθὰ) πέριξ (μόλις ἰδρώνει τὸ μυστάκι του).

131. *Νῦν μὰν*] Τώρα λοιπὸν, ἀληθῶς, εὐτυχοίη ἡ Κύπρις ἔχουσα τὸν ἑαυτῆς σύζυγον (τὸν ἄνδρα τῆς, ὡς καὶ ἡμεῖς λέγομεν).

132. *Ἀῶθεν δ' ἁμέες*] ἡῶθεν, ἀπὸ πρώτας δ' ἡμεῖς. — *Ἀμα δρόσφ*] μετὰ τὴν δρόσον τῆς πρώτας.

133. *Οἰσεῦμες*] οἶσομεν αὐτόν (νιν) — *Ποιτὶ κύματα . . . πτύονια*] πρὸς τὰ ἐκδράζοντα ἄφρους ἐπὶ τῆς παραλίας (ἁτόνι, ἡτόνι) κύματα.

134. Ἐπειδὴν δὲ λύσωμεν τὴν κόμην καὶ ἐπὶ σφυρὰ τὸν κόλπον (τὰς πτυχὰς τῆς ἐσθῆτος) ἀφήσωμεν (χαλαρώσωμεν)

τὰ στήθη γεγυμνωμένα δεικνύουσαι, ἀρξώμεθα λιγυρᾶς ᾠδῆς.—
Κόλπος εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι τοῦ λαιμοῦ μέρος. «Εἰώ-
θασι γὰρ μετὰ τὴν ἐορτὴν λύουσαι τὴν κόμην καὶ ἀνοίγουσαι
τὸν ἄνω πέπλον ἀνοικτὸν ἕως κάτω καὶ παραγυμνοῦσαι τὰ περὶ
τὸ στήθος προπέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ῥίπτειν εἰς
τὴν θαλασσαν». Δούκας.

137. *Μονώτατος*] εἷς καὶ μόνος, μόνος ὑπὲρ πάντας τοὺς
ἄλλους, μόνος καὶ κανεὶς ἄλλος.

138. *Τοῦτ' ἔπαθε*] ἔδοκίμασε τοῦτο, ἔσχε τοιαύτην τύχην
ἠξιώθη τούτου, οὐδ' Ἀγαμ. συνέβη τοῦτο —*Βαρυμάνιος* (βα-
ρυμῆνιος, βαρὺς-μῆνις)], βαρὺς τὴν ὀργήν, ὑπερβολικὴν ὀργήν
ἔχων καὶ φυλάττων αὐτήν, ἀδυσώπητος.

139. *Εἵκατι*] εἵκοσι. Καθ' Ὅμηρον εἶχεν ἡ Ἑκάβη 19
υἱούς (Ιλ. Ω 496), ἀλλ' ὁ Θ. διὰ τὸ στρογγύλον τοῦ ἀριθμοῦ
λέγει 20.

140. *Πύρρος*] Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἐκαλεῖτο Νεοπτόλε-
μος καὶ Πύρρος.

141. *Λαπίθαι*] ἀρχαῖος μυθικὸς λαὸς ἀγρίως ζῶν ἐν Θεσ-
σαλίᾳ, οὗ ἀρχηγέτης ἐλέγετο ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος Λαπίθης.
Εἶναι γνωστὸς διὰ τὴν κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Πειρίθου, ἀρχι-
γοῦ τῶν Κενταύρων, σύγκρουσιν, καθ' ἣν ἠττήθησαν οἱ Κέν-
ταυροι.—*Δευκαλίωνες*] ἀντὶ *Δευκαλιωνίδαι*, υἱοὶ τοῦ Δευκα-
λίωνος· ἦτοι ὁ Ἕλληνα, ὅθεν τὸ ὄνομα Ἑλλάς καὶ Ἑλληνες,
καὶ ὁ Ἀμφικτιῶν, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ περιφήμου ἀμφικτιονικοῦ συ-
νεδρίου.

142. *Ἀκρα*] κορυφαί. Οἱ Πελασγοὶ οἱ ἐνδοξότατοι (ἐξο-
χώτατοι Σχολ.) τοῦ Ἀργούς.

143. *Ἰλαθι*] γενοῦ ἔλεως. (Ἰληθι ἰων. ἐξ ἐν. ἀχρ. ἔλη-
μι· συγγ. τὸ ἔλαος ἔλεως ἰλάσκομαι), ἰλάσθητι, ἐλέησον.—*Καὶ*
ἐς νέωτα] καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ τοῦ χρόνου.—*Εὐ-*
θυμήσαις] εἴθ' εὐθυμος (φαιδρός. ἀγαθός, εὐμενής) ἐπιφανείης.

144. Καὶ νῦν καλῶς ἤλθες, Ἀδωνι, καὶ ἔταν θὰ ἐπανάλ-
θῃς φιλικῶς θὰ γίνῃς δεκτός.

145 149. Ἐπάνοδος

145. Ποῖον σοφώτερον πράγμα εἶναι ἢ ἡ γυνή — Ἀποκρίνεται τρόπον τινὰ εἰς τὰ ἐν στ. 83 σοφόν τι χρῆμ' ὠνδρωπος μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ ὕμνου, ἐξ οὗ ἐπείσθη ὅτι σοφώτερον τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἡ γυνή.

146. Εὐτυχής, πόσον πολλὰ γνωρίζει (ἴσατι=ἴσησι=οἶδε· τὸ ῥ. ἴσημι (ἄχρ.) δωρ. ἴσαμι), πανευτυχής, πόσον ὠραίαν φωνὴν ἔχει!

147. Ὡρα ὁμῶς καὶ εἰς οἶκον (λέναι)] καιρὸς ἐπανόδου εἶναι.— Ἀνάριστος] ἀναρίστητος, μὴ προγευματίσας.

148. Χῶν' ἄξιος ἅπαν] καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι ὅλως ὀξος, ξίδι μοναχό, δριμύς, δύστροπος, ὀργίλος.— Πρὸς τοῦτον δὲ πεινῶντα μὴ προσέλθης.

149. Ἄδων ἀγαπητέ] Ἄδων ἀντὶ Ἄδωνι κατὰ συγκοπὴν. Καὶ οἱ ὁμηρικοὶ ὕμνοι πολλάκις λήγουσι μὲ τὴν προσφώνησιν τοῦ χαῖρε.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ *

Ἀγαμέμνων (ΙΕ' 137). Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὴν Τροίαν. Ἐπανελθὼν ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῆς συζύγου Κλυταιμήστρας καὶ τοῦ μοιχοῦ Αἰγίσθου.

Ἀγκίσις (Α' 105). Τρωϊκὸς ἥρως, πατὴρ τοῦ Αἰνείου ἐκ τῆς Ἀφροδίτης.

Ἄδων (ΙΕ' 149). Ἐτ. τύπ. τοῦ Ἄδωνις.

Ἄδωνις Ἰδὲ σχ. Α' 107, ΙΕ' 23.

* Σημ. Τὰ κεφαλαιώδη γράμματα ἐμφαίνουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν Εἰδυλλίων, οἱ δὲ παρ' αὐτὰ ἀριθμοὶ τοὺς στίχους. Ἡ δ' ἐρμηνεία γίνεται ἀπολύτως βραχεῖα καὶ σχετικὴ πρὸς τὸν Θεόκριτον ὡς τὰ πολλά. Περιλαμβάνει δὲ ὁ πίναξ καὶ τὰ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ καὶ τοῖς σχολίοις κύρια ὀνόματα.

- Ἀθάμας.** Βασιλεὺς Ὀρχομενοῦ Βοιωτίας, υἱὸς Αἰόλου, πατὴρ Φρῖξου καὶ Ἑλλης.
- Ἀθηναία.** Ἀθηνᾶ θυγάτηρ τοῦ Διὸς, θεὰ τῆς σοφίας, προστάτις τῶν γυναικείων μάλιστα ἔργων (Ἑργάνη) καὶ τοῦ πολέμου.
- Ἄϊας** (ΙΕ' 138). Υἱὸς Τελαμῶνος ἐκ Σαλαμῖνος, μετὰ τὸν Ἀχιλλεὺς ὁ ἀνδρειότατος τῶν ἐπὶ Τρεῖαν Ἑλλήνων.
- Ἀἴγιλος** (Α' 143). Ἀθῆμος τῆς Ἀττικῆς συκοφóρος ἐξ ὁμωνύμου ἥρωος (Αἰγιλία συνήθως).
- Αἰλινός** (Κλαύδιος). Περί τὸ 180 μ. Χ. γράφας Ποικίλην Ἱστορίαν καὶ Περί Ζῳῶν Ἰδιότητος.
- Αἰνείας.** Ἦρωες τῆς Τρωάδος υἱὸς Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου.
- Αἶτνα** (Α' 65). Τὸ γνωστὸν ὄρος τῆς Σικελίας.
- Αἰτωλία.** Χώρα τῆς Ἑλλάδος καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ἔχουσα ὄνομα, ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ Αἰτωλοῦ, υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος.
- Ἀλεξάνδρεια.** Ἡ περιώνυμος τῆς Αἰγύπτου πόλις.
- Ἀλφειός.** Ποτάμιος θεός, υἱὸς Ὠκεανοῦ καὶ Θέτιδος.
- Ἀλφειόβεια** (Γ' 45). Θυγάτηρ Βίαντος καὶ Πειροῦς καὶ σύζυγος τοῦ Πελίου.
- Ἀμαρυλλίς** (Γ' 1, 6, 22). Ὄνομα ποιμενίδος.
- Ἀμφικτιῶν** (οὐχὶ Ἀμφικτύων). Υἱὸς Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας.
- Ἀνακρέων.** Περιφήμος ἐκ Τέω λυρικός ποιητής (560 π. Χ.).
- Ἀντιγόνη** Ὄνομασία τῆς ἀρίστης τραγωδίας τοῦ Σοφοκλέους.
- Ἀπολλώνιος.** Ἐπικός ποιητής ἐκ Ῥόδου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων (247-204 π. Χ.) Εὐεργέτου καὶ Φιλοπάτορος.
- Ἄρατος.** Ποιητής ἐκ Σόλων τῆς Κιλικίας.
- Ἄργος** (ΙΕ' 142). Πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι χώραι ἔφερον τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἐνταῦθα δηλοῦται τὸ Πελασγικόν.
- Ἀρέθουσα** (*Ἀρέθουσα). Πηγὴ ἐν Συρακούσαις (Α' 114 καὶ πολλαχού ἄλλαχού).
- Ἀρης.** Ὁ θεὸς τοῦ πολέμου αἰσχύνας τὴν σύζυγον τοῦ Ἡφαίστου Ἀφροδίτην.
- Ἀρκαδία.** Ἡ ὀρεινότετη χώρα τῆς Πελοποννήσου, ἔδρα τῆς λατρείας τοῦ Πανὸς καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.

- Ἀρσινόη** (ΙΕ' 111). Ἀδελφὴ καὶ σύζυγος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. Ἰδὲ Πτολεμαῖος.
- Ἀρτεμίδωρος**. Γραμματικὸς Ἀλεξανδρίνος.
- Ἀρτεμις**. Θυγάτηρ Διὸς καὶ Λητοῦς, θεὰ ἀγροτέρων καὶ ἰοχέαιρα ἐπονομαζομένη, προστάτις δὲ τῆς ἀγνότητος.
- Ἀσκληπιάδης**. Σάμιος ποιητὴς διδάσκαλος τοῦ Θεοκρίτου. 40 ἐπιγράμματα φέρουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνθολογίᾳ.
- Ἀταλάντα (-η)**. Θυγάτηρ Ἰάσου καὶ Κλυμένης ἐξ Ἀρκαδίας, ὀνομαστή διὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου (Γ' 41).
- Ἄτροπος**. Μία ἐκ τῶν τριῶν μοιρῶν, ἡ μὴ ἀποτρεπομένη.
- Ἀφροδίτη** (Α' 134, ΙΕ' 101). Θεὰ τοῦ ἔρωτος.
- Ἀχαιοί** (ΙΕ' 61). Καὶ τοῦτο ἐν ἐκ τῶν ὀνομάτων, δι' ὧν ὠνομάζοντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.
- Ἀχέρων** (ΙΕ' 86, 102, 136). Ποταμὸς ὁδηγῶν εἰς Ἀθῆν.
- Ἀχιλλεύς**. Ὁ ἀνδρειότατος τῶν κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατευσάντων Ἑλλήνων, υἱὸς Πηλέως καὶ Θέτιδος.
- Βεζούβιος**. Ἡφαίστειον ὄρος ἐν Ἰταλίᾳ παρὰ τὴν Νεάπολιν.
- Βελλεροφῶν** (ΙΕ' 92). Φονεύσας τὸν Βέλλερον ὠνομάσθη οὕτως ἀντὶ Ἰππύου, τοῦ προτέρου ὀνόματος.
- Βερενίκη** (ΙΕ' 107). Μήτηρ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου καὶ Ἀρσινόης.
- Βεργίλιος**. Ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐπικός ποιητὴς τῶν Ῥωμαίων (70-19 π. Χ.).
- Βίας** (Γ' 44). Βασιλεὺς Ἀργεὺς ἀδελφὸς Μελάμποδος.
- Βύβλος**. Φοινικικὴ πόλις ἐξαιρέτως τιμῶσα τὸν Ἀδωνιν.
- Γανυμήδης**. Κάλλιστος νεανίας, υἱὸς Τρωῆς, βασιλέως Τροίας ἀρπαγείς εἰς οὐρανὸν ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἵνα γίνῃ οἶνοχόος.
- Γολγοί** (ΙΕ' 100). Πόλις Κύπρου τιμῶσα τὴν Ἀφροδίτην.
- Δάφνις** (Α' 66 καὶ ἀλλαχού). Ὁ κατ' ἐξοχὴν ἥρωες τῆς βουκολικῆς ποιήσεως.
- Δημήτηρ**. Θεὰ τῆς γεωργίας, μήτηρ τοῦ Πλούτου ἐκ τοῦ Ἰασίου ὄνου.

- Διόδωρος.** Ἐπιφανὴς ἱστοριογράφος ἐκ Σικελίας περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου.
- Διομήδης** (Α' 109). Υἱὸς Τυδέως ἄριστος ἐν Τροίᾳ πολέμιστής, μικρὸς δέμας ἀλλὰ μαχητής. Ἐτραυματίσθη τὴν Ἀφροδίτῃ καὶ τὸν Ἄρην ἐν τινὶ πρὸς τοὺς Τρῶας μάχῃ ('Ιλ. Ε 336, 858).
- Διωναία** (ΙΕ' 106). Θυγάτηρ τῆς Διώνης, τ. ἔ. ἢ Ἀφροδίτῃ.
- Δρέπανον** (σ. 99). Σικελικὸν ἀκρωτήριον (Τραπάνι) καὶ ὁμώνυμος πόλις.
- Δούκας** (Νεόφυτος). Λόγιος κληρικὸς ἐξ Ἡπείρου (1760 — 1845) χρηματίσας ἐφημέριος τῆς ἐν Βιέννῃ ἐλληνικῆς Κοινότητος, διδάξας ἐν Βουκουρεστίῳ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, σχολιαστὴς πλείστων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων καὶ συγγραφεὺς φιλοσοφικῶν μάλιστα ἔργων.
- Δωριεῖς** (ΙΕ' 93). Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν δωρικὴν φυλὴν τῶν Ἑλλήνων.
- Δωρίς.** Θαλασσία νύμφη).
- Ἐκάβα** (ΙΕ' 139). Σύζυγος τοῦ Πριάμου καὶ μήτηρ Ἑκτορος.
- Ἐκτωρ** (ΙΕ' 139). Ὁ ἀνδρείοτατος τῶν Τρώων.
- Ἑλένη** (ΙΕ' 110). Ἡ περίφημος ἐπὶ καλλονῇ σύζυγος τοῦ Μενελάου, διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς ὁποίας ὑπὸ τοῦ Πάριδος ἐγένετο ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος.
- Ἑλίκαι** (Α' 121). Θυγάτηρ τοῦ Ἀρκάδος Λυκάονος μεταμορφωθείσα εἰς τὸν ἀστερισμὸν Ἀρκτον ('Ἑλίκη).
- Ἐνδυμίων** (Γ' 50). Ἐξόχου καλλονῆς νεανίας, υἱὸς Ἀεθλίου καὶ Καλύκης, ἐραστὴς δὲ τῆς Σελήνης, ἐξ ἧς ἔσχε πεντήκοντα θυγατέρας, πατὴρ Ἐπειοῦ.
- Ἐπίχαρμος.** Ἐξοχὸς κωμικὸς ποιητής.
- Ἐρμῆς** (ἄς). Υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας ἄγγελος τῶν θεῶν, καὶ ψυχοπομπός, προστάτης τοῦ λόγου (λόγιος), τοῦ κέρδους (κερδῶς) καὶ τῆς κλοπῆς.
- Ἐρυξ** (ΙΕ' 101). Ὄρος Σικελικὸν καὶ πόλις ὁμώνυμος.
- Ἐρως** (Γ' 15). Ἐρωτες (ΙΕ' 120). Θεότητες τοῦ ἔρωτος.

Εὐβοία. Μεγάλη νῆσος πρὸς Ἀ τῆς Βοιωτίας, ἔχουσα πηγὴν Ἀρέθουσταν.

Εὐστάθιος. Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης τὸν IB' αἰῶνα μ. Χ. ἀξιόλογος διὰ τὰς φιλολογικὰς εἰς τὸν Ὅμηρον ἐργασίας του (Παρεκβολαί).

Ζεὺς (IA' 29, IE' 34). Ὁ ὕπατος τῶν θεῶν.

Ζωπυρίων (IE' 13). Μικρὸς παῖς τῆς Πραξινόης.

Ἥρα (I E' 64). Ἀδελφὴ καὶ σύζυγος τοῦ Διὸς.

Ἥλιος. Ὁ κομίζων τὸ φῶς θεὸς καὶ ἀνθρώποις θεός. Οὗτος ἐμήνυσε τῷ Ἡφίστῳ τὸν ἔκθεσμον πρὸς τὸν Ἄρη ἔρωτα τῆς συζύγου Ἀφροδίτης (Ὅμ. Ὀδ. Θ 270).

Ἥλις B. Δ. χώρα τῆς Πελοποννήσου ἐπίσημος διότι ἐν αὐτῇ ἔκειτο ἡ Ὀλυμπία.

Ἡρόδοτος. Ἱστορικὸς ἐξ Ἀλικαρνασσοῦ (484—425 π. Χ.) ὁ ἐπονομαζόμενος πατὴρ τῆς Ἱστορίας.

Ἡσίοδος. Ἐπικὸς ποιητής, ἀντιπρόσωπος τοῦ διδακτικοῦ ἔπους.

Ἡσύχιος. Ἀλεξανδρίνος ἀξιόλογος λεξικογράφος.

Ἡφαιστος. Θεὸς τοῦ πυρός καὶ τῶν τεχνῶν δεσμεύσας τεχνίτῳ κῶς τὸν Ἄρη μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συγκοιμημένους (Ὅμ. Ὀδ. Θ 277-281).

Θέμις. Προσωποποιήσις τῆς Δικαιοσύνης, μήτηρ τῶν Ὠρῶν.

Θέογνις. Ἐλεγειακὸς ποιητής (540-470 π. Χ.) ἐκ Μεγάρων.

Θεσσαλία. Ἡ ἀνατολ. τῆς βορ. Ἑλλάδος χώρα.

Θέτις. Θαλασσία θεά, μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ἀλφειοῦ.

Θευγενίς. Σύζυγος τοῦ Νικίου, πρὸς ἣν ὁ Θεόκριτος ἐπεμψέ δῶρον ἐλεφαντίνην ἡλακάτην (Εἰδ. Κή) διὰ τὴν πρὸς τὸν σύζυγον φιλίαν.

Θῆβαι. Πρωτ. τῆς Βοιωτίας ἔχουσα καὶ αὕτη πηγὴν Ἀρέθουσταν.

Θόωσα. Νύμφη, μήτηρ τοῦ Πολυφήμου.

Θύμβρις (A' 115). Ὑπώρεια σικελικοῦ ὄρους παρὰ τὴν θάλασσαν.

Θύρσις (A' 19, 65, 142). Βουκολικὸς αἰιδός.

Ἰασος. Πατὴρ τῆς Ἀταλάντης, ἐκ τῆς Κλυμένης. Ἰδὲ Σχοινεύς.

- Ἰασίων** (Γ' 50). Πατὴρ τοῦ Πλούτου καὶ τῆς Δήμητρος.
- Ἰδα** = **Ἰδη** (Α' 104). Φρυγικὸν ὄρος παρὰ τὴν Τροίαν.
- Ἰδάλιον** (ΙΕ' 100). Ὅρος καὶ πόλις Κύπρου μετὰ τὴν Ἀφροδίτην.
- Ἰέρων** Β'. Τύραννος Συρακουσῶν τῷ 268-215 π. Χ.
- Ἰθάκη**. Νῆσος τοῦ Ἰονίου πελάγους μετὰ πηγὴν Ἀρέθουσαν.
- Ἰππομένης** (Γ' 40) Σύζυγος τῆς Ἀταλάντης.
- Ἰσθμία**. Ἡ μετὰ τὰ Ὀλύμπια ἐπισημοτέρα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ἐθνικὴ πανήγυρις τελούμενη κατὰ τετραετίαν ἐν Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος.
- Ἰφικλος**. Βασιλεὺς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φυλακῆς.
- Καλλιμαχος**. Ποιητὴς καὶ γραμματικὸς (310-240 π. Χ.).
- Καλλιστώ**. Ἔτερον ὄνομα Ἑλίκης. Ἰδὲ **Ἑλλίνα**.
- Καμάρινα**. Σικελικὴ πόλις, ἀποικία Συρακουσίων.
- Καρία**. Ἡ ΝΑ. χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
- Κάτω Ἰταλία**. Ἡ Ν. Ἰταλία ἢ ὀνομαζομένη Μεγάλῃ Ἑλλάδι.
- Κένταυροι**. Ἀγριοὶ τὸ ἔθνος κάτοικοι τῆς ὀρεινῆς Θεσσαλίας, ἀνθρωπόμορφοι μέχρι τοῦ σφύρος, τὰ δὲ ὀπίσθια καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες ἵππων.
- Κιλικία**. Ἡ ΝΑ. χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
- Κινύρας**. Βασιλεὺς τῆς Κύπρου καὶ ἱερεὺς τῆς Ἀφροδίτης ἐν Πάφῳ.
- Κλυμένη**. Μήτηρ τῆς Ἀταλάντης.
- Κλωθώ**. Μία ἐκ τῶν τριῶν Μοιρῶν ἢ κλώθουσα τὰς τύχας τῶν ἀνθρώπων.
- Κρατεύας**. Ἀρχαῖος ῥιζοτόμος γράψας τὰ **Ῥιζοτομούμενα**.
- Κρονίδης** (ΙΕ' 124). Υἱὸς τοῦ Κρόνου, ὁ Ζεὺς.
- Κρότων**. Πόλις τῆς Κάτω Ἰταλίας, πατρίς τοῦ ἀθλητοῦ Μίλωνος.
- Κύκλωψ** (ΙΑ' 7, 38, 72). Ἀνθρώπινον τέρας ἔχον ἓνα ὀφθαλμὸν κυκλοτερεῖ ἐν μέσῳ μετώπῳ.
- Κύπρις** (Α' 94 κλ.). Ἡ Ἀφροδίτη, οὕτω κληθεῖσα διὰ τὴν ἐν Κύπρῳ λατρείαν.

Κύπρος. Μεγάλη ἑλλ. νῆσος τῆς Μεσσηγείου ἐν τῇ μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας γωνίᾳ.

Κυρηναῖος. Ὁ ἐκ τῆς Κυρήνης καταγόμενος.

Κυῖντιλιανός. Λατίνος διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς 35 95 μ. Χ.).

Κῶς. Νῆσος τοῦ Μυρτίου πελάγους ἀνήκουσα εἰς τὸν δωρικὸν δεσμόν.

Λαπίθαι. Ἰδὲ σχολ. ΙΕ' 141.

Λάτμος. Ὅρος τῆς Καρίας, ἐφ' οὗ ἐκοιμήθη ὁ Ἐνδυμίων.

Λάχεσις. Μία ἐκ τῶν τριῶν Μοιρῶν ἢ διχνέμουσα τὸν λαχόν.

Λείβηθρον. Ὁρεινὸς τόπος Πιερίας, διαμονὴ τοῦ Ὀρφέως.

Λόγγος. Λέσβιος ἐρωτικὸς συγγραφεὺς τοῦ Δ' αἰῶνος μ. Χ. ποιητῆς τοῦ ποιμενικοῦ ποιήματος—*Τὰ κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην.*

Λύκαιον. (Α' 119). Ὅρος τῆς Ἀρκαδίας.

Λυκαονίδης (Α' 122). Ἐγγονος τοῦ Λυκάονος.

Λυκάων. Βασιλεὺς Ἀρκάδων.

Λουκιανός. Χαριέστατος Ἑλλήν συγγραφεὺς τοῦ Β' μ. Χ. αἰῶνος.

Μαίναλον (Α' 120). Τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας.

Μακεδονία. Ἡ πρὸς Β. τῆς Θεσσαλίας μεγάλη ἑλληνικὴ χώρα.

Μεγαρεύς. Πατὴρ τοῦ Ἱππομένους ἐκ τῆς Μερόπης.

Μελάμπους. Ἀρχαιότατος μάντις καὶ ἱατρός, καὶ τις Αἰγύπτιος.

Μελανίων. Κατὰ τὴν καθ' ὅλου μυθολογίαν μνηστήρ τῆς Ἀταλάντης (Ἰδὲ Ἱππομένης καὶ Ἀταλάντη).

Μελέαγρος. Αἰτωλὸς ἥρως μετασχὼν τῆς ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας καὶ τῆς θήρας τοῦ Καλυδωνίου κάπρου.

Μερόπη. Μήτηρ τοῦ Ἱππομένους κατὰ τοὺς Βοιωτικὸς μύθους.

Μίλατος (*Μίλητος*) (ΙΑ' 126 κλπ.). Πόλις Ἰων. Μ. Ἀσίας.

Μίνως. Πανάρχαιος βασιλεὺς τῆς Κρήτης υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης.

Μοῖραι (Α' 136). Κατὰ τὴν μυθολ. Κλωθώ, Ἄτροπος, Λάχεσις.

Μοῖσαι (Α' 140). Αἱ Μοῦσαι ἦσαν ἑννέα.

Μορμώ (ΙΕ' 40). Μυθικὸν δαιμόνιον πρὸς ἐκφρόδισιν τῶν παίδων.

- Μύρρα.** Μήτηρ τοῦ Ἀδώνιδος καὶ Σμύρνα λεγομένη.
- Ναῖς.** Σύζυγος τοῦ Δάφνιδος, νύμφη τῶν ἐν ξηρᾷ ὁδῶν.
- Νεμέια.** Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων τελουμένη κατὰ τριετίαν ἐν τῷ δάσει τῆς ἀργολικῆς Νεμέας.
- Νέρων.** Ὁμὸς τυράννος αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων (37-68 μ. Χ.).
- Νηλεύς.** Υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς, βασιλεὺς Πύλου.
- Νηρεὺς.** Θαλάσσιος θεὸς πατὴρ τῆς Γαλατείας.
- Νικίας** (ΙΑ' 2). Ἰατρὸς ἐκ Μιλήτου, φίλος Θεοκρίτου.
- Νύμφαι** (Α' 12). Κατώτεραι θεότητες τῶν προσωποποιουμένων δυνάμεων τῆς φύσεως. Νηρηίδες, Ὀρειάδες, Δρυάδες κλ.
- Ξενέα.** Ἡ ποιμενίς, ἣν ἠγάπησεν ὁ Δάφνης ἐπιβουλῇ τῆς Ἀφροδίτης.
- Ὀγχηστός.** Βοιωτικὴ πόλις μὲ νὰν τοῦ Ποσειδῶνος.
- Ὄθρυς.** Χώρα ὄρεινῇ, θασώδης καὶ τινὰς πεδιάδας ἔχουσα ἐν Φθιώτιδι. Ὀμώνυμον ὄρος σήμερον χωρίζει τὴν Φθιώτιδα ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας.
- Ὀκταβία.** Σύζυγος τοῦ τυράννου Νέρωνος.
- Ὀλπis** (Γ' 26). Ὄνομα ἀνδρὸς ἀλιέως.
- Ὀλυμπος.** Τὸ ὀνομαστὸν μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας ὄρος.
- Ὀράτιος.** Ὁ μέγιστος τῶν Ῥωμαίων λυρικὸς καὶ διδακτικὸς ποιητὴς (65 8 π. Χ.).
- Ὀρτυγία.** Νῆσος παρὰ τὰς Συρακούσας μὲ πηγὴν Ἀρέθουσαν.
- Ὀρφεύς.** Μυθικὸς ψάλτης τῶν ἐν Θράκῃ Ἑλλήνων ἀρχαϊστάτος.
- Ὄσσα.** Ὁρος τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας· νῦν Κίσσαβος.
- Παίων.** Υἱὸς τοῦ Ἐνδυμίωνος (ἰδὲ Ἐνδυμίων), ἐξ αὐτῆς ἡ Παιονία.
- Πάν** (Α' 3 κλπ.) Ἀρκαδικὸς θεός.
- Πατροκλῆς** (ΙΕ' 140). Πάτροκλος ὁ γνωστὸς φίλος τοῦ Ἀχιλλέως.
- Παυσανίας.** Περιηγητὴς ἐκ Λυδίας τοῦ Β' μ. Χ. αἰῶνος.
- Πειρίθους.** Ἀρχηγὸς τῶν Κενταύρων (ἰδὲ ὄνομα).
- Πειρώ.** Σύζυγος Βίαντος.
- Πελασγοί** (ΙΕ' 142). Οἱ ἀρχαιότατοι Ἕλληνες οἱ ἐκ Βορρᾶ ἐ-

- πιδραμόντες καὶ βάρβαροι νομιζόμενοι καλοῦνται οὕτω.
Πελοπηϊάδαι (ΙΕ' 142). Ἀπόγονοι τοῦ Πέλοπος.
Πελοπόννησος. Ἡ νοτιὰ πρότερον χερσόνησος, νῦν δὲ νῆσος
 τῆς Ἑλλάδος.
Περσεφόνη. Θυγάτηρ Δήμητρος, σύζυγος Πλούτωνος.
Πηνειός (Α' 67). Ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας.
Πιερία. ΝΔ. χώρα Μακεδονίας, ὁμορος Θεσσαλίας.
Πιερίδες (ΙΑ' 3). Αἱ Μοῦσαι αἱ διατρίβουσιν ἐν Πιερίᾳ.
Πίνδαρος. Ὁ μέγιστος τῶν λυρικῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος
 ἐκ Θηβῶν τῆς Βοιωτίας (520—442 π. Χ.).
Πινδος (Α' 67). Ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Ἡκεῖρου καὶ Θεσσαλίας.
Πλάτων. Ἀθηναῖος φιλόσοφος (428—347 π. Χ.)
Πλούτος. Ἰδὲ *Δημήτηρ*.
Πολυδεύκης. Πήτωρ καὶ λεξικογράφος τοῦ Β' μ. Χ. αἰῶνος.
Πολύφημος (ΙΑ' 8, 80). Ὁ γνωστὸς Κύκλωψ τῶν ὁμηρικῶν
 ἐπῶν, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Θωόσης.
Ποσειδῶν. Υἱὸς Κρόνου καὶ Ῥέας, ἀδελφὸς Διός, θεὸς τῆς
 θαλάσσης.
Ποσειδώνιος. Φιλόσοφος ἐξ Ἀπαμείας (128-45 π. Χ.) πολ-
 λὰ γράψας· ἱστορικά, ἐθνογραφικά, γεωγραφικά, μαντικά,
 φιλοσοφικά.
Πρίαμος. Βασιλεὺς τῆς Τροίας πατὴρ τοῦ Ἑκτορος.
Πρίαπος (Α' 21, 80). Υἱὸς Ἀφροδίτης θεὸς τῆς γονιμότητος.
Πτολεμαῖος (ΙΕ' 22). Οὗτος εἶναι ἐκ τῶν πολλῶν Πτολεμαίων
 ὁ ἐπιλεγόμενος Φιλάδελφος (309-246 π. Χ.). Ὁ δὲ πατὴρ
 τούτου εἶναι Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἢ Σωτήρ ἐκ τῶν δια-
 δόχων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου (323-283 π. Χ.).
Πύλος (Γ' 44). Ἡ μεσσηνικὴ τοῦ Νηλέως καὶ Νέστορος πόλις.
Πύρρος (ΙΕ' 140). Υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως καλούμενος καὶ Νεο-
 πτόλεμος.
Σαμοθράκη. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου ἐπίσημος διὰ τὴν μυστικὴν
 ἐν αὐτῇ λατρείαν τῶν χθονίων θεῶν Καβαίρων.
Σάτυρος. Σάτυροι καλοῦνται οἱ τράγου μορφήν ἔχοντες ὄπκηδοι
 τοῦ θεοῦ Διονύσου.

Σελήνη. Θυγάτηρ τοῦ Ὑπερίωνος καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἥλιου, θεὰ τοῦ νυκτερινοῦ φωτός. Ἰδὲ *Ἐνδυμίων*.

Σικελία. Ἡ μεγίστη νῆσος τῆς Μεσογείου ΝΑ. τῆς κάτω Ἰταλίας ἐπίσημος πρὸς τοὺς ἄλλοις διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀνάπτυξιν τῆς βουκολικῆς ποιήσεως.

Σμύρνα. 1) Σμύρνη, πόλις τῆς Μ. Ἀσίας. 2) Ἰδὲ *Μύρρα*.

Σόλοι. Πόλις τῆς Κιλικίας, ἐξ ἧς τὸ *σολοικίζειν*.

Σουῖδας. Ἑλλην λεξικογράφος ἀξιόλογος τοῦ 10 ἢ 11 μ. Χ. αἰῶνος.

Σούνιον. Τὸ ΝΑ. ἀκρωτήριο τῆς Ἀττικῆς (496—406 μ.Χ.).

Σοφοκλῆς. Ὁ ἄριστος τῶν Ἑλλήνων δραματικὸς ποιητής.

Στησίχορος. Ἐπιφανὴς χορικὸς ποιητὴς Σικελιώτης, μελικὸς Ὀμηρὸς ἐπνομαζόμενος (640-555 π. Χ.).

Συράκουσαι. Ἡ πρώτη καὶ μεγίστη πόλις τῆς Σικελίας (κάτ. Συρακόσιος).

Συριγξ. Ἀρκαδικὴ Νύμφη, ἥτις διωκομένη ὑπὸ τοῦ Πανὸς κατέφυγεν εἰς τὸν Λάδωνα ποταμόν, μετεβλήθη δὲ τῇ αἰτήσει τῆς εἰς κάλαμον, ἐξ οὗ κατεσκευάστε τὴν σύριγγα.

Σύριος (ΙΕ' 144). Ὁ ἐκ Συρίας προερχόμενος.

Σχοινεύς. Υἱὸς Ἀθάμαντος, πατὴρ τῆς Ἀταλάντης κατὰ τοὺς βοιωτικὸς μύθους. Ἰδὲ *Ἀταλάντη*.

Σώφρων. Μιμογράφος ποιητὴς Συρακόσιος τοῦ Ε' π. Χ. αἰῶνος.

Τάνιτος. Ῥωμαῖος ἱστορικὸς (55 120 μ. Χ.).

Τυρταῖος. Ἐλεγειακὸς ποιητὴς Ἀθηναῖος βοηθῆσας διὰ τῶν φλογερῶν αὐτοῦ ποιημάτων νὰ νικήσῃ τοὺς Μεσσηνίους κατὰ τὸν Β' μεσσηνιακὸν πόλεμον.

Φιλήμων. Ἀθηναῖος γραμματικὸς τῆς Ε' μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος.

Φιρμὲν Διδώ (Firmin Didot). Γάλλος σαφὲς ἐλληνιστὴς (1790-1876).

Φοινίκη. Ἡ μεταξὺ Συρίας καὶ Αἰγύπτου παρὰ τὴν Μεσόγειον Χώρα.

Φόρκυς (υἱος). Θαλάσσιος δαίμων.

Φυλάκη. Πόλις τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθιώτιδος ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ ἀργοναύτου Φυλάκου.

Χρόμης. Ποιμὴν καὶ ἀοιδὸς ἐκ Λιθύης.

ᾠκεανός. Ὡς πρόσωπον πατὴρ πάντων τῶν θεῶν (Ὁμ. Ἰλ. Ξ 201, 246). Ὡς ποταμὸς περιρρέει τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν.

ᾠραι (Α' 146, ΙΕ' 103, 104). Θεαὶ τῆς ἐν τῇ φύσει τάξεως.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ *

Ἄ (ἀττ. ἤ). Α'. 1 (καὶ πολλαχοῦ ἀλλαχοῦ).

Ἄ (ἄχ!). Α', 83.

Ἀβα (ἦδη, ἀκμαία ἡλικία, νεότης). Α', 44.

Ἀγάλλεσθαι (μεγαλαυχεῖν)· καρπῷ ἑλιξ...ἀγαλλομένα...Α', 31.

Ἀγαν (παρὰ πολὺ)· δύσεως ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσι Α', 83.

Ἀγατός (ἀγαστός, θαυμασμοῦ ἄξιος)· σᾶμα... καὶ μακάρεσσιν ἄγατὸν Α', 122.

Ἀγειν (ὀδεγεῖν)· ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Γ', 4· τὰν ἀγέλαν ἄγε (ἦγε) Γ', 43· ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσης Γ', 47· οὐκ ἄξω τυ ΙΕ', 40 διαχρησέεται τὸν ἄγοντα 54· Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἡρην· 64· Ἀδωνιν...ἄγαγον ᾠραι 103.

Ἀγέλα (ἀγέλη)· Γ', 43· ἰδὲ ἄγειν.

Ἀγεμονεύειν (ἡγεμονεύω· προπορεύομαι)· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἄγεμόνευον ΙΑ', 27.

Ἀγεῖσθαι (ἡγεῖσθαι)· ἀγεῖτο (ἡγεῖτο) δὲ πάντα πάρεργα ΙΑ', 11.

Ἀγκοῖναι (εὖχρ. εἰς τὸν πληθ. ἀγκάλη)· Βίαντος ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἐκλίνθη Γ', 44.

Ἄγρα (κυνηγέσιον)· ἀπ' ἄγρας Α', 15.

Ἄγριος. Ἰδ' ὡς ἄγριος ΙΕ', 53.

* ΣΗΜ. Τὸ Λεξιλόγιον κατηρτίσθη μόνον ἐκ τοῦ καιμένου, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν σχολίων ὡς τὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων. Δὲν ἐρμηνεύονται δὲ αἱ οὐδεμίαις ἐρμηνείαις δεόμεναι λέξεις. Ὅπου τίθεται μόνον ἀραβικὸς ἀριθμὸς νοεῖται ὁ προηγούμενος διὰ γράμματος δηλωτικὸς τοῦ Εἰδυλλίου.

- Ἀδαμάντινος (ὁ ἐξ ἀδάμαντος, σκληρός)· οὐκ ἀδαμντίνκ ἐντι Γ', 39.
- Ἀδειν· ὡς... ἄσας (ῆσας) Α', 24· ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῳ 141· ἄτευμαι (ἄσομαι) ποτὶ τὰν πίτυν.. Γ', 38.
- Ἀδικεῖν· ἁ μήτηρ ἀδικεῖ με ΙΑ', 67.
- Ἀδύς (ῆδύς), ἄδιον (ῆδιον), ἄδιστος (ῆδιστος· ἄδῶ . . . συρίδες Α', 2 (καὶ ἀλλαχοῦ)· ἄδιον . τὸ τεὸν μέλος 7 ἄδιστα Γοργαί ΙΕ', 51.
- Ἀεῖδειν (ἄδειν)· αἶκα μοι... ἀείσης Α', 61· οὐκέτ' αἰέδω Γ', 52· ἀείδων κατετάκτετο ΙΑ', 13· μέλλει... ἀείδειν ΙΕ', 96.
- Ἀέναος (διαρκῶς ῥέων· αἰ νάω)· ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος ΙΕ', 102.
- Ἀέξασθαι (αὔξεσθαι)· ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν (αὔξανομένων)... πτερύγων πειρώμενοι ΙΕ', 121.
- Ἀεργός (ἀργός, ὀκνηρός)· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτὰ ΙΕ', 26.
- Ἀηδονιδεύς (νέα ἀηδῶν, ἀηδονάκι)· ΙΕ', 121. Ἴδὲ ἀέξομαι Ἀηδῶν (ῆ ἄδουσα, τὰ ηδόνι)· τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο Α', 132.
- Ἀθάνατος· ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν ΙΕ', 47· ἀθανάταν... ἐποίησας Βερενίκαν 506.
- Ἀθλον (βραβεῖον)· τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ Α', 3.
- Ἀθρεῖν (βλέπειν μετὰ προσοχῆς)· ὄϊς . . . λύκον ἀθρήσασα ΙΑ', 24 τὰ ποικίλα . . . ἄθρησον ΙΕ', 78.
- Ἀθρόος· ἀθρόος ὄχλος ΙΕ', 72· ἀθρόαι ἔξω οἴσευμες, 132.
- Αἰ (εἰ· αἶ . . . τοὶ δοκέω ΙΑ', 50 Αἰθε=ἰθε· αἶθε γενοί· μαν Γ', 12.
- Αἶκα (ἐάν)· αἶκα . . . ἔλῃ Α', 4 (καὶ πολλαχοῦ).
- Αἰγυπτιστὶ (κατὰ τὸν τρόπον τῶν Αἰγυπτίων, πονηρῶς)· δαλεῖται . . . παρέρπων αἰγυπτιστὶ ΙΕ', 48.
- Αἰέν (αἰεί). Ἴδὲ ἀεργός.
- Αἰετός (ἀετός)· ὦ . . . αἰετῶ ΙΕ', 124.
- Αἱμασιά (ξηρότοιχος, φράκτης)· κῶρος ἐρ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει Α', 47.
- Αἰνόθρυπιος (ὀκνηρός)· αἶρε τὸ νᾶμ . . . αἰνόθρυπτε ΙΕ', 27.
- Αἰξ αἶγα τὸ λαψῆ Α', 4· τὰς αἶγας . . . νομεισῶ 14· ταὶ αἶγες βόσκοντι Γ' 1 (καὶ πολλαχοῦ).
- Αἰολικός. αἰολικόν τι θάημα Α', 56.
- Αἰπεινός (ὕψηλός)· ἐφίλασας αἰπεινᾶν Ἑρυκα ΙΕ', 101.

- Αἰπόλος** (βοσκὸς αἰγῶν)· ὡπόλοι (οἱ αἰπ.) ἦνθον Α' 79 (καὶ πολλὰ τοῦ Α')· πρόσπτυξάι με τὸν αἰπόλον Γ', 19.
- Αἶρειν** (σηκώνειν). Ἰδὲ αἰνόθρυπος.
- Αἶρεῖν-εἶσθαι**· αἶκα τήνος ἔλγ . . . τράγον Α', 4· μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν Γ', 4Γ· τίς κα . . . ἔλοιτο ΙΑ', 49.
- Αἰτεῖν**· ἃ μελανόχρως αἰτεῖ Γ', 36.
- Αἰῶν** (ἡμῶν-ἡῶν, ἀκτῆ)· ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο ΙΑ', 14· αἰσεῦμες . . . ἐπ' αἰῶνι ΙΕ', 133.
- Ἀκάματος** (ἀκούραστος, ἄσθεστος)· ἐντὶ . . . ἀκάματον· πῦρ ΙΑ' 51.
- Ἀκανθα**· φορέοιτε δ' (ἴα) ἄκανθαι Α', 128.
- Ἀκανθος** (εἶδος φυτοῦ, ἀρκουδόδατος)· περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος Α', 55.
- Ἀκούειν** (μανθάνειν)· ἀκούω χρῆμα καλὸν τι κοσμεῖν τὰν βασιλισσαν ΙΕ', 23.
- Ἀκράτιστον** (ἀνευ ἀκρατισμοῦ, τροφῆς)· πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ Α', 51.
- Ἀκριβής**· ποῖοι ζωγράφοι ἀκριβέα γράμματα ἔγραψαν ΙΕ', 81.
- Ἀκριδοθήρα** (παγὶς πρὸς θήραν ἀκρίδων)· πλέκει ἀκριδοθήραν Α', 52.
- Ἄκρος**· χειμῶνος ἄκρω (ου=βαθέος) ΙΑ', 57· ἔσα δρυὸς ἄκρα (=δένδρα) φέροντι ΙΕ', 112· Ἄργεος ἄκρα (οἱ πρῶτοι) Πελασγοὶ 142.
- Ἀλάβαστρον** (ἀγγεῖον ἐξ ἀλαδοστίτου λίθου)· μύρω χρήσει ἀλάβαστρα ΙΕ', 114.
- Ἀλγεῖν**· ἀλγέω τὰν κεφαλὰν Γ', 52.
- Ἄλγος**· τὰ Δάφνιδος ἄλγε' αἰίδες Α', 19· Δάφνις . . . ἔσσεται ἄλγος ἔρωτι 102.
- Ἀλέγειν** (φροντίζειν)· οὐκ ἀλέγω (εὖ μοι μέλει) ΙΕ', 95.
- Ἀλέματος** (ἡλέματος=κοῦφος)· ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾷς ΙΕ', 4.
- Ἀλευρον**· ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ !· ἀλεύρω ΙΕ', 116.
- Ἄλιος** (ἡλιος)· φράσδῃ πᾶνθ' ἄλιον ἄμμι δεδύκειν Α'. 101.
- Ἀλιτρυτος** (θαλασσοδαρμένος)· ἄπωθεν ἀλιτρύταιο γέροντος Α' 45.
- Ἀλλάλων**—ἀλλήλων ὅπως μὴ γείτονες ὦμες ἀλλάλαις ΙΕ', 10· ἀλλάλαις ὁμαλοι 50.
- Ἀλλεσθαι** (ἀναπηδᾶν)· εἰς κύματα τηγῶ ἀλεῦμαι (ἀλοῦμαι) Γ', 25· ἀλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιὸς 37· εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα 42.

- "Αλλοθεν· ἄλλοθεν, ἄλλος νεικείους· ἐπέεσσι Α', 34.
 "Αλλοκα (ἄλλοτε)· ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον Α', 37.
 "Αλλος· ἔστρωται κλίνα . . ἄλλα (·η) ΙΕ', 127.
 "Αλς (ἀλάτι)· ἦνθε φέρων ἄλας ΙΕ' 17.
 "Αλος· ἀνά . . πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται Α', 82.
 "Αλωά (ἀλωή=φυτεία, ἄμπελος)· σταφυλαῖσι . . βέθριθεν
 ἄλωά. Α', 46.
 "Αλώπηξ· ἄμφι . . νιν δὲ ἄλώπεκες Α', 48.
 "Αμα· πομαίνειν σὺν ἐμὴν ἄμα ΙΑ', 65· πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες
 ΙΕ', 68 (καὶ ἄλλαχού).
 "Αμα (ἄμα)· ἄμα κήμαυτὸν αἰείδων ΙΑ', 39.
 "Αμᾶν (θερίζειν)· θαλλὸν ἀμάσας ταῖς ἄρνεσι φέροις ΙΑ', 73.
 "Αμαρ (ἡμαρ=ἡμέρα)· ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρεῦσα ΙΑ', 69.
 "Αμάχανος (ἡμῆχανος) Α', 83· Ἰδὲ ἄγαν.
 "Αμβροσία (ἄθανασία)· ἀμβροσίαν . . ἀποστάξασα ΙΕ', 108.
 "Αμβρόσιος (θεῖος)· ποτὲν ἀμβρόσιον προΐητι ΙΑ', 48.
 "Αμέ (ἡμᾶς)· ἀφίκευ τὸ παθ' ἄμῃ ΙΑ', 42.
 "Αμέλγειν ἔστε κ' ἀμέλξης Α', 6· τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος
 γάλα πίνω ΙΑ', 35· τὰν παρεῖσαν ἄμελγε 75 (καὶ ἄλλαχού).
 "Αμετρος (ἀμέτρητος)· μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι ΙΕ' 45.
 "Αμιν, ἄμιν (ἡμῖν), ἄμμε, ἄμμες, ἄμές, ἄμμι, ἄμμιν δοτ. καὶ
 αἰτιατ. πληθ. ἀριθ. τῆς προσωπ. ἀντων. ἐγώ.
 "Αμοιβαδὶς (ἀμοιβαίως)· ἐθειράσδοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλ-
 λος Α', 34.
 "Αμπαύεσθαι (ἀναπαύεσθαι)· τανίκα . . ἀμπαύεται Α' 17.
 "Αμπελος· ἐντ' ἄμπελος ἡ γλυκύκαρπος ΙΑ', 46.
 "Αμπέχονον (λεπτὸν ἐξωτερικὸν ἔνδυμα)· τῶμπέχονον καὶ
 τὰν περονατρίδα λάττει ΙΕ', 21 (καὶ ἄλλαχού).
 "Αμπλέκειν (ἀναπλέκειν)· ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐδόμοισι
 σελίνοις (φυλάττω) Γ', 23.
 "Αμπυξ (κεφαλόδεσμος-κεκρύφαλος)· γυνὰ ἀσκητὰ πέπλω καὶ
 ἄμπυκι Α', 33.
 "Αμφιπολεῖν (διατρίβειν περὶ τι)· ἀμφιπολεῖς . . Μαίναλον
 Α', 120,
 "Αμφιυθέναι· τὰν θολίαν κατὰ κόσμον ἀμφίθεε ΙΕ', 40.
 "Αμφότεροι· φασὼ . . τοὺς πόδας ἀμφοτέρως . . σφύσδεν·
 ΙΑ', 70.
 "Αμφώης (δίδωτος—οὗς)· κισσύδιον ἀμφώες Α', 28.

- Ἄνάνυτος (άνύω — ἀτελεύτητος)· πύστασθ' . . . άνάνυτα κατίλ-
λοισαι IE', 87.
- Ἄναξ· ένθ' ὄναξ A', 124.
- Ἀναπαύεσθαι· χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν άνεπαύσατο (ἀπέθανεν)
A', 134.
- Ἀνάριθμοι (ἀλογάριστοι)· IE', 45. Ἴδὲ ἄμειρος.
- Ἀνάριστος (ἀναρίστητος)· ἀνάριστος Διοκλείδης IE'. 147.
- Ἀνερωτῶν· πάντες ἀνηρώτευν A', 80.
- Ἀνέχειν-εσθαι· βρῦν . . . ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα A', 95· καιόμενος
. . . άνεχοίμην IA', 52.
- Ἀνηθον· σκιάδες . . . βρίθοντες ἀνήθῳ IE', 119.
- Ἀνῆρ· ποτιδέρκεται ἄνδρα A', 36· χλαμυδηφόροι ἄνδρες IE',
6· ἄνερ φίλε. 52· Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἄνδρα
(131 καὶ ἄλλαχού).
- Ἀνθέρικος (καλάμη)· ἀνθερίκοισι . . . πλέκει· ἀκριδοθήραν A' 52
- Ἄνθος· IE', 116. Ἴδὲ ἄλευρον.
- Ἀνθρωπος· σοφόν τι χρήμ' ὄνθρωπος IE', 8 (καὶ ἄλλαχού).
- Ἀνιᾶσθαι· ἐπεὶ κήγῳν ἀνιῶμαι IA', 71.
- Ἀνιέναι· ὄκκα . . . ὕπνος ἀνῆ με IA', 22· ἐπὶ σφυρὰ κόλπῳν
ἀνέισται IE', 134.
- Ἄνικα (ήνικα)· πρᾶτον ἦνθες IA', 25.
- Ἀνίστασθαι· μὴ ὁ τράγος ὕμιν άναστῇ A', 148· ὀρθός ἀ-
νέστα ὁ πυρρὸς IE', 53.
- Ἀνορθοῦν (ἐγείρειν)· τὸν δ' . . . ἦθελ' ἀνορθῶσαι A', 135.
- Ἀντίειν (ἐκτελεῖν)· ἄνυε πικρὸν ἔρωτα A', 92· ὁρόμον ἄνυε Γ', 41
- Ἄνω· τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω IE', 125.
- Ἀνωθεν (ἀπὸ καταγωγῆς)· Κορίνθιοι εἰμές ἄνωθεν IE', 91.
- Ἄξιος· τὰ δὲ σθένης ἄξιον ἄδας A', 44.
- Ἔῳ· IE', 40. Ἴδὲ ἄγειν.
- Ἀοιδά (ἀοιδῇ—ῥῳδῇ)· τὰν ἀοιδὰν φυλαξεῖς A', 62· λιγυρᾶς
ἄρξῶμεθ' ἀοιδᾶς IE', 135 (καὶ ἄλλαχού).
- Ἀπάργεσθαι· ἀπάργεσθαι με ποιησεῖς Γ', 9.
- Ἀπαλός· ἀπαλῶ ποτὶ πάχει ἔξεμκράνθη Γ', 30· ἀπαλωτέρα
ἄρνος IA', 20.
- Ἄπας· ἅπαν ῥύπον IE', 20· ἐκκναισεῦντι ἅπαντα 88.
- Ἀπάτα· ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι IE', 49.
- Ἄπερ (ἦπερ, ὅπου)· ἥπερ ὁ θῶκος τήνος A', 22.
- Ἀπέρχεσθαι· λάθοιο . . . σ' ἵκαδ' ἀπενθεῖν (ἐπανελθεῖν) IA', 64

- Ἀπεχθής (μισητός)· θνατοῖσιν ἀπεχθής Α', 100· τὸν οὖ Νύμφαισιν ἀπεχθῇ 137.
- Ἀπληστος· μὴ πούλῳ δ' ἄπληστε ΙΕ', 30.
- Ἀποβαίνειν· κατὰ γνώμαν ἀπέβαται ΙΕ', 38.
- Ἀποβάλλεσθαι (περιφρονεῖν)· τί τὴν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ; ΙΑ' 19.
- Ἀποδύναί· τὴν βαίταν ἀποδύς Γ', 25.
- Ἀποθνήσκειν· καίκα δὴ ποθάνω Γ', 27.
- Ἀποικεῖν (μακρὰν αἰκεῖν)· τὴν δ' ἐκαστοτέρῳ μευ ἀποικεῖς ΙΕ' 7.
- Ἀποίχεσθαι· ὁ πρεσβυτις ἀπόχετο ΙΕ', 63.
- Ἀποκλείειν· τὴν αὐλείαν ἀπόκλῆξον (= ἀπόκλεισον) ΙΕ', 43· ὁ τὴν νυὸν ἀποκλῆξε (ἀποκλείσας) 77.
- Ἀποκλίνεσθαι· ποτὶ τὴν πίτυν ἀποκλινθεὶς Γ', 38.
- Ἀπομάττειν (σπογγίζειν)· μὴ με κενεὰν ἀπομάττης ΙΕ', 95.
- Ἀποστάζειν (ἐνσταλάζειν)· ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικὸς ΙΕ', 108.
- Ἀποτίλημα (μάδημα)· γραῖαν ἀποτίλματα πηρὰν ΙΕ', 19.
- Ἀποφέρεσθαι (κερδαίνειν, λαμβάνειν)· τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ (ἄττ. ἀποίσῃ).
- Ἀπρίξ (σφιγγία)· ἀπρίξ ἔχει. . . ἁμῶν ΙΕ', 68.
- Ἀπτεσθαι· τὰ δ' οὖ φρενὸς ἄπτεται αὐτῆς Α', 35.
- Ἀπφῦς (μπαμπᾶς)· καλὸς ἀπφῦς ΙΕ', 13, 14 (καὶ 15).
- Ἀπώθεν (μακρὰν)· Α', 45. Ἰδὲ ἄλιτρυτος.
- Ἀργαλέος (χαλεπός)· ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέῳ ἐλυγίχθη Α', 97.
- Ἀργύρεος· ἐπ' ἀργυρέῳ κατὰκειται κλισμῷ ΙΕ', 84· ἐν ταλαρίσκις ἀργυρέοις 114.
- Ἀργύριον· φθόρος ἀργυρίῳ ΙΕ', 18· ἀργυρίῳ καθαρῷ μὲν 36.
- Ἀρδεῖν (βρέχειν)· τί μευ τὸ χιτῶνιον ἄρδεις; ΙΕ', 31.
- Ἀρέσκειν· αἱ δὲ κ' ἀρέσκη Α', 10· τῷ . . . πρόφρων ἀρεσαίμαν 60.
- Ἀριστεύειν (λαμβάνειν ἀριστεῖον)· καὶ πέρυτιν . . . ἀρίστευσε ΙΕ', 98.
- Ἀρκευθος (εἶδος κέδρου)· ἐπ' ἀρκευθοῖσι κομάσαι Α', 129.
- Ἄρκτος· ὧ . . . φωλάδες ἄρκτοι Α', 112· σκύμνω . . . ἄρκτων ΙΑ'. 41.
- Ἄρνα (αἰτ. ὄνομ. ἀρῆν καὶ ἁμνός)· ἄρνα . . . λαψῇ Α', 10 (καὶ 11) ἀπαλωτέρα ἄρνός ΙΑ', 20· θαλλὸν . . . ἄρνεσσι φέροις 74.
- Ἄρτι· γενειάσδων ΙΑ', 9.

- Ἄρχατος· ὄρχατος Πολύφαμος ΙΑ', 8.
 Ἄρχειν (ἀντὶ ἄρχεσθαι)· ἄρχετε... Μοῖσαι... αἰδᾶς Α', 64
 (15κις).
 Ἄρχεσθαι· Ἴδὲ αἰοιδά.
 Ἀσεῦμαι· Ἴδὲ ἄδειν.
 Ἀσκητός (κεκοσμημένος)· Ἴδὲ ἄμπυξ.
 Ἀσσον (ἐγγύτερον)· ἄσσον ἰῶσα Α', 109.
 Ἄτε (ἦ, ἐνθα)· ἄτε μυρῖκαι Α', 13.
 Ἄτερ (μακράν ἀπό)· ἄτερ μαζοῖο τίθητι Γ', 48.
 Αἰτιάλλειν (παριθάλλειν)· πάντεσσι καλοῖς αἰτιάλλει Ἀδωνιν
 ΙΕ', 111.
 Ἄτροπος (ἄτρεπτος, ἀμετάβλητος)· ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
 Γ', 49.
 Ἄτρυτος (ἐπίπονος, κοπώδης)· ἃ δ' ὁδὸς ἄτρυτος ΙΕ', 7.
 Αἰτύζειν (μτγν. προξενεῖν τρέμον)· τέρας κέ τι θυμὸν αἰτύζει
 Α', 56. Τὸ μέσον παλαιὸν παρὰ ποιηταῖς.
 Αὔθι (ἐνταυθα)· φοιτῆς δ' αὐθ' οὕτως ΙΑ', 22.
 Αὐλά (αὐλή)· ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ; ΙΕ', 60.
 Αὐλεία (-α θύρα)· τὴν αὐλείαν ἀπόκλαξεν ΙΕ', 43.
 Αὐλίον (μάνδρα)· ποτὶ ταῦλιον αὐταὶ ἀπῆλθον ΙΑ', 12.
 Αὔριον· καὶ αὔριον ἄλλα τοι εἰσῶ Γ', 11.
 Αὐτάρ (δέ)· αὐτάρ ἔγχε... πλέκει ἀκριδοθήραν Α', 52.
 Αὔτις (αὐθις)· αὐτις ἔπως στασῇ Α', 109.
 Αὐτόγα (αὐ τό γε, αὐθίς γε)· νῦν αὐτόγα νεῖν μαθεῖμαι ΙΑ', 60.
 Αὐτός· ἔρη δίφρον... αὐτᾶ ΙΕ', 2· ὧδε φέρ' αὐτὰν 33· τὸν αὐτῶ
 (-οῦ) Α', 91.
 Αὐτως (ἔτσι, μάντη)· ἀλλ' αὐτως.. ἐξεμαράνθη Γ', 30.
 Αὐχὴν· ὠδῆκαντι κατ' αὐχένα Ἰνες Α', 43.
 Ἀφικνεῖσθαι· ἀφίκευ... ποθ' ἄμὲ ΙΑ', 42· αἶκα... ξένος... ἀφί-
 κηται 61· ἔκκ' ἀφίκη ΙΕ', 144· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ 148.
 Ἀφνειός (πλούσιος, μεγαλοπρεπής)· ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίῳ
 ΙΕ', 22.
 Ἀχος (δδύνη, πόνος)· θᾶσαι... ἐμὸν ἄχος Γ', 12.
 Ἀχραντος (ἀκηλίδωτος)· κεῖται (τὸ κισσύδιον) ἄχραντον Α', 60.
 Ἄχρῖς· καὶ ἐς ὀστέον ἄχρῖς ἰάπτει Γ', 17.
 Ἀῶθεν (ἡῶθεν, πρωτ' πρωτ')· ἀῶθεν... νιν... οἰσευμες ΙΕ', 132.
 Ἀωρί (πάρωρα, ἀκαίρω)· πολλάκι, νυκτὸς ἄωρι ΙΑ', 40.
 Ἀώς (ἡώς)· ἐξ ἁοῦς ΙΑ', 15

- Βαθύς**· βαθύ κισσούδιον Α', 27· εἰς βαθὺν ἄλκτ' ἔρωτα Γ', 42.
- Βαίνειν**· βῆμεν (βῶμεν) τῷ βασιλεῖ ἔς ἀφνειῷ ΙΕ', 22· τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν 57.
- Βαίτα** (δερματίνη ἐσθής, γούνα)· τὰν βαίταν ἀποδὺς Γ', 25.
- Βάλλειν**· καὶ πτώκας βάλλει Α', 108.
- Βάρδιστος** (βραδύτατος)· βάρδισται μακάρων Ὁραι ΙΕ', 104.
- Βαρυμάνιος** (βαρυμήνιος, σφόδρα μανικός· ἐπιθ. Αἶαντος)· οὗτ' Αἴας βαρυμάνιος ἦρως ΙΕ', 138.
- Βαρύς**· βαρὺν θυμὸν ἀνέχοισα Α', 95· Κύπρι βαρεῖα 99· ("Ερωε) βαρὺς θεὸς Γ', 15.
- Βασιλεύς**· ἔπποι τῷ βασιλεῖ ΙΕ', 52.
- Βασίλισσα**· τὰν βασίλισσαν ΙΕ', 24.
- Βαιεῖσθαι** (βατέω, ὀχεύω)· οἷα βατεῦνται (βατέονται) Α', 86.
- Βάτος**· ἵα φορέετε βάται Α', 1: 8.
- Βέβαλος** (βέδηλος)· ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι Γ', 51.
- Βέλεμνον** (βέλος)· τό οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμνον ΙΑ', 16.
- Βερενικεία** (τῆς Βερενίκης)· ἡ Βερενικεία θυγάτηρ Ἀρσινόα ΙΕ', 110.
- Βιάζεσθαι** (ἐνεργεῖν μετὰ βίας)· ἄγ', δειλὰ τύ, βιάζευ(-ου) ΙΕ', 76.
- Βόλος** (ρίψιμον τοῦ πεζοβόλου)· δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει Α', 40.
- Βομβεῖν** (ποιεῖν ὑπόκωφον ἤχον)· αἶθε γενοίμαν ἡ βομβεῦσα μέλισσα Γ', 13.
- Βόσκειν-εσθαι**· ταί...αἶγες βόσκονται Γ', 2· βόσκει τὰς αἶγας 3· βοτὰ χίλια βόσκω ΙΑ', 34.
- Βοτάνα** (βοτάνη)· χλωρᾶς ἐκ βοτάνας ΙΑ', 13.
- Βοτόν** (βόσκημα, θρέμμα)· Ἰδὲ βόσκειν.
- Βοῦς**· πολλοὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες Α', 73· ὁ τὰς βόας νομεύων 116.
- Βούτας** (βούτης, βουκόλος)· βούτας ἐλέγευ Α', 84· ἦνθον τοὶ βούται 79· τὸν βούταν νικῶ 110.
- Βράγχιον** (πετερύγιον ἰχθύος)· βράγχι' ἔχοντα ΙΑ', 54.
- Βρέφος**· αἰσθάνεται τὸ βρέφος ΙΕ', 14· τὸ βρέφος μένει ἔνδον 55.
- Βερίθειν** (βεδαρημένον εἶναι)· Α', 46· ΙΕ', 119· Ἰδὲ ἀλωά, ἄνηθον.
- Βροτός**· ἔρχονται πάντεσσι βροταῖς ΙΕ', 105.
- Βρόχθος** (λαιμός)· γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γέναιτο Γ', 54.
- Βυθός**· καταικεῖν τὸν βυθὸν (τῆς θαλάσσης) ΙΑ', 62.

- Βουκολικός** (ποιμενικός)· τῆς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλεόν ἔκειο
Μοίστας Α', 20 (καὶ πολλὰ ἄλλα).
- Βουκόλος**· τὼς οὐδὲν ποτετέξαθ' ὁ βουκόλος Α', 91. Ἰδὲ
καὶ Α', 113.
- Γᾶ** (γῆ)· ἐν τᾷ γᾶ κήγών τις φαίνομαι εἶμεν ΙΑ', 79.
- Γαθεῖν** (γῆθειν, χαίρειν)· ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ Α', 54.
- Γάλα**· τυρόντα λευκοῦ γάλακτος Α', 58· γάλα πίνω Γ', 35.
- Γαλέα** (γαλῆ)· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσονται καθεύδειν ΙΕ', 28.
- Γαμβρός**· ὀκτωκαιδεκέτης... ὁ γαμβρός ΙΕ', 129.
- Γαμεῖν**· τὴν παρθένον ἤθελε γᾶμαι (γῆμαι) Γ', 40.
- Γαρεύσθαι** (γῆρύειν-εἶναι = φάλλειν)· τοὶ σκῶπες ἀγρόσι γα-
ρεύσονται Α', 132.
- Γαῦρος** (ὑπερήφανος)· μόσχῳ γαυροτέρα ΙΑ', 21.
- Γείτων**· ὅπως μὴ γείτονες ὦμες ἀλλήλαις ΙΕ', 9.
- Γελᾶν**· κοιτᾷκεται ἄνδρα γελᾶσα Α', 36· εἰς γελᾶντι 88 (καὶ
ἄλλα ἄλλα).
- Γενειάσδειν** (γενειάζειν, γινάσκειν)· ἄρτι γενειάσδων ΙΑ', 9.
- Γεραιός** (σεβαστός, ἐντιμός)· Ἐκτωρ Ἐκάδας ὁ γεραίτερος
εἵκατι παίδων ΙΕ', 139.
- Γέρας** (βραβεῖον)· αἶκα δ' αἶγα λάβη... γέρας Α', 5· ἄρνα τὸ
λαψῆ γέρας 10.
- Γέρων**· γριπεὺς γέρων Α', 39· ἀλιτρώτοις γέροντος 45.
- Γεώλοφον** (γῆλοφος, ὄχθος)· τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον
Α', 13.
- Γίγνεσθαι** (πολλὰ ἄλλα)· οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο (= ἐγένετο) Α',
87, Γ', 12, ΙΕ', 51, 56.
- Γίνεσθαι**· ἀδὺ γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις ΙΑ', 4· τὰ δὲ γίνεται ἐν
χειμῶνι 58.
- Γινώσκειν**· νῦν ἔγνω τὸν Ἑρωτα Γ', 15· γινώσκειν οἶμαι τὸ
καλῶς ΙΑ', 5· γινώσκω τίνας οὐνεκα φεύγεις 30.
- Γλαυκός**· τὴν γλαυκὴν θάλασσαν ἔα ὀρεχθεῖν ΙΑ', 43.
- Γλυκερός**· τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδὲν ΙΑ', 53· θάρσει... γλυ-
κερὸν τέκος ΙΕ', 13.
- Γλυκύκαρπος**. Ἰδὲ ἄμπελος.
- Γλυκύμαλον** (γλυκύμηλον)· τὸ φίλον γλυκύμαλον ΙΑ', 39.
- Γλυκὺς**· ὡς μέλι τοι γλυκὺ.. γένονται Γ', 54· γλυκὺς ὕπνος
ΙΑ', 22.
- Γλύφανος** (ὄργανον γλυφῆς, σμίλη)· γλυφάνοιο ποτόσδον Α', 28.

- Γνώμα** (γνώμη)· κατὰ γνώμαν ἀπέβη τοι **ΙΕ'**, 38.
Γοῦν· οὕτω γοῦν διᾶγ' ὁ Κύκλωψ (διῆγεν) **ΙΑ'**, 7.
Γραῖος (γεραῖος=παλαιός)· γραῖαν ἀποτίλματ'α πηρᾶν **ΙΕ'**, 19.
Γράμμα (ζωγραφία)· ποῖοι ζωγράφοι τᾶκριθέα γράμματ' ἔγραψαν **ΙΕ'**, 81.
Γράφειν (ζωγραφεῖν)· Ἰδὲ γράμμα.
Γριπεύς (ἄλιεύς)· γριπεύς γέρων **Α'**, 39. Ὀλπις ὁ γριπεύς **Γ'**, 26.
Γυῖον (μέλος)· γυῖων ὅσον σθένος **Α'**, 42.
Γυνά (γυνή)· ἔντοσθεν δὲ γυνὰ **Α'**, 32· φίλα γύναι **Γ'**, 50· ἔρη γύναι **ΙΕ**, 12· θάρσει γύναι 73.
Δαίδαλμα (τεχνούργημα)· τί θεῶν δαίδαλμα **Α'**, 32.
Δάκνειν· δάκνει ἵππος **ΙΕ'**, 40.
Δακρύνειν· δάκρυ' ὅσσ' ἐθέλεις **ΙΕ'**, 41.
Δαλεῖσθαι (λυμαίνεσθαι)· οὐδεὶς δαλεῖται τὸν ἰόντα **ΙΕ'**, 48.
Δαμάλα (-η)· πολλὰι δαμάλαι...ὠδύραντο **Α'**, 74.
Δάφνα· ἐντὶ δάφναι τηγεῖ **ΙΑ'**, 45.
Δεδοῖκεν· ἔππον καὶ...ῶφιν...δεδοῖκω **ΙΕ'**, 58.
Δεδύκειν· Ἰδὲ ἄλιος **Α'**, 101 (δύειν).
Δεῖδειν· τὸν Πῆνα δεδοῖκαμες **Α'**, 16.
Δεῖλαιος· αἶμοι δεῖλαία **ΙΕ'**, 69.
Δεῖλός· Ἰδὲ βιάζεσθαι **ΙΕ'**, 76.
Δεῖν (χρεῖαν εἶναι)· ὕδατος...δεῖ **ΙΕ'**, 29.
Δέκα· ἡνίδε τοι δέκα μάλα φέρω **Γ'**, 10.
Δέμεσθαι· σκιάδες δέδμανται **ΙΕ'**, 120.
Δένδρον· ἐπὶ δένδρων πωτῶνται **ΙΕ'**, 121.
Δεξιός· Ἰδὲ ἄλλεσθαι.
Δέπας (ποτήριον)· ἀμφὶ δέπας **Α'**, 55· ἡνίδε τοι τὸ δέπας 145.
Δέσποινα (βασιλίσσα)· δέσποινα...Ἀφροδίτῃ **ΙΕ'**, 100.
Δευκαλίωνες (ἀπτόγονοι τοῦ Δευκαλίωνος) **ΙΕ'**, 141.
Δεῦρο· δεῦρ'...ἐσδώμεθα **Α'**, 21.
Δεύτερος· τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ **Α'**, 3.
Δηθά (πολὺν χρόνον)· δηθά κυλοιδιῶντες **Α'**, 38.
Δηλονότι· δηλονότ' ἐν τῇ γὰρ κήγῳν τις φαίνομαι εἶμεν **ΙΑ'**, 79.
Διάρειν· Ἰδὲ γοῦν· καί : ἄδιον...παρ' ἐμὴν...διαξεῖς **ΙΑ'**, 44.
ῤᾶον δὲ διᾶγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν 81.
Διαδῦναι (διαδύεσθαι)· τὸν κισσὸν διαδύς **Γ'**, 14.
Διαθρύπτεσθαι (ἐτοιμάζεσθαι κομπεΐαις)· διαθρύπτεται ἤδη **ΙΕ'**, 99.

Διαχεῖσθαι (φονεύειν)· διαχρησείται τὸν ἄγοντα IE', 54.
Διδόναι (πολλάχρῳ)· αἰγά τοι δωσῶ A', 25· αἰγα ἔδωκα 57·
εἶδου τὰν αἰγα 139· καὶ δωσῶ οἱ Γ', 36· δὸς ὅμως IE',
30 κλπ.

Διδυματόκος· αἰγά τοι δωσῶ διδυματόκον A', 25.

Δίκτυον· δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει A', 40.

Δίνα (δίνη, συστροφὴ ὑδάτων)· ἔκλυσε δίνα τὸν... φίλον ἄνδρα
A', 136.

Δίφρος (κάθισμα)· ἔρη δίφρον... αὐτᾶ IE', 2.

Δίχα (εἰς δύο μέρη)· δίχα μευ τὸ θερίστριον ἔσχισται IE', 69.

Διώκειν· καὶ θηρία πάντα διώκει A', 108· τί τὸν φεύγοντα διώ-
κεις ; IA', 75.

Δοκεῖν· Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐνὶ κράναισι δοκασεῖς (δοκήσεις)
A', 146· ἐμὴν δοκεῖ IA', 2· δοκέω λασιώτερος εἶμεν 50·
οἱα θεοὶς ἐδόκει IE', 32· δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ 93.

Δόλος· πάντα δόλον κεύθεισα A', 50.

Δραχμή· ἐπιαδράχμῳς κυνάδας... ἔλαδ' ἔχθες IE', 19.

Δρέπεσθαι· φύλλα ἐξ ὄρεος δρέψασθαι IA', 27.

Δριμύς· δριμεῖα χολὰ ποτὶ ρίνι κάθηται A', 18· τάμισον δρι-
μειαν ἐνεῖτα IA', 66.

Δρόμος· δρόμον ἄνυσεν Γ', 41.

Δρόσος· ἄμα δρόσῳ IE', 132.

Δρυμός· οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς A', 114.

Δρυς· ταὶ δρύες A', 23· τηνεὶ δρύες 105· ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι
IA', 51· ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι IE', 112.

Δύσεως (δυσκόλως ἐρῶν)· δύσεως ἄγαν ἐσσι A', 83.

Δύσσοος (ἀτυχής)· τί πάθω ὁ δύσσοος ; Γ', 24.

Δύστανος (δύστηνος)· παύσασθ', ὥ δύστανοι, ἀνάμυτα κωτέλλοι-
σαι IE', 87.

Δωδέκατος· μηνὶ δωδεκάτῳ... ἡγάγον Ὡραι IE', 103.

Δωρίσδεν (δωρίζειν)· ἔξεστι δωρίσδεν Δωριέεσσι IE', 93.

Δῶρον· αἶψα... δῶρον ἄγωνται A', 9.

Ἐὰν· θάλασσαν ἐκ ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν IA', 43.

Ἐβενος· ὡ ἔβενος IE', 123.

Ἐγεντο Ἰδὲ γίνομαι A' 87.

Ἐγγύθεν· Ἰδὲ καταφαίνεσθαι Γ', 8.

Ἐγκεῖσθαι· τιν ἐλως ἔγκειμαι Γ', 33.

Ἐγγεῖν· ἐγγεῖ ὕδωρ IE', 31.

- *Εγχειριστος· φάρμακον...ἐγχειριστον ΙΑ', 2.
 *Εγὼν ἀντὶ ἐγὼ Α', 14, 116· Γ', 22· ΙΑ', 20· ΙΕ', 60.
 *Εδειν (=κατεσθίειν)· καὶ τοὶ λύκαι ..μ' ἔδονται Γ', 53.
 *Εθειράσδειν (τρέφειν κόμην)· ἄνδρες καλὸν ἐθειράσδοντες
 Α', 34.
 *Εθέλειν ἤθελ' ἀνορθῶσαι Α', 135· παιμαίνειν ἐθέλοις ΙΑ',
 65 (καὶ ἀλλαχοῦ).
 Εἶδαρ (ἔδειν, τροφή)· εἶδατα...πονέονται ΙΕ', 115.
 Εἶδέναι· ὡς εἶδῃς καὶ τοῦτο ΙΕ', 91.
 Εἴκατι (εἴκοσι)· γεραίτερος εἴκατι παίδων ΙΕ', 139.
 Εἰλεῖσθαι (περιτυλίσσεσθαι)· ἐλιξ εἰλείται Α', 31.
 Εἶναι· ἀμάχανος ἐσσι (εἶ) Α', 83· καταφαίνομαι εἶμεν (εἶναι)
 Γ', 8· ἀδαμαντῖνα ἐντὶ (ἐστί) 19· ἐντὶ δάφναι (εἰσί) ΙΑ',
 45· ἐν καλῇ εἰμὲς (ἐσμέν) ΙΕ', 73 (καὶ πολλαχοῦ ἀλλαχοῦ).
 *Εκαστοτέρω (μακρότερον)· ἐκαστοτέρω ἀπαικίς ΙΕ', 7.
 *Εκκναίειν (κατατρέβειν)· ἐκκναίσευν (=ἐκκναίουσι) ΙΕ', 88.
 *Εκλανθάνειν (ποιεῖν τινα ἐπιλήσμονα)· Ἀΐδαν τὸν ἐκλεά-
 θοντα Α', 63.
 *Εκμαραίνεσθαι· αὐτως...ἐξεμαράνθη Γ', 30.
 *Εκποιάεσθαι (ἐκπέτεσθαι)· πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι ;
 ΙΑ', 72.
 *Ελαιον· ἐν ὕγρῳ ἐλάῳ ΙΕ', 117.
 *Ελασσον· ἐξεῖς οὐδὲν ἐλασσον ΙΑ', 42.
 *Ελαύνειν· ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει Γ', 2.
 *Ελαφος· τὼς κύνας ὠλαφος ἔλκει Α', 131.
 *Ελέφας (ἐλεφάντινον ὅσπου, φίλ-δισί)· ὦ...ἐλέφαντος ΙΕ', 123.
 *Ελικτός (συνεστραμμένος, γυριστός)· σύριγγα περὶ χεῖλος ἐλι-
 κτάν Α', 125.
 *Ελιξ (ἐλίσσω· πᾶν τὸ ἔχον ἐλικοειδὲς σχῆμα)· Ἰδὲ εἰλεῖσθαι
 Α', 31.
 *Ελικρευσος Α', 30· Ἰδὲ τὰ σχόλια.
 *Ελκειν ἐς βόλον ἔλκει Α', 40· ἐς Ἀἶδος ἔλκομαι Α', 126
 (καὶ ἀλλαχοῦ).
 *Ελκος (πληγὴ)· ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος ΙΑ', 15.
 *Ελοιτο· ΙΑ', 49· Ἰδὲ αἰρεῖσθαι.
 *Ελλοπιεύειν (ἐλλοψ· μοχθεῖν εἰς ἄγραν ἰχθύων)· φαίης κεν. . .
 ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν Α', 42.
 *Εμβάλλειν (τοποθετεῖν)· ἐμβαλε. . . ποτίκρανον ΙΕ', 3.

- Ἐμῖν** (ἐμοί)· ζαλωτὸς ἐμῖν Γ', 49· παρ' ἐμῖν ΙΑ', 44· οὐκ ἐπ' ἐμῖν ΙΕ', 72 (κ. ἀ).
- Ἐμός**· χειλὸς ἐμόν Α', 59· ἐμόν ἄχος Γ', 12· ἐμᾶ σὺν μητρὶ ΙΑ', 26.
- Ἐμπερόναμα** (ἐμπερόνημα—ἐμπερονάω)· ἔνδυμα συγκρατούμενον κατὰ τοὺς ὤμους διὰ περονῶν· τὸ ἐμπερόναμα πρέπει ΙΕ', 34.
- Ἐμψυχος**· ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφανιὰ ΙΕ', 83.
- Ἐναλλος** (μεταβεβλημένος εἰς τὸ ἐναντίον)· πάντα ἑναλλα γένοιτο Α', 130.
- Ἐνδεκα**· τρέφω τοι ἑνδεκα νεβρώς ΙΑ', 40.
- Ἐνδιαθρύπτεσθαι** (κάμνειν καμώματ᾽)· τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ Γ', 36.
- Ἐνδινεῖν** (συστρέφεσθαι)· ἔτυμ' ἐνδινεῦντι (=ἐνδινουσι) ΙΕ', 82.
- Ἐνδοῖ** (ἐνδοθι)· ἐνδοῖ Πραξινοῶ; ΙΕ', 1· ἐνδοῖ πᾶσαι 77.
- Ἐνδον** τὸ βρέφος μένει ἐνδον ΙΕ', 55.
- Ἐνεῖκαι** (=ἐνέγκαι)· ἃ πίτυς ὄνουχας ἐνεῖκαι (ἢ πίτυς ἄπια ἐνεγκάτω) Α', 130.
- Ἐνθάδε** ἔρπεις... ἐνθάδε ΙΕ', 136.
- Ἐνθελν** (ἐλθεῖν)· ἦνθ' Ἑρμᾶς Α', 76· ὀπόλοι ἦνθον 79 καὶ ἄλλαχού.
- Ἐνί** (ἐν)· ἐνί κράναισι (=ἐν κρήναις) Α', 146.
- Ἐνιέναι** (ἐγχεῖν)· τάμισον ἐνείσα ΙΑ', 66.
- Ἐννέα**· ταῖς ἐννέα... Μοίσαις ΙΑ', 6.
- Ἐννεακαίδεκα**· ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρὸς ΙΕ', 129.
- Ἐνόρχας** (=ἐνορχος τράγος)· τὸν ἐνόρχαν... φυλάσσεο Γ', 4.
- Ἐνί**· Ὅρα εἶναι.
- Ἐντοσθεν** δὲ γυνὰ Α', 32.
- Ἐνυφαντός**· Ἰδὲ ἔμψυχος.
- Ἐξενθεῖν** (ἐξελθεῖν)· ἐξένθοις, Γαλάτεια ΙΑ', 63.
- Ἐξεστι**· ὠρίσθεν ἐξεστι ΙΕ', 93.
- Ἐξοχα**· πεφιλαιμένον ἔξοχα ΙΑ', 6.
- Ἐξω**· ἄμῃς... ἀθρόαι ἔξω ΙΕ', 132.
- Ἑορτιά** (ἐορτή)· ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτιά ΙΕ', 26.
- Ἐπακούω**· ἐπεὶ κ' ἐπακούσω ΙΑ', 78.
- Ἐπανελθεῖν**· ἀπὸ Τροίης ἐπανελθὼν ΙΕ', 140.
- Ἐπεῖναι**· εἰς ὀφθαλμοὺς ἔπεστι ΙΑ', 33.
- Ἐπίπαστος**· φάρμακον ἐπίπαστον ΙΑ', 2.
- Ἐπιρρεῖν**· ὄχλος πολὺς ἐπιρρεῖ ΙΕ', 59.

- Ἐπίστασθαι· συρίσδεν ἐπίσταμαι ΙΑ', 38.
 Ἐπιτάσσειν· Συραχοσίαις ἐπιτάσσεις; ΙΕ', 90.
 Ἐπος· νεικείους· ἐπέεσσι Α', 35.
 Ἐπιάδραχμος· ἐπταδράχμως κυνάδας ΙΕ', 19.
 Ἐρασθαι (ἀγαπᾶν)· ἠράσθην... τεοὺς ΙΑ', 25· τίνας τόσον ἔρασσι; Α', 77· ἤρατο οὐ μάλοις ΙΑ', 10 (ταυτέν τῷ περ. ἔρασθαι).
 Ἔργον· ἔργον ἐπ' ἔργῳ ΙΕ', 20.
 Ἐρεῖν (λέγειν)· ὁ Μίλατος ἔρει ΙΕ', 126.
 Ἐρειός (ἐν τῷ πληθ. ἔρειοί)· πάντος ἔρειοι (κυνόδαλα) ΙΕ' 50.
 Ἐριθος (ἐργάτης)· ποῖται σφ' ἐπόναξαν ἔριθοι ΙΕ', 80.
 Ἐρις· ποτ' ἔριν... ἀλὲν ὁμοῖος ΙΕ' 10.
 Ἐρίσδεν· ποτὶ Χρόμιν ἤτας ἐρίσδων Α', 24.
 Ἐριφος· δὴ ἔχοισ' ἐρίφως Α', 26.
 Ἐρπειν (=ἰέναι)· ἔρπε ποτ' Ἰδα', ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην Α', 104, 105· ἔρπειν ὥρα κ' εἴη ΙΕ', 26· ἔρπωμες 42.
 Ἐρπετόν· ἔρπετὰ τεῖδε πάρεστι ΙΕ' 118.
 Ἐρυθρός· ἐρυθρὰ πλαταγών' ἔχουσιν ΙΑ', 57.
 Ἐρχεσθαι· Ὁραί... ποθελναί ἔρχονται ΙΕ', 105.
 Ἐρως· ὑπὸ ἔρωτος κυλοιδιόνωντες Α' 37· εἰς θαυὸν ἄλατ' ἔρωτα Γ', 42· οὕτω Πολύφωμος ἐποίμανε τὸν ἔρωτα ΙΑ', 80 (καὶ ἀλλαχοῦ).
 Ἐρωτύλος· τί οὐκέτι... καλεῖς τὸν ἔρωτύλον; Γ', 7.
 Ἐσδεσθαι (ἔξεσθαι)· δεῦρ' ἐσδόμεθα Α', 21.
 Ἐς νέωτα (τοῦ χρόνου)· καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήταις ΙΕ', 143.
 Ἐσορᾶν· ἐπεὶ κ' ἐσορήσ Α', 88· ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον ΙΑ', 28.
 Ἔστε (ἕως ἔτου)· ἔστε κ' ἀμέλεγγς Α', 6.
 Ἔσχατος· ἐπ' ἔσχατα γὰς ΙΕ' 8.
 Ἔσω· τὰν κύν' ἔσω κάλεσον ΙΕ', 43.
 Ἐυ· ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον Α', 28.
 Ἐνυμος (πραγματικός)· ὥς ἔτυμ' ἐστάκκντι ΙΕ', 82.
 Ἐτώσια (ἄνωφελῶς ἐτώσιος = μάταιος)· ἐτώσια μοχθίζοντι Α', 38.
 Εὐδαίμων· εἴ τι γέναιο εὐδαίμων ΙΕ', 71.
 Εὐθυμεῖν Ἰδὲ ἐς νέωτα ΙΕ', 143.
 Εὐθύς· οἴχη δ' εὐθύς Ιατῶ ΙΑ', 23.
 Εὐμαρής (εὐχερής)· παρενθελὲν εὐμαρές; ΙΕ', 61.
 Εὐδομος (εὐσμος)· ἀμπλέξας... εὐδόμοισι σελίνοις Γ', 23.

Εὐπακτος (συμπαγής). φέρ' εὐπάκτοιο. . . ἐκ καρῶ σύριγγα
Α', 125.

Εὐρίσκειν· εὐρεῖν οὐ ῥᾶδιον ΙΑ', 4· εὐρησεῖς, . . ἄλλαν 76 (καὶ
ἄλλαχού).

Ἐφαρμόσδην (-όζειν)· σχοίνῳ ἐφαρμόσδων (συνδέων) Α', 53.

Ἐφίμερος (εὐφρότυνος)· αἵκα τὸν ἐφίμεραν ὕμνον ἀείσης Α', 61.

Ἐχειν (πολλαχού)· καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον ΙΑ', 42· ἀπρίξ
ἔχου ΙΕ', 68.

Ἐχθιστος· Ἰδὲ ἔλκος.

Ζαλοῦν (ζηλοῦν)· ζαλῶ Ἰασίωνα Γ', 50.

Ζαλωτός (ζηλωτός)· ζαλωτός ἐμὶν δ... ὕπνον λαύων Γ', 49.

Ζαιτεῖν (ζητεῖν)· ποσσὶ φορεῖται ζατεῦσα Α', 83.

Ζωγράφος· ποῖοι ζωγράφοι... ἔγραψαν ΙΕ', 81.

Ἦ (ὄντως)· ἡ γὰρ ἀπ' ἄγρας Α', 16· ἡ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρω-
τος 126.

Ἦδη· ἡδὴ γὰρ φράσδῃ Α', 101· διαθρύπτεται ἡδὴ ΙΕ', 99.

Ἦκειν φίλος ἤξεις ΙΕ', 144.

Ἠμίθεος· ἡμιθέων μονώτατος ΙΕ', 137.

Ἠνίδε (ἰδοῦ)· ἡνίδε τὸ δέπας Α', 145· ἡνίδε δέκα μᾶλα Γ', 10.

Ἠπαρ· ἡπατι πᾶξε βέλεμνον ΙΑ', 16.

Ἠρίον (μνήμα)· Ἐλίκας λίπ' ἡρίον Α', 121.

Ἠρώς· βαρυμάνιος ἥρως ΙΕ', 138.

Ἡσθαι· ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει ἡμενος Α', 48.

Θάημα (θέαμα)· αἰολικόν τι θάημα Α', 56.

Θαητός (θαυμασμοῦ ἄξιος)· θαητός κατάνκειται ΙΕ', 84.

Θάλασσα· τὰν γλαυκὰν θάλασσαν ΙΑ', 43· θάλασσαν ἔχειν 49.

Θαλλός (βλαστός)· θαλλὸν ἀμάτας ΙΑ', 73.

Θαρσεῖν· θάρσει... τέκος ΙΕ', 13· θάρσει, Πραξινόα 56.

Θᾶσσον· φέρε θᾶσσον ὕδωρ ΙΕ', 29.

Θαῦμα· θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες ΙΕ', 2.

Θεᾶσθαι· θᾶσαι φίλος Α', 145· θᾶσαι ἐμὸν ἄχος Γ', 12· βᾶμες

θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν ΙΕ', 23 καὶ ἄλλαχού (ὁ δὴρ. τύπ.
εἶναι θάομαι καὶ θαέομαι. Ἰων. θήεομαι).

Θέλειν· θέλοισα . . δρέψασθαι ΙΑ', 26 Ἰδὲ ἐθέλειν.

Θέμις· οὐ θέμις συρίσδεν Α', 15.

Θερίστριον (θερινὸν ἔνδυμα)· τὸ θερίστριον ἔσχισται ΙΕ', 69.

- Θέρρος· ἐν θέρει ΙΑ', 36· τὰ μὲν θέρεος 58.
 Θεσπέσιος· ὁμιλος θεσπέσιος (ἐξαίσιος, πλείστος) ΙΕ', 66.
 Θεσπίζειν· χρησμῶς ἃ προσδύτις ἀπόφχετο θεσπίξασα ΙΕ', 63.
 Θηλάζειν· λαίνας μαζὸν ἐθήλαζε Γ', 16.
 Θήλεια· τί . . . σοφώτερον ἢ θήλεια; ΙΕ', 145.
 Θῆν (βεβαίως, δὲ ἐγκλιτ.)· τὴν θην . . . εὖχεο Α', 96· πείρα
 θην πάντα τελεῖται ΙΕ', 62 κτλ.
 Θηρίον· καὶ θηρία πάντα διώκει Α', 108.
 Θιγγάνειν· οὐδὲ . . . χεῖλος ἐμὸν θίγειν Α', 59.
 Θνάσκειν (θνήσκειν)· Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει Α', 131· λέων ἔ-
 κλαυσε θανόντα 72.
 Θνατός· θανατοῖσιν ἀπεχθής Α', 100· ἀπὸ θανατῆς ΙΕ', 106.
 Θολία (σκιάδιον)· τὴν θολίαν ἀμφίθεος ΙΕ', 39.
 Θυγάτηρ· τῆς Ἀργεῖας θυγάτηρ ΙΕ', 97· Βερενικεῖα θυγάτηρ 110.
 Θυμαλγής (θλίβων τὴν ψυχὴν)· θυμαλγὲς ἄχος Γ', 12.
 Θυμός· τέρας θυμὸν (ψυχὴν) ἀτύξαι Α', 56· βερὺν θυμὸν ἀνέ-
 χοισα 95.
 Θύννος (τόννος)· τῶς θύννως σκοπιάζεται Γ', 26.
 Θύρα· περὶ τὰς θύρας ΙΕ', 65.
 Θῶκος (κάθισμα)· ἔπερ ὁ θῶκος . . . ὁ ποιμενικός Α', 22.
 Θῶς (τσακάλι)· τήνον θῶες . . . ὠρύσαντο Α', 71· ὦ θῶες, χάι-
 ρετε 112.
 Θῶτερον (τὸ ἕτερον)· ποτὶ θῶτερον ὥς ΙΑ', 32.
 Ἰάλεμος (θρηνώδες ἄσμα)· τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε ΙΕ', 98.
 Ἰάπτειν (πληγῶναι)· ἐς ὁστέον ἄχρως ἰάπτει Γ', 17.
 Ἰατρός· ἱατρὸν ἑόντα ΙΑ', 5.
 Ἰαύειν (κοιμάσθαι)· ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Γ', 49.
 Ἰδεῖν (ἰδὲ καὶ ὄρᾶν)· ἄρά γ' ἰδῆσθ' αὐτάν; Γ', 37· ὥς ἰδεν 42·
 ὦν ἰδες, χῶν εἶπας ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι ΙΕ', 25.
 Ἰέναι (πολλαχού) ἄσπον ἰοῖσα Α', 109· ἴτε, λήγεται' αἰοῖσας
 123 (κ. ἄ.)· ἴθι . . . λάξευ ΙΕ', 21· δαλείται τὸν ἰόντα 48.
 Ἰερός· Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ Α', 69.
 Ἰκνεῖσθαι· ἐπὶ τὸ πλέον ἴκεο Μοῖσας Α', 20· αἴθε . . . ἐς τετὸν
 ἄντρον ἰκοίμαν Γ', 13.
 Ἰλεός (τρῦπα)· ἔλαβ' ἰλεὸν οὐκ οἰκῆσιν ΙΕ', 9.
 Ἰλημι (ἐλεως γίγνομαι)· ἔλαθι νῦν, Ἀδωνι ΙΕ', 143.
 Ἴον· ἰα φορέοιτε βᾶτοι Α', 128.
 Ἰουλος (χρυσὸς γενεῖου)· πρῶτον ἰουλον . . . καταβάλλων ΙΕ', 85.

"Ιππος· δάκνει ἵππος ΙΕ', 40· ἰδὲ καὶ 52 καὶ 58.

"Ις· ὠδήκанти...ἴνες Α', 43.

"Ισημι (γινώσκω· μόνον ὄωρ. τύποι εὗρηνται)· πάντα γυναῖκες ἴσαντι ΙΕ', 64· ὁλβία ὅσσα ἴσατι 146.

"Ισάναί (-ασθαι)· ὥπως στασῇ Α', 109· ὡς ἔτυμ' ἐστάκαν-
τι ΙΕ', 82.

"Ιστός· ἄφ' ἱστῶ ΙΕ', 35.

"Ισχάς· καὶ ἄπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις Α', 143.

"Ισως· καὶ μ' ἴσως ποτίδοι Γ', 39· εὗρησεῖς ἴσως ΙΑ', 76.

Κά (ἀντί κε)· καῖκα δὴ ποθάνω Γ', 27.

Καθαίρειν· τηνῶθε καθεῖλον Γ', 10· ὥ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὸ 11

Καθαρός· ἀργυρίῳ καθαρό ΙΕ', 36.

Καθέζεσθαι· καθεζόμενος ἐπὶ πέτρᾳ ΙΑ', 17.

Καθεύδειν· αἱ γαλέαι χρήσθοντι καθεύδειν ΙΕ', 28.

Καθῆσθαι· χολὰ ποτὶ ρίνι κάθηται Α', 18· ὥσπερ ἐγὼν νῦν
ὥδε καθήμενος ΙΑ', 64.

Καθίζειν-εσθαι· τεῖδε καθίζας Α', 12· ἐπὶ ξηροῖσι καθιζῇ 51·
καθίζου (=καθίζου) ΙΕ', 3.

Καίειν· καιόμενος ὑπὸ τεῦς ΙΑ', 52.

Κακοεργός (κακοποιός)· οὐδεὶς κακοεργός θαλεῖται ΙΕ', 47.

Κακόν· τί πάθαι κακόν Α', 80· φθονερὸν κακόν ΙΕ', 10· πῶς
περᾶσαι χρή τὸ κακόν 45.

Κακός· κακόν ἔσσεται ἄλγος Α', 102.

Καλά (=καλῶς)· τοῦτο κάλ' εἶπας ΙΕ', 38.

Καλεῖν· τί μ' οὐκέτι καλεῖς; Γ', 7· τὰν κύνα κάλεσον ΙΕ', 43.

Κάλλιστα· ἔχει κάλλιστα ΙΕ', 3· ἰδὲ 77.

Κάλλιστος· καλλίστα παίδων ΙΕ', 62.

Καλλίων· εὗρησεῖς καλλίονα ΙΑ', 76.

Καλόν (ἐπὶρ.)· καλὸν ἐθειράσδοντες Α', 34· καλὸν ὅττι 145

Καλός· χιμάρῳ καλὸν κρέας Α', 6· τὰν καλὴν Κυθήρειαν Γ',
46· καλὸς ἄπφους ΙΕ', 14· πάντεσσι καλοῖς 111 (καὶ ἄλλαχού)

Κάλυξ· ἄμπλέξας (τὸν στέφανον) καλύκεσσι Γ', 23.

Καλῶς· γινώσκειν καλῶς ΙΑ', 5.

Κάμνειν (κοπιᾶζειν)· κάμνοντι ἐοικῶς Α', 41.

Κᾶπος· πᾶρ δ' ἀπαλοι κᾶποι (κῆποι) ΙΕ', 113.

Καρός (κηρός)· κεκλυσμένον ἀδέϊ καρῶ Α', 27· ἐκ καρῶ σύ-
ριγγα 125.

Καρπός· καρπῶ ἀγαλλομένα κροκάεντι Α', 31.

- Καρτερός**· κάμνοντι τὸ καρτερόν Α', 41· ὁ ἀμὼν καρτερός εἶη ΙΕ', 94.
Καταβαίνειν πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ; ΙΕ', 35.
Καταβάλλειν (ρίπτειν κάτω, φύειν)· ΙΕ', 85. Ἰδὲ Ἰουλος.
Καταβόσκειν· χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων ΙΕ', 126.
Καταδύναι· ὡς κατέδυν ποτὶ τιν ΙΑ', 55.
Κατακεῖσθαι· ἐπ' ἀργυρέῳ κατάκειται κλισμῷ ΙΕ', 84.
Καταλείβειν (καταχεῖν στάγδην)· ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὕδωρ Α', 8.
Κατάντης (κατωφερής)· ὡς τὸ κάταντες τοῦτο Α', 13.
Καταπτυχές (πολύπτυχον)· τὸ καταπτυχές ἐμπερόνημα ΙΕ', 34.
Καταρρεῖν (ἔρχεσθαι εἰς . . .)· ἐς τὸ καταρρεῖ ἀχίμαρος Α', 5.
Κατασμύχειν (κατακαίειν)· κατασμύχων . . . ἰάπτει Γ', 17.
Κατατάκεσθαι (=τήκεσθαι)· ἐπ' αἰόνος κατετάκετο ΙΑ', 14.
Κατατρύχειν (ἐξαντλεῖν)· τίς τυ κατατρύχει Α', 71.
Καταφαίνεσθαι· σιμὸς καταφαίνομαι; Γ', 8.
Καταχῆς (ἡχηρός)· τὸ καταχῆς ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὕδωρ Α', 8.
Κατεναντίον (ἀπέναντι)· τὰν Κρανιαδῶν κατεναντίον Α', 22.
Κατεύχεσθαι (καυχᾶσθαι)· τὴν θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο λυγίξιν Α', 96.
Κατοικεῖν· τί ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ΙΑ', 62.
Καυτὰ (καὶ αὐτῇ)· καυτὰ συναγείρομαι ΙΕ', 57.
Κέ (κεν ὁμ., ἂν πεζ.)· καὶ κέ με ποτῖδαι Γ', 39.
Κεῖς (καὶ εἰς)· κεῖς ὥρας ΙΕ', 74· κεῖς Ἀχέροντα 136.
Κεῖσθαι· κεῖται ἄχραντον Α', 59· κεισεῦμαι (=κείσμαι) πεσὼν Γ', 53· ὥρια κεῖται ΙΕ', 112.
Κεκμαμέναι (κάμνειν)· τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται Α', 17.
Κέλεσθαι· ὦ μ' ἐκέλευ (ἐκέλευ)· Γ', 11· συμπαίσδεν με κόραι κέλονται ΙΑ', 77.
Κενεός (κενός)· ἐν κενεοῖσι φιλάμασι Γ', 20· μή με κενεᾶν ἀπομάξης ΙΕ', 95.
Κεντεῖν (ἀγκυλώνειν)· οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμα ΙΕ', 130.
Κεραός (κερασφόρος)· κεραὸν τράγον Α', 4.
Κερτομεῖν (περιπαῖζειν)· κοῦτι τυ κερτομέω Α', 62.
Κεῖθειν (κρύπτω)· πάντα δόλον κεύθαισα Α', 50.
Κεφαλὰ (κεφαλῇ)· ἀλγέω τὰν κεφαλάν Γ', 52· φασὼ τὰν κεφαλάν . . . σφύσδειν ΙΑ', 70.
Κήγῶν (καὶ ἐγὼν)· κήγῶν ἀνιῶμαι ΙΑ', 71· κήγῶν φαίνομαι 79.

Κῆκ (καὶ ἐκ)· κῆκ τούτων ΙΑ', 35.

Κῆμαυτόν (καὶ ἐμαυτόν)· κῆμαυτόν ἀείδων ΙΑ', 39.

Κῆν (καὶ ἐν)· κῆν Ἀΐδα Α', 102· κῆν Ἀχέροντι ΙΕ', 86.

Κῆξ (καὶ ἐξ)· κῆξ ὀρέων τοῖ σκῶπες Α', 132.

Κῆπειτα (καὶ ἐπειτα)· κῆπειτα . . . ἐν καλῷ εἴη ΙΕ', 74.

Κῆφα (καὶ ἔφα·η)· ἦνθ' ὁ Πρίηπος κῆφα· Α', 81.

Κίκιννος (βόστρυχος)· ἦρατο οὐ . . . κικίννοις ΙΑ', 10.

Κινεῖσθαι· κινεῖ (κινεῖ) δὴ ΙΕ', 29.

Κίσθος (ἀνθοφόρος θάμνος, ἀκίσσαρος)· κίσθιο φυλάσσω Γ', 22.

Κισσός· κισσός ἐλιχρύσφ κεκοινιμένος Α', 30· τὸν κισσὸν διαδῶς Γ', 14· ἐντὶ μέλας κισσός ΙΑ', 46 (καὶ ἀλλαχοῦ).

Κισσύβιον (ἐκξύλου κισσοῦ ποτήριον)· δωσῶ . . . κισσύδιον Α', 27.

Κιχλίσδειν (-ζειν) (γελᾶν ἡχηρῶς)· κόραι . . . κιχλίσδοντι ΙΑ', 78.

Κλάξ (κλείς)· ἃ κλάξ . . . πᾶ· ΙΕ', 33.

Κλίνα (κλίνη)· ἔστρωται κλίνα ΙΕ', 127.

Κλισμός (κάθισμα)· ἐπὶ . . . κλισμῷ ΙΕ', 85.

Κλύζειν (καλύπτειν)· κεκλυσμένον ἄδελ' καρῷ Α', 27· ἐκλυσε δίνα . . . τὸν ἄνδρα 137.

Κνάκων (ὄνομα τράγου· κνηκός)· τὸν κνάκωνα φυλάσσει Γ', 5.

Κόλπος (τὰ στήθη)· κόλπον ἀνεῖσαι ΙΕ', 134.

Κόμα (κόμη)· λύσασαι κόμαν ΙΕ', 134.

Κομᾶν· ἃ νάρκισσος . . . κομάσαι Α', 129.

Κονίεσθαι (ἐπιπάσσεσθαι κόνει) Α', 30· Ἴδὲ κισσός.

Κόρα (κόρη)· ἡράσθη . . . κόρα ΙΑ', 25· πολλὰ . . . κόραι 77.

Κόριον· νῦν . . . ὃ κόριον . . . μαθεῖμαι ΙΑ', 60.

Κορύπτειν (κερατίζειν)· φυλάσσει μὴ τυ κορύψῃ Γ', 5.

Κοσκινόμαντις (διὰ κοσκίνου μαντευομένη)· εἶπε τάλαθέα κοσχ. Γ', 31.

Κόσμος κατὰ κόσμον (ώρατα) ἀμφίθεος ΙΕ', 39.

Κοῦφος· κοῦφον τοῦτο ΙΑ', 3.

Κράνα (κρήνη)· ἀνὰ κρίνας Α', 82· ἐνὶ κρίναισι 146· ποτὶ τὰν κρίναν Γ', 4.

Κρανιαδες (-άες· κρηνίδες)· τὰν Κρανιαδων Α', 22.

Κράτιστος· τὸ κράτιστον γάλα πίνω ΙΑ', 35.

Κρέας· χιμάρω καλὸν κρέας Α', 6.

Κρηπίς (ὁπόδημα)· παντῶ κρηπίδες (ἀρβυληφόροι)· παντῶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες ΙΕ', 6.

Κρίνον· ἔφερόν τοι κρίνα ΙΑ', 56.

Κροκοίς (χρώματος κρόκου)· καρπῷ . . . κροκόεντι Α', 31.

Κρόταφος· γενειάσδων . . . τὼς κροτάφως ΙΑ', 9. Ἰδὲ ΙΕ', 85.
Κροτεῖσθαι (συγκροτεῖσθαι)· ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ΙΕ', 49.
Κυάνοφρυς (μαυροφρύδα)· ὦ κυάνυφρυ νύμφα Γ', 18.
Κυθήρεια (ἐκ Κυθήρων· ἐπων. Ἀφροδίτης)· τὴν Κυθήρειαν Γ', 46.
Κυλοιδιᾶν (οἰδᾶν τὰ κύλα)· δηθὰ κυλοιδιῶντες Α', 38.
Κῦμα· εἰς κύματα ἁλεῦμαι Γ', 25· ποτὶ κύματα ΙΕ', 133
 (καὶ ἄλλαχού).

Κυνάς (σκυλλότριχα)· ἐπταδράχμως κυνάδας ΙΕ', 19.
Κυνοθαρής (ἀναιδής ὡς κύων)· κυνοθαρής Εὐνόα ΙΕ', 53.
Κυπάρισσος· ἐντὶ . . . κυπάρισσοι ΙΑ', 45.
Κύπειρος (κύπερι)· ὧδε κύπειρος Α', 105.
Κυρεῖν (τυγχάνειν)· τοσσῆν' ἐκύρησεν Γ', 51.
Κύων· τὼς κύνας . . ἔλκοι Α', 131· τὴν κύνα . . κάλεσον ΙΕ' 43.
Κῶκτιζμονος (καὶ οἰκτιζμονος)· χρηστῷ κῶκτ. ἀνδρὸς ΙΕ', 75.
Κωμάσδειν (-ζειν)· κωμάσδω ποτὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα Γ', 1.
Κῶρα ἃ δὲ κῶρα . . . φρεῖται Α', 81· (κόρη).
Κῶρος (κοῦρος= νέος)· κῶρος . . . φυλάσσει Α', 47.
Κωτίλλειν (ἄδολεσχεῖν)· παύσασθε . . . κωτίλλοισαι ΙΕ', 87.
Κωτίλος (φλύαρος)· τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές; ΙΕ', 89.

Λάξεσθαι (λαμβάνειν)· τῷμπέχονον . . . λάξου ΙΕ', 21.
Λάθρια (λαθραίως)· λάθρια γελάοισα Α', 95.
Λαλεῖν (ὀμιλεῖν)· Πελοποννησιεὶ λαλεῦμες ΙΕ', 92.
Λαμβάνειν (πολλαχού)· αἶψα . . . λάβῃ Α', 5· ἄρνα τὸ λαψῆ
 (λήψῃ) 10· τὸν μικρόν . . . λαβοῖσα ΙΕ', 42.
Λᾶν (λάω=θέλω μόνον ἐνεστ. ὥρ.) λῆς . . . συρίσδεν; Α',
 12· αἱ μὴ . . . λῆς ΙΑ', 56.

Λανθάνειν· ἐξενθαισα λάθαιο ΙΑ', 63.
Λάρναξ (κασσέλα)· ἃ κλάξ τᾶς . . . λάρνακος ΙΕ', 33.
Λάσιος (τριχωτός)· λασία ὄφρυς ΙΑ', 31· αἱ . . . δοκέω λα-
 σιώτερος 50.

Λαψῆ. Ἰδὲ λαμβάνειν.
Λεάινα λεαίνας μαζὸν ἐθῆλαξε Γ', 16.
Λέγειν (πολλαχού)· βούτας ἐλέγου (ἐλέγου) Α', 84· μὴ λέγε
 ΙΕ', 11· λέγομες δὲ πρώαν 15.
Λείπειν· λίπ' ἡρίον Α', 121· τὰ λίνα λελοῖπει 135· τυρὸς οὐ
 λείπει με ΙΑ', 36.

Λεπράς (τραχεῖα πέτρα)· πέτρα τέτυκται λεπράς Α', 40.

- Λεπίδος**· λεπτά (ἐπὶρ.) ποησεῖς Γ' 21· λεπτὸν ἐόντα ΙΑ', 69·
λεπτά ΙΕ', 79.
- Λευκός**· πολλαχού· λευκοῖο γάλακτος Α', 58· λευκὰν αἶγα
Γ', 34· λευκοτέρα πακτᾶς ΙΑ', 20· κρίνα λευκὰ 56· λευ-
κῷ ἐλέφαντος ΙΕ', 123 κτλ.
- Λέων**· χῶκ . . . λέων ἐκλαυσε Α', 72.
- Λήγειν** (πολλαχού)· λήγετε βουκολικᾶς . . . αἰοῖδας Α', 123 κλ.
- Λιγυρός** (εὐκρινής, ὀξύς)· λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοῖδας ΙΕ', 135.
- Λίθος**· τὸ πᾶν λίθος Γ', 18.
- Λίνον** (νῆμα ζωῆς)· Ἴδὲ λείπειν Α', 135.
- Λυγίζειν** (κάμπτειν)· τὸν ἔρωτα λυγίζειν Α', 96· αὐτὸς ἐ-
λυγίσθη 97.
- Λύειν**· λύσασαι κόμαν ΙΕ', 134.
- Λύκος**· λύκοι ὠρύσαντο Α', 71· λύκοι μ' ἔδονται Γ', 53· πο-
λιὲν λύκον ΙΑ', 24 κτλ.
- Λύσσα** ἐπὶ πλεον ἄγαγε λύσσας (λύσσης) Γ', 47.
- Μᾶ** (μπᾶ!)· μᾶ πόθεν ὠνθρωπος; ΙΕ', 89.
- Μαζός** (μαστός)· ἄτερ μαζοῖο Γ', 48. Ἴδὲ λέαινα.
- Μαίνεσθαι**· ὡς ἐμάνη Γ', 42.
- Μάκαρ**· καὶ μακάρεσσιν ἀγατὸν Α', 122· βάρδισται μακά-
ρων ΙΑ', 104.
- Μακάς**. Ἴδὲ μηκάς.
- Μακρός**· ὦρεα μακρὰ Λυκαίῳ Α', 119· ὄφρυς . . . τέταται
μακρὰ ΙΑ', 32.
- Μάκων** (μήκων)· ἔφερον . . . μάκων' ἀπαλὰν ΙΑ', 57.
- Μάλα**· μάλα πρόφρων Α', 60· μάλα . . . πρέπει ΙΕ', 34.
- Μαλακός**· μαλακαὶ πόδας ΙΕ', 103· μαλακῷ ἀνήθῳ 119·
μαλακώτεροι ὕπνω 125.
- Μᾶλον** (μήλον)· μᾶλα φέρω Γ', 10· μᾶλ' ἐλὼν 41· ἤρατο οὐ
μάλοις ΙΑ', 10.
- Μᾶλον** (μήλον = πρόβατον)· μᾶλα νομεύει Α', 107· μᾶλα νο-
μεύων Γ', 46.
- Μάν** (μήν· βεβαίως, ἔμως)· τήνον μάν Α', 71· ἦνθε μάν 94·
νὺν μάν ΙΑ', 60.
- Μανθάνειν**· νὺν μαθεῖμαι ΙΑ', 60.
- Μανία**· ἤρατο . . . ὀρθαῖς μανίαις ΙΑ', 11.
- Μαννοφόρος** (μάν(ν)ος=περιδέραιον)· τρέφω...νεδρῶς...μαν-
νοφόρος ΙΑ', 41.

- Μάντις**· μάντις. . . ἄγε Μελάμπους Γ', 43.
Μαρύεσθαι (τυλλίσσεσθαι)· περί χεῖλη μαρύεται κισσός Α, 29.
Μάτηρ· ἔτρεφε μάτηρ Γ', 13· ἐμᾶ σὺν ματρὶ ΙΑ', 26 (καὶ ἀλλαχοῦ).
Μάχεσθαι· μάχευ μοι Α', 110.
Μεγάλως (πολύ)· ὠνάθην μεγάλως ΙΕ', 55.
Μέγας (πολλαχοῦ)· τυρόεντα μέγαν Α', 58· Κύπριδος ἐκ μεγάλης ΙΑ', 16· τὰς μεγάλης λάρνακος ΙΕ', 33.
Μελανόχρως· ἐρυθρακίς ἢ μελανόχρως Γ', 35.
Μέλας· ἐντὶ μέλας κισσός ΙΑ', 46.
Μέλαιν· τὴν δ' οὐ μέλει Γ', 52, ΙΑ', 29.
Μέλεσθαι· μέλεται δέ οἱ οὔτε πήρας Α', 53· οὐ μέλεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος 104.
Μέλι· πλήρες μέλιτος τὸ στόμα γένοιτο Α', 142· ὡς μέλι γλυκὺ Γ', 52· ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος ΙΕ', 117.
Μελίπνους (γλυκύφωνος)· φέρε μελίπνουν. . . σύριγγα Α', 124.
Μελίσδεσθαι (μελίζω-ομαι)· ἃ πίτυς . . . μελίσδεταί Α', 2.
Μέλισσα· βομβεῦντι. . . μέλισσαι Α', 106· ἃ βομβεῦσα μέλισσα Γ', 13.
Μελιτώδης (ὅμοιος (μέλιτι)· μὴ φύη, Μελιτώδες ΙΕ', 94.
Μέλλειν· μέλλει αἰεῖδεν ΙΕ', 96.
Μέλος (ῥῆσμα)· ἄδιον τὸ τεὸν μέλος Α', 7.
Μέμφεσθαι (παραπονεῖσθαι)· μέμφομαι αὐτᾶ ΙΑ', 67.
Μένειν· τὸ βρέφος μένει ἔνδον ΙΕ', 55.
Μεσαμβρινόν· τὸ μεσημβρινόν (ἐπιρ. μεσημεριάτικα) Α', 15.
Μέσον· ἐς μέσον . . . θές ΙΕ', 27.
Μέτωπον· ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ΙΑ', 31.
Μεῦ (=ἔμοῦ) πολλαχοῦ.
Μηκᾶς (ἢ μηκωμένη αἰξ)· ἔκκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας Α', 86.
Μήν· μηνὶ δυωδεκάτῳ ΙΕ', 103.
Μικκός (μικρός)· τῷ μικρῷ παρεόντος ΙΕ', 12· τὸν μικρὸν λαβῶσα 42.
Μιλογεῖν· ἀνθεα μίσγοισαι ΙΕ', 116.
Μισεῖν· ἢ ῥά με μισεῖς ; Γ', 7.
Μνᾶ· πλέον...μνᾶν (=μνῶν) ἢ δύο ΙΕ', 36.
Μνᾶσθαι· μεμναμένῳ μοι Γ', 28.
Μοῖτρα· ἐς τέλος ἄνυε μοίρας Α', 92.
Μόλις· μόλις ἐσώθη ΙΕ', 4.

- Μόνος**· ὁ μήτηρ ἀδικεῖ με μόνῃ ΙΑ', 67· ἡμιθέων...μονώτατος ΙΕ', 137.
- Μόσχος**· μόσχω γαυροτέρα ΙΑ', 21.
- Μουσίσδω** (μουσίζειν = ἄδειν)· ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα μουσίσδων ΙΑ', 81.
- Μοχθίζειν**· ἐτώσια μοχθίζοντι Α', 38.
- Μῦθος**· ἀνθρώπων ὡς μῦθος ΙΕ', 107.
- Μυρίκη**· ἄτε (ὅπου) μυρίκη Α', 13.
- Μύρμαξ** (-ηξ)· μύρμακες ἀνάρητοι ΙΕ', 45.
- Μύρων**· Συρίῳ μύρῳ... ἀλάβαστρα ΙΕ', 114.
- Ναί** (νή)· ναί τὰν πότινιαν ΙΕ', 14.
- Νᾶμα** (νήμα)· αἶρε τὸ νᾶμα ΙΕ', 27.
- Νάρκισσος**· ὁ καλὰ νάρκισσος Α', 119.
- Νᾶσος** (νήσος)· ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον τὰν Σικελὴν Α', 120.
- Ναῦς**· σὺν ναὶ πλέων ΙΑ', 61.
- Νεβρός**· τρέφω τοι... νεβρῶς ΙΑ', 40.
- Νεικείν** (φιλονικεῖν)· ἄνδρες· νεικείουσ' ἐπέεσσι Α', 35.
- Νεῖν** (κολυμβᾶν)· νεῖν μαθεῖν ΙΑ', 60.
- Νεμεσσατός** (ἄξιος ἀγανακτήσεως)· Κύπρι νεμεσσατὰ Α', 100.
- Νεοτευχῆς** (καινουργῆς)· κισσύδιον νεοτευχῆς Α', 28.
- Νικᾶν**· τὸν βούταν νικῶ Α', 110.
- Νιν** (αὐτήν, αὐτό, αὐτὸν)· πολλαχοῦ Α', 146, 147, ΙΕ', 132 κλπ.
- Νίπιεσθαι**· τοιαῦτα νένιμμαι ΙΕ', 32.
- Νίτρον** (σάπων)· νίτρον καὶ φῦκος ἀγοράσδων ΙΕ', 16.
- Νομεύειν** (βόσκειν)· ἐγὼν νομευσῶ Α', 14 (καὶ 107, 116)· μᾶλα νομεύων Γ', 46.
- Νόος**· ῥίπτει νόον Α', 37.
- Νύξ**· νυκτὸς ὥρῃ ΙΑ', 40· τὰν νύκτα διαξεῖς 44.
- Νυός** (νύμφη)· ὁ τὰν νυὸν ἀποκλᾷξας ΙΕ', 77.
- Νῶς** (νοῦς)· μᾶλλον ἔχοις (κα) νῶν ΙΑ', 74.
- Ξένος**· πλέων ξένος ΙΑ', 61.
- Ξηρός**· πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ Α', 51.
- Ξύλον**· ἐντὶ ὄρυός ξύλα μοι ΙΑ', 51.
- Ὅ** (ἀντὶ ἕς)· Ὅδωνις, ὅ... φιλεῖται ΙΕ', 86.

- Ὀδός· ὁδὸν ἀγεμόνευσεν ΙΑ', 27· ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος ΙΕ', 7.
 Ὀδύρεσθαι· Ἰδὲ δαμάλαι Α', 74.
 Ὀζος (κλών)· πότιωνται... ὄζον ἀπ' ὄζω ΙΕ', 122.
 Οἰ (αὐτῷ)· παρ δέ αἱ Α', 33. (Καὶ Α', 43, 53. 1' 36 καὶ ἀλλαχοῦ).
 Οἶα (ἐπιρ.=οἷως)· οἶα βατεῦνται Α', 86 (καὶ Α', 88, ΙΕ', 49, κ. ἄ.).
 Οἶδεῖν (οἰδέω καὶ οἰδάω)· ᾠδήκानτι κατ' αὐχένα Ἰνες Α', 43.
 Οἷς· τὰν οἶδα, Α' 9.
 Οἶκαδε· οἶκαδ' ἀπενθεῖν ΙΑ', 64.
 Οἶκησις (κατοικία)· Ἰδὲ ἰλεός.
 Οἶκος· ὦρα καὶ οἶκον ΙΕ', 147.
 Οἰκτιρῶν· Ἰδὲ κῶκτιρμονος.
 Οἶμαι· γινώσκειν οἶμά τι ΙΑ', 5.
 Οἰνοχόος· οἰνοχόον Δι... φέροντες ΙΕ', 124.
 Οἶος· οἶον τι τὸν Ἀδωνιν ἤγαγον ΙΕ', 102· οἶαι ἀηδονι-
 δῆες 121.
 Ὀῖς· τὸ τὰν οἶν... ἄξῃ Α', 11· ταὶ οἷες... ἀπῆλθον ΙΑ', 12.
 Οἷχεσθαι· οἷχῃ δ' εὐθύς ἰοῖσα ΙΑ', 23.
 Ὀκ κα (=θετε· πολλαχοῦ)· ὅκα... ἐτάκετο Α', 66· ὅκα... ἡ-
 θελε Γ', 40· ὅκα ὑπνος ἔχῃ με ΙΑ', 22· ὅκα' ἀφίκη
 ΙΕ', 144 κλ.
 Ὀκοῖα (ὅποια· ἐπιρ. ὡς)· ὅκοῖα θεοῖς ἐδόκει ΙΕ', 32.
 Ὀκτωκαιδεκέτης· ὀκτ. ὁ γαμβρός ΙΕ', 129.
 Ὀλβιος· ἐν ὀλβίῳ (οἷκῳ) ὀλβία πάντα ΙΕ', 24· ὀλβία ὅσα
 ἵστατι 146.
 Ὀλίγος (μικρός)· ὀλίγος τις κῶρος φυλάσσει Α', 47.
 Ὀλος· τὴν ὀλος ἔγκειμαι Γ', 33. Ὀλως· οὐδέν... ὀλως εἶπεν
 ΙΑ', 68.
 Ὀμαλός (ἴσος)· ἀλλάλοις ὀμαλοῖ ΙΕ', 50.
 Ὀμιλος· θᾶσαι... ὅσος ὀμιλος ΙΕ', 65.
 Ὀμοῖος· αἰὲν ὀμοῖος ΙΕ', 10.
 Ὀμφαξ· φιαρωτέρα ὀμφακος ὀμᾶς ΙΑ', 21.
 Ὀμῶς· ὁδὸς ὀμῶς ΙΕ', 30· ὀμῶς δὲ φυλαξεσθαι 72.
 Ὀνίνασθαι (ὀνινάναι=ὠφελεῖν) ὀνάνην μεγάλως ΙΕ', 55.
 Ὀξος· χῶνῃρ ὄξος ἅπαν ΙΕ', 148.
 Ὀπισθεν· γεγενήμεθ' ὀπισθεν ΙΕ', 56.
 Ὀπώρα· οὗτ' ἐν ὀπώρα ΙΑ', 36
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Ὅρεᾶν· ἐς πόντον ὀρων ΙΑ', 18· ὀρευσά με 69· ὄρη δίφρον ΙΕ', 2 (καὶ 12).

Ὅρεχθεῖν (παφλάζειν)· θάλασσαν ἔα... ὀρεχθεῖν ΙΑ', 43.

Ὅρθός· πραγματικός, ὀρθίος)· ἤρατο... ὀρθαίς μανίαις ΙΑ', 11· ὀρθός ἀνέστα ὁ πυρρός (ἔπρος) ΙΕ', 53.

Ὅρος· κήξ ὀρέων Α', 132· κατ' ὄρος Γ', 2 ἐξ ὄρεος ΙΑ', 27.

Ὅρχος (σειρά)· ἄν' ὄρχως φοιτῇ Α' 48.

Ὅσδειν· καλὸν ὀσδει (ὄζει) Α', 145.

Ὅσσος (πολλαχού)· Α', 45 ΙΕ', 41, 65, 115, 146.

Ὅστέον· ἐς ὀστέον ἄχρις λάπτει Γ', 17.

Οὐνεκα (=τῇ ἀπλῇ ἔνεκα καὶ τῇ ὅτι· ἐκ τοῦ οὐ ἔνεκα)· τίνας οὐνεκα φεύγεις ΙΑ', 30· οὐνεκά μοι (=ὅτι)... τέταται 31.

Οὕ· πα (εὐδαμῶς)· οὕτι πα... φυλαξεῖς Α', 63.

Οὕτῳ (τοιουτοτρόπως)· οὕχ οὕτῳ... ἄγαγε Γ', 47.

Ὅφθαλμός· τάκεται ὀφθαλμῶς Α', 87 (καὶ 89)· ἄλλεται ὁ φθαλμός Γ', 37· εἰς ὀφθαλμός ΙΑ', 33 (καὶ 53).

Ὅφρις· τὸν ψυχρὸν ὄφιν δεδοίκω ΙΕ', 58.

Ὅφρὺς· ὀφρὺς ἐπὶ μετώπῳ τέταται ΙΑ', 31.

Ὅχλος· πολλῶ ὄχλῳ· ΙΕ', 5· ὦ θεοὶ ὄσσος ὄχλος ! 44.

Ὅχνη (παλ. ὄγχνη=ἄπιον). Ἰδὲ εἰεῖται.

Πα (πη ἐγκλ.). οὕτι πα Α', 63.

Πᾶ (πῇ)· πᾶ... ἦσθα ; Α', 66· ἃ κλάξ... πᾶ; ΙΕ', 33.

Πᾶ (παί)· πᾶ τὸς φρένας ἐκπεπότασαι; ΙΑ', 72.

Παρά (πηγῇ)· ποτὶ ταῖς παγαῖσι Α' 2.

Παίγνιον· κακὰ παίγνια ΙΕ', 50.

Παιδίον· τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησθεῖν φατὶ Α' 50.

Παίζειν· χρυσῷ παίζοις Ἀφροδίτα ΙΕ', 101.

Παῖς (=παιδίσκη)· ἐκ παιδὲς ΙΕ', 59 (παιδί)· εἴκατι παίδων 139.

Παῖσδεν· τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα ΙΑ', 42· ἄνδρες ἔπαισδον 49.

Πακτά (πηκτῇ). Ἰδὲ λευκός.

Πανόλβιος· πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ ΙΕ', 146.

Παντῆ (πάντη· πανταχού)· παντᾶ... ὕγρὸς ἄκανθος Α', 55· παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ΙΕ', 6.

Πάντοθεν· πάντοθεν ἴνες Α', 43.

Παντοῖος· ἄνθεα... παντοῖα ΙΕ', 1· 6.

Πάρ (παρά)· πὰρ δὲ οἱ ἄνδρες Α', 33· πὰρ μὲν οἱ ὄρια κεῖται, πὰρ δ' ἀπαλοὶ κάποι ΙΕ', 112, 113.

Παραιβάτις (παροδῖτις)· εἶπε Γροῖω... παραιβάτις Γ', 32.

Πάραρος (παρηρμωσμένος, ἄραιος τὸν νοῦν)· ὁ πάραρος τήγος ΙΕ', 8.

Παρεῖναι· τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε ΙΑ', 75· τῷ μικρῷ παρεόντος ΙΕ', 12· πάντα... τεῖδε πάρεστι 118.

Παρενθεῖν (=παρελθεῖν)· παρενθεῖν εὐμαρές; ΙΕ', 60.

Πάρεργος· ἀγείτο πάντα πάρεργα ΙΑ', 11.

Παρέρπειν (ἐρπω κρυφίως)· θαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων ΙΕ', 48.

Παρθένος· ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους Α', 88· ὅκα τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι Γ', 40.

Παρκύπτειν (παρακύπτειν)· παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον Γ', 7.

ᾶς· πάντα γυναῖκες ἴσαντι ΙΕ', 59.

Πᾶσθαι (=κτᾶσθαι· πάσμαι)· πασάμενος ἐπίτασσε ΙΕ', 90.

Πάσχειν· τί πάθει Α', 80, τί πάθω; Γ', 24· οὗτ' Ἀγαμέμνων τοῦτ' ἔπαθε ΙΕ', 138.

Πατεῖν· μή με πατήσης ΙΕ', 52.

Παύεσθαι· παύσασθαι... οὐδὲ... δύναμαι ΙΑ', 28· παῦσαι ΙΕ', 32· παύσασθε... κωτίλλοισαι 87.

Πᾶχυς (πῆχυς)· ἀπαλῶ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη Γ', 30.

Πεινᾶν· πεινᾶντι μῆδὲ ποτένθη ΙΕ', 148.

Πεῖρα· πεῖρα... πάντα τελεῖται ΙΕ', 62.

Πειρᾶσθαι· πειρώμενοι ἦνθον ΙΕ', 61· πειρώμενοι πτερύγων 122.

Πέλλα (καρδόαρα)· ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας Α', 26.

Πελοποννασιεῖ (ὡς Πελοποννήσιοι)· Π. λαλεῦμες ΙΕ', 92.

Πέντε· πέντε πόκως ἔλαθε ΙΕ', 20.

Πέπλος· Ἰδὲ ἄμπνυξ.

Περᾶν (περᾶσαι ΙΑ', 44) Ἰδὲ κακόν.

Περιπεταννύναι· Ἰδὲ ἄκανθος.

Περιστελλεῖν· ἄμμε περιστέλλων ΙΕ', 75.

Περίφρων· μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίης Γ', 45.

Περόναμα· θεῶν περονάματα φαεῖς ΙΕ', 79.

Περονατρίς· τὰν περονατρίδα λάττει ΙΕ', 21.

Πέρυτι (πέρυσι)· Ἰδὲ ἀριστεύειν.

Πετεηνόν (πητηνόν)· πάντα... πετεηνά... πάρεστι ΙΕ', 118.

- Πέτρα (βράχος). Ἰδὲ καταλείβεσθαι, λεπρᾶς, καθέζεσθαι.
 Πεύθεσθαι (πυνθάνεσθαι)· οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι Γ', 51.
 Πεφύκειν· οὐδὲν... πεφύκει φάρμακον ΙΑ', 1.
 Πηγνύναι. Ἰδὲ ἦπαρ. Ἐθέλεις πᾶσαι τυρὸν ΙΑ', 66.
 Πήρα· ἐπὶ πήρα. Ἰδὲ μέλεσθαι καὶ ἀπότιλμα.
 Πικρός· ἐντὶ πικρός Α', 17· ἄνυσ πικρὸν ἔρωτα 92.
 Πίνειν· γάλα πίνω ΙΑ', 35.
 Πίπτειν· κεισεῦμαι πεσὼν Γ', 53.
 Πίτυς· Α', 1, 130· Γ', 38.
 Πλάθανον (καὶ πλαθάνη· πλαστροσάνιδον)· ὅσα ἐπὶ πλαθάνῳ
 πονέονται ΙΕ', 115.
 Πλάν· (πλήν)· πλάν ἐνὸς ΙΕ', 95.
 Πλανᾶσθαι μὴ τι· πλαναθῆς ΙΕ', 67.
 Πλατάγημα· οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα Γ', 29.
 Πλαταγώνιον· μάκωνα... πλαταγών· ἔχουσιν ΙΑ', 57.
 Πλατειάσδειν (πλατεῖα φωνῇ χρῆσθαι)· ἐκκναίσευντι πλατεῖα
 ὁδοῖσι ἅπαντα ΙΕ', 88.
 Πλατὺς· πλατεῖα ῥίς ἐπὶ χεῖλει ΙΑ', 33.
 Πλέγμα· περὶ πλέγματι γαθεῖ Α', 54.
 Πλεῖν· πλέων ξένος ΙΑ', 61.
 Πλέκειν· πλέκει ἀκριδοθήραν Α', 52.
 Πλὸν (πολλαχού)· Α', 20, Γ', 47, ΙΕ', 36.
 Πλήρης Α', 142, 143· Ἰδὲ μέλι.
 Πλύνεσθαι· πεπλῦσθαι νιν δοκασεῖς Α', 146.
 Ποεῖν (=ποιεῖν). Ἰδὲ ἀπάγχεσθαι καὶ λεπτός.
 Ποθεινός· ὦραι ποθεῖναι ΙΕ', 104.
 Ποθορᾶν (=προσῶρᾶν)· ποθερεῦσα Γ', 18· ποθορῇ τυ ΙΕ', 12.
 Ποιεῖν· οὐδένα λόγον ποιῇ Γ', 33· πεποιῆται ἔργα ΙΕ', 46·
 ἐποίησας Βερενίκαν 107.
 Ποικίλος· τὰ ποικίλα... ἄθρησον ΙΕ', 78.
 Ποιμαίνειν (πραῦναι)· ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα ΙΑ', 80· (βόσκειν)
 ποιμαίνειν ἐθέλοις 65.
 Ποιμάν (ποιμήν)· Α', 7, 15, 79.
 Ποιμενικός· θῶκος ὁ ποιμενικός Α', 23.
 Ποιολογεῖν (σταχυολογεῖν)· ἡ ποιολογεῖσα παραβάτις Γ', 32.
 Ποκά (=ποτέ) Α', 66. Πόκα (=πότε) ΙΕ', 44.
 Πόκος (ὄγκος ἔριου)· πέντε πόκως ΙΕ', 20.
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

- Πολεμιστής· τὸ πολέμισται ἔπαι ΙΕ', 51.
 Πολιός· πολιῶ ἐόντι Α', 44· πολιὸν λύκον ΙΑ', 24.
 Πολυδένδρεος· ὁ π. Αἴτνα.. πρόητι ΙΑ', 47.
 Πολύδρις· π. αἰδός ΙΕ', 97.
 Πολύναος· πολυώνυμε καὶ πολύναιε (Κύπρι) ΙΕ', 109.
 Πονεῖν· ποῖαι σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι ΙΕ', 80 (καὶ 115).
 Πόντος· Ἰδὲ ὄρᾱν.
 Πορθμεύς· πορθμεῖ Καλυδωνίῳ... ἔδωκε Α', 57.
 Πόρτις· πόρτιες ὠδύραντο Α', 74.
 Πορφύρεος· πορφύρει τάπητες ΙΕ', 125.
 Ποτάγειν (=προσάγειν)· πόταγ' ὠγαθέ Α', 62.
 Ποταμείβεσθαι (=προσαμεθεσθαι)· τὰν Δάφνης ποταμείδετο Α', 99.
 Ποταμέλγεσθαι (=προσμέλγεσθαι)· Ἰδὲ πέλλα.
 Ποταμός· ποταμοῖο.... Ἀνάπω Α', 68· χαῖρ' Ἀρέθου καὶ ποταμοῖ 115.
 Ποτενθεῖν (=προσελθεῖν)· Ἰδὲ πεινᾶν.
 Ποτέχειν (=προσέχειν)· πότεχ' αὐτῷ ΙΕ' 67.
 Ποτί (=πρὸς) πολλαχοῦ. Α', 12, Γ', 30, ΙΑ', 12, 42, ΙΕ', 10 κλ.
 Ποτιδεῖν (=προσιδεῖν)· Ἰδὲ Ἰσως καὶ ΙΑ', 20.
 Ποτιδέρεσθαι· τήνον ποτιδέρεται Α', 36.
 Ποτίκρανον (προσκεφάλαιον)· ἔμβλε π. ΙΕ', 3.
 Ποτιλέγεσθαι (ἀποκρίνεσθαι)· τὼς οὐδὲν ποτιλέετο Α', 91.
 Ποιμάττεσθαι (=προσμάττεσθαι=προσκαλλᾶσθαι)· Ἰδὲ πλατάγημα.
 Ποτίσδειν (ποτίζειν)· ὧδε ποτίσδων Α', 117.
 Πότνια (σεβαστή)· καὶ τὰν πότνιαν ΙΕ' 14· πότνι' Ἀθηναίᾳ 80.
 Ποτόσδειν (προσδέζειν)· γλυφάνοιο ποτόσδων Α', 28.
 Ποτιδόν (ποτὶ τόν, πρὸς τόν) ΙΑ', 1.
 Πουλύς· μὴ πουλὸ δ' ἀπλήστε ΙΕ', 30.
 Πούς Α', 73, 82, ΙΑ', 70.
 Πράν (πρόην)· ἔγνων πρᾶν Γ', 28 καὶ 32.
 Πράκτιστος (πρώτιστος) Α', 76· πρᾶτον (πρωτον) ΙΑ', 25, ΙΕ', 78· πρᾶτος πρώτος· πρᾶτον ἱούλον ΙΕ', 85.
 Πρέπειν (ἀρμόζειν) ΙΕ', 35.
 Πρέσβυς· δίκτυον... ἔλκει ὁ πρέσβυς Α', 41.
 Πρεσβυτις ΙΕ', 63. Ἰδὲ θεσπίζειν.

Πρίν· Α', 50, 51, ΙΕ', 49.

Προγένειος (προμήκης τὴν γενειάδα)· Γ', 9.

Προΐναι. ΙΑ', 48. Ἰδὲ *πολυδένδροσος*.

Προσπνύσσεσθαι· πρόσπτυξαι με τὸν αἰπόλον Γ', 19.

Πρότερον ΙΕ', 29.

Πρότερος· οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι ΙΕ'. 141.

Προτιθέναι· καὶ τὰν ψυχὰν προτέθηκα ΙΕ', 37.

Πρόφρων· μάλα πρόφρων Α', 60.

Πρώαν (πρόην) ΙΕ', 15.

Πτελέα· ὑπὸ τὰν πτελέαν Α', 21.

Πτέρεις· τὰν πτέριν, ἃ τυ πυκάσδει Γ', 14.

Πτέρυξ· πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ΙΕ', 122.

Πτύειν (ἐκδράζειν)· ποτὶ κύματα πτύοντα ΙΕ', 133.

Πτώξ (λαγώς)· καὶ πτώκας βάλλει Α', 108.

Πυκάσδειν (κρύπτειν). Ἰδὲ *πτέρις*.

Πῦρ· ἐντὶ...ὑπὸ σποδῷ ἀκάμαντον πῦρ ΙΑ', 51.

Πυρναῖος (ῥιμος)· πυρναλαῖς σταφυλαῖσι...βέβριθεν ἄλωα Α', 46.

Πυρρός (πυρρόθριξ)· Ἰδὲ *ῥρθός*.

Πωτᾶσθαι· ΙΕ', 122. Ἰδὲ *πτέρυξ*.

Ῥά (ἐγκλ. μόρ. ἀντὶ τοῦ ἄρα)· ἡ ῥά με μισεῖς; Γ', 7 καὶ ἄλ-
λαχοῦ.

Ῥαδινός (λυγερός)· ῥαδινὰ κυπάρισσοι ΙΑ', 45.

Ῥάδιον· εὑρεῖν οὐ ῥάδιον ΙΑ', 4· *ῥάϊστα*· ῥάϊστα διαῖγε 7·
ῥᾶρον 81.

Ῥιπτειν· ῥίπτει νόον Α', 37.

Ῥίς· ποτὶ ῥίνι Α', 18· πλατεῖα ῥίς ΙΑ', 33.

Ῥόδον· ἤρατο...οὐδὲ ῥόδῳ ΙΑ', 10.

Ῥοδόπαχυς (=ῥοδόπηχυς· ἔχων ῥοδοχρόους βραχίονας)·
ΙΕ', 128.

Ῥόος· χῶ Δάφνις ἔθα· ῥόον Α', 136.

Ῥύπος· ἅπαν ῥύπον ΙΕ', 20.

Σακίτας (σηκίτης, τοῦ σηκοῦ)· ἄρνα σακίταν Α', 10.

Σᾶμα (σῆμα)· αἰπύ τε σᾶμα...Λυκαονίδαο Α', 121.

Σάφα· σάφ' οἶδα ΙΕ', 99,

Σέλινον· εὐόδομοισι σελίνοις Γ', 23.

Σθένος· ὅσον σθένης Α', 42· τὸ σθένης ἄξιον ἔδας 44.

- Σιγαῖ** (σιγῇ) IE', 96.
Σιμός (τὴν βίνα πεπλατυσμένην ἔχων)· σιμός καταφάνομαι Γ', 8.
Σίνεσθαι (βλάπτειν)· σινομένα τὰν τρώξιμον Α', 49.
Σκανά (σκηνή)· ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων IE', 16.
Σκιᾶς (κίοςκι)· χλωραὶ σκιάδες IE', 119.
Σκιρτάν· οὐ μὴ σκιρτασεῖτε Α', 148.
Σκοπιά (ὕψηλὴ κορυφή, βίγλα)· αὐδ' Αἴτνας σκοπιὰν Α', 69.
Σκοπιάζεσθαι (παραφυλάττειν)· τὼς θύννως σκοπιάζεται Γ', 26.
Σκύμνος καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων ΙΑ', 41.
Σκύφος (ξύλινον, ἀγροῖκον ποτήριον)· δίδου τὸ σκύφος Α', 139.
Σκῶψ (γλαυξ)· τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο Α', 132.
Σμᾶμα (σμήμα)· ἃ δὲ σμᾶμα (σάπωνα) φέρει IE', 30.
Σμᾶνος (σμήνος—κυφέλη)· ποτὶ σμάνεσσι Α', 106.
Σοφός· σοφόν τι χρῆμ' ὄνθρωπος IE', 83· σοφώτερον... θήλεια 145.
Σπένδειν ὥς κεν σπείσω Α', 140.
Σπεύδειν γριπεὺς... σπεύδων Α', 40· σπεύδωμες IE', 59.
Σποδός ΙΑ', 51. Ἰδὲ πῦρ.
Σταφυλή Α', 46. Ἰδὲ πυρναῖος.
Στέφανος· τὸν στέφανον τίλαί με Γ', 21.
Στήθος· στήθεσι φαινομένοις IE', 135.
Στόμα· πλήρες μέλιτος τὸ καλὸν στόμα γένετο Α', 142, 56.
Στρώννυσθαι IE', 127. Ἰδὲ κλίνα.
Συμπαῖσδεν ΙΑ', 77. Ἰδὲ κέλεσθαι.
Συναγείρεσθαι (συνέρχεσθαι ἐκ τρόμου)· καὐτὰ συναγείρομαι IE', 57.
Σύριγξ· φέρε, . . . σύριγγα καλὰν Α', 125.
Συρίσδεν (συρίζειν· αὐλεῖν σύριγγι)· Α', 3, 14, 16, ΙΑ', 38.
Σφέ (αὐτὸ) IE', 80. Ἰδὲ πονεῖν.
Σφυρόν (ἀστράγαλος)· ἐπὶ σφυρὰ κόλπῳ ἀνέϊται IE', 134.
Σφύσδεν (τινάσσεσθαι)· φισῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας... σφύσδεν ΙΑ', 71.
Σχαδών (μελόπιττα) Α', 143.
Σχίζεσθαι τὸ θερίστριον ἔσχισται IE', 70.
Σχοῖνος (βοῦρλον)· σχοῖνι ἐφαρμόσδων Α', 53.
Σῶζεσθαι, IE', 4. Ἰδὲ μόλις.

Τά (ταῦτα)· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς Α', 35.

- Ταί* (ἄρθρ. αἱ)· πολλαχού. *Α'*, 9· *Γ'*, 1· *ΙΑ'* 3 κλπ.
Τάκεσθαι (τήκεσθαι)· *Α'*, 81, 87, 89· Ἰδέ *δοφθαλμός*.
Ταλαρίσιος· ἐν ταλαρίσκις ἀργυρεῖς *ΙΕ'*, 113.
Τάλαρος· αἶ κε ταλάρω· πλέκοις *ΙΑ'*, 73.
Τάλας Δάφνι τάλαν *Α'*, 81.
Τάμισος (πυτιά). Ἰδέ *δορυμύς* καὶ *ἐνιέναι* *ΙΑ'*· 66.
Τάν (ἦν) *Α'*, 47. *Ταν* (τήν) *Α'*, 9, 21, 139 κλπ. *Ταν* (ὦν)
Α', 11, 22 κλπ.
Τανίκα (τηνίκα) *Α'*, 17. Ἰδέ *κεκμακέναι*.
Τάπηξ· πορφύρεαι τάπητες *ΙΕ'*, 125.
Ταρσός (τουπί τυροκάλαθο) ταρσοὶ ὑπεραχθεές *ΙΑ'* 37.
Τās (τῆς) *Α'*, 20· *ΙΑ'*, 8, *ΙΕ'*, 33 καὶ πολλαχού ἄλλαχού.
Ταῦρος· *Α'*, 73, 117.
Τάχα· τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν *ΙΑ'*, 74.
Τέ (σε)· ἐς τὸ καταρρεῖ *Α'*, 5.
Τέθριππος· πολλῶν τεθρίππων *ΙΕ'*, 5.
Τεῖδε· *Α'*, 12, *ΙΕ'*, 118.
Τείνειν· *ΙΑ'*, 31. Ἰδέ *δοφρύς*.
Τέκνον· ἐγών, ὦ τέκνα *ΙΕ'*, 60.
Τελείσθαι· *ΙΕ'*, 62. Ἰδέ *πεῖρα*.
Τέλος· *Α'*, 93. Ἰδέ *μοῖρα*.
Τέμπεα· ἡ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα *Α'*, 67.
Τεός (=σός)· *Α'*, 7, *ΙΕ'*, 11 κλ. *Τεοῦς* (=σοῦ) *ΙΑ'*, 25.
Τέρας· *Α'*, 56. Ἰδέ *ἀτύζειν*.
Τέσσαρες· *ΙΑ'*, 41.
Τέτιξ· τέτιγος... φέρτερον ἄδεις *Α'*, 144.
Τῆς (σοῦ)· *ΙΑ'*, 52.
Τεύχειν (τετύχθαι)· *Α'*, 32· 39.
Τηλέφιλον (μαντευόμενον τὴν φιλίαν ἀπόντων)· Ἰδέ *πλατάγημα*.
Τηνεῖ (ἐκεῖ)· *Α'*, 105, *ΙΑ'*, 45 καὶ ἄλλαχού.
Τῆνος (=ἐκεῖνος). πολλαχού. *Α'*, 1, 4, 5, 8, 11, 23, 71,
72, *Γ'*, 29, *ΙΕ'*, 8, 15 κλ.
Τηνῶ (ἐκεῖ)· *Γ'*, 25. *Τηνῶθε* (ἐκεῖθεν) *Γ'*, 10.
Τιθέναι· ἄτερ μαζοῦ τίθητι *Γ'*, 48· θές πάλιν *ΙΕ'*, 28.
Τίτικειν· οὐκ ἔτεκέν μ' ἀμήτηρ βράγχι' ἔχοντα *ΙΑ'*, 54· *ΙΕ'*, 47.
Τίλλειν *Γ'*, 21. Ἰδέ *στέφανος*.
Τιν (σοί)· πολλαχού *Γ'*, 33· 52· *ΙΑ'*, 55, *ΙΕ'*, 89, 109.
Τίτυρος (παιμὴν οὕτω καλούμενος) *Γ'*, 2, 3, 4.
Τοί (ἄρθρ. οἱ) *Α'*, 79, 132· *Γ'*, 53. *Τοί* (ἄντ. εἶ) *Α*, 115 κλπ.

- Τοι (σοι ἐγκλ.) Α', 142, 143, 145· ΙΑ'· ΙΑ', 59. ΙΕ', 34, 35, 38.
 Τοιοῦτος ΙΑ', 18, 34.
 Τὸν (ὄν) Γ', 22.
 Τασοῦνον Α', 54.
 Τόσσον Ε', 77.
 Τράγος Α', 4, 87, 148.
 Τρέφειν Γ', 16· ΙΑ', 40. Ἰδὲ νεβρός.
 Τρεῖς· ἐς τρεῖς ἀμέλξει Α', 25.
 Τρεῖςκαιδεκάπηγος ΙΕ', 17.
 Τρεφίλητος (πολυφίλητος, φίλτατος) ΙΕ', 86.
 Τρυγὼν (φλύαρος) ΙΕ', 88.
 Τρώγειν Α', 143. Ἰδὲ ἰσχάς.
 Τρώξιμος Α', 43. Ἰδὲ σίνεσθαι.
 Τὺ (ὄνομ. σὺ) Α', 2, 4, 10, 11, 61, 147 κλπ. Τὺ (αἰτ. σέ) Α', 56, 62 77. Γ'. 5 κλπ.
 Τύγα (σύγα) Α', 143.
 Τυρός· τυρὸς δ' οὗ λείπει με ΙΑ', 36.
 Τυρόεις (ἐνν. πλακοῦς) Α', 58.
 Τυτιθόν (δλίγον) Α', 45.
 Τῶ (τοῦ)· περὶ χεῖλη τῷ Α', 29· τῷ . . . ὦνον 57.
 Τῷ (τούς)· πολλαχῶς Α', 91, 117, 131· Γ', 26 κλπ.
 Ὑακίνθινος· ὑακίνθινα φύλλα ΙΑ', 26.
 Ὑγρός· ὑγρὸς (εὐλύγιστος) ἄκανθος Α', 55· ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ ΙΕ', 117.
 Ὑδωρ Α', 8, 69, 115· ΙΑ', 47· ΙΕ', 29.
 Ὑλα· οὐκέτ' ἄν' ὕλαν Α', 113.
 Ὑπακούειν· οὐχ ὑπακούεις ; Γ', 24.
 Ὑπεραχθής (ὑπερβεδερημένος) ΙΑ', 37. Ἰδὲ ταρσός.
 Ὑπερπωτᾶσθαι· κῶροι ὑπερπαιτῶνται Ἑρωτες ΙΕ', 120.
 Ὑπνος Γ', 49 Ἰδὲ ἰαύειν καὶ ἀνιέναι ΙΑ', 22, 23· ΙΕ', 125.
 Ὑποκάρδιος ΙΑ', 15. Ἰδὲ ἔλκος.
 Ὑς· ὠθεῖσθαι ὥσπερ ὕες ΙΕ', 73.
 Ὑψηλός· ἐπὶ πέτρας ὕψηλός ΙΑ', 18.
 Ὑψόθεν· κατάλειθεται ὑψόθεν ὕδωρ Α', 8.
 Ὑπόθι· μαρτύρεται ὑπόθι κισσός Α', 29.
 Φαίνεσθαι ΙΑ', 79. Ἰδὲ κήγῶν καὶ σιγήθος.
 Φάναι· ἅ μὲν...φατί Α', 51· φασὼ ΙΑ', 70· φασεῖς ΙΕ', 79.
 ὥς φαντί 137.

- Φάρμακον**· οὐδέν...φάρμακον ΙΑ', 1· τὸ φάρμακον εὔρε 17.
- Φέρειν** (πολλαχού)· φέρε...σύριγγα Α', 124· μᾶλα φέρω Γ', 10· ἔφερον...κρίνα ΙΑ', 56· φέρειν...ἐδυνάθην 59· ἦνθε φέρων ΙΕ', 17· δρυὸς ἄκρα φέροντι 112· ὦ αἰετὼ...φέροντες 124· ἅμέες νιν...οἰσεύμεσ 133.
- Φέρτερον** (καλύτερον)· φέρτερον ἄδεις Α', 144.
- Φεύγειν**· φεύγεις ὥσπερ ὄξ ΙΑ', 24 (καὶ 30 καὶ 75)· οὐ φευξῇ ΙΕ', 54.
- Φθέγγεσθαι**· φθεγγεῖται τι ΙΕ', 99.
- Φθίνειν**· οὐδὲ φθίμενον (νεκρὸν) ἄτερ μαζοῖο τίθητι Γ', 48.
- Φθονερός**· φθονερὸν κακὸν ΙΕ', 10.
- Φθόρος**· φθόρος ἀργυρίῳ ΙΕ', 18.
- Φιαρός** (λαμπρός)· φιαρωτέρα ὄμφακος ὁμας ΙΑ', 21.
- Φίλαμα** (φίλημα)· ἐν κενεοῖσι φιλάμασι Γ', 32· οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμα ΙΕ', 130.
- Φιλεῖν** (ἀγαπᾶν)· εἰ φιλέεις με Γ', 28· τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη ΙΑ', 19· Ἰθάλιον ἐφίλασας ΙΕ', 100· ὁ...φιλεῖται 86· πεφιλαμένε (Τίτυρε) Γ', 3· πεφιλαμένον ἐξοχα ΙΑ', 6· (φιλεῖν)· ὥς τι φιλάσω Γ', 19· τὰν χέρα τεὸς ἐφίλασα ΙΑ', 55.
- Φίλος** (πολλαχού)· Α', 61, 64, 70, 75, 75 κλ. Γ', 22, 50 ΙΑ', 39, 68· ΙΕ', 1, 11, 74, 104, 136, 144.
- Φλίβεσθαι** (θλίβεσθαι, στενοχωρεῖσθαι)· φλίβεται Εὐνόα ΙΕ', 76.
- Φοιτᾶν**· φοιτῇ σινομένα Α', 49· φοιτῆς αὐθ' οὕτως ΙΑ', 22.
- Φορεῖν**· κῶρα...φορεῖται Α', 82· ἴα φορέοιτε βᾶτοι 128· ἐρχονται...αἰεῖ τι φορεῦσαι ΙΕ', 105.
- Φράσδεν-εσθαι**· ἤδη φράσδῃ Α', 101.
- Φρήν**· οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς Α', 35· πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπτάσαι ΙΑ', 72.
- Φύειν**· μὴ φύη μελιτώδες ΙΕ', 94· Ἰδὲ πεφύκειν ΙΑ', 1.
- Φυκιοεῖς**· ἐπ' αἰόνος φυκιοέσεως ΙΑ', 14.
- Φῦκος** ΙΕ', 16· Ἰδὲ νίτρον.
- Φυλάσσειν**· κῶρος...φυλάσσει Α', 47· οὕτω...63· ἐγὼν...φυλάσσω Γ', 22.—εσθαι· τὸν κνάκωνα φυλάττεο Γ', 5· φυλάττεο τῶμπέχονόν μευ ΙΕ', 71· φυλαξέσμαι 72· κάποι πεφυλαγμένοι 113.
- Φύλλον**· ἦνθεσ...φύλλα.. δρέψασθαι ΙΑ', 26.
- Φυτὸν**· μέλεται οἷ...οὔτε φυτῶν Α', 54.
- Φωλάς** (φωλεύουσα, ναρκῶσα ἐν ὀπῇ)· ὦ φωλάδες ἄρκτοι Α', 112.

Φωνά (φωνή)· Θύρσιδος ἀδέα φωνά Α', 65.

Χαίρειν· ὦ λύκοι, ὦ θῶες...χαίρετε Α', 113· χαῖρ' Ἀρέθαισα
114· Κύπρις χαίρέτω ΙΕ', 131· χαῖρε Ἀδων 149.

Χαρίεις· ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί Γ', 6· ἡ χαρίεσσα 45· χαρίεσσα
κόρα ΙΑ', 30· ὡς χαρίεντα ΙΕ', 79.

Χορίζεσθαι· τὴν χαρίζομένην ΙΕ', 109.

Χεῖλος· περὶ χεῖλη Α', 25· ποτὶ χεῖλος 59· περὶ χεῖλος 125·
ΙΑ', 33· ΙΕ', 130.

Χειμών· χειμῶνος ἄκρω ΙΑ', 37· τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι 58.

Χεῖν· ποταμοὶ τοὶ χεῖτε καλὸν...ᾠδῶρ Α', 115.

Χεῖρ Γ', 41· τὰν χέρα ΙΑ', 55· ΙΕ', 66.

Χέρσος· ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν ΙΑ', 43.

Χίλιοι· βοτὰ χίλια βόσκω ΙΑ', 34.

Χίμαιρα· αἱ δὲ χίμαιραι οὐ μὴ σκιρτασεῖτε Α', 147.

Χίμαρος· χιμάρω καλὸν κρέας Α', 6.

Χιτώνιον· τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις; ΙΕ', 31.

Χιών· λευκᾶς ἐκ χιόνος ΙΑ', 48.

Χλαμυδηφόρος ΙΕ', 6. Ἰδὲ κρηπίδες.

Χλωρός· χλωρᾶς ἐκ βοτάνης ΙΑ', 13· χλωραὶ σκιάδες ΙΕ'. 119.

Χολά (χολή)· χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται Α', 18.

Χορεύειν· μετὰ τῇσι χορεύεις Α', 89.

Χρῆ· πῶς...περᾶσαι χρῆ τὸ κακόν; ΙΕ', 45.

Χρήσδειν· αἱ γαλέαι...χρήττοντι καθεύδειν ΙΕ', 28.

Χρῆμα (πρᾶγμα)· ΙΕ', 23, 83, 145.

Χρησμός· χρησμῶς. θεσπίξασα ΙΕ', 63.

Χρηστός ΙΕ', 75.

Χρόνος· ὡς χρόνῳ! ΙΕ', 1.

Χρύσειος· μύρω χρύσει' ἀλάδαστρα ΙΕ', 114.

Χρυσός· εἰ χρυσὸν ἔδωκεν ΙΑ', 81· χρυσῷ παίζουσα ΙΕ', 101.

ὦ χρυσός 123.

Χωλός· χωλὸν οὐ δεῖ τυ γενέσθαι ΙΕ', 41.

Χῶμος (καὶ ὁ ἐμός)· χῶμος ταυτᾶ ἔχει ΙΕ', 18.

Χῶν (καὶ ὦν)· χῶν εἶπας ΙΕ', 25.

Χῶνῆρ (καὶ ὁ ἀνῆρ) ΙΕ', 148.

Χώρα (θέσις)· τοὶ δ' ἔσαν ἐς χώραν ΙΕ', 57.

Ψιδύρισμα Α', 1.

Ψυχά· καίόμενος...καὶ τὰν ψυχὰν ἔνεχόμην ΙΑ', 52· ὦ τᾶς
ἀλεμάτω ψυχᾶς! ΙΕ', 4· τὰν ψυχὰν προτέθηκα 37.

- Ψυχρός· ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ IA', 47. τὸν ψυχρὸν ὄφιν δεδοίκα
IE', 58.
- *Ω IE', 123.
- *Ω (οὐ, ἔθεν]· ὁ μ' ἐκέλευ καθελεῖν Γ', 11.
- *Ωδε· A', 105, 106, 117, 118, 147· Γ'· 53· IA', 61· IE',
33, 78.
- *Ωθεῖσθαι· IE', 73. Ἰδὲ ὅς.
- *Ωμοι IA', 54.
- *Ωμός· ὁμφακός ὠμας IA', 21.
- *Ωνάσθην· IE', 55. Ἰδὲ ὀνίσασθαι.
- *Ωνος (ἐξαγορά)· τῷ . . . ἔδωκα ὄνον A', 58.
- *Ωρα· ἔρπειν ὥρα IE', 26· κεῖς ὥρας 75· ὥρα κεῖς οἶκον 147.
- *Ωραίος· ὠραίος χῶδωνις A', 107.
- *Ωριος· πᾶρ οἱ ὥρια κεῖται IE', 112.
- *Ωρος (= ὄρος)· ἀν' ὥρεα A', 112· κατ' ὥρεα μακρὰ 119· ἐν
ὥρεσι Γ', 46.
- *Ωρύεσθαι· τήγον θῶες . . . ὠρύσαντο A', 71.
- *Ως (τελικὸν ἵνα)· ὥς κατέδυν ποτὶ τιν IA', 55.
- *Ως=οὗς)· ἐξ ὧτός ποτὶ θῶτερον ὥς IA', 32.*

* Σημ. Πολλὰκις ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτὰ χωρία χάριν εὐκολίας, ἀντὶ νὰ γίνωνται παραπομπαὶ εἰς τὰς λέξεις, ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν ἐποίων τίθεται τὸ πρῶτον τὸ ἐπαναλαμβανόμενον χωρίον, τὸ ὅποτον καὶ θὰ ἐδυσχέ-
ραινε τὴν μελέτην. Ἐπὶ ἐλαχίστου δὲ ἀριθμοῦ λέξεων ἐγένετο ἀπλὴ παρα-
πομπὴ εἰς τὸν στίχον τοῦ καιμένου ἄνευ παραθέσεως αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἐν
ὅλῳ ἢ ἐν τῷ προσήκοντι μέρει.

ΙΔΙΩΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΔΩΡΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

1. Φωνήεντα.

Ὁ Θεόκριτος ἔχει :

ἄ ἀντὶ η (ὅταν μάλιστα τὸ η τῆς ἀιτικῆς διαλέκτου προηλθεν ἐξ α, ἥ καὶ ἐξ ε ἐνίοτε) ὡς ἄβα, παγά, σκανά, κᾶπος, εὐπαντος, μᾶλον, ἄως πᾶχυς, σᾶμα, γαθεῖν, σκιρτασῶ, δοκασῶ, ἐπόνασα, πεφιλαμένος κλ.

α ἀντὶ ε ὡς ἔγωγα, αῖκα, πόκα, δκα.

οι » ου ὡς Μοῖσα, Ἀρέθουσα ἔχοισα, κεύθουσα, ἰδοῖσα (αἰολικοὶ τύποι).

ω ἀντὶ ου ὡς κῶρος, μελανόχρους ὥς.

2. Σύμφωνα.

κ ἀντὶ ρ ἐν τῷ μικρός (μικρός).

κ » π ὡς δοῖτα.

κ » τ ὡς ἄλλοκα τόκα, ποκά.

νθ-ντ ἀντὶ λθ-λτ ὡς ἦνθον, βέντιστος.

ξ ἀντὶ σ ὡς λυγίξειν, θεσπίξασα, καθίξῃ.

σδ » ζ ὡς μουσισδω, πικάσδω, ποιτисδω, ποτόσδω.

τ » σ ὡς τύ, τέ, φατί ἴσατι, πέρυτι.

φ » θ ὡς φλίβεται (=θλίβεται).

3. Συναίρεσις.

Τὸ αε συναιρείται εἰς η ὡς ὄρη, ὄρητε· τὸ αει καὶ ἄη εἰς η ὡς λῆς, φοιτῆς, ἔσορῆς, ἔσορῃ· τὸ αο, αου καὶ ἄω εἰς α ὡς Ἀῖδα, Νυμφᾶν, γελᾶσα· τὸ εο καὶ εου εἰς ευ ὡς ὄρευς, χεῖλευς, κινεῦ, λάξεν, ὄρεῦσα, βομβεῦσα· τὸ οα εἰς

α· ὥς· *πρᾶτος* (=πρώτος)· τὸ *οο* εἰς *ω·ὥς· νῶν* (=νοῦν· ἀλλὰ καὶ κανονικ· εἰς *ους· ὥς· ἄους*)·

4. Κρᾶσις.

Θῶτερον (τὸ ἄτερον), *κῆξ* (καὶ ἐξ), *κῆφα* (καὶ ἔφz), *κῶ-κτίρμονος* (καὶ οἰκτίρμονος), *ὥπόλοι* (οἱ αἰπόλοι), *χῶδωνις* (καὶ ὁ Ἀδωνις) κλ.

5. Ἀποκοπαί.

Ἀμπαύεται, *ἀμπλέξας*, *παρκύπτοισα*, *ἔγεντο*, *πὰρ ποσσί*, *ποτιόν* (ποτὶ τόν).

6. Ἀρθρον.

Ἀρσ. ἐν. γ. *τῶ*, ὄνομ. πλ. *τοί*, ὅστ. πλ. *τοῖσι*, κίτ. πλ. *τώς*.
Θηλ. ἁ, *τᾶς*, *τᾶ*, *τάν· ταί*, *τᾶν*, *ταῖσι*, *τῇσι*.
Οὐδέτ. *τῶ*.

7. Κλίσεις ὀνομάτων.

- Α' ἄρσ. ἐν. γεν. *Ἀΐδα*, *Σιμιχλίδα*.
Θηλ. *Μοῖσα*, -ας, -α, -αν, *Μοῖσαι*, -ᾶν, -αῖσι, -ας.
Β' ἐν. γεν. *ω* καὶ *οιο*· *Πριήπω*, *χιμάρῳ*, *μόσχῳ*, *μικκῶ*,
λευκοῖο, *μαξοῖο*, *δρυμοῖο*· ὁ. πλθ. *οῖσι*· *ἀρκεύθοισι*,
θνατοῖσιν· αἰτ. ὥς· *ἐρίφις*, *νεβρώς*, *ταλάρως*, *ῥο-
χῶς*· καὶ *ος*· *παρθένος* (=ους), *ἀμπέλος*.
Γ' ἐν. γ. *εὐς*· *θέρεϋς*, *χείλεϋς*· ὁ. πληθ. *εσσι* *σσι*· *σμά-
νεσσι*, *ποσσίν*, *ἐπέεσσιν*.

8. Ἀντωνυμῖαι.

- Προσωπ. α' *ἐγών*, *ἐμεῦ* *μεῦ*, *ἐμίν*· πληθ. *ἄμές*-*ἄμμες*,
ἄμέων *ἄμῶν*, *ἄμῖν* *ἄμιν*-*ἄμη*-*ἄμμιν*, *ἄμè*-*ἄμμε*.
» β' *τύ*, *τεῦ* *τεῦς*=*τεοῦς*, *τίν* *τοί*, *τè* *τίν*-*τύ* (ἐγ-
κλιτ.)· πληθ. *ὕμές*-*ὕμμες*, *ὕμέων*, *ὕμῖν*-*ὕμ-
μιν*, *ὕμè*-*ὕμμε*.
» γ' αἰτ. *νίν*.
Κτητ. α' *ἄμός* (=ἡμέτερος), *τεός* (=σός).

Δεικτ. *τῆνος*, — *α*, — *ο* (= ἐκεῖνος)· *τοσσῆνος* (τόσος)·

Ἀναφ. *ῶ* (= οὐ), *ᾶς* (= ἤς), *ᾶν* (= ἦν)· *ᾶτις* (= ἦτις),
ὄττι (= ὅ, τι)· Καὶ οἱ τύποι τοῦ ἄρθρου.

9. Ῥῆμα.

Τὸ *ῶ* ἐν. πρόσ. τῶν εἰς *ω* ῥημ. λήγει εἰς *εσ*· ὡς· *συρλίδες*, *αἰτίδες*· τὸ *α'* πληθ. ἔχει *μες* ὡς· *λέγομες*, *λαλεῦμες*, *ῶμες*, *εἰσένθωμες*· τὸ *γ'* πληθ. ἔχει *ντι*· ὡς· *λέγοντι*, *κιχλιδοντι*, *φδῆκαντι*, *βομβεῦντι*.

Τὸ ἀπαρέμφ. λήγει εἰς *εν*· ὡς· *συρλιδεν*, *δωρλιδεν* (ἀλλὰ καὶ *ἄγειν*, *ἀμέλγειν*).

Ὁ μέλλων ἀντὶ *σω*, *σομαι* ἔχει *σῶ* (*ξῶ*, *ψῶ*), *σεῦμαι*· ὡς *δωσῶ*, *ῆξῶ*, *ἰδησῶ*, *ἐξῶ*, *κεισεῦμαι*, *λαψῆ* κλ.

Τὰ εἰς *ζῶ* (ἄτινα λήγουσιν εἰς *σδω*) ἔχουσι μέλ. εἰς *ξω* καὶ ἄορ. εἰς *ξα*· ὡς *λυγιξεῖν*, *θεσπίξασα*, *καθίλεη*.

Ἐκ παρακειμ. ἐσχηματίσθησαν πολλοὶ ἐνεστωτικοὶ τύποι· ὡς *δεδοίκω*, *πεφύκει*, *δεδύκειν*.

Ἐνία εἰς *άω ρ*. ἔχουσι τύπους κατὰ τὰ εἰς *έω*· ὡς *ποθορεῦσα*, *ἀνηρώτευν*.

Ἡ ἄττικὴ κατὰλ. *μην* εἶναι *μαν*· ὡς *ἀρεσαίμαν*, *ἀνεχολίμαν*, *γενοίμαν*, *ἰκοίμαν*.

Τὸ *γ'* ἐν. πρόσ. τῶν εἰς *μι* ἔχει *τι* ἀντὶ *σι*· ὡς *τίθητι*, *προΐητι*, *φατί*.

Τὸ εἰμὶ ἔχει *ῶ* πρόσ. *ἐσσί*, *γ'* ἐντὶ (καὶ συνήθ. ἐστί), *γ'* πλ. ἐντὶ, ἀπαρέμφ. *εἴμεν* (ἦμεν παλ. δωρικ.).

Τὸ *ἴσαμι* (= οἶδα) *γ'* ἐν. *ἴσατι*, *γ'* πλ. *ἴσαντι*.

10. Προθέσεις.

Ποτὶ (πὸτ) ἀντὶ πρὸς ἐν συντάξει καὶ ἐν συνθέσει· ὡς· *ποτὶ τᾶν Νυμφῶν*, *ποτὶ ξινί*, *ποτὶ τὰν κράναν*, *πίταγε*, *ποτιδέρεται*, *ποτιόσδον*.

11. Ἐπιρρήματα.

Τὰ τοπικά (εἰς *ου* καὶ *η* ἄττ.) λήγουσιν εἰς *ει* (κατὰ τὸ ἐκεῖ)· ὡς· *τηνεῖ*, *αὔτεῖ*, *τουτεῖ*.

Σημειωτέα τὰ· *τηνῶ*, *τηνῶθε*, *Λιβυάθε*, *παντᾶ*, *ἀμᾶ*, *οὐτῶς*, *πράν*, *τανίκα*, *πήποκα* ῶ, ᾶπερ κλ.

12. Σύνδεσμοι.

Αἰ, *αἶκα*, *αἶκε*, *ὄκ(κ)α*, *ἀνίκα*.

ΣΗΜ. Ἰδὲ τὴν ἐρμηνείαν τῶν λέξεων ἐν τῷ Λεξιλογίῳ.

Αριθμ. / Πρωτ. 27.967
Διακπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1917.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς

τὸν κ. Ἑμμ. Γενεράλιον

Γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἐνεκρίθη ἡ χρῆσις τοῦ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθέντος ἐντύπου βιβλίου **Θεοκρίτου Εἰδύλλια** διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων καὶ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1917-1918 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 117 πράξιν αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ

Π. ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ

